

No 25

57

100
1267 100 at

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΙΩΑΝΝΟΥ Κ. ΚΑΣΤΡΟΥΝΗ
ΠΡΩΤΩ. ΠΟΛΙΤΕΥΟΥ ΡΟΔΟΥ
Ρόδος

Αρ. Β. Β. 51.
Λέξη Λέξης Μουσ. Βιβλίου.

Καστρούνη
Αρ. Β. Β. 29. 4.
4 Ρ. Β. Β. 44

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΝ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
"ΟΡΙΖΟΝ"
ΙΩΑΝ. ΚΑΣΤΡΟΥΝΗ
ΜΕΤΑΡΟΝ ΧΙΩΤΑΚΗ
ΒΑΛΤ. ΚΥΠΡΟΥ ΤΗΛ. 429
ΡΟΔΟΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΙΩΑΝΝΟΥ Κ. ΚΑΣΤΡΟΥΝΗ
ΠΡΩΤΩ. ΠΟΛΙΤΕΥΟΥ ΡΟΔΟΥ
Ρόδος

Αρ. Β. Β.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

(ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΑΣΙΔΗΝ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΙ)

"ΟΡΙΖΟΝ"

ΙΩΑΝ. ΚΑΣΤΡΟΥΝΗ

ΜΕΓΑΡΟΝ ΧΙΩΤΑΚΗ

ΚΥΠΡΟΥ ΤΗΛ. 4628

ΡΟΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΔΙΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΦΑΡΔΕΚΑ

Πρωτονοταρίου τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΙΩΑΝΝΟΥ Κ. ΚΑΣΤΡΟΥΝΗ

ΠΡΩΤΩ. ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΡΟΔΟΥ

Ρόδος _____ Ἀρ. Βιβλ. _____

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΙΩΑΝΝΟΥ Κ. ΚΑΣΤΡΟΥΝΗ
ΠΡΩΤΩ. ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΡΟΔΟΥ
Ρόδος
Ἀρ. Βιβλ.

«Ἔστι δὲ φύλον ἐν ἀνθρώποις ματαιότατον, ὅστις ἀσθένων ἐπιχώρια παλαίνει τὰ πόρσω».
(Πινδάρου Πέφ. Γ' 21)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Η "ΜΕΛΙΣΣΑ,"

Ι. ΤΣΟΥΚΑΡΙΔΗ & Ν. ΒΑΛΗ

ΣΟΚΡΑΤΟΥΣ 48

1935

~~Stalton~~

~~Pat~~

~~15~~

15/59

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΙΩΑΝΝΟΥ Κ. ΚΑΣΤΡΟΝΗ
ΠΡΩΤΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΡΟΔΟΥ
Ρόδος _____ *Αρ. Βιβλ. _____

23 αυστ. *Εὐαν ἀειμῶς Μουσικὴ Βιβλιόθ. 51.*

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

Περιλαμβάνει τὸ Ἀσματικὸν μέρος τῶν ἀπὸ τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ μετὰ τῆς Τυπικῆς Διατάξεως αὐτῶν.

ΚΑΤΑ ΔΙΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΦΑΡΛΕΚΑ

Πρωτονοταρίου τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

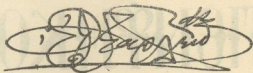
ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

«Ἐστὶ δὲ φύλον ἐν ἀνθρώποισι ματαίωτατον,
ἕστις ἀσχύνων ἐπιχώρια παταίνει τὰ πόρρω».
(Πινδάρου Πέθ. Γ' 21)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ «Ἡ ΜΕΛΙΣΣΑ»,
Ι. ΤΣΟΥΚΑΡΙΔΗ & Ν. ΒΑΛΗ
ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 48
1935

Τὰ γνήσια αντίτυπα φέρουσι τὴν ὑπογραφήν μου.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΦΑΡΑΚΛΑ

ΚΑΤΑ ΣΗΚΕΥΗΝ

Προκαταβολὴ τῆς Ἀμοιβῆς Ἀξιωματικῶν Ἀρχῶν

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΜΒΛΕΜΑ

ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

•Τὰ μὲν καλῶς γραφέντα
» φθόνου μὴ μετεχέτω, τὰ δὲ
» ἀγνοηθέντα διορθώσεως ὑπὸ
» τῶν δυνατωτέρων τυγχά-
» νετώ».

(Διοδ. Σικελ.)

*Διαβασμένη
Νουμάκης
Παύλος
20
αυγ. 1946*

Τοῖς ἐν τῇ πρεσβυγενεῖ τῶν Ἑφεσίων Μητροπό-
λει ἐν ἡμέραις εὐκλείας καὶ δόξης ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν
τοῦ ἀειμνήστου Γέροντος ἡμῶν Μητροπολίτου Ἐφέ-
σου Κυροῦ Ἰωακείμ τοῦ Εὐθυβούλη μετὰ ζήλου τὴν
Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Γένος ὑπηρετήσασι πολυσεβάστοις
καὶ πολυφιλήτοις παραδελφοῖς, θιασώταις καὶ ὑπο-
στηρικταῖς τῆς πατρῖου ἡμῶν μουσικῆς :

Τοῖς Σεβασμιωτάτοις Μητροπολίταις

ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΚΑΙ ΠΑΞΩΝ * * * ΑΛΕΞΑΝΔΡΩ,

ΖΙΧΝΩΝ * * * ΑΛΕΞΑΝΔΡΩ,

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ * * * ΙΩΑΚΕΙΜ

Τοῖς Πανοσιολογιωτάτοις Πρωτοσυγκέλλοις Κυρίοις

ΚΥΡΙΛΛΩ, ΨΥΛΛΑΙ, ΚΥΡΙΛΛΩ, ΖΑΧΟΠΟΥΛΩ,

ΑΡΣΕΝΙΩ, ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΩ,

Τῷ τὸν ἀείμνηστον Γέροντα ἡμῶν διαδεχθέντι
καὶ μέχρι τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς τελευταίῳ
τῆς Ἐφέσου Ἱεράρχῃ χρηματίσαντι Σεβασμιωτάτῳ νῦν

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤῆ, ΦΙΛΙΠΠΩΝ ΚΑΙ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ

* * * ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΩ,

Καὶ τοῖς Κυρίοις Ἰωάννῃ Τσουκαρίδῃ καὶ Νικολάῳ Βαλῆ,
τοῖς ἐκ τῆς Μητροπόλεως ἐκείνης προελθοῦσι καὶ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν
τῶν μουσικῶν μου πονημάτων παντοίας εὐκολίας παρέχουσιν

ΕΝ ΑΦΟΣΙΩΣΕΙ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΙΚῆ ΣΤΟΡΓῆ,

ΑΝΑΤΙΘΗΜΙ

Ο ΠΟΝΗΣΑΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΙΩ. ΑΝΝΟΥ Κ. ΚΑΣΤΡΟΥΝΗ
ΠΡΩΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΟΥ ΡΩΔΩΝ
Αρ. Ε.Π.Β.

Σ. Ζαφειρόπουλος
Κατωφάγιο και Αγίου Δωροθέου Ρόδου
Ρόδου 18.7.1964

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αριθ. Πρωτ. 1985
Διεκ. 1465

Αθήνησι τῆ 11 Ἰουλίου 1965

Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν κ. Ἐμμανουὴλ Φωρλέκας ἐξέδωκε ἐγκύριον μουσικὸν ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον «Πεντηκοστάριον», ἀντίτυπον δ' αὐτοῦ ὑπέδωκε τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ πρὸς ἐγκρίσιν.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος παρέπεμψε τὸ ἐν λόγῳ ἔργον εἰς Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας καὶ Παξῶν κ. Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ κ. Νικολάου Παππά, Καθηγητοῦ τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ τῆς Ὁριζῆς Ἀθηνῶν. Ἡ ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴ μελετήσασα αὐτό, διὰ τῆς ἀπὸ τῆς 3 Ἰουλίου ἐν. ἔτ. ἐκθέσεως αὐτῆς πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον, ἀποφαίνεται πρὸς τοὺς ἄλλοις ὅτι, «τὸ ἐν λόγῳ μουσικὸν πόνημα εἶναι προῖον» εὐνοειδήτου καὶ ὑγιεῖς ἐργασίας, τοῦ τόσο ἐπαινετῶς περὶ τὴν Μουσικὴν καὶ τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἀπὸ ἐτῶν ἀσχολουμένου κ. Ἐμμανουὴλ Φωρλέκα, παρουσιάζει ἐν πολλοῖς μουσικὴν πρωτοτυπίαν ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε τοῦ ἀπερίττου καὶ ἀπ' αἰῶνων παραδεδομένου Ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου, καὶ γενικῶς εἰπεῖν ὁ κ. Φωρλέκας γνωστὸς καὶ ἐκ προηγουμένων ἔργων του— «Μουσικοῦ Τριωδίου», «Μεγάλης Ἐβδομάδος» κλπ.— εἶναι κατὰ πάντα ἄξιος τῆς ἐνθαρρύνσεως τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς ἐν ταῖς προσπάθειαις αὐτοῦ, ἃς μετὰ τόσο ἐνθέου ζήλου καταβάλλει» ὁ ἀκαταπόνητος οὗτος ἐργάτης τῆς πατρίου Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς», δι' ὃ καὶ προτείνει τὴν ἐγκρίσιν καὶ χρῆσιν τοῦ βιβλίου τούτου.

Τὴν ἐκθεσὶν ταύτην τῆς ὡς εἰρηται Ἐπιτροπῆς λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ἡ Ἱερά Σύνοδος, παρακαλεῖ ὑμᾶς, ὅπως εὐαρεστούμενοι συστήσῃτε τὴν χρῆσιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔργου εἰς τε τὸν Ἱερόν Κλήρον καὶ τοὺς Ἱεροφίλους τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς καθ' ὑμᾶς θεοσώστου Μητροπόλεως.

- † Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, Πρόεδρος
- † Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
- † Ὁ Φθιώτιδος ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
- † Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας ΣΥΝΕΣΙΟΣ
- † Ὁ Γρεβενῶν ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ
- † Ὁ Σερρῶν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
- † Ὁ Σερβῶν καὶ Κοζάνης ΙΩΑΚΕΙΜ
- † Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν ΠΟΥΛΥΚΑΡΠΟΣ
- † Ὁ Γορθίου καὶ Οἰτύλου ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
- † Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως ΙΩΑΚΕΙΜ
- † Ὁ Ἐλασσῶνος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. Σποριδῶν Ἀλιβιζάτος

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΙΩ. ΑΝΝΟΥ Κ. ΚΑΣΤΡΟΥΝΗ
ΠΡΩΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΟΥ ΡΩΔΩΝ
Αρ. Ε.Π.Β.

Ἐκδοῦς τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ» μουσικὸν πόνημά μου ὑπέβα-
λον εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἐν ἀντίτυπον διὰ τὴν Βιβλιοθήκην Αὐτῆς χάριν εὐχῆς καὶ
εὐλογίας. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος παρέπεμψε τὸ ἀντίτυπον τοῦτο πρὸς μελέτην εἰς τὸν Σε-
βασμιώτατον Μητροπολίτην Κερκύρας καὶ Παξῶν Κύριον Ἀλέξανδρον, ὅστις εὐηρεστήθη
νὰ ἐκφέρει τὴν κρίσιν Αὐτοῦ διὰ τῆς ἐξῆς ἐκδόσεως.

Πρὸς τὴν Α. Μακαριότητα τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλ-
λάδος Κον Κον Χρυσόστομον, Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Μακαριώτατε,

Ἐκτελέσας τὴν ὑπὸ τῆς Ἑμετέρας Μακαριότητος δοθεισάν μοι ἐντολήν
ἵνα ἐκφέρω τὴν ταπεινὴν μου γνώμην περὶ τοῦ ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ κ. Ἑμμ.
Φαρλέκα, Πρωτονοταρίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἐκδοθέντος μουσικοῦ
βιβλίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ» προάγομαι
εὐλαθῶς ἵνα υποβάλω ταύτην.

Κρίνων τὸ ἔργον τοῦτο ἐξ ἔσων μοι ἐδόθη ἢ εὐκαιρία νὰ δοκιμάσω,
δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω ὅτι εἰς τὸ νέον τοῦτο μουσικὸν ἔργον τοῦ ὁ μουσικο-
συνθέτης προσπαθεῖ νὰ μὴ ἀπομακρύνηται τοῦ πλαισίου τῶν μουσικῶν γραμ-
μῶν τῶν καλυτέρων καὶ διαπρεπεστέρων μουσικοδιδασκάλων τῆς Ὁρθοδόξου
ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἐπιμελῶς δὲ ἐπιδιώκει νὰ ἀποδίδῃ τὴν ἔννοιαν τῶν φαλλο-
μένων, ὅπερ καὶ ἐπιτυγχάνει, ἔσον θεαίως εἶναι τοῦτο δυνατόν. Αἱ μελω-
δίαί εἶναι εἰλημμέναι ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων τῶν ἐν χρήσει ἐν τῇ ἡμετέρᾳ
Ἐκκλησίᾳ. Ἐν πᾶσιν μελωδίαις βλέπει τις καὶ πρωτοτυπίαν ὀφειλομένην
εἰς ἴδιαν του ἐμπνευσιν, ἐν ἄλλαις δὲ ἀπλοποιήσιν τῶν δυσκόλων μουσικῶν
γραμμῶν, τὰ μάλιστα διευκολύνουσιν τοὺς ἐκτελεστάς τῆς πατρῆας Βυζαντι-
νῆς μουσικῆς, γενικῶς δὲ παρατηρεῖ τις ἐπεξεργασίαν αὐτῶν ζῆτως ἐπιμεμε-
λημένην καὶ ἀξιεπίπαινον.

Ὁ μουσικοσυνθέτης κ. Ἑμμ. Φαρλέκας εἶναι ἀξίος πολλῶν ἐπαίνων,
διότι, ἐν ᾧ εἶναι, ὡς γνωστόν, πολυάσχολος, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του, ἐν τούτοις
κατορθώνει νὰ ἐξοικονομῇ χρόνον, ἵνα δύναται νὰ ἀσχολῆται καὶ μὲ τὴν ἐκ-
κλησιαστικὴν μας μουσικὴν οὐδόλως ἀναχαιτιζόμενος εἰς τοῦτο ὑπὸ τῶν
πνευματικῶν καὶ ὀλικῶν θυσιῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἀναγκάζεται νὰ υποβάλλη-
ται, διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ ἐκδοσις τοιούτων μουσικῶν ἔργων ἀπαιτεῖ καὶ
ἐργασίαν πνευματικὴν κοπιώδη καὶ δαπάνην ὀλικὴν οὐ σμικράν.

Θεωρῶ τὴν «ΑΓΙΑΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ», τὴν ὁποίαν
πρὸς τοὺς ἄλλαις διακρίνει καὶ ὠραία ἐξωτερικὴ ἐμφάνισις, διότι καὶ χάρτης
καὶ μουσικὰ στοιχεῖα εἶναι πρώτης τάξεως, πολύτιμον καὶ ἀπαραίτητον δοῆ-
θημα τῶν ἱεροφυλατῶν καὶ διὰ τοῦτο ἀξίον συστάσεως καὶ πρὸς τούτους καὶ
πρὸς πάντα ἀσχολούμενον καὶ ἀγαπῶντα τὴν σεμνὴν καὶ ἀπέριτον Βυζαν-
τινὴν μουσικὴν.

Ὅθεν νομίζω ὅτι εἶναι δίκαιον ὅπως ἡ Ἐκκλησία ἐκφράσῃ αὐτῷ τὴν εὐαρέσκεϊαν αὐτῆς καὶ ἐπιδαφιλεύσῃ τὰς εὐλογίας Τῆς πρὸς ἠθικὴν αὐτοῦ ἐνίσχυσιν καὶ ἐπιθράβευσιν τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἀγάπης, ὑπὸ τῶν ὁποίων ἐμπνεόμενος καταγίνεται εἰς τὴν σύνθεσιν βιβλίων μουσικῶν, ἔργον ἀναμφισβητήτου μὲν ἀξίας, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ κοπιώδες, εἰς ὃ μόνον *ιδεολόγοι*—μάλιστα ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις—δὲν θὰ ἐδίσταζον νὰ προβαίνοσι.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος
ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ ἕλος πρόθυμος
† Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος εὐηρεστήθη νὰ μοι ἐπιδαφιλεύσῃ τὰς Σεπτὰς αὐτῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας ἀποστείλασα τὸ ἐξῆς ἔγγραφον :

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. $\frac{\text{Πρωτ. 718}}{\text{Διεκ. 876}}$

Ἀθῆναι: 26 Μαρτίου 1935

Πρὸς τὸν κ. Ἐμμανουὴλ Φαυλέκαν,
Γραμματέα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

Ἐ ν τ α ὁ θ α

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 669 ἐν. ἔτ. ἔγγραφον τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσσοτόμου, διαβιβάζοντος τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ὑπόμνημα ὑμῶν, μετὰ τοῦ συνημμένου αὐτῷ ἀντιτύπου μουσικοῦ πονήματος ὑμῶν «ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ», ὅπερ ὠρεῖσθε τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, πρὸς δὲ ἔκθεσιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας καὶ Παξῶν κ. Ἀλεξάνδρου, ἐπὶ τοῦ εἰρημένου ἔργου ὑμῶν, καθ' ἣν «καὶ μουσικαὶ γραμμαὶ τοῦ βιβλίου» τούτου εἶναι εἰλημμένοι ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων τῶν ἐν χρήσει ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ ἡμῶν βιβλίων, καὶ ὅτι ἐν πολλοῖς βλέπει τις καὶ πρωτοτύπιαν εἰς ἰδίαν ὑμῶν ἐμπνευσιν ὀφειλομένην, ὡς καὶ ἀπλοποίησιν τῶν «δυσκόλων μουσικῶν γραμμῶν, ἣτις τὰ μάλιστα διευκολύνει τοὺς ἐκτελεστάς καὶ καθίσταται οὕτω τὸ ἔργον ὑμῶν πολυτίμον καὶ ἀπαραίτητον βοήθημα εἰς τοὺς Ἱεροψάλτας» ἐκφράζει ὑμῖν τὴν εὐαρέσκεϊαν αὐτῆς καὶ ἐπιδαφιλεύει ὑμῖν τὰς εὐλογίας αὐτῆς πρὸς ἠθικὴν ἡμῶν ἐνίσχυσιν εἰς ἐκδόσεις τοιούτων πολυτίμων ἔργων, δι' ὧν τὰ μάλιστα ἐξυπηρετεῖται καὶ καλλιεργεῖται ἡ πατρῷα Ἐκκλησιαστικὴ Βυζαντινὴ μουσική.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Πρόεδρος

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Συμπληρῶν τὴν σειρὰν τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τῶν Ἀκινήτων Ἑορτῶν, ἐν συνεχείᾳ τῶν προεκδοθέντων δύο μουσικῶν πονημάτων μου «Τριφιδίου» καὶ «Μεγάλης Ἑβδομάδος» ἐκτίθω ἤδη καὶ τὸ «ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ». Ἐν αὐτῇ περιέλαθον τὰς ἀπὸ τῆς Μεγ. Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων Ἱ. Ἀκολουθίας ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ μετὰ τῶν Τυπικῶν Διατάξεων. Πλὴν τῶν Ἀναστασίμων Ἀκολουθιῶν Ὁρθροῦ, Λειτουργίας καὶ Μεγ. Ἑσπερινοῦ τοῦ Πάσχα, ἐν ἐκτάσει ἀνευ οὐδεμιᾶς παραλείψεως ἐκτιθεμένων, κατεχώρισα ἅπαντα τὰ Ἰδιόμελα καὶ Δοξαστικά τῶν λοιπῶν Κυριακῶν καὶ Ἑορτῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν Μεθεόρτων, τὰς Καταβασίας — ἄργα καὶ συντόμως —, τὰ Ἐξαποστειλάρια, ἔτι δὲ προσομοίᾳ τινα (ἄργα καὶ σύντομα). Κεκραγάρια, Δοξολογίαν ἀργοῦνταμον, τὰ Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια καὶ τοὺς εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» ἀντὶ τοῦ «Ἄξιόν ἐστιν» ψαλλομένους εἰρημοὺς τῇ θ' ᾠδῇ κατ' ἐμὴν διασκευήν, προσέθηκα δὲ ἐν τέλει ὡς ἐν παραρτήματι πρὸς εὐκολίαν τῶν κ. Ἱεροψαλτῶν Δοξαστικά τινα τῶν κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Πεντηκοσταρίου ἑορταζομένων Ἁγίου Γεωργίου, Εὐαγγελιστῶν Μάρκου καὶ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ὡς καὶ ἐν Τρισάγιον τοῦ Ἀποστόλου μετ' ἄργον «Δύναμις» εἰς ἦχον πλ. δ' χρωματικῶν καὶ τρία «Ἄξιόν ἐστιν».

Ὡς ἐν τοῖς προεκδοθείσιν, οὕτω καὶ ἐν τῇ παρόντι ταπεινῇ πονημάτι μου κατὰ τὴν διασκευὴν τῶν ἐν αὐτῇ διαλαμβανομένων μελωδιῶν περιωρίσθην αὐστηρῶς ἐν τῇ κύκλῳ τῶν παρὰ τῶν ἀειμνήστων Διδασκάλων παραδεδομένων ἡμῖν Ἐκκλησιαστικῶν μουσικῶν γραμμῶν οὐδόλως ἀφιστάμενος τοῦ πατροπαραδότου σεμνοπρεποῦς Ἐκκλησιαστικοῦ ὕφους καὶ προσαρμοζῶν ἅμα τὴν μελωδίαν πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ κειμένου. Ἐπιδιώξας δὲ τὴν συντομίαν καὶ χρησιμοποίησας γραφὴν εὐανάγνωστον κατὰ τὴν παραδεδομένην ἡμῖν ὀρθογραφίαν, ἐπέστησα τὴν προσοχὴν μου εἰς τὴν ρυθμικὴν ἔμφασιν τῶν μελωδιῶν παρουσιάζων τετμημένους διὰ καθέτιον γραμμῶν (διαστολῶν) τοὺς τετρασήμερους ρυθμικοὺς πόδας, ἐν οἷς — ὡς γνωστὸν — ἡ ἀναλογία τῶν θέσεων πρὸς τὰς ἄρσεις εἶναι 2:2, χωρὶς νὰ ἀποφύγω καὶ τὴν τῶν δισήμων καὶ τρισήμων ρυθμικῶν ποδῶν χρῆσιν κατὰ τὴν ἀπαίτησιν τοῦ τονικοῦ ρυθμοῦ τῶν λέξεων (*).

(* Περὶ τετρασήμερου ρυθμοῦ ἴδὲ τὸ ἐν τοῖς προλεγομένοις τῆς «Μεγ. Ἑβδομάδος» μου σχετικὸν σημεῖωμα.

Και εις τὴν παρούσαν ἔκδοσιν χρησιμοποιοῦ τὸ «ἀπόδομα» ἢ «ἀπόδεγμα» (—), ἄφωτον χαρακτηῖρα τῆς ἀρχαίας Βυζαντινῆς Μουσικῆς, θέτων αὐτὸ ἐπὶ τῶν τελευταίων χαρακτηῖρων περιόδου ἢ φράσεως ἢ καὶ ἐπὶ τῶν

μαρτυριῶν τῶν καταλήξεων μετὰ σταυροῦ (οὕτω: $\frac{\sim}{\sim} \frac{\nu'}{\gamma\gamma} \eta \frac{\frac{\dagger}{\nu'}}{\gamma\gamma}$) πρὸς

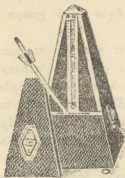
παράτασιν τοῦ χρόνου τοῦ χαρακτηῖρος, ἐφ' οὗ τίθεται, ἢ τῆς παύσεως, ἀπροδιορίστως κατὰ βούλησιν τοῦ ψάλλοντος. Ὅθεν, ὅπου τίθεται τὸ ἀπόδομα, δύναται ὁ ψάλλον νὰ παρατείνῃ κατ' ἀρέσκειαν τὴν διάρκειαν τοῦ χρόνου τοῦ χαρακτηῖρος (ἢ τῆς σιωπῆς), ὡσεὶ οὗτος ἔφερε δύο τρεῖς ἢ πλείονας ἀπλᾶς, μετὰ βαθμιαίας χαλαρώσεως τῆς φωνῆς. Τὸ ἀπόδομα — ἀντικαθιστᾷ τὴν κορώνην — τῆς Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς διὰ τὸν αὐτὸν σχεδὸν σκοπὸν χρησιμοποιουμένην (*).

Ἐπίσης χάριν τοῦ κινουμένου ἴσου ἀνωθεν φθόγγου τινὸς ἢ παρενθέτου ἴσου (—) σημειῶ τὰ ἀρχικά στοιχεῖα τῶν φθόγγων τῆς Μουσικῆς Κλίμακος (Π, Β, Γ, Δ) εἰς δῆλωσιν τοῦ δοθησομένου εἰς τοὺς ἰσοκράτας ἴσου.

Ἐχόντες δ' ὑπ' ὄψει ἅψ' ἑνὸς ὅτι ὁ ρυθμὸς εἶναι ἡ ζωὴ μὲν τῆς μουσικῆς, ἡ κινουσα δὲ ψυχὴ τοῦ μουσικοῦ ἔργου καὶ ὅτι τὸ κύριον συστατικὸν τοῦ ρυθμοῦ ἦτοι ἡ ὕλη, ἐξ ἧς ἀποτελεῖται ὁ ρυθμὸς, εἶναι ὁ χρόνος, ἅψ' ἑτέρου δ' ὅτι πολλοὶ τῶν ἱεροψαλτῶν εἴτε ἐξ ἀγνοίας εἴτε ἐξ ἀδιαφορίας δὲν δίδουσι τὴν ἀπαιτουμένην προσοχὴν εἰς τὴν διακανόνισιν τῆς προσηκούσης χρονικῆς ἀγωγῆς ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν διαφόρων μουσουργημάτων, καλὸν θεωροῦμεν νὰ συστήσωμεν τὴν χρῆσιν τοῦ μετρονόμου, περὶ οὗ ἐν σημειώματι ἡμῶν περὶ ρυθμοῦ, κατακεχωρισμένῳ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἡμετέρου πονήματος «Μεγάλῃ Ἑβδομάδι», μνηθῆν ἐπισητάμεθα σημειώσαντες ὅτι αἱ χρονικαὶ ἀγωγαὶ βραδυτάτη, βραδεῖα, μετρία, ταχεῖα καὶ ταχυτάτη καθορίζονται μετὰ μαθηματικῆς ἀκριθείας δι' ὄργανον τινὸς, ὅπερ κλεῖται **Μετρονόμος, Χρονόμετρον ἢ Ρυθμόμετρον**, καὶ νὰ δώσωμεν πληροφορίας τινὰς περὶ τοῦ ὄργανου τούτου.

Μετρονόμος ἐν χρῆσει νῦν εἶναι ὁ ὑπὸ τοῦ Μαίτσελ (Maëzel) ἐφευρεθεὶς τῷ 1816. Εἶναι δὲ οὗτος ὄργανον σχήματος πυραμιδοειδοῦς, ἀποτελούμενον ἐκ μηχανισμοῦ μετ' ὀδοντωτοῦ τροχοῦ ὁμοίου πρὸς τὸν τῶν ἐπιτραπέζιων ἢ κοινῶν ἔξυ-

(*) Περὶ ἀποδόματος βλέπε ἐν τέλει τοῦ βιβλίου σημεῖωμα τοῦ παλαιμάχου μουσικοδιδασκάλου καὶ καλοῦ ἡμῶν φίλου κ. Στεφάνου Κουτρογιαννοπούλου, τέως πρωτοφάτσο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀμασείας, ὅστις καὶ ἔδωκεν ἡμῖν ἀφορμὴν πρὸς χρησιμοποίησιν τοῦ σημείου τούτου ἀντὶ τῆς κορώνης.

πνητηρίων ὠρολογίων, ὁ ὁποῖος θέτει εἰς κίνησιν μετάλλινον δείκτην μήκους ὡσεὶ 10 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, φέροντα ἄνωθεν μὲν μετάλλινον βάρος κινητὸν, κάτωθεν δὲ ἀνάλογο ἀντίβαρον. Ὁ δείκτης οὗτος κινεῖται ὡς τὸ ἔκκερμες τῶν ὠρολογίων ἐπὶ πίνακος ὁμοίου πρὸς τὸν τοῦ θερμομέτρου, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποῖου ἀναγράφονται αἱ διάφοροι χρονικαὶ ἀγωγαὶ (ταχίστη, ταχεῖα μετρία κτλ. τῆς Εὐρωπαϊκῆς) καὶ μέλεπτάς γραμμάς, ὡς τὰς τοῦ θερμομέτρου, ἐφ' ὧν σημειοῦνται ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω ἀριθμοὶ ἀντίστοιχοι πρὸς τοὺς βαθμοὺς τῆς ρυθμικῆς ἀγωγῆς, ἤτοι: διὰ μὲν τὴν βραδυτάτην ρυθμικὴν ἀγωγήν οἱ ἀριθμοὶ 40—66, διὰ δὲ τὴν βραδεῖαν 69—100, διὰ τὴν μετρίαν 104—126, διὰ τὴν ταχεῖαν 132—164 καὶ διὰ τὴν ταχυτάτην 184—208. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι δηλοῦσι τὰς εἰς διάστημα ἐνὸς λεπτοῦ τῆς ὥρας γινομένης κινήσεις τοῦ δείκτου, αἵτινες συνοδεύονται ὑπὸ ξηροῦ ἤχου (κτύπου) καὶ ἐφ' ὅσον μὲν τὸ κινητὸν βάρος εὐρίσκεται εἰς τὴν βᾶσιν τοῦ δείκτου (κάτω παρὰ τοὺς μεγάλους ἀριθμοὺς), αἱ κινήσεις καὶ οἱ συνοδεύοντες αὐτὰς κτύποι εἶναι ταχύτεροι, ἐφ' ὅσον δ' ἂν μετακινήται πρὸς τὰ ἄνω (παρὰ τοὺς μικροὺς ἀριθμοὺς), αἱ κινήσεις τοῦ δείκτου εἶναι βραδύτεραι.

Ὁ δόκιμος τῶν δύο μουσικῶν (Εὐρωπαϊκῆς καὶ Βυζαντινῆς) ἐκτελεστῆς καὶ καλὸς φίλος κ. Στέλιος Σέφερις, πρωτοψάλτης τοῦ ἐν Πειραιεὶ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Σοφίας, τιμήσας ἡμᾶς διὰ πρόφρονος προσφορᾶς ἐνὸς μετρονόμου, ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ ἐραρισώσωμεν τὰς μετρονομικὰς ἐνδείξεις ἐν τισι τῶν τροπαρίων τοῦ παρόντος μουσικοῦ ἡμῶν πονήματος, ἐν οἷς σημειοῦμεν παρὰ τὴν ρυθμικὴν ἀγωγήν ἀντίστοιχον τοῦ μετρονόμου ἀριθμὸν, οὗτο:

χ ($\overset{\sim}{\sim}$ = 104), η χ ($\overset{\sim}{\sim}$ = 112), η χ ($\overset{\sim}{\sim}$ = 138), η χ ($\overset{\sim}{\sim}$ = 160), ὅπερ δηλοῖ ὅτι τὸ κινητὸν βάρος τοῦ δείκτου τοῦ μετρονόμου δέον νὰ τεθῆ παρὰ τὸν ἀριθμὸν 104 ἢ 112 ἢ 138 ἢ 160, καὶ ὅτι ἕκαστος πρῶτος χρόνος ἤσημα ($\overset{\sim}{\sim}$) ἐκάστου μουσικοῦ μέτρου ἔχει ἄξιαν ἴσην πρὸς τὸ 1|104 ἢ 1|112 ἢ 1|138 ἢ 1|160 τοῦ λεπτοῦ τῆς ὥρας, ἐκτελούμενος εἰς μίαν κίνησιν ἢ κτύπον τοῦ ἔκκερμεος καὶ ὅτι ἐπομένως ὁ δίσημος ρυθμικὸς πούς ἢ μουσικὸν μέτρον θὰ ἐκτελήται εἰς δύο κινήσεις, ὁ τρίσημος εἰς τρεῖς καὶ ὁ τετράσημος εἰς τέσσαρας, 104 δὲ ἢ 112 ἢ 138 ἢ 160 κινήσεις τοῦ δείκτου θὰ γίνονται ἐν διαστήματι ἐνὸς λεπτοῦ τῆς ὥρας.

Προκειμένου νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὸν μετρονόμον ἐν τῇ ἐκτελέσει ἐκκλησιαστικῶν μελωδιῶν, φρονοῦμεν ὅτι δέον νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὰς ἐν τῷ ρυθμικῷ τῷδε πίνακι σημειουμένας μετρονομικὰς ἐνδείξεις.

1. Διὰ τὰ **Χερουβικά**. Κοινωνικὰ καὶ ἀρχαῖα Μαθήματα (τὸν Δεσπότην—Ἄνωθεν οἱ Προφήται—τῆ Ὑπεράχῳ) χ = 72—100
2. **Δοξαστικά** συντόμου στιχηρατικοῦ μέλους χ = 104—116
3. Ἰδιόμελα χ = 126—138
4. Ἰδιόμελα ἀργαῦ στιχηρατικοῦ μέλους (Ἰακώβου) καὶ τινὰ ἀρχαῖα ἀργὰ μαθήματα (Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταὶ) χ = 138—144
5. Καταβασίας καὶ προσόμοια συντόμου Εἰρημολογικοῦ μέλους χ = 116—132
7. Καταβασίας καὶ Προσόμοια ἀργαῦ Εἰρημολογικοῦ μέλους χ = 138—144
7. Λειτουργικὰ Μεγ. Βασιλείου, τὰ ἀργὰ «Ἀγαπήσω Σε Κύριε» Κατευθυνθῆτω τῆς Προηγουμένης, Ἀλληλουάριον τοῦ Νυμφίου (τὸ ἀργόν) χ = 144—160
8. Κανόνας καὶ λοιπὰ λογάδη μέλη χ = 144—176

Ἡ χρῆσις τοῦ μετρονόμου ἔχει ἤδη καταστῆ ἀπολύτως ἀναγκαία, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἐπιλογὴ μεταξὺ τῶν ἐκτελεστώδων (ψαλιτῶν) τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς. Ἱεροψάλτης μὴ κίτοχος τῶν ἀπαραίτητων στοιχειωδῶν γνώσεων—καὶ εἶναι αὐταὶ οὐκ ὀλίγα:—δὲν εἶναι καθ' ἡμᾶς νοητός, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ μὴ διαθέτων φωνὴν ἀξίαν λόγου. Προκειμένου περὶ ἐκτελεστώδων τοῦ μελοδράματος οἱ Εὐρωπαῖοι ἀξιοματικῶς ἀποφθέγγονται: ὅτι χρειάζονται τρία τινά: «Πρῶτον φωνή, δεῦτερον φωνή, τρίτον φωνή!» Καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦτο εἶναι πράγματι σοφόν. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ ἀπαραίτητος μουσικὸς καταρτισμὸς τῶν ἐκτελεστώδων τῆς μουσικῆς εἶναι ἐπίκτητος, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὀνομασθῆ καλλιτέχνης ὁ μὴ ἐπαρκῶς κατηρτισμένος ἀπὸ μουσικῆς ἀπόψεως καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶναι συγκεχωρημένον κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον μουσικὸν σφάλμα χάριν μιᾶς ὀραίας φωνῆς. Ἄλλὰ μουσικὸν σφάλμα ἐν Εὐρώπῃ σημαίνει κυρίως ρυθμικόν. Καὶ ἐὰν ἐν ρυθμικὸν λάθος ἢ μία ἀκριθὴς ἐκτέλεσις ἀποτελοῦσι μίαν λεπτομέρειαν, ὁ καθωρισμένος ρυθμὸς καὶ αἱ μεταλλαγαὶ αὐτοῦ, ἐπίσης καθωρισμέναι ἐν τινι τεμαχίῳ, ἀποτελοῦσιν αὐτὴν ταύτην τὴν βῆσιν τῆς ἀξίας μιᾶς μουσικῆς συνθέσεως. Ἐν οἴονδῆποτε μουσικὸν τεμάχιον ἢ ἔργον ἐκτελεῖται μὲ καθωρισμένον ὑπὸ τοῦ συνθέτου ρυθμὸν καὶ πᾶσα μεταβολὴ τοῦ καθωρισμένου τούτου ρυθμοῦ μεταβάλλει τὸ χρῶμα, τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ὄψιν τοῦ μουσουργήματος.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἡμῶν Μουσικὴ ἔχει τοὺς ρυθμοὺς καὶ τὰ σημεῖα τῆς χρονικῆς ἀγωγῆς, ἐφαρμοζόμενα ἕμω: κατὰ τρόπον οὐχὶ σαφῶς καθωρισμένον. Ἐχομεν βεβαίως τὴν παράδοσιν, ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ὁποίας καθίζομεν καὶ τὴν ὁποῖαν μεταδίδομεν ἀπὸ στόματος εἰς στόμα ἐπαφιέμενοι εἰς τὴν ἀντίληψιν καὶ τὰς προτιμήσεις τῶν ἐκάστοτε ἐκτελεστώδων. Πάντως ἕμω ἐν τῇ σημείῳ τούτῳ μειοεκτιοῦμεν καὶ ἀσφαλῶς κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνώμην ἢ ἡμετέρῃ μουσικῇ ὡς ἐκ τοῦ μειοεκτιμήματός μας τούτου καὶ τῆς οὐχὶ ἐπιτυχούς, μᾶλλον δὲ προχειρολογικῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς ὑπὸ πλείστων ψαλιτῶν φέρεται: εἰς ἀφανισμόν καὶ κατὰπτωσιν ἐν τῇ συνειδήσει τῶν ἐκκλησιαζομένων.

Καὶ εἶναι θαυμά πῶς ἀνθρώπινα νεῦρα ἀδιαμαρτυρήτως ὑφίστανται τὸ μαρτύριον τοῦ ἀκούσματος ἐνός καὶ μόνου, φέρ' εἰπεῖν, «Δόξα Πατρί...» μὲ χρόνον ἀπελιστικῶς ἀργόν ἢ καὶ τὸ ἀντίστροφον, πράγματα οὐχὶ ἀσυνήθη διὰ πολλοὺς τῶν ἱεροψαλιτῶν μας. Ἡ τοιαύτη ἐκτέλεσις δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποτελῆ τι τὸ ἐπαγωγὸν καὶ τερπνόν. Ἐκτελέσατε οἴονδῆποτε ἐκκλησιαστικὸν ἄσμα ἀπὸ τὰ παραδεδεγμένα ἀριστουργήματα μὲ χρόνον οὐχὶ τὸν προσήκοντα (ὑπερβολικῶς ἀργόν ἢ ἀντιστρόφως) καὶ εἶμαι δέβαιος ὅτι αὐθρῆαι θὰ ἀλλάξητε γνώμην περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἄσματος.

Ἐὰν αἱ ὡς ἀνω ὑποθέσεις ἀποτελοῦσιν ἀπλοῦστατον πείραμα διὰ τοὺς κοινούς καὶ μὴ ἐκλελεπτυσμένους ἐκτελεστάς τῆς μουσικῆς ἡμῶν, ζήτημα σπου-

δατον ἀποτελεῖ διὰ τοὺς ἔσω καὶ ἔξω τῶν συνόρων ἡμῶν σοβαροῦς μελετητὰς καὶ θαυμαστάς τῆς ἀριστουργηματικῆς ταύτης μουσικῆς ὁ ἀκριβῆς καθορισμὸς τοῦ ρυθμοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παραδόσεων τῶν διασωζομένων καὶ τηρουμένων ὑπὸ τῶν καλλιτέρων ἐκπροσώπων τῆς μουσικῆς τέχνης μεταξὺ τῶν ἐκλεκτοτέρων ἱεροψάλτων. Ἡ Βυζαντινὴ μουσικὴ δὲ εἶναι προσωπικὸν κτῆμα ἡμῶν ἀποκλειστικῶς, ἀλλ' ἀνήκει εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὡς τέχνη ὑψηλὴ τῶν μεγάλων ἡμῶν Πατέρων, ὡς ἀκριβῶς καὶ ὁ Ὅμηρος ἐν τῇ ποιήσει. Συνεπῶς ὑποχρέωσιν ἐπιτακτικὴν ἔχομεν νὰ περισώσωμεν κατὰ τὸ δυνατόν τὴν παράδοσιν ἢ μᾶλλον τὸ πνεῦμα τῶν μεγάλων ἡμῶν μουσουργῶν, καθορίζοντες διὰ μηχανικοῦ μέσου, οἷον ὁ μετρονόμος, κατὰ δυνατόν θεθαίως ἀκριβεῖαν, τὸν ἐμπρέποντα δι' ἕκαστον μουσούργημα ρυθμὸν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποῖου συνέθεσαν αὐτὰ οἱ θεόπνευστοι ἐκεῖνοι ἄνδρες.

Ἐπιπροσέτι θὰ ἐγερθῶσιν ἀντιγωνίαι ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου παρατιθεμένου ρυθμιστικοῦ μου πίνακος. Τοῦτο θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον, ἵνα ἀνακύψῃ νέον καὶ σοβαρὸν κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην στοιχεῖον, ἀπαραίτητος προϋπόθεσις τῆς κανονικῆς καὶ εὐρύθμου ἐκτελέσεως τῶν μουσικῶν ἀριστουργημάτων τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ὁ ἀκριβῆς καθορισμὸς τοῦ ρυθμοῦ διὰ τοῦ ἐν λόγῳ ὀργάνου.

Ἐν κατακλείδι δὲν διστάζομεν νὰ ἐπαναλάβωμεν εἰς τοὺς ἱεροψάλτας τὴν σύστασιν, ὅπως ἀγαπήσωσι τὴν μουσικὴν, ἀγαπήσωσι τὸ ὅρατον ἔργον τῶν καὶ μὴ ψέλλωσι τίποτε ἐκ τοῦ προχείρου, ἀλλὰ χρησιμοποιοῦσιν ἐν πάσαις ταῖς λεπτομερείαις τὰ ἀνεγνωρισμένα μουσικὰ κείμενα ἐνδελειχῶς μελετῶντες καὶ προσηκόντως παρakoυαζόμενοι. Οἱ περισσότεροι ἱεροψάλται διακρίνονται ἐπὶ προχειρολογίᾳ καὶ ἐκτροχιασμῷ ἀπὸ τῆς παραδόσεως. Ὁ Ὅρθρος, δι' ὃν οἱ Ἐκκλησιαστικαὶ μουσουργοὶ ἀμιλλώμενοι πρὸς τοὺς Ἵμνογράφους ἀνέπτυξαν ὅλην τὴν καλαισθησίαν καὶ τὴν μουσικὴν δεινότητά των, ψέλλεται κατὰ σύστημα ὅλως ἰδιόρρυθμον, ἐγγυώμενον τὴν κατάργησίν του, καὶ πάντοτε τροχάδην πρὸς ἐξοικονόμησιν χρόνου διὰ τὴν ἐν πάσῃ ἀνέσει ἐκτέλεσιν τῆς 6' λειτουργίας, ἣτις καθιερωθεῖσα—ὡς μὴ ὀφείλει—ὡς ἀπαραίτητόν τι εἰς ἄλλο τῶν οἰκονομικῶν πόρων τῶν Ναῶν συντελεῖ εἰς τὴν βαθμικὴν ἀπομάκρυνσίν μας ἀπὸ τὴν παράδοσιν καὶ εἰς τὸν ἀφανισμόν τῆς πατρώας μουσικῆς. Ἀλλὰ καὶ ἡ πρώτη λειτουργία ψέλλεται κατὰ σύστημα ἔξοφινές, δι' ὃ καὶ ἅμα τῇ ἐνάρξει αὐτῆς ἐπέρχεται ἀλλαγὴ ἐντυπώσεων εἰς τὸν ἐκκλησιαζόμενον, διότι ἐκτελοῦνται ἀχαρακτηρίστου εἶδους καὶ ὕφους ἄσματα, στερεοτύπως τὰ αὐτά, τὸν κόρον προκαλοῦντα καὶ οὐδεμίαν σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας παραδεχόμενας μουσικὰς μελωδίας, πᾶν δὲ ἄλλο ἢ τὸν διὰ τῆς ὕμνηδίας ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν ἐπιτυχάνοντα.

Ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος ἐν τῇ ὁμιλίᾳ αὐτοῦ «Εἰς τὸ ὅτι Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης εἰς ὁ Νομοθέτης», ἐξάκρων τὴν δύναμιν τῆς ψαλμωδίας

λέγει: «*Ὁ γνησίως ψάλλον ἀνακαινιζόμενος τὴν ψυχὴν ἀποτελεῖται*
 » *ναὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος*. Μὴ γὰρ μικρὸν νομίσει ψαλμοφθίαν εἶ-
 » ναι! Δοκεῖ μὲν γὰρ τὴν ἀκοὴν θέλγειν, τῇ δὲ ἀληθείᾳ τὴν ψυχὴν ἐγειρεῖ.
 » Οὕτω καὶ ὁ μακάριος Ἑλισσαῖος ὁ Προφήτης παρακαλούμενος παρὰ τι-
 » νων βασιλέων προφητεῦσαι τὰ μέλλοντα, λέγει. *Δότε μοι ἄνδρα εἰδότα*
 » *ψάλλειν* (1). Ἦλθεν ὁ τῆς μουσικῆς ἔμπειρος καὶ ἐν τῷ ψάλλειν, φησὶν,
 » ἐκείνον ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπὶ Ἑλισσαῖον. Τί οὖν; Ἄρα γε τὸ
 » Πνεῦμα τὸ Ἅγιον φωναῖς θέλγεται, καὶ ἐπωδαῖς καθέλκεται, ἢ τῇ ψυχῇ
 » ἐπανεπαύετο τῇ προφητικῇ; Ἦρκει ἡ καθαρότης τοῦ Προφήτου προσκα-
 » λέσασθαι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Διατί οὖν λέγει *Δότε ἄνδρα εἰδότα*
 » *ψάλλειν*; Οὐκ ἵνα τὸ Πνεῦμα τερφθῇ διὰ τῆς ψαλμοφθίας, ἀλλ' ἵνα,
 » ἐκείνου ψάλλοντος, ὁ νοῦς τοῦ Προφήτου ἀνακαινισθεὶς ἄξιος γένηται τῆς
 » τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπιφοιτήσεως. Διὰ τοῦτο τὸ Πνεῦμα καλεῖ, ἵνα
 » δείξῃ ὅτι οὐ τῇ ψαλμοφθίᾳ ἐθέλχθη, ἀλλὰ τῇ ψυχῇ τῇ ὑπὸ τῆς ψαλμοφθίας
 » διεγεροθεῖση. Οὐκ ἦλθεν ἐπὶ τὸν ψάλλοντα, ἀλλ' ἐπὶ τὸν ἀκούοντα»

Ἦρκει οἱ ἱεροψάλται νὰ ἔχωσι ταῦτα ὅπ' ἔψιν καὶ νὰ διδῶσιν αὐτοὶ
 τὴν προσήκουσιν κατεύθυνσιν πρὸς χρῆσιν τῶν περιεχόντων τὰς γνησίας καὶ
 δοκίμους Ἐκκλησιαστικὰς μελωδίας κειμένων ἀντὶ τούτου ὅμως, παρασύρον-
 ται καὶ ἐπηρεάζονται ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν, εἴτινες
 κατὰ σύστημα γραφῆς ἀπλοῦστατον καὶ ψαλμοφθίας πενιχρότατον ἐντὸς ἐλαχί-
 στου χρονικοῦ διαστήματος καταρτιζονται ἵνα χρησιμοποιηθῶσιν εἴτε ὡς μέλη
 τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ χοροῦ τῶν Σχολῶν εἴτε ὡς ἱεροψάλται μικρῶν Κοινοτή-
 των, ἐνθα ἤθελον διορισθῆ ὡς διδάσκαλοι. Εἰς γενομένας δὲ πρὸς τινὰς φί-
 λους ἱεροψάλτας παρατηρήσεις, διατί κατὰ προτίμησιν ψάλλουσι: τὰ ὀθνεῖα
 ταῦτα νεοφανῆ καὶ ἄσχετα πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν μέλη,
 ἔλαβον τὴν ἀπάντησιν ὅτι δῆθεν «αὐτὰ ψάλλουσι ὅλοι καὶ αὐτὰ ἐπιβάλλουσι οἱ
 ἐπίτροποι, διότι τὰ θέλει ὁ κόσμος»! Εἰς ἐρώτησίν μου δέ, ἂν ἐκτελέσαντές
 ποτε προσηκόντως τὰ ὑπάρχοντα Βυζαντινὰ μέλη ἤκουσαν παράπονα, ἀπήν-
 τησαν ὅτι τὸναντίον τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἀποκομίζει εὐχαρίστους ἐντυπώσεις ἐκ
 τῆς Βυζαντινῆς ψαλμοφθίας.

Ἡμεῖς οἱ Ἕλληγες λησμονοῦντες ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι ἡ κοίτις τῶν φώ-
 των καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ὅτι ἐξ αὐτῆς μετελαμπαδεύθησαν αἱ τέχναι καὶ ἐπι-
 στῆμαι εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅτι οἱ ἀθάνατοι πρόγονοι ἡμῶν ὑπῆρξαν οἱ δι-
 δάσκαλοι καὶ ποδηγῆται τῆς ἀνθρωπότητος, ἔχομεν τὸ ἀθεράπευτον ἐλάττωμα
 τῆς ξενομανίας, ἤτοι τῆς εὐπιστίας καὶ ἀφελείας νὰ θαυμάζωμεν πᾶν ὅ,τι ξέ-
 νον καὶ ὀθνεῖον καὶ νὰ ἐγκολπώμεθα πᾶν ὅ,τι μᾶς εἴπουν καὶ διδάξουν οἱ

1) Δ' Βασ. γ' 15. «*Δάβετέ μοι ψάλλοντα*»

ζένοι. Τὸ ἐλάττωμα τοῦτο ἐκαυτηρίασαν καὶ οἱ ἄρχαιοι, ὡς ὁ γεωγράφος Πausανίας γράφων· «*Ἕλληνες δ' ἄρα εἰσὶ δεινοὶ τὰ ὑπερόρια ἐν θαύματι εἶδασθαι μείζονι ἢ τὰ οἰκεῖα*» καὶ ὁ Πίνδαρος,

«*Ἔστι δὲ φῶλον ἐν ἀνθρώποισι ματαιότατον,*

»*Ὅστις αἰσχύνων ἐπιχώρια παπταίνει τὰ πόρω»* (Πύθια Γ' 21)

Εἶναι ὄντως λυπηρόν, ὅτι ἱεροψάλται πεπροικισμένοι μὲ φωνὴν θέλγουσαν δὲν καταγίνονται εἰς τὴν σπουδὴν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἀθανάτων Βυζαντινῶν μελωδιῶν, διὰ τὰς ὁποίας ἐπὶ αἰῶνας εἰργάσθησαν οἱ ἀθάνατοι ὑμνογράφοι καὶ μελωδοὶ τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ὑπεύκοντες εἰς πιέσεις ἀναρμοδιῶν κύκλων ἀποφεύγουσι νὰ ψάλλωσιν ὅσα πρέπει νὰ ψάλλωνται καὶ ψάλλουσιν ἐκεῖνα τὰ ὅποια δὲν πρέπει νὰ ψάλλωνται, κατατριβόμενοι εἰς τὴν ἐκμάθησιν, διδάξουσιν καὶ καθιέρωσιν μελῶν ξένων πρὸς τὸ ἐκκλησιαστικόν καὶ ἔθνικόν ἡμῶν περιβάλλον.

Εἶναι παρήγορον ὅτι ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν παρεσκεύασε τὴν λήψιν τῶν ἐνδεδειγμένων νομοθετικῶν μέτρων πρὸς κατοχύρωσιν τῆς Βυζαντινῆς ψαλμοδίας διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Βυζαντινοῦ τμήματος τοῦ Ὁδείου ὡς ἐπισήμου Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς Σχολῆς, ἐν ἧ, ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην τῆς Ἐκκλησίας ἐποπτεῖαν νὰ λειτουργήσῃ μελλοῦσῃ, θὰ μετεκπαιδευθῶσι μὲν οἱ ὑπάρχοντες ἱεροψάλται πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων αὐτῶν, θὰ προέρχωνται δ' ἐφεξῆς ἐξ αὐτῆς οἱ μέλλοντες νὰ ἀσκήσωσι τὸ ἔργον τοῦ ἱεροψάλτου ἐπὶ τῇ βῆσσι ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος, ἐγγυωμένου τὴν διάσωσιν καὶ διατήρησιν τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. Εὐχρηθῶμεν ἵνα τὰ ἀποφασισθέντα λάβωσι σάρκα καὶ ὄσῃ καὶ μὴ ματαιωθῇ ἡ προσπάθεια αὕτη τῆς Ἐκκλησίας ἐπ' ἀγαθῇ τῆς πατρίου ἡμῶν μουσικῆς.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτω·

Καθήμενον δὲ ἱερὸν καὶ ἀπαραίτητον ἐκπληρῶν θαυτοτάτην ὑποβάλλω εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Α. Θ. Μακαριότητα τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν καὶ τὴν περὶ Αὐτὸν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν πατρικὴν εὐμένειαν, ἧς ἤξιωσε καὶ τὸ ταπεινόν μου τότε μουσικὸν πόνημα ἐγκρίνασθε αὐτὸ καὶ διὰ Σεπτῆς Αὐτῆς Ἐγκυκλίου συστήσασθε τοῖς Σεβασμιωτάτοις Ἱεράρχαις τὴν διάδοσιν αὐτοῦ μεταξὺ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τῶν Ἱεροψαλτῶν τῶν Ἱ. Ναῶν τῶν κατ' Ἐπαρχίας θεοφρουρήτων Μητροπόλεων.

Ἐγκαρδίους ἐπίσης εὐχαριστίας ὑποβάλλω τῷ τε Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Κερκύρας καὶ Παξῶν κ. κ. Ἀλεξάνδρῳ καὶ τῷ περισπουδάστῳ φίλῳ κ. Νικ. Παππᾷ, Καθηγητῇ τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλ. Μουσικῆς ἐν τῷ Ὁδείῳ Ἀθηνῶν, διὰ τὴν καλοκαγάθως ἐξενεχθεῖσαν εὐμενῆ κρίσιν καὶ ἀριστοτεχνί-

κὴν αὐτῶν ἔχθεσιν, ἐφ' ἧς θρασιθεῖσα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος περιέβαλεν αὐτὰ διὰ τῆς Σειτῆς Ἀδτιῆς ἐγκρίσεως.

Ἐν τέλει θερμῶς εὐχαριστῶ πᾶσι τοῖς εὐαρεστηθεῖσι εἴτε διὰ δημοσιεύσεων εἴτε δι' ἐπιστολῶν νὰ ἐκφέρωσιν εὐμενεῖς κρίσεις καὶ συγχαρῶσι μοι ἐπὶ ταῖς μουσικαῖς μου ἐκδόσεσιν, ὡς καὶ ἐκείνοις ἐκ τῶν συνδρομητῶν, οὔτινας συνεπεῖς εἰς τὴν ὑπόστασίν των ἐπροθυμήθησαν νὰ ἀποκτήσωσι τὰ δύο τελευταῖα μουσικὰ ἔργα μου.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 17ῃ Ἰουλίου 1935

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΦΑΡΛΕΚΑΣ

Πρωτονοτάριος τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Πλὴν τῶν ἐν σελ. 835 διορθουμένων παροραμάτων διορθώσατε καὶ τὰ ἑξῆς οὗτοι:

Σελὶς στίχος	Διορθωμένα	Σελὶς Στίχος	Διορθωμένα
39— 9		189— 1	
40— 7	θω ω	190— 2	να φα
91—12	σπο ο	207— 7	ο τι
94—12	πα	217— 3	εν
149—10	ρα ατ	225—11	πλη
171— 1	Ἐπὶ τὴν πηγὴν	332—11	τη η
177— 1			

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ἐνιστῶμεν τὴν χρῆσιν τοῦ τονοδότη διὰ τὴν διακανόνισιν τῆς καταλλήλου βάσεως (ἴσον) τῶν φελλομένων ὕμων, πρὸς ἀποφυγὴν κραυγῶν ἀπαισιῶν καὶ χασμφοδῶν. Οἱ μεσόφωνοι ἴδια θέον νὰ χρησιμοποιοῦσι τοὺς ἀκολουθοῦντας τόνους ὡς βάσιν εἰς τὰ στιχηραρικὰ μέλη :

Εἰς τὸν Α' ἦχον Fa ὡς		Εἰς τὸν πλάγιον Α' Re ὡς	
Εἰς τὸν Β' ἦχον La ὡς		Εἰς τὸν πλάγιον Β' Re ὡς	
Εἰς τὸν Γ' ἦχον Fa ὡς		Εἰς τὸν βαρὴν Fa ὡς	
Εἰς τὸν Δ' ἦχον Fa ὡς		Εἰς τὸν πλάγιον Δ' Re ὡς	

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΙΟΑΝΝΙΝΟΝ ΚΑΣΤΡΟΝ
Πρωτοψάλτης Δημόφωτος

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΙΟΑΝΝΙΝΟΝ ΚΑΣΤΡΟΝ
Πρωτοψάλτης Δημόφωτος
Αρ. Βιβλ. —

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

Περιέχον άπάσας τάς άνηκούσας αύτῷ Άκολουθίας άπό τής Μεγάλης Κυριακής του Πάσχα μέχρι τής Κυριακής τῶν Άγίων Πάντων.

ΑΡΧΗ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ, ΑΝΑΣΤΑΝΤΙ

ΤΗ, ΑΓΙΑ, ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ, ΚΥΡΙΑΚΗ, ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ, ΟΡΘΟΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Περί ὧραν Πην τῆς νυκτός σημαίνει. Ὁ ἱερεύς : «*Εὐλόγητός ὁ Θεός*». — Ὁ Ἀρχιερεύς : «*Βασιλεῦ Ὁράνιε*». — Ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον — Κύριε ἐλέησον 12, Δόξα καὶ νῦν, «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τὸν Ν΄ ψαλμὸν «*Ἐλέησόν με ὁ Θεός*». — Ἐἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα «*Κύματι θαλάσσης*» εἰς 6 μετὰ στίχου «*Δόξα Σοι, ὁ Θεός . . .*» καὶ μεθ' ἐκάστην Ὁδὴν τὸν Εἰρμόν. Μετὰ τὴν Γ΄ Ὁδὴν τὸ Κάθισμα δὲν ψάλλεται. Εἰς τὴν δ' Ὁδὴν ἐξέρχονται οἱ διάκονοι ἄνδεδυμένοι, κρατοῦντες δικηροτρύκηρα, ὃ δὲ Ἀρχιερεύς κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ προσκυνήσας τὰς Ἱεράς Εἰκόνας εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα καὶ ἐνδύεται ἅπασαν τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολὴν, συνεχίζεται δὲ ὁ Κανὼν μέχρι τέλους τῆς θ' Ὁδῆς, ὅτε ἐκ τοῦ Ἱεροῦ λέγεται τὸ Τρισάγιον καὶ εἶτα τὸ τροπάριον «*Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον*», ἢ Ἐκτενὴς «*Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός*» καὶ Ἀπόλυσις. Ἀκολουθῶς ὁ Ἀρχιερεύς ἱστάμενος πρὸ τῆς Ὁραίας Πύλης μετὰ δικηροτρύκων ἀνημμένων ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας προσκαλεῖ τὸ ἐκκλησίασμα, ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ψάλλων τὸ ἐξῆς :

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα̣ (Ρ. τετράσημος) χ̣

Δ ε ευ τε λα α α βε τε ε φω ω ως ᾗ εκ τθ

Α νε σπε ε ε ε ρθ φω ω το ο ος, ᾗ και δο ξα α

σα α τε ε Χρι ι ι στο ο ν το ο ο ν Α α να

στα αν τα εκ νε κρω ω ν *Ετερον π
9

Δ ε ευ τε λα α α α βε τε ε φω ω ω σ ε εκ

τθ θ α α νε σπε ε ρθ θ φω το ο ο ς, q και δο

ξα α α σα τε Χρι ι στο ο ν η η τον Α α α να

στα αν τα ε εκ νε ε ε κρω ω ω ν

Μετά τούτο έξερχόμεθα του Ναού ψάλλοντες τό εξής :

Ύμνος λ Βου Ρ. 4σμος χ

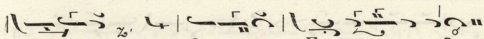
Τ ην Α να στα σι ιν Σου Χρι ι στε ε ε ε

Σω ω ω ω τη ρ Α α αγ γε ε ε λοι

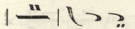
υ μν θ θ σιν ε εν Ου ου ρα α α ανοις

και η μα ας τθς ε ε ε πι Γη ης κα τα α

ξι ι ι ι ω ω ω ω σον εν κα θα α

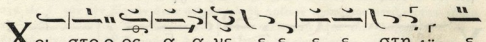
 ρα α α καρ δι ι α Σε ε ε ε δο ο

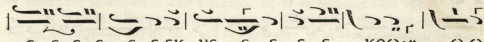
 ξα ζει ειν.

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται, μέχρις οὐ φθάσωμεν εἰς τὴν διὰ τὴν τελευτὴν τῆς Ἁ-
 ναστάσεως ἠντρεπισμένην ἐξέδραν. Τότε ὁ Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ «Καὶ ὑπὲρ τοῦ
 καταξιωθῆναι ἡμᾶς», ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον «Ὁπὲρ Σαββά-
 των...» ἢ μᾶλλον τὸ β' Ἐωθινὸν «Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου...» καὶ εἶτα θυμιάσας
 τρεῖς τὸ ἐπὶ τοῦ δισκελίου τοποθετηθὲν Ἱ. Εὐαγγέλιον καὶ ἐκφωνήσας: «Δόξα τῇ ἀγίᾳ
 καὶ ὁμοουσίᾳ καὶ ἑωσοπιᾷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι» ψάλλει τὸ Χριστὸς Ἀνάστη, τρεῖς,
 οἱ δὲ χοροὶ τὸ αὐτὸ ἐξάκις, τοῦ Ἀρχιερέως θυμιάοντος καὶ λέγοντος τοὺς στίχους
 «Ἀναστήτω ὁ Θεός...», Δόξα καὶ νῦν καὶ τέλος πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ αὐτὸ ἀπαξ.

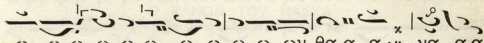
Μέλος ἀρχαίον. Ηχος λ̣ ḡ Πά P. 4σμος ḡ χ

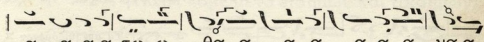
 Χρι στο ο ος α α νε ε ε ε ε στη ε

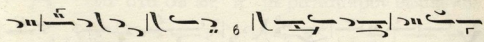
 ε ε ε ε ε εκ νε ε ε ε ε κρω ω ω

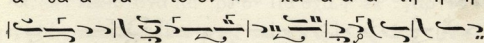
 ω ω ω ω ω ω ω ω ων θα α α να α α

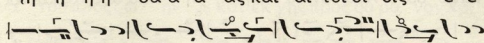
 α α α α τώ ω θα α α α α α να α

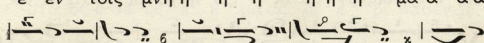
 α θα α να το ον λ πα α α α τη η η

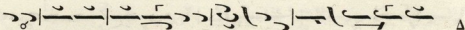
 η η η η σα α α ας και αι τοι οι οισ ε ε

 ε εν τοις μνη η η η η η η μα α α α

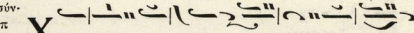

 α α α σι ι λ ζω ω ω ω η η η ν χ χα α

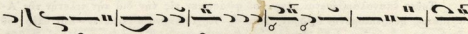

 α α α ρι σα α α α α με ε νο ο ο ος ^Δ ρ̄

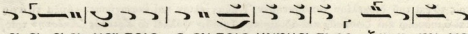
*Ετερα σύν-
 τομα π

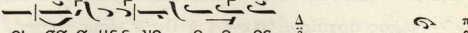
 ρ̄ Χρι στοος α νε ε ε στη εκ νε ε

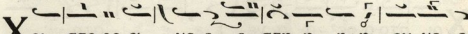
 ε κρων,θα α να ατω θα ανα το ον πα τη η η σα

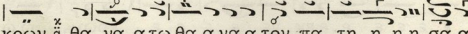
 α α ας, και τοις ε εν τοις μνημα σι γ̄ ζω ω ην χα

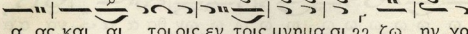
 ρι σα α με ε νο ο ο ος ^Δ ρ̄ π ρ̄

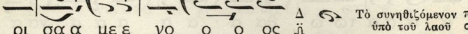
 Χρι στοος α νε ε ε στη η η η εκ νε ε

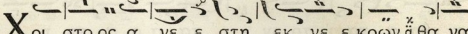
 κρων ^{ρ̄} θα να ατω θα ανα τον πα τη η η η σα α

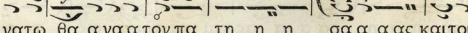
 α ας και αι τοις εν τοις μνημα σι γ̄ ζω ην χα

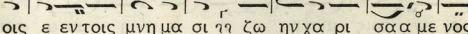
 ρι σα α με ε νο ο ο ος ^Δ ρ̄ ^{Τὸ συνηθιζόμενον π ὑπὸ τοῦ λαοῦ ρ̄}

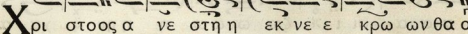
 Χρι στοος α νε ε στη εκ νε ε κρων ^{ρ̄} θα να

 νατω θα ανα τον πα τη η η σα α ας και τοι

 οις ε εν τοις μνημα σι γ̄ ζω ην χα ρι σα α με νος

 Χρι στοος α νε στη η εκ νε ε κρων θα α

να α τω θα αναα τον πα τη η η η σα α
 ας και τοις εν τοις μνημασι ζω ω ην χα ρι
 σα α με νος

Τὸ τέλος οὕτω: χα ρι σα α με ε νο ο ο ο ο ο ο ο ρς

Εἶτα ὁ Ἀρχιδιάκονος τὴν Μεγ. Συνακτὴν «Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν...»
 Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν «Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα», καὶ οὕτως εἰσερχό-
 μεθα εἰς τὸν Ναὸν μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως, ψάλλοντες τὸν Κανὸνα τοῦ Πά-
 σχα εἰς 4, τὸν μὲν Εἰρμὸν ἄνευ στίχου, τὸ δὲ πρῶτον τροπάριον μετὰ στίχου «Δόξα
 τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει Σου, Κύριε» καὶ τὰ δύο τελευταῖα μετὰ τοῦ «Δόξα» «Καὶ νῦν».
 Εἰς τὰς ἐχούσας δύο Τροπάρια φθάς ψάλλομεν δις τὸν Εἰρμὸν, καὶ προτάσσομεν εἰς
 μὲν τὸ πρῶτον τροπάριον τὸ «Δόξα Πατρί», εἰς δὲ τὸ δεύτερον «Καὶ νῦν».

Ἐὰν δὲ ψαλῆ ὁ Κανὸν εἰς 6, ψάλλομεν τὸν Εἰρμὸν δις, τὸ πρῶτον τροπάριον
 μετὰ στίχου «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ» δις, καὶ τὸ τελευταῖον (ἢ τὰ δύο τελευταῖα, ὅπου ἂν
 ὑπάρχωσι) μετὰ τοῦ «Δόξα, Καὶ νῦν».

Ο ΚΑΝΩΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ποῖημα τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ΩΔΗ Α'. Ἦχος ᾠ Πα (Ρ. 4σμος μετὰ δισήμων καὶ τρισήμων)

α' Α να στα σε ως η με ρα Λαμπρυν θῶμεν λα
 οι, Πα α σχα Κυ ρι θ Πα σχα. εκ γαρ θα
 να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
 στο ος ο θε ος, η μας δι ε βι βα σεν.
 ε πι νι κι ον α α δο ον τας (Δις)

α' **Δ**οξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ ὡς καὶ Ἄγιῳ Πνεύματι Δ δλ

Καθάρθω μέντας αἰσθησεις καὶ ὀψομεθα τῷ

ἀπροσιτῷ φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως ἡ Χριστόν

ἐξαστράπτοντα καὶ χαίρετε φασκόντα τῶν ὡς

ἀκὼ σομεθα, Δ δλ ἐπι νικίον ἀαδοόντες π ρ

β' **Κ**αὶ νυν καὶ αἰκαίεις τῶν αἰώνων αἰώνων

ἰων ἰων Δ δλ

Ουρανοὶ μένε παξίως εὐφραίνεσθωσαν, Δ δλ γῆ ἡ

δεαγαλλιὰ ασθῶ, Δ δλ ἐορτάζετω δεκό

σμος οὐρανός τε ἀπασκαὶ ἰοράτος, ἡ Χριστός

γὰρ ἐγήγερται, Δ δλ εὐφροσύνη αἰώνων ἰο

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ

«Ἀναστάσεως ἡμέρα» π ρ λ χ

(Εἰς διπλοῦν χρόνον ἀναλελυμένον)

Ἄρχῳ. Ὁ ἀ' χορὸς

Αναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶ

μεν λα οι, Πα α σχα Κυ ρι ι ου Πα α σχα. ρ

εκ γα αρθανα ατθ προς ζων, και εκ γη ης προς

ου ρα νον Χρι στο ο ος ο θεος η μα ας δι ε

βι ι βα σεν, ε πι νι ι κιον α α α δο ο ον τας

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων, θα να α τω ω

θανα τον πα τη η σας, και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (τρεις) ρ

α' Α να στας ο Ι η σθς α πο τθ τα α φθ

κα θως προ ει ει πεν, ε δω κεν η μιν την αι ω νι

ον ζω ην και με γα ε ε λε ε ο ο ος

Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρεῖς καὶ τὸ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἀπαξ ψάλλονται· ἐκάστην φθῆν.

Ὁ Ἱερεὺς : "Ετι καὶ εἰ ... "Οτι σὸν τὸ κράτος.
ΩΔΗ Γ' Ὁ εἰρμός ρ α' Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον

ουκ εκ πετρας α γο ο νθ τε ρα τθ ρ γθ με νον ρ αλλ

α φθα ρ σι ι ας πη γην εκ τα α φθ ομ βρρ, σαντος

— $\overline{\text{T}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Β}}$ $\overline{\text{Α}}$ $\overline{\text{Π}}$ $\overline{\text{Σ}}$ $\overline{\text{Ζ}}$ $\overline{\text{Η}}$ $\overline{\text{Θ}}$ $\overline{\text{Κ}}$ $\overline{\text{Λ}}$ $\overline{\text{Μ}}$ $\overline{\text{Ν}}$ $\overline{\text{Ξ}}$ $\overline{\text{Ο}}$ $\overline{\text{Π}}$
 στθ, ςλ εν ω ωστερε ου θ με ε ε χ θα ρ

Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἐκ τρίτου ὡς ἐν τῇ α' Ὁδῇ μετὰ τοῦ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς». — Ὁ Ἱερεὺς «Ἐτι καὶ ἔτι . . .», τὴν ἐκφώνησιν «Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν» καὶ ἀρχίζει ὁ ἀριστερός χορὸς τὴν δ' ᾠδὴν.

ΩΔΗ Δ' $\overline{\text{Β}}$ $\overline{\text{Π}}$ $\overline{\text{Ε}}$ $\overline{\text{Ζ}}$ $\overline{\text{Η}}$ $\overline{\text{Θ}}$ $\overline{\text{Κ}}$ $\overline{\text{Λ}}$ $\overline{\text{Μ}}$ $\overline{\text{Ν}}$ $\overline{\text{Ξ}}$ $\overline{\text{Ο}}$
 Ὁ Εἰρμὸς β' π ρ Ε πι της θει ας φυ λα κης ο

$\overline{\text{Ζ}}$ $\overline{\text{Η}}$ $\overline{\text{Θ}}$ $\overline{\text{Κ}}$ $\overline{\text{Λ}}$ $\overline{\text{Μ}}$ $\overline{\text{Ν}}$ $\overline{\text{Ξ}}$ $\overline{\text{Ο}}$ $\overline{\text{Π}}$ $\overline{\text{Σ}}$ $\overline{\text{Ζ}}$ $\overline{\text{Η}}$ $\overline{\text{Θ}}$ $\overline{\text{Κ}}$ $\overline{\text{Λ}}$ $\overline{\text{Μ}}$ $\overline{\text{Ν}}$ $\overline{\text{Ξ}}$ $\overline{\text{Ο}}$
 θε η γο ρος Αβ βα κουμ ςλ στη τω μεθ η μων και δει

$\overline{\text{Ζ}}$ $\overline{\text{Η}}$ $\overline{\text{Θ}}$ $\overline{\text{Κ}}$ $\overline{\text{Λ}}$ $\overline{\text{Μ}}$ $\overline{\text{Ν}}$ $\overline{\text{Ξ}}$ $\overline{\text{Ο}}$ $\overline{\text{Π}}$ $\overline{\text{Σ}}$ $\overline{\text{Ζ}}$ $\overline{\text{Η}}$ $\overline{\text{Θ}}$ $\overline{\text{Κ}}$ $\overline{\text{Λ}}$ $\overline{\text{Μ}}$ $\overline{\text{Ν}}$ $\overline{\text{Ξ}}$ $\overline{\text{Ο}}$
 κνυ τω ςλ φασ φο ρον Α γ γε λον δι α πρυ σι

$\overline{\text{Ζ}}$ $\overline{\text{Η}}$ $\overline{\text{Θ}}$ $\overline{\text{Κ}}$ $\overline{\text{Λ}}$ $\overline{\text{Μ}}$ $\overline{\text{Ν}}$ $\overline{\text{Ξ}}$ $\overline{\text{Ο}}$ $\overline{\text{Π}}$ $\overline{\text{Σ}}$ $\overline{\text{Ζ}}$ $\overline{\text{Η}}$ $\overline{\text{Θ}}$ $\overline{\text{Κ}}$ $\overline{\text{Λ}}$ $\overline{\text{Μ}}$ $\overline{\text{Ν}}$ $\overline{\text{Ξ}}$ $\overline{\text{Ο}}$
 ως λεγοντα, ρ ση η με ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω, ςλ

$\overline{\text{Ζ}}$ $\overline{\text{Η}}$ $\overline{\text{Θ}}$ $\overline{\text{Κ}}$ $\overline{\text{Λ}}$ $\overline{\text{Μ}}$ $\overline{\text{Ν}}$ $\overline{\text{Ξ}}$ $\overline{\text{Ο}}$ $\overline{\text{Π}}$ $\overline{\text{Σ}}$ $\overline{\text{Ζ}}$ $\overline{\text{Η}}$ $\overline{\text{Θ}}$ $\overline{\text{Κ}}$ $\overline{\text{Λ}}$ $\overline{\text{Μ}}$ $\overline{\text{Ν}}$ $\overline{\text{Ξ}}$ $\overline{\text{Ο}}$
 ο τι α νε ε στη Χ ρι στος ως παν το δυ υ να α μος ρ

ΤΡΟΠΑΡΙΑ.
 Δόξα τῇ ἀγίᾳ α' π ρ $\overline{\text{Α}}$ $\overline{\text{Β}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Ε}}$ $\overline{\text{Ζ}}$ $\overline{\text{Η}}$ $\overline{\text{Θ}}$ $\overline{\text{Κ}}$ $\overline{\text{Λ}}$ $\overline{\text{Μ}}$ $\overline{\text{Ν}}$ $\overline{\text{Ξ}}$ $\overline{\text{Ο}}$
 Ἄναστῶσε σου ρ Α ρ σεν με νως δι α νοι οι ξαν

$\overline{\text{Ζ}}$ $\overline{\text{Η}}$ $\overline{\text{Θ}}$ $\overline{\text{Κ}}$ $\overline{\text{Λ}}$ $\overline{\text{Μ}}$ $\overline{\text{Ν}}$ $\overline{\text{Ξ}}$ $\overline{\text{Ο}}$ $\overline{\text{Π}}$ $\overline{\text{Σ}}$ $\overline{\text{Ζ}}$ $\overline{\text{Η}}$ $\overline{\text{Θ}}$ $\overline{\text{Κ}}$ $\overline{\text{Λ}}$ $\overline{\text{Μ}}$ $\overline{\text{Ν}}$ $\overline{\text{Ξ}}$ $\overline{\text{Ο}}$
 την Πα ρθενευουσαν νη δυ υν πε φη νε Χ ρι στος, ςλ ως

$\overline{\text{Ζ}}$ $\overline{\text{Η}}$ $\overline{\text{Θ}}$ $\overline{\text{Κ}}$ $\overline{\text{Λ}}$ $\overline{\text{Μ}}$ $\overline{\text{Ν}}$ $\overline{\text{Ξ}}$ $\overline{\text{Ο}}$ $\overline{\text{Π}}$ $\overline{\text{Σ}}$ $\overline{\text{Ζ}}$ $\overline{\text{Η}}$ $\overline{\text{Θ}}$ $\overline{\text{Κ}}$ $\overline{\text{Λ}}$ $\overline{\text{Μ}}$ $\overline{\text{Ν}}$ $\overline{\text{Ξ}}$ $\overline{\text{Ο}}$
 βρο το ος δε α μνο ος προση γο ρευται, ρ α μω

$\overline{\text{Ζ}}$ $\overline{\text{Η}}$ $\overline{\text{Θ}}$ $\overline{\text{Κ}}$ $\overline{\text{Λ}}$ $\overline{\text{Μ}}$ $\overline{\text{Ν}}$ $\overline{\text{Ξ}}$ $\overline{\text{Ο}}$ $\overline{\text{Π}}$ $\overline{\text{Σ}}$ $\overline{\text{Ζ}}$ $\overline{\text{Η}}$ $\overline{\text{Θ}}$ $\overline{\text{Κ}}$ $\overline{\text{Λ}}$ $\overline{\text{Μ}}$ $\overline{\text{Ν}}$ $\overline{\text{Ξ}}$ $\overline{\text{Ο}}$
 μος δε ως α γευ στος κη λιδος το η με τε ρον Πα σχα, ςλ

$\overline{\text{Ζ}}$ $\overline{\text{Η}}$ $\overline{\text{Θ}}$ $\overline{\text{Κ}}$ $\overline{\text{Λ}}$ $\overline{\text{Μ}}$ $\overline{\text{Ν}}$ $\overline{\text{Ξ}}$ $\overline{\text{Ο}}$ $\overline{\text{Π}}$ $\overline{\text{Σ}}$ $\overline{\text{Ζ}}$ $\overline{\text{Η}}$ $\overline{\text{Θ}}$ $\overline{\text{Κ}}$ $\overline{\text{Λ}}$ $\overline{\text{Μ}}$ $\overline{\text{Ν}}$ $\overline{\text{Ξ}}$ $\overline{\text{Ο}}$
 και ως θε ο ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται ρ

Δόξα β' $\overline{\text{Π}}$ $\overline{\text{Ε}}$ $\overline{\text{Ζ}}$ $\overline{\text{Η}}$ $\overline{\text{Θ}}$ $\overline{\text{Κ}}$ $\overline{\text{Λ}}$ $\overline{\text{Μ}}$ $\overline{\text{Ν}}$ $\overline{\text{Ξ}}$ $\overline{\text{Ο}}$
 Πατρι ςλ Ω ς ε νι αυ σι ος α μνος ο Εὐλο

γου μενος η μιν Δ $\delta\lambda$ στε φανος Χριστοσ εκδ σι
 ως υ περ παντων τε θυται, $\delta\lambda$ Πα ασχα το κα θαρ
 τηρι ον. π ρ και αυθις εκ τδ τα φδ ω ραι ος Δ $\delta\lambda$
 Δι και ο συ υ νης η μιν ε λαμψεν Η η λι ι ος
 Και νυν α Δ $\delta\lambda$ **Ο** ρ θε ο πα τρω μεν Δα βιδ προ
 της σκι ω δδςκι βω του $\delta\lambda$ η λα τοσκιρτων, π ο
 λα ος δε τδ θε ου ο Α γι ος, Δ $\delta\lambda$ τηντων συμ βο
 λων εκ βα σιν ορωντες ευ φρανθωμεν εν θε εως, Δ $\delta\lambda$
 ο τι α νε ε στη **Χ**ριστος ως παντο δυ υ να α μος
 ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ ρ π β
 (Εἰς χρόνον διπλοῦν χ ρ **Ε** πι της θει ας φυ λα κης ο
 ἀναλελυμένον) Δ $\delta\lambda$ στητω μεθ η μω ω ν
 και δει κνυ υ τω Δ $\delta\lambda$ φα εσ φο ρον Α αγγελον δι
 α πρυ σι ι ως λε ε γοντα, ρ ση η με ρον

σωτη ρι ι ι α τω κο ο σμω ^Δ ο ο τι α
 νε ε στη Χρι στος ως παν το δυ υ να α χ μος

‘Ο α’ Χριστός ανέστη (τρεις) ‘Αναστάς; ό ‘Ιησοῦς. ‘Η αἴτησις και ἡ ἐκφώνη-
 σις «Ότι ἀγαθός και φιλόανθρωπος . . .» και ἀρχίζει ὁ α’ χορός τήν ε’ φδὴν.

ΩΔΗ Ε΄ ‘Ο Ειρμός ^π q

α’ Ορ ³ θρι σωμεν ορθρου βα θε ε ος, ^Δ και αν
 τι μυ μδ τον υ υ υμνον προσ οι οι σω μεν τω Δε
 σπο τη, ^π και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συνης

Η λι ον, ^Δ πασι ζω ην α να τε ελ λο ον τα ^π q

Δόξα ^Δ α’ Τ ^Δ ην α μετρον Σδ ευ σπλαγχνι ι αν ^Δ

οι ταις τδ Α δουσει ραις συν ε χο ο με νοι δε

δορ κο ο τες ^π q προς το φως η πειγοντο Χρι στε

α γαλλο με νω πο δι ^Δ Πασχα κρο τδν τες αι ω

ω νι ι ον ^π q

Και νδν ^Δ β’ Π ^Δ ροσ ελθωμεν λαμ παδη φο ροι τω

προ ι ον τι Χρι στω εκ τδ μνη ματος ως νυμ

φι ω ρ και ουνε ορ τα σωμενταις φι λε ορτοις

τα ξε σι Πα σχα θε ου το σω τη ηρι ι ον ρ

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ (Εις χρόνον διπλοῦν ἀναλελυμένον) ^(Ἄργως) Χ ρ Ο ρ θρι ι σωμεν ο ορ θρδ βα

θε ε ε ος και αν τι μυ υ ρδ τον υ υμνον προ

σοι σω μεν τω δε σπο ο τη ρ και Χριστον ο ψο με

θα δι και ο συ υ νης Η λι ον πα σαι ζω η η ην

α να τε ε ελ λο ον τα Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τοῖς καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς. Ἡ αἰτησις καὶ ἡ ἐκφώνησις» Ὅτι ἡγίασται Σου...» καὶ ἀρχίζει ὁ β' χορὸς τὴν 5' φθῆν.

Ω Δ Η Γ' Κ α τη η λθες εν τοις κα τω τα τοις της

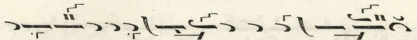
Γ ης ρ και συν ε τρι ψας μο χ λδ δς αι ω νι

ι ι δς κα το ο χδς πε πε δη με ενων Χρι στε ε

και τρι η με ρος ρ ως εκ κη τδς Ι ω να ρα ρε ξ

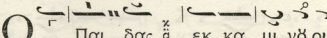
α νε ε στη σ τδ τα φδ 'Ο α' τὸ αὐτό.

Δόξα ^Δ _{δλ} β' Φυ λα α ξας τα σημαντρα σω α
 Χρι στε ε Εξ η γε ερ θης τδ τα α φδ ^Δ _{δλ} ο
 τας κλεισ της Παρ θε νου μη η λυ μη να με νο ος
 εν τω το κω Σδ ^π και α νε ω ξας η μι ιν Πα
 ρα δει ει Σδ τας Πυ λας ^π 'Ο α' Καί νυν ^Δ _{δλ}
 Σω τερ μδ το ζωων τε και α α θυ τον Ι ε
 ρει ον ως θε ο ος Σε αυ το ονε κδ σι ι ως
 προ σα γα γω ω ν τω Πα τρι ι, συν α νε στη σας ^π πα
 γγε νη τον Α δα μ, ^Δ _{δλ} α να στα ας εκ τδ τα φδ ^π _q
 ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΣ' ΩΔΗΣ.
 (Εις διπλοῦν χρόνον
 ἀναλελυμένον) ^π _q β' Κ α τη η λ θες εν τοις κα τω
 τα τοις της Γης ^π _q και συν ε ε τρι ψας μο χ λ δ θς
 αι αι ω νι ι ι θς ^Δ _{δλ} κα το ο χ θς πε πε δη με ε ε
 νων Χρι στε ε και αι τρι η η με ρος ^π _q ως εκ κη τδς

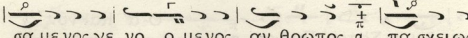

 Ι ω ν α σ α ρ ε ξ α ν ε ε σ τ η ς τ ὀ τ α α φ ὀ π

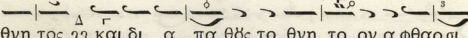
Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς) «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» «Ἔτι καὶ ἔτι» καὶ ἡ ἐκ-
 φώνησις «Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...» καὶ ἀναγινώσκειται τὸ Κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν
 τάφῳ*», ὁ Οἶκος «Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον...» τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ
 Ὑπόμνημα τῆς Ἀναστάσεως «Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγ. Κυριακῇ τοῦ Πάσχα...» μετὰ τῶν
 Στίχων «Χριστὸς κατελθὼν... Αὐτῷ ἡ δόξα...» Εἶτα λέγεται τρὶς (ἀπαξ ὑπὸ τοῦ
 Ἀρχιερέως καὶ δις ὑπὸ τῶν ἱερέων ἢ τῶν χορῶν) τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ Θεασά-
 μνοι...*» καὶ τὸ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...». Μεθ' οὗ συνεχίζομεν τὸν Κανόνα.

Ω Δ Η Ζ' Π α' Ο

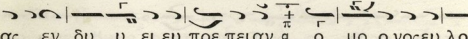
 Ὁ Εἰρμὸς α' Ο Παι δας ἡ εκ κα μι νδ ρυ

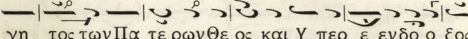
 σα με νος γε νο ο μενος, αν θρωπος η πα σχειως

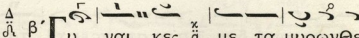
 θνη τος η η και δι α πα θος το θνη το ον α φθαρσι

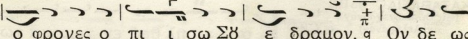
 ας εν δυ υ ει ευ πρε πειαν, η ο μο ο νοσευ λο

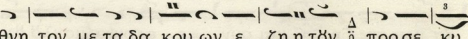
 γη τος των Πα τε ρων θε ος και Υ περ ε ενδο ο ξος

ΤΡΟΠΑΡΙΑ
 Δόξα τῇ Ἀγίᾳ Ἀναστάσει Σου

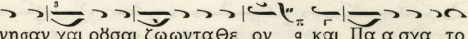
 Δ β' Γ υ ναι κες η με τα μυρωνθε

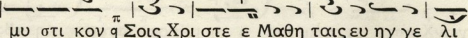
 ο φρονες ο πι ι σω Σδ ε δραμον, η Ον δε ως

 θνη τον με τα δα κρυ ων ε ζη η τδν Δ προσε κυ

 νησαν χαι ρδσαι ζωωνταθε ον η και Πα α σχα το

 μυ στι κον η Σοις Χρι στε ε Μαθη ταις ευ η γ γε λι

ι σα αν το π 'Ο α': Δόξα Πατρι Δ
 9 δλ

Θ α να του ε ορ τα ζομεν νε κρωσιν, Δ Α δδ
 9 δλ

την κα θαι ρεσιν, π αλ λησβι ω τηςτης αι ω νι ου
 9

α παρ χην, Δ και σκιρτωντες υ μνδ δ μεντον αι
 9

τιον, π τον μο ονονευ λο γη τον των Πα τερων
 9

θε ον και υ περ ε εν δο ο ξον π 'Ο β': Και νυν Δ
 9 δλ

Ω ς ο ον τως ι ε ρα και πα νε ορτος, Δ αυ τη
 9 δλ

Η Σω τη ρι ο ος νυξ και φω ταυ γης π της λαμπρο
 9

φο ρδ η με ρας της Ε γερ σε ως δ δ σα προ α γγε
 9

λος π εν η το α χρο νον φως Δ εκ τα α φδ σω
 9 δλ

μα τι κως π πα σιν ε πε ελαμ ψεν ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ.
 α' (Αεγθς) (Είς διπλοῦν χορδ-
 9 δλ αναλελυμένον)

π 9 Χ Ο Παι δας π εκ κα μι ι νδ ρυ σα με
 9

νος γε νο ο μενος α ανθρωπος, π πα ασχει ως θνη
 9

τε Χρι στῶ κοι νω νησωμεν, ἁ ὕ μνθ ὄντες Αὐ
Βοθ. Κνκ.

το ο ονωςθε ον εις τῶς αι ω νας π
q

β'. Εὐλογοῦμεν ἁ και Α γιον Πνευματον Κυ ρι ον ἁ
 Πατέρα, Υἱόν

Α ρον κυ υ κλω τῶς ο φθαλμῶ ὄς Σδ Σι ων

και ι ι δε' ἁ Ἰ δου γαρηκα σι ι Σοι γη θε ο φε

γγει ειςως φω στηρες, q εκ δυ σμων και βορ ρα και θα

λασσης και Ε ω ω ας τα τε κνα Σδ, q εν Σοι οι

ευλο γῶ ὄν τα Χρι στον εις τῶς αι ω νας π
q

'Αγία Τριάς ἁ α' Ε λε ησον και σω σον η μας ἁ
 ὁ Θεός

Π α τερ Παντοκρα α τος, και Λο ο γε και Πνευ μα, ἁ

Τρι σιν εν ι ζο με ε νη εν υ ποστα α σε σι φυ σις, q

υ περ ὄ ὄ σι ε και Υ περ θε ε ἁ εις Σε ε ε

βε βα πτι σμε θα α. και Σε Ευ λο γῶ μεν εις παν

τας τῶσαι ω νας ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ (Εἰς διπλοῦν χρόνον ἀναελυμένον)

Ὁ β' ^{Ἄργως} χ' Αἰνοῦμεν Δ εὐλογοῦμεν δ' και χπροσκυνῶμεεν τον Κυ ρι ον

Αυ τη Η Κλη τη και Α γι ι α Η με ε

ρα δ' Η μι ι α των Σα ββα α των η βασι λι ις

και Κυ ρι ι α' q Ε ορ τω ων Ε ορ τη η,

και αι Πα νη η γυρις ε στι ι πα νη γυ υρε ε

ων. q εν η η Ευ λο γῶ δ' μεν Χρι στο ον εις

τουσαι ω ω χ νας

Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρεῖς ὡς ἐν τῇ α' φῶδῃ, τὸ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ. — «Ἐτι καὶ ἔτι» ἢ Ἐκφώνησις «Ὅτι ἠυλόγηταί Σου τὸ Ὄνομα» — «Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός» καὶ ἀρχίζει ὁ α' χορὸς τὴν θ' φῶδὴν μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων οὕτω :

π q Με γα λυ νον, ψυ χη η μῶ δ' δ, τον ε θε

λῶ σι ι ως δ' Πα θον τα και Τα φε εν τα α α και Εξ

α να σταν τα τρι η με ρον εκ τα φῶ π q

Φω τι ι ι ζῶ, φω τι ι ζῶ, δ' η Νε α ι

ε ρθ σα λημ' ἄ ἡ γαρ δο ξα Κυ ρι ι ι ου ἄ ε

πι Σε α νε τει λε. ῥ Χο ρευ ε νυν και α γα αλ

λδ Σι ων, ἄ Συ ὕ δε Α γνη η η η η τερ πδ Θε ο το ο

κε, ἄ εν τη Ε γερ σει τδ Το ο κδ ὀ Σδ π ῥ

β' Με γα λυ νον ψυ χη η μδ ὀ τον εξ α να

σταν τα τρι η με ρον εκ τα α φδ Χρι στον τον Ζω

ο δο την ῥ Φω τίζου, Φω τίζου ὡς ἄνω τέρω π ῥ

α' Χρι στος το και νον Πα α σχα, ἄ το ζω

ο ο θυ τον θυ υ μα, ἄ Ἄ μνος Θε ὀ ο αι αι ρων

την α μαρ τι αν κο σμδ π ῥ

Ω θει ας! ὦ φι ι ι λης! ὦ γλυ κυ τα

της Σδ φω νης ῥ μεθ η μων α ψευ δω ὡς γαρ ε πι

γγει λω ε σε σθαι ῥ με χρι τερ μα τῶν αι ὦ ὦ νος

Χρι στε, ἦ Ἡ ἡν οι πι στοι οι οι αγκυρανελ πι ι

δος ἦ κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα π ρ

β' Σ ρ, με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λε ται και

χαι ρει, ἦ ο τι Χρι στος α νε ε στη, ἦ και α δης

ε σκυ λε ευ θη ρ Ω θειας, ω φιλης!... (ως ανω)

α' Χ Δόξα Πατρι Χ Με γα λυ νον ψυ χη η μδ ου ου

της Τρι συ πο στα τδ ἦ και α δι αι ρε ε τδ

θε ο τητος το Κρατος π ρ

Ω Πα σχα τδ με ε γα ἦ και ι ε ρω τα

τον Χρι στε ρ Ω σο φι α και Λο ο ο γε τδ θε ου

και δυ να μις! ρ δι δδ η μιν εκ τυ πω τε ρο ον Σδ

δ με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ρω η με

ρα της Βα σι λει ει ας Σδ π ρ

β' χ' και νυν **Χ**αι ρε Παρθε νε χαι αι ρε' χαι αι ρε
 ευλο γη με ε νη' χαι αι ρε δε δο ξα σμεενη' Σος
 γαρ Γι ος α νε ε στη τρι ημεροσ εκ τα φου
 Ω Πάσχα τὸ μέγα... (ὡς ἄνω). Εἶτα ὁ ἀ' χορὸς τὴν

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΝ

π
 ρ

Ο Αγγελος ε βο ο ο α τη Κε χαρι τω
 με ε νη' Α γνη Παρ θε νε Χαι ρε και πα λιν ε
 ρω χαι αι ρε' ο Σος Γι ος α νε ε στη τρι η
 με ροσ εκ τα φδ **Φ**ω τι ι ι ζδ φω τι
 ι ζδ η Νε α Ι ε ρδ σα λημ' η γαρ
 δο ο ξα Κυ ρι ι δ ε πι Σε α νε τει λε
 Χο ο ρευ ε νυν και α γα λ λδ Σι ων, Συ
 υ δε Α γνη η η η τερ πδ θε ο το ο κε, εν τη
 ε γε ερ σει τδ Το ο κδ δ Σδ

Ἡ αὐτὴ Καταβα-
 σία εἰς διπλοῦν
 χρόνον ἀναλελυ-
 μένον.

(Λαγῶς)

χ π q O A γγε λος ε βο ο ο α τη κε εχα
 ρι τω με ε ε νη ᾠ A γνη η Παρ θε νε χαι αι
 ρε και πα ἄλιν ε ρω χαι αι αιρε ᾠ ο Σος Υι ος ἄ
 νε εστηρι η η μερος εκ τα α φθ q Φω τι ι ι
 ζθ, φω τι ι ζθ, ᾠ η Ne ε α ι ι ε ρθ σα λημ ᾠ η
 γαρ δο ο ξα α Κυ ρι ι θ ε πι Σε ε α νε ε τει
 λε q χο ο ρευ ε νυ υν και α γαλ λθ Σι
 ων ᾠ Συ υυ δεα γνη η τερ πθ θεο το ο
 κε ᾠ εν τη ε γε ερ σει ει τθ Το ο ο κου χ Σου

Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρις καὶ τὸ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἀπαξ (Σελ. 7). «Ἐτι καὶ ἔτι . . .» καὶ ἡ ἐκφώνησις : «Ὅτι Σὲ αἰνοῦσι» . . .

ΕΙΔΗΣΙΣ Κατὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Μυροφόρων καὶ τὰς μετ' αὐτὴν Κυριακὰς μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ ἀντὶ >Τιμωτέρας> ψάλλεται ἡ θ' φθὴ τοῦ Πάσχα ὡς ἑξῆς :

α' *Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελοουίως . . . Φωτίζου, Φωτίζου . . .*

β' *Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα . . . Φωτίζου, Φωτίζου . . .*

α' *Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα . . . Ὡ θείας, ὦ φίλης . . .*

β' *Σήμερον πᾶσα κτίσις . . . Ὡ Πάσχα τὸ μέγα . . .*

α' *Δόξα. Μεγάλυνον. ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ Κράτος . . . Συμφώνως Παρθένε ὡς ἑξῆς :*

καὶ Κυ υ ρι ος, τρι η με ρος ε ε ξα νε

ε ε στης, Α δαμ ε γει ει ρας ε εκ φθο ρας,

καὶ κα ταρ γη η η σας θα α να τον. Πασχα της

α φθαρσι ας τδ κο σμδ θ σω τη η ρι ον (Τρις)

Τὸ τέλος τοῦ Γ'. κο σμδ σω τη η ρι ο ο ον

ΑΙΝΟΙ Ἦχος ᾠ Πά Ρ: 4σμς χ

α' Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ

υ ρι ι ι ον Αι νει ει τε τον Κυ ρι ον

εκ τω ω ω ν θ θ ρα α α α νω ω ν η η Αι νει

ει ει ει τε Αὐ το ον εν τοι οι οις Υ ψι ι

ι ι στοις. Σοι οι οι πρε ε πει υ υ μνος τω ω ω

θε ε ε ε ω π
q

β' Αι νει τε Αὐ το ον πα αν τες οι Α α

γγελοι οι οι Αα α αυ του q Αι νει ει ει ει

τε Α αυ το ον γη πασαι Αι Δυ να α α μει εις Α αυ

τδ δ.γη Σοι οι πρε επει Υ υ μνος τω ω ω

Θε ε ε ε ω ^π α'. Στιχ. Αινειτε αυτον επι ταϊς δυνασταιαις ^q Αυτου. Αινειτε Αυτον κατα το πληθος

της με γα λω συ υ υ υ νη ης Α α αυ του ^π q

Υ μνδ μεν Σδ Χρι στε το σω τη ηρι ον Πα

α α θος, q και δο ξα ζο μεν Σδ τη ην Α

να α α στα α α σιν ^π β'. Αινειτε Αυτον εν ηχον ^q σάλπιγγος, αινειτε Αυτον εν ^π ψαλτηριω και κιθαρη ^q

Ο Σταυρο ον υ πο μει ει ει νας, q και τον θα

να τον καταρ γη η η η σας, γη και Α να στας εκ τω

ων νε ε εκρων, q ει ρη νευ σον η μων την ζω

ην Κυ υ ρι ε, γη ως μο νος Πα αν το δυ

υ υ υ υ να α α μος ^{α'} Αινειτε Αυτον εν τυμπανω και χορω ^π ^q αινειτε Αυτον εν χορδαις και οργανω. q

Ο τον Α αδην σκυ λε ε ευ σας, και τον
 ανθρωπον α να στη η η σας η η τη Α να στα
 α α σει Σδ δ Χρι ι ι στε ε α ξι ω σον η μας εν
 κα θα ρα α καρ δι ι α η η υ μνειν και αι δο ξα
 α α ζει ει ει εν Σε ^π β' Στιχ. Αινειτε Αυτον ^π
 εν Κυμβάλοις εὐχόχοις . . . ^η
 Τ ην θε ο πρε πη Σδ συγκα τα βα σιν δο ξα ζουν
 τες υ μνδ δ μεν Σε Χρι ι στε ε ε τε χθης ε
 εκ Παρ θε ε νδ η η και α χωριστος υ πη η ηρ
 χες τω ω ω Πα α α τρι η ε παθες ως αν
 θρω πος, η και ε κδ οι ι ως υ πε μει νας Σταυ
 ρον α νε στης ε εκ τδ δ τα α φδ η η ως εκ πα
 στα δος προ ο ε ε ελθων, η ι να σωσης τον
 κο ο ο ο σμον Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α Σοι η

Χριστό^q τερπύχορευ^ε καιαγα^αλ^λδ

Ιερύσαλημ^q τονΒασιλε^εαΧριστον

θεα^ασαμενηεκ^{τδ}μνηματος^qωςΝυμφιονπρο

ερχο^ομε^ενον^q

α'. Στίχ. Ουτως απο-
λουνται οι αμαρτω-
λοι από προσώπου^q
του Θεού και οι Δικαιοι ευφρανθη τωσαν

ΑιΜυροφοροιΓυναικεςοορθοβαθεε

ος^qεπιστασαιπροςτομνημα^{τδ}Ζωο

δοοο^{τδ}qευροονΑγγελονεπιτονλι

ιθονκαθημενον^qκαιαυτοςπροσθεγαμε

νοςαυται^{αις}ουτωςελεγε^qΤιζητειειτε

τονζωωντα^αμετα^ατωννεκρων;^σΤιθηρη

νειειτετον^αφθαρτωνωςενφθορα;^σΑπελ

θουουσαικηρυξατε^qτοιςΑυτδμαθηται^{αις}

β'. Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα,
ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγ-
γαλλισώμεθα

η και ευ φρανθω μενεν αυ τη η

Π α σχατο τερ πνον η Πασχα Κυ ρι θ Πα σχα η

Πασχα πανσε βα σμιον η μιν α νε τειλε η Πασχα

εν χα ρα Αλ λη λθς περι πτυ ξωμε ε θα γη Ω

ω Πα σχα λυτρονλυ υ υ πης η Και γαρ εκτα

φθ ση μερον η ωσπερ εκ πα στθ εκ λααμ ψας Χρι

στος η η τα Γυ ναια χα ρας ε πλησε λε ε γων η Κη

ρυ υ ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ

Ἦχος ᾠ ἦ Πα Ρ. 4σμος χ

α' Δ ο ο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ι

ω ω ω η και Α γι ι ι ω Πνεευ μα α α

τι η β' Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει η

και εις τθς αι ω ω ω νας η των αι ω ω ω

νωων Α α α μην

π
q

Α να στα σε ω ως Η με ε ε

ρα, και λαμπρυνθω ω ωω μεε εν τη πα ανη

γυ υ υ ρει, και αλ λη η η η η η λθς

πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω με ε ε θα. ει

πωω μεε εν α δε ελ φοι οι οι και τοις μι

σθ θ θ σι ν η η η μας συγχωρη η σω

ω μεν πα α αν τα α τη Α α να στα α α

σει. και αι ου ου τωω βο ο η η η η η

η η σωω ω ω γω ω ω ω μεν.

z
q

Ὁ β' χορὸς συνεχίζων ψάλλει τὸ σύντομον «Χριστὸς Ἀνέστη» (σελ. 4), ὅπερ ἀπαναλαμβάνει ὁ α' χορὸς καὶ πάλιν ὁ β' μετέλος. Καὶ εὐθὺς ἀρχεται ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Ἔτερον ἈΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΗΜΕΡΑ ἤχος λ q Πα χ

Α να στα σε ε ως Η με ε ε ε ρα, ει

z
q

και λαμπρυν θω ω ω με εν τη πα α α νη η
 γυ υ υ υ υ υ υ ρει και αλ λη
 η η η η η λθς πε ρι ι πτυ ξω ω ω
 με ε ε θα ει ει ει ει ει πω ω με ε
 ε εν α δε ελ φοι οι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι και τοι οι οισ μι σου θ θ σι ν η η η
 μας συγχω ρη η σω ω μεν πα α α α αν
 τα α τη Α α α να α στα α α σει ρ
 και αι θ τω ω βο ο η η η η η η η
 σω ω ω γω ω ω μεν Χρι στος α α
 νε ε στη εκ νε ε κρω ων ι θα να α
 τω ω θα α να το ον πα τη η η σας
 και τοις ε εν τοις μνη η η η η η μα α σι ρ

ζω ω η η ην χα α α ρι σα α α α με ε

νο ο ο ος

Ἐκ τοῦ «Καὶ οὕτω βοήσωμεν» δυνα-
τόν νά ψαλῆ καὶ οὕτω :

καὶ ου τω ω βο ο η η η η η η

σω ω ω βο η η η η σω ω με ε ε

ε ε ιε ε ε ε ε εν Χρι στο ος α α νεσθη

η εκ νε εκρων θανα α τω θα α α να

τον πα τη η η σας και τοις εν τοις μνη η μα

α σι ζω η η ην χα α α ρι σα α με νος

ΕΝ Τῆ ΘΕΙΑῖ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑῖ

Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου. Μετὰ τὸ «*Εὐλογημένη ἡ Βασι-
λεία . . .*» τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρεῖς ἐκ τοῦ βήματος (τὸ τέλος τοῦ α' καὶ β' «ζωὴν
χαρισάμενος» ψάλλουσιν οἱ χοροὶ), ἐξάκις ἐκ τῶν δύο χορῶν, τοῦ τελεταρχοῦντος
ἀπαγγέλλοντος ἐκάστοτε τοὺς στίχους «Ἀναστήτω ὁ Θεός . . .» κτλ. καὶ τέλος ἐκ
τοῦ Ἱ. Βήματος ἀπαξ μέχρι τοῦ «*καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι*» ψαλλόντων δὲ τῶν χο-
ρῶν τὸ «ζωὴν χαρισάμενος», ὁ τελεταρχῶν θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὸν
λαόν. Εἶτα ἡ *Μεγάλη Συναπτή* καὶ ψάλλομεν τὰ ἑξῆς

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ἀντίφωνον α'.

Στίχ. α'. — Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι Αὐτοῦ,
δοῦτε δόξαν ἐν αἰνέσει Αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. — Εἰπάτε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα Σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνά-
μεώς Σου ψεύσονται Σε οἱ ἐχθροί Σου.

Στίχ. γ'. — Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν Σοι καὶ ψαλάτωσαν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
Σου Ὑψίστου.

Ἀντίφωνον β'.

Στίχ. α'.—'Ο Θεός οίκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον Αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς Σοι Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'.—Τοῦ γυνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν Σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτηριόν Σου.

Στίχ. γ'.—Ἐξομολογησάσθωσάν Σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν Σοι λαοὶ πάντες.

Δόξα, καὶ νῦν: 'Ο Μονογενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ. . .

Ἀντίφωνον γ'.

Στίχ. α'.—Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ Αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου Αὐτοῦ οἱ μισοῦντες Αὐτόν. . . . Χριστὸς ἀνέστη.

Στίχ. β'.—Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. γ'.—Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ'.—Αὕτη ἡ Ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ:

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ **Ἦχος** $\overline{\text{Ϡ}}$ Δι (Ρ. ἀνάμικτος)

Εν Ἐκ κλησι ι αἰς ευ λο γει τε τον Θε ον $\overline{\text{Ϡ}}$

Κυρι ον εκ πη γω ων Ι σρα ηλ $\overline{\text{Ϡ}}$ Σω ω σον

η μα ας Υι ε ε Θε ου $\overline{\text{Ϡ}}$ ο α να στα α α ας

εκ νε κρω ω ω ω ν $\overline{\text{Ϡ}}$ ψα λ λον τας Σοι Αλ λη λθ

θ ι α «Χριστὸς ἀνέστη» (τρις) Δ
καὶ ἡ Ὑπακοή (Ρυθμὸς ἀνάμικτος) $\overline{\text{Ϡ}}$

Λίαν γοργῶς

Προ λα βουσαι τον ορθρον αι περι Μα ρι

αμ $\overline{\text{Ϡ}}$ και ευ ρουσαι τον λι θον α πο κυ λι σθεν

τα του μνηματοσ η κου ον εκ του Α γγε λδ
 τον εν φω τι α ι δι ω υ πα ρ χ ο ν τα με τα
 νε κ ρ ω ν τι ζ η τει τε ω σ α αν θ ρ ω π ο ν β λ ε π ε τε
 τα εν τα φ ι α σ πα ρ γ α να δ ρ α με τε και τω
 κο σ μ ω κ η ρ υ ξ α τε ω σ η γ ε ρ θ η ο Κυ ρ ι ο σ
 θ α να τ ω σ α σ τ ο ν θ α α να τ ο ν ο τι υ πα ρ χ ει Θε
 ου Υι ο σ του σω ζ ο ν τ ο σ το γε ν ο σ τ ω ν αν θ ρ ω
 ω π ω ν ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ Ἕκτος λ̣ ρ̣ (P.3σμς) χ̣
 Ε ι και εν τα φω κα τηλ θες Α θα α να τε
 α λ λα του α δ δ κα θει λες την δυ υ να μιν και
 α νε στης ω σ νι κ η τ η σ Χ ρ ι σ τε ο Θε ο σ γ υ ν αι
 ξι Μυ ρ ο φο ρ ο ι σ φ θ ε γ ξ α με ν ο σ χ αι ρ ε τε και τοις
 Σοις Α πο στο λ ο ι σ ει ρ η ν η δ ω ρ θ̣ με ν ο σ ο τοις

α' **Κ**αι νυν και α ει $\delta\lambda$ καιεις τ δ ς αι ω νας
 τωναι ω νων A μην $\delta\lambda$

β' **Χ**ρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υσαα σθε
 ε Αλ λη λου ου ου ι ι ι α π η

α' **Δ**υ υ υ υ υ να α μισ η θ ο ο ο ο
 ο ο σοι οι οι $\delta\lambda$ εις Χρι ι στο ον ε ε

βα α πι σθη τε ε ε ε ε ε ε $\delta\lambda$ Χρι
 στο ο ο ο ο ο ον ε νε δυ σαα σθε ε

ε ε ε νε ε ε ε ε ν Α α α λ η η λ θ ι
 ι ι χ α α α α π η

ΔΥΝΑΜΙΣ ΑΡΓΟΝ (Έκλογή και Διασκευή) ν η χ ος η Πα χ

ι ε ε ε **Δ**υ υ υ υ υ υ να α α α η α α
 α α μισ η **Ο** ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΝ Ἰηχος ᾠ Πα (P. 4σμος)

Ο ι ο ι τ α α Χ ε ε ε ε ε ε ρ θ ϑ ϑ
 ϑ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ϑ ϑ
 ο υ ο υ ρ ῖ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ χ ο υ ο υ ρ
 Χ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρ θ ϑ ϑ ϑ ϑ
 ο υ ρ Χ ε ε ε ε ρ θ ϑ β ι ι ι ι ι ι μ
 ρ Μ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ Μ υ υ σ τ ι
 κ ω ς κ Μ υ σ τ ι κ ω ω ς Ε ι κ ο ν ι ι ζ ο ο ο υ
 τ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ς ρ
 κ αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τ η ζ ω ο ο ο ο
 ποι οι οι ζ ω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ρ Τ ρ ι ι ι ι α α α α α α α α α α

α α χα λε ε Τρι ι ι α α α α
 α α α α α α γα α α α α α α α α
 α α α α α α α α α λε ε Τρι α α α α
 α α α δι ι ι ι ἡ Τον Τρι σα γι ι ο ν υ
 υ υ μνον προ σα α α α δο ο ν
 τε ες πα α α α α σαν την βι ι ω
 τι ι κη ην α πο θω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω με ε θα Με ε ε ε ε ε ε
 ε ε χε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι με ε ρι ι ι μνα α α α α α
 α α α α α α α αν
 Ως τον Βασι ι λε ε ε τον Βασι
 λε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α

Α γα πη η η σω Σε Κυ ρι ε η Ι σχυ
 υ υς μδ ^ζ Κυ ριος τε ρε ω μα α α μδ ^ζ
 και καταφυ γη η η η μδ ^β και ρυ υ στης μδ

Π α τε ερα Υι ον ^θ και Α α γι ον
 Πνε ευ μα ^ζ Τρι α δα ο μο ου ου ου σι
 ο ον και α χω ω ω ρι ι στον ^π

Ε λεον ει ρη η η η ης ^ζ θυ σι ι αν αι
 νε ε ε σε ε ως ^π

Κ αι με τα τδ πνευ μα το ο ος σου ^ζ

^ζ **Ε** χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον ^ζ

Α α α ξι ι Α α ξι ον η η και δι
 ι ι ι ι ι ι ι ι και δι ι και ον ^π

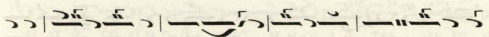
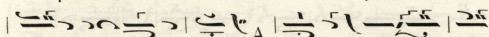
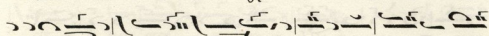
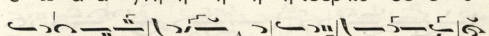
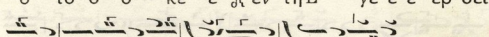
Α γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα β βα

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΕΒΟΑ»

Ἦχος ᾠ Πα (P. 4σμς) ἤ χ

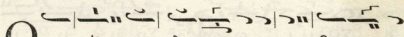
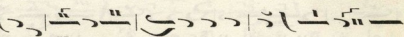
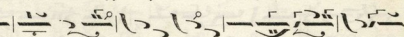
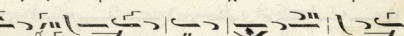
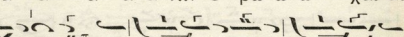
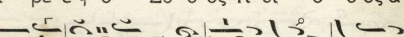
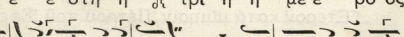
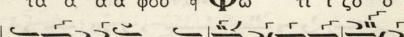
Ο Α α γ γ ε λ ο ο ο ο ς ε β ο ο ο α α τ η η
 Κ ε ε χ α ρ ι ι τ ω ω μ ε ε ε ν η η ᾠ
 Α γ ν η η Πα ρ θ ε ε ν ε χ α ι α ι α ι α ι α ι
 α ι α ι ρ ε ε και πα α λ ι ν ε ε ρ ω ω ω χ α ι
 ε ρ ω ω και πα α λ ι ι ι ν
 α ι α ι ρ ε ε ᾠ ο Σ ο ο ο ς Υ ι υ ι ο ο ς Α α
 ν ε ε ε ε σ τ η η τ ρ ι ι η η μ ε ρ ο ο ς ε κ
 τ α α α φ ᾠ

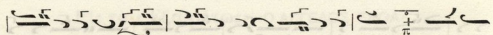
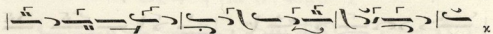
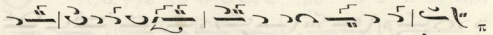
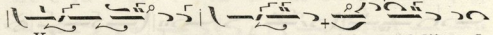
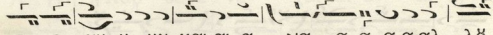
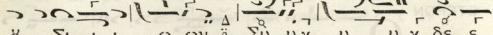
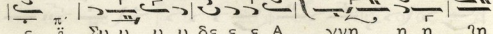
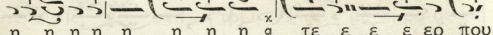
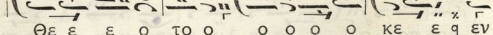
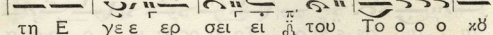
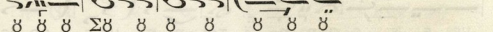
Φ ω τ ι ι ι ζ ᾠ ᾠ ᾠ φ ω τ ι ι ι ι ζ ᾠ π
 η Ν ε ε ε α ι ι ε ε ρ ο υ σα α
 λ η η μ η γ α ρ δ ο ξ α α Κ υ υ ρ ι ι ι ᾠ ᾠ
 ε π ι Σ ε ε ε α α α ν ε ε τ ε ι ε ι ε ι λ ε η Χ ο ο

 ο ο ρε ε υ ε ε νυ υ υ υν και α γα α α α α λ

 λ θ θ Σι ι ι ων ᾠ Συ υ υ υ δε

 ε Α α α γνη η η η η τε ε ρ π θ Θε ε ο

 ο το ο ο κε ε ᾠ εν τη Ε γε ε ε ε ρ σει

 τ θ θ Το ο ο ο κ θ θ θ Σ θ θ θ θ.

ΕΤΕΡΟΝ

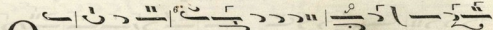
9

 Ο Α α γ γε λο ο ο ος ε ε βο ο ο

 α α τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε ε

 νη ᾠ Α γνη Πα αρ θε νε χαι αι αι ρε ε

 ᾠ και πα α α α λιν ε ρω ω ω χαι αι

 αι αι ρε ε ᾠ ο Σο ο ος Υι υι ο ο ος α

 νε ε ε ε στη η ᾠ τρι η η με ε ρο ος

 ε εκ τα α α α φου ᾠ Φω τι ι ζ θ θ

 ου φω τι ι ι ι ζ θ ᾠ η Νε ε ε ε α α α

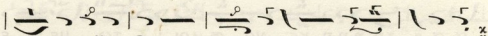

 Ι ι ι ε ε ρ ϑ ϑ σα α α α λημ ρ η γαρ

 δο ο ο ο ο ο ο ξα α Κυ υ υ ρι ι ι ι ϑ ρ

 ε πι Σε ε ε α α νε ε τει ει ει ει λε ρ

 Χο ο ο ο ο ο ρε ε ε χο ρε ευ ε

 ε ε νυ υ υν και αι α γα α α α α λ ϑ

 ϑ Σι ι ι ω ω ν ϑ Συ υ χ υ υ χ δε ε

 ε ϑ Συ υ υ υ δε ε ε Α γνη η η η

 η η η η η η η η ρ τε ε ε ε ε ρ που

 Θε ε ε ο το ο ο ο ο ο κε ε ρ εν

 τη Ε γε ε ρ σει ει ϑ του Το ο ο ο ϑ

 ϑ ϑ ϑ Σϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ

Ἔτερον κατὰ μίμησιν Πέτρου τοῦ Ἐφεσίου

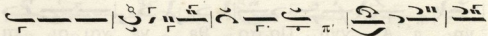
Ἦχος ρ Πα

Ο
 Α αγ γε λο ο ο ο ρε ε βο ο ο ο

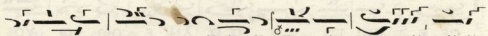
α α ἡ τη η η η κε χα α ρι ι ι τω με ε ε
 νη ἡ Ἄ γνη Πα αρ θε νε χαι αι αι
 ρε ε ἁ και πα α α α λιν ε ρω ω χαι
 αι αι αι ρε ε ἡ Ο Σο ος Υι υι ο ο ος ἡ α
 νε ε ε ε ε ε ε στη η η ἁ τρι η η με ε
 ρος εκ τα α α φθ ἡ Φω τι ι ζθ θ θ
 θ φω τι ι ι ζθ ἡ η Νε ε α α ι ι
 ε ε ρθ θ θ σα λημ ἡ Η γαρ δο
 ο ο ο ξα α α Κυ ρι ι ι ι θ ἡ ε πι Σε
 ε ε α νε ε τει ει ει λε ἡ χο ο ο ο ρευ
 ε ε νυ υν ἡ και α γα α α α αλ λθ
 θ Σι ι ι ω ω ν ἡ Συ υ υ δε ε Συ
 δε ε Α α α γνη η η η η η η ἡ

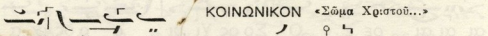
 τε ερ πθ Θε ο το ο ο ο ο κε ^κ

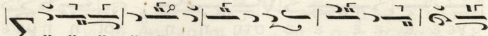
 εν τη ε γε ε ερ σει ει ει ^π τθ θ θ Το

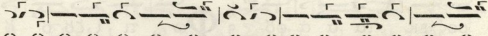
 ο τθ θ Το ο κθ θ θ Σου θ θ θ θ θ

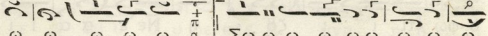
 θ θ θ θ θ **ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ** «Σώμα Χριστοῦ...»
^ν **Ύμνος** ^ρ Πα ^χ (4σμς)

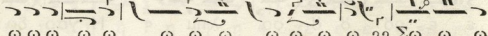
 Σ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

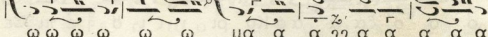
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

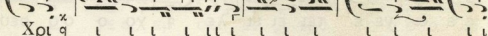
 ω ω ω ω ω ω ^π Σω ω ω ω ω ω ω ω ω

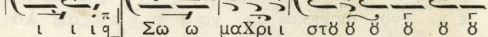
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω Σω ω ω

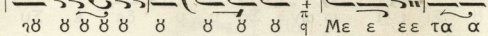
 ω ω ω ω ω ω μα α α α α α α α α

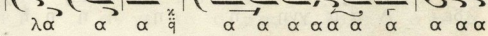
 Χρι ^ρ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ^π Σω ω μα Χρι ι στθ θ θ θ θ θ θ

 γθ θ θ θ θ θ θ θ θ θ ^ρ Με ε εε τα α

 λα α α ^κ α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

βε ε ε ε με ε ε τα α α λα α α α α βε τε

ε ε ε η πη γη η η η η η η η η η η η η

η η χη η η η η η η η η Πη γη η η η η

η η η η η η η η η η ης Πη γη η η η

η η η η η η η η η ης Α θα α να α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

χα Α θα να α α α α α α του

υ υ Γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Χ ε ε ε ε ε ^{Αντί του «Είδομεν τὸ φῶς . . .» τὸ «Χριστὸς ἀνέστη . . .»}
^{Ἐπίσης ἀντί του «Εἶπὲ τὸ Ὄνομα Κυρίου» πάλιν τὸ «Χρι-}
^{στός ἀνέστη» τρεῖς ὡς ἀκολουθῶς:}

Διὰν γοργῶς

Χ^γρι^ρ στος^σ α^α νε^ν στη^τ εκ^κ νεκρων^κ θα^θ να^ν τω^τ θα^θ

να^ν τον^τ πα^π τη^τ η^η σας^σ και^κ τοις^τ εν^ε τοις^τ μνημα^μ σι^σ ζω^ζ

ην^η χα^χ ρι^ρ σα^σ α^α με^μ νο^νς Τὸ Γ' ^γ

Χ^γρι^ρ στος^σ α^α νε^ν στη^τ εκ^κ νε κρων^κ θα^θ να^ν τω^τ θα^θ

να^ν τον^τ πα^π τη^τ η^η σας^σ και^κ τοις^τ εν^ε τοις^τ μνη

μα^μ σι^σ ζω^ζ ην^η χα^χ ρι^ρ σα^σ α^α με^μ νο^ν ο^ο ο^ος

Εἶτα ἀναγινώσκειται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ τοῦ Προεστῶτος ὁ «Κατηχητικὸς Δόγος» Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «Εἰ τις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος . . . », μεθ' ὧν ψάλλομεν τὸ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΟΥ ΙΕΡΑΡΧΟΥ ^γΗχος λ δὲ ᾠδὴ ^ρδ

Η^η του^τ στο^σ μα^μ τος^τ Σου^σ κα^κ θα^θ περ^π πυρ^π σος^σ εκ^κ λαμ

ψα^ψ σα^σ χα^χ α^α ρις^ρ την^τ Οι^ο κου^κ με^μ νην^ν ε^ε ε^ε φω^φ τι^τ ι

σεν^σ δὲ^δ α^α φι^φ λαρ^λ γυ^γ ρί^ρ ας^α τω^τ κο^κ σμω^σθη^θ σαυ

ρῶς^ρ ε^ε να^ν πε^π ε^ε θε^θ το^τ γ^γ το^τ υ^υ φος^φ η^η μιν^μ τη^τ σ^σ τα^τ πει

νο^ν φρο^φ συ^σ νης^ν υ^υ υ^υ πε^π δει^δ ξεν^ξ δὲ^δ αλ^α λα^λ Σοις^σ

λο^λ γοις^γ παι^π δευ^δ ων^ω Πα^π τερ^τ Ι^ι ε^ε ραρ^ρ χα^χ Χρυ^χ σο^σ ο^ο

στο με ρ πρε σβευ ετω λο ογω Χρι στωω τω θε ω

σω θη ναι τας ψυ χας η μων ω ων

Είτα ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ «Εὐλογία Κυρίου» καὶ τὴν Ἀπόλυσιν, εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας ἐκφωνεῖ τρεῖς «Χριστὸς ἀνέστη» τοῦ λαοῦ ἀντιφωνοῦντος τρεῖς «Ἀληθῶς ἀνέστη», μεθ' ὧν ὁ Ἀρχιερεὺς: «Δόξα τῇ Αὐτῷ Τριήμερῷ Ἐγέρσει», ὁ δὲ λαὸς «Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον Ἐγερσιν» καὶ τέλος ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ὀλόκληρον, ὁ δὲ χορὸς

ληθως α νε στη ο χ Κυ ρι ο ο ος.

ΕΙΔΗΣΙΣ: Ἀπὸ σήμερον μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος αἱ Ἀκολουθίαι Ὡρων, Ἀποδείπνου καὶ Μεσονυκτικοῦ ἀντικαθίστανται διὰ τῆς ἐξῆς Ἀκολουθίας:

Εὐλογητὸς ὁ Θεός.—Χριστὸς ἀνέστη γ'.—Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι γ'.— Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον (ἀπαξ).— Εἰ καὶ ἐν τάφῳ (ἀπαξ).— Ἐν τάφῳ σωματικῶς.— Δόξα, Ὡς ζωηφόρος. Καὶ νῦν. Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον.— Κύριε ἐλέησον 40, Δόξα, Καὶ νῦν, Τὴν Τιμιωτέραν καὶ τέλος Δι' εὐχῶν.

Τὰ ἀνωτέρω ἐπαναλαμβάνονται ἀπαγγελλόμενα τρεῖς.

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (ΑΓΑΠΗ)

Περὶ ὥραν 11 π. μ. σημαίνει. Οἱ ἱερεῖς ἐνδυθέντες ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει τὰς ἱερατικὰς αὐτῶν στολὰς, προσέρχονται παρὰ τῇ Ἀρχιερεί, ὅστις περιβάλλεται ἀπασαν τὴν Ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολὴν τῶν μὲν διακόνων ἀπαγγελλόντων τοὺς σχετικούς ψαλμικούς στίχους, τῶν δὲ χορῶν ψαλλόντων τὸ ἀργὸν

ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΗΜΕΡΑ Ἦχος ρ̣ Πά (Ρ. 4σμς)

Μανουὴλ Χρυσάφου τοῦ Νέου, Πρωτοψάλτου τῆς Μεγ. Χρ. Ἐκκλησίας (1600)

Α να α στα α α α α α α σε ε ε λε ε

ε ε ως ρ̣ η η η η η η με ε ε ε ε

ε ε ρα α α α α ἄ και αι αι αι αι λαμ πρυ υ

υ υν θω ω ω ω ω ω με ε ε εν τη πα νη

η η η η γυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ τη πα νη η η γυ υ υ
 υ υ υ ρει ει ει ει και αλ λη η η η η η η
 η η η η η λ λ θ θ θ θ θ θ θ θ θ θ του ου ους πε
 ρι ι ι ι ι ι πτυ υ υ υ υ υ υ υ υ πε ρι ι
 πτυ υ ξω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω με
 ε ε ε ε ε ε ε ιε περι πτυ ξω με θα ει
 ει ει ει ει ει πω ω ω ω ω ω ω ω με ε ε
 ιε ε ε εν α α α α δε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α δε ε λ φοι οι οι οι οι οι οι οι οι ιε ε ε
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ο
 και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι σου ου ου

ου ου ου αι ι ι ι ν η μα α α α α α α α
 α α ας ρ συ γ χω ω ω ρη η η η η η η σω
 ω ω ω μεν πα α α α ρα α α α αν τα α α α
 α α α α α α α α α τη Α α α α α α
 να α α α α α στα α α α α α α ρα τη α
 να στα α σει ρ και ου ου ου ου ρου θ θ θ τω
 ω ω ω βο ο ο ο ο ο ο ο η η η η η
 η η σω ω ω ρω ω ω ω μεν ρ Χρι στο ο ο ο ο
 ο ο ο ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ρο ο
 ο ο ο ο ο ος ρ α α α νε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε στη ρ ε ε ε ε ε εκ νε ε ε ε Εκ νε κρω
 ω ω ω ω ω ω ω ν ρ θα α α α να α τω ω
 θα α να α α α τον ρ πα α α α τη η η η η η

σα α α α α α α α α ας $\frac{x}{q}$ και αι αι
 αι αι αι τοι οι οι οι οι οισ ε εν τοι οι οι οισ
 μνη η μα α εν τοις μνη μα σι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι $\frac{x}{q}$ ι ι ι ι η ι ι ι ι χι
 ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ι ι η η ι ι ε ε ε
 ι ι ι ι ι ι ι $\frac{x}{q}$ ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ε ε ε ι ι ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι
 ι $\frac{+}{q}$ ζω η η η η η η η η η η η η η
 ην $\frac{x}{q}$ χα ρι σα α α α α α με ε ε ε ε ι ε ε
 ε ε ε χα ρι σα με νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Ἀκολουθῶς προπορευομένων τῶν λαμπαδούχων καὶ ἑξαπτεράγων, καὶ τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ ἄργον «Χριστὸς ἀνέστη» (σελ. 3), ἔπονται οἱ Ἱερεῖς καὶ εἶτα οἱ Διάκονοι κρατοῦντες δικηροτρίκηρα καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ Ἀρχιερεὺς κρατῶν τὴν ποιμαντορικὴν ῥάβδον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ἔπεται δὲ ὁ λαός. Οὕτω βαίνουσα ἡ ἱερὰ πομπὴ μεταβαίνει εἰς τὸν Ναόν. Ὁ Ἀρχιερεὺς μετὰ τῶν ἱερέων καὶ διακόνων εἰσέρχεται κατ' εὐθείαν εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ θυμιάσας τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν

ἐκφωνεῖ : «*Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...*» καὶ ψάλλει τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» κατὰ τὴν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ διατάξιν (σελ. 32). Ἀκολούθως ὁ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὴν Μεγ. Συναπτήν, ὁ Ἀρχιερεὺς : «*Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα*» καὶ ἀρχονται οἱ χοροὶ ψάλλοντες τὰ Ἑσπέρια τοῦ β' ἤχου.

ΚΕΚΡΑΓΑΡΙΟΝ ΕΙΣ ΑΡΓΟΝ ΣΤΙΧΗΡΑΡΙΚΟΝ ΜΕΛΟΣ

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου **Ἦχος β'** Δι (Ρ. 4σμς) χ

χ
 Κ υ υ ρ ι ι ι η ι ι ι ε ε Ε κε ε
 ε κρα α α α α α α α α ξα α
 α α α α προς Σε ε ε, ει ει σα α α α γα
 ει σα α κου θ θ σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο, κε εε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ον μθ ε, ει ει σα α α α α γα α α α
 κου σο ο ο ο ο ο ο ο ο ον μθ Κυ υ υ υ
 υ υ ρι ε ε ε ε Κυ υ ρι ι ι η ι ι ι
 ε ε, Ε κε ε ε κρα α α α α α
 α α ξα α α α α προς Σε ε ε, ει ει σα
 α α α γα ει σα α κου ου σο ο ο ο υ ο

α προς Σε ε ει σα α ακου σο οον
 μου προσσχες τη φωω νη η η η τη ης δε
 η η σε ω ω ως μου εν τω κεκρα γε ε
 ναι με προς Σε ε ε ε ε ε ε ει σα α
 κου σοον μου Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε
 Κα τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η
 η η η η μου ως θυ μι ι ι ι α α α
 μα α ε ε ε νω ω πι ι ο ο οον Σδ Ε
 ε ε πα αρ σις των χει ρω ω ων μδ θ θυ
 σι ι ι α ε ε σπε ρι ι νη η η η η η η η
 ει σα α ακθ σοον μου Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ρι ε α. 'Εάν άνομίας παρατηρήσης Κύριε, Κύριε, τίς ύποστήσεται;
 ο τι πα ρα Σοι ο ι λα σμο ο ος ε στι

✕ Τὸν προ αἰ ὠ νων εκ Πα τρος γενη ἡ θε ε εν τα
 τον θε ον λο γον σαρκῶ ὠ θε ε εν τα εκ Παρ
 θε ε νθ ὄ ὄ Μα ρι ι ας δε ευ τε ε προσ κυ
 υ νη η η η σω ω ω μεν Σταυ ρον γαρ
 υ υ υ πο μει ει ει νας τη τα φη η παρε δο
 ο ο θῆως αυ το οος η θε ε λη η η σε
 και α να στα α ας ε εκ νε ε ε κρων ε ε
 σω σε ε ε με ε ρ τον πλα νω ω ω ω
 με ε ε νο ον α α α α α α αν θρω πον

Ὁ β'. Ἐνεκεν τοῦ
 ὀνόματός σου, ὑπέ-
 μείνά σε, Κύριε.

β' Χρι στος ο σω ω ω τη ρη η μων
 το καθ η μων χει ρο ο γρα φον προσ η λω ω
 σας τω σταυ ρω ε ξη η η η λει ει ει
 ψε και τῶ θα να α τῶ το κρα α α α α

τοος κα τηηρ γη η η σε προσκυ νου θ θ θ
 μεν Α αυ του την τρι η η η η με ε ε ρον
 ε ε ε ε ε γε ε ρ σιν

*Ο α'. 'Από φυλακῆς
 πρωίας μέχρι νυκτός, από
 φυλακῆς πρωίας

* Σ υν Αρ χα γγελοις υ μνη σω ω μεν Χρι στθ θ θ θ
 θ την Α α να α α α στα α α σιν Α υ
 τος γαρ Α υ τρω τη ης ε στι και Σω τη ηρ των
 ψυ χω ω ν η μων και εν δο ο ξη φο βε
 ε ρα και κρα ται α α δυ να α α μει
 πα α λι ιν ερ χε ε ται κρι ναι κο ο ο ο
 ο σμο ον Ο ον ε ε ε ε ε ε ε πλα σεν

*Ο β'. *Οτι παρὰ
 τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος
 καὶ πολλή πατῶ
 λύτρωσις

Σ ε τον Σταυρω θεντα και Τα α φε
 εν τα Α γγελος ε κη ρυ ξε ε ε Δε σπο ο
 την και ε λε γε ταις Γυ ναι ξι Δευτε ι δε

τε ο που ε ε κει ει το Ο Κυ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ος Α νε ε στη γαρ καθως

ει πεν ως πα α αν το δυ υ υ υ να α α

μος Δ Δι ο Σε ε προ ο ο σκυ νου ου μεν τον

μο ο ο ο ο νον Α θα α α α α να α α α

τον Ζω ο δο ο ο τα Χρι ι στε ε Ε λε ε

η η σο ο ο ν η η η μας Δ 'Ο α'. Αλνείτε τον Κύριον πάντα τὰ Ἔθνη ἐπαινέσατε Αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Εν τω Σταυρω Σδ κα α τη ρ γη σας την του

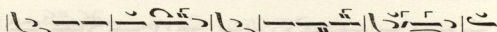
ξυ υ λδ δ δ κα τα α ραν εν τη τα φη η Σδ

ε νε ε κρω σας του θα να α α α α του το

κρα α α τος εν δε τη Ε γερσει ει Σδ ε φω

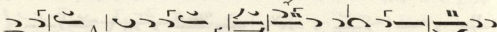
τι σας το ο γε ε νος των αν θρω ω ω πων Δι

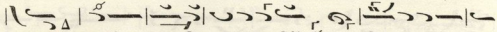
α του το Σοι οι βο ω ω μεν Ευ ερ γε τα Χρι

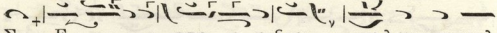

 στε ο θε ος η η μων δο ο ο ξα α α Σοι

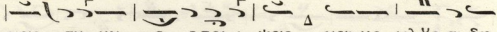
'Ο β'. Ὅτι ἐκράταιώθη τὸ ἔ-
 λεος Αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἡ
 ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει
 εἰς τὸν αἰῶνα.

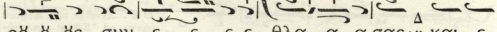
Η νοι γησαν Σοι οι Κυ υ

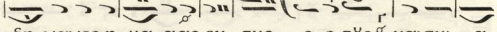

 ρι ι ε ς φο ο ο βω^σ πυ λαι θα α να α α

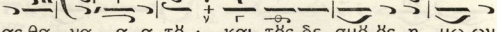

 του ς πυ λω ροι δε α α α δδ^σ ι δο οντε ε ες

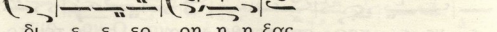

 Σε Ε ε ε ε πτη η η ξαν ς πυ λας γαρ χαλ

 κας συ υν ε ε τρι ι ψας ς και μο χλδς σι δη

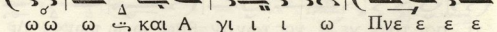

 ρδ δ δς συν ε ε ε ε θλα α α σας ς και ε

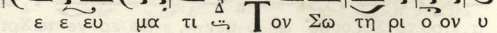

 ξη γαγες η μα αας εκ σκο ο ο τδς^σ και σκι α

 ας θα να α α τδ ς και τδς δε σμδ δς η μων

 δι ε ε ερ ρη η η ξας

α' Δο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι ι ω

 ω ω ς και Α γι ι ι ω Πνε ε ε ε

 ε ε ευ μα τι ς Τον Σω τη ρι ο ον υ

καὶ αἰ εἰς τῆς αἰ ω ω ω νας τῶν αἰ ω ω ω

νων Α α μη η η η ν

Π α ρη η η η η λ θεν η η σκι ι ι α

αατθ Νο ο ο ο ο μου της Χααα ρι ι ι το

οος ελ θου ου σης Ω ω ως γαρ η β α α

τος ουκ ε ε και ε ε ε το κατα φλε ε ε

ε γο ο ο με ε ε νη η ου ουτω Παρθε ε

ε νος ε ε ε τε ε ε κες και Πα α αρ

θε νος ε ε ε ε μει ει ει νας Αν τι στυ

υ υ λθ πυ υ ρο ο ος Δι και ο συ υ υ νη

ης α νε ε ε ε τει λε εν Η η η η η

η η η λι ι ι ος Αν τι ι ι Μω ω υ υ

σε ε ε ως Χρι ι στο ο ο ο ο ο ο ο ο

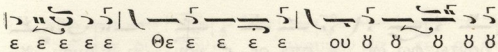
ο ο ο ος η Σω Τη ρι ι ι α α α
 τω ων ψυ χω ω ων η η η μω ω ων

Είσοδος μετά του Εὐαγγελίου καὶ ψάλλεται ἀπὸ χοροῦ ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ Κλή-
 ρου καὶ τῶν Ψαλτῶν ἡ Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία «Φῶς Ἰλαρόν», ὅπερ ἐστὶ ποίημα
 παλαιὸν ἀποδιδόμενον εἰς τὸν Ἱερομάρτυρα Ἀθηνογένη (+ 250). Ψάλλεται δὲ ὀλό-
 κληρον μὲν ἔξω τοῦ Ἱεροῦ Βήματος εἰς τὸν Σωλεάν, ὁσάκις ἂν ὑπάρχη «Μέγα
 Προκείμενον». (ὡς σήμερον «Τίς Θεὸς Μέγας»), μέχρι δὲ τοῦ «Ὑμνοῦμεν Πατέρα»
 κατὰ τοὺς λοιποὺς Ἑσπερινούς, ὅτε τὸ ὑπόλοιπον ψάλλεται ἐν τῷ Ἱερῷ μὲ τὸ
 Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

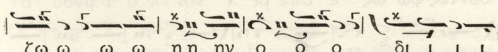
«ΦΩΣ ΙΛΑΡΟΝ», Μέλος ἀρχαῖον καὶ ἐκ τῶν ὀλίγων ἐρρυθμῶν τῆς Ἐκκλη-
 σιαστικῆς ἠμῶν Μουσικῆς Ὑμνων.

Ἦχος Δι (P. 4σμος συνεπτυγμένος)

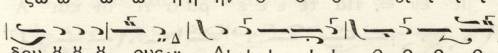
Φω ω ως ι ι ι ι λα α α α α ρο ο ο ο
 ον Α α α γι ι ι ι α α α α ας δο ο
 ο ο ο ξη η ης Α α α α θα α α α α
 να α α α α του ου Πα α α τρο ο ος
 Ου ὀ ὀ ὀ ρα α α α α νι ι ι ι ι ι
 ὀ ὀ ὀ ὀ Α α α α α γι ι ι ι ι ι ὀ ὀ
 Μα α κα α α ρο ο ο ος Ι ι ι ι ι η η
 η η η σου ὀ ὀ ὀ ὀ Χρι ι ι ι στε ε ε

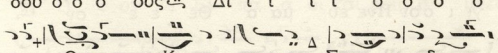
 ε ε ε ε ε Θε ε ε ε ε ου θ θ θ θ θ

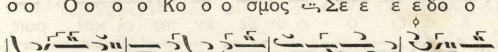
 ζω ω ω η η ην ο ο ο δι ι ι ι

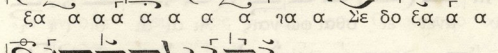
 δου θ θ θ ους Δι ι ι ι ι ο ο ο ο

 ο ο Ο ο ο ο Κο ο ο σμος Σε ε ε ε δο ο

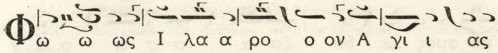
 ξα α α α α α α γα α Σε δο ξα α α

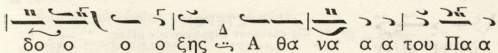
 ζει ει ει ει ει ει ει ει

ΕΤΕΡΟΝ ΣΥΝΤΟΜΟΝ (ήμέτερον)

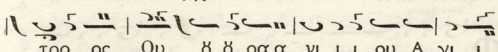
Ήχος Δι (τετράσημος) χ

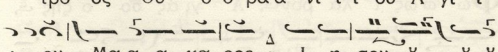
 Φω ω ως Ι λα α ρο ο ον Α γι ι ι ας

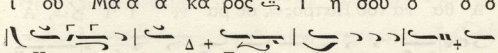
 δο ο ο ο ξης Α θα να α α του Πα α

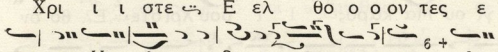
 τρο ος Ου θ θ ραα νι ι ι ου Α γι ι

 ι ου Μα α α κα ρος Ι η σου θ θ θ

 Χρι ι ι στε Ε ελ θο ο ο ο ν τες ε

 πι την Η η λι ου δυ υ υ υ υ σιν Ι ι

δοντες φως εσπερι ινον υυμου θ

με εν Πα τε ε ε ε ρα α Γι ον και Α

γι ι οον Πνε ευ μα α Θε ε ε ον

Α α ξι ο ο ον Σε εν πα σι και ροις

υ μνει ει σθαι φωναις Αι αι αι σι ι ι ι

ι αις Γι ε ε Θε ου θ ζω η η ην ο

ο δι ι ι δου θ θς Δι ο ο ο Ο ο

κο σμος Σε δο ξα α α α α α α ζ

ζει ει ει ει Δι Χ

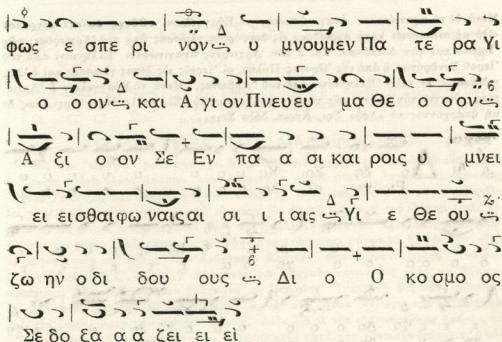
ΕΤΕΡΟΝ
Εις σύντομον Ειρημολογικόν μέλος

Φω ωως ι λα ρον Α γι ας δο ο ξης

Α θα να του Πατρος ου ρα νι ι ι Α

γι ου Μα καρος Ι ι σου Χριστε Ελ θο ον

τες ε πι την Η λι ου δυ υ υ σιν ι δοντες

 φως ε σπε ρι νον υ μνου μεν Πα τε ρα Υι
 ο ο ον και Α γι ον Πνευ ευ μα Θε ο ο ον
 Α ξι ο ον Σε Εν πα α σι και ροις υ μνει
 ει ει σθαι φων αις αι σι ι ι αις Υι ε Θε ου
 ζω ην ο δι δου ους Δι ο Ο κο σμο ος
 Σε δο ξα α α ζει ει ει

Μετά τὸ «Φῶς Πατρὸν» ὁ Διάκονος ἐμφωνεῖ: «*Ἐσπέρας Προκειμένον*», ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς καὶ οἱ Ἱερεῖς ψάλλουσιν ἕξω τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τὸ ἐξῆς Μέγα Προκειμένον μεθ' ὃ εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱ. Βῆμα, τῶν χορῶν ψαλλόντων δις τὸ αὐτὸ μετὰ τῶν Στίχων.

Στίχ. α'. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δυνάμιν Σου.

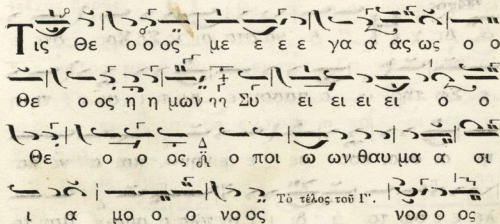
Στίχ. β'. Καὶ εἶπα· νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Στίχ. γ'. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου.

ΜΕΓΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἦχος

Γά (Ρ. 4σμς) χ

 Τις Θε ο ο ος με ε ε ε γα α ας ως ο ο
 Θε ο ος η η μων γη Συ ει ει ει ει ο ο
 Θε ο ο ος ο ποι ω ω ν θαυ μα α σι
 ι α μο ο ο νο ος Το τέλος τοῦ Γ'. νοο ο ος

Μετά δὲ τὸ προκείμενον ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον «*Θῆσης ὀφίας*» μέχρι τοῦ «*Οὐ μὴ πιστεύσω*» κατὰ περιόδους εἰς διαφόρους γλώσσας ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως, τῶν Ἱερῶν καὶ τῶν Διακόνων. Καὶ ὁ μὲν Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει Ἑλληνιστὶ ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Συνθρόνου ἢ ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης, οἱ Ἱερεῖς εἰς ξένας γλώσσας καὶ ὁ Ἀρχιδιάκονος ἐν τέλει Ἑλληνιστὶ ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος. Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον ὁ Ἀρχιερεὺς εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ «*Εἰς πολλὰ ἔτη*», Ἀρχιερεὺς δὲ μὴ ὑπάρχοντος τὸ «*Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι*».

Ἦχος
 Δι Δο ξα Σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 Εἰς πο ολ λα α α α α α α α α α α

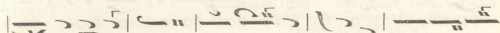
υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ἦ Κυ υ υ υ ρι ι
 α α α α α α χα α α Ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ηη Δο ο ο ο ο ο ο ο ξα α α α ηη
 τη η η Δε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο

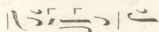
Δο ο ο ο ξα α Σοι ο ι ο ι
 Δε ε ε ε σπο ο τα α α α

Εἶτα «*Εἶπωμεν πάντες*», «*Καταξίωσον Κύριε*», «*Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν*», καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «*Εἶη τὸ Κράτος*» ψάλλεται ὑπὸ τοῦ α'. χοροῦ τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπόστιχον τοῦ β' ἤχου «*Ἡ Ἀνάστασις Σου, Χριστέ Σωτήρ*» ὡς ἀκολούθως.

Ἦχος
 Δι Χ Η Α να στα σι ις Σθ Χρι στε ε
 ε Σω τηρ α πασαν ε φω τι ι σε ε τη η
 ην οι οι οι κου με ε εν ην και α νε κα
 λε ε ε σω το ι δι ι ι ον πλα α σμα Παν το

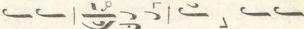
 δυ υ να α με Κυ ρι ι ε δο ο ο

 Και εὐθὺς ἀρχίζει ὁ β'. χορὸς τὰ Στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» (σελ. 27) Δόξα, καὶ νῦν α' Ἀναστάσεως ἡμέρα» γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς καὶ Ἀπόλυσις.

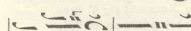

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

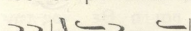

Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὴν ἀντὶ Μεσονυκτικοῦ ὀρισμένην Ἀκολουθίαν (σελ. 51) ὁ Ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν ἵσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμῶν ἐκφωνεῖ «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ . . . » καὶ ψάλλει τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρις καὶ οἱ χοροὶ ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα (σελ. 3). Εἶτα τὰ Εἰρηνικά, α' Ὅτι πρέπει σοι» καὶ ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα ἀπαραλάκτως ὡς χθές, ἀλλὰ μετὰ τὴν ζ' φδὴν ἀναγιγνώσκεται μόνον τὸ Κοντάκιον. εἶτα τὸ Μηνολόγιον καὶ εὐθὺς τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» (τρις). Ἀκολουθῶς ψάλλονται ἡ ζ', η' καὶ θ' φδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, ὡς χθές, τὸ Ἐξαποστειλάριον «Σαρκεὶ ὀπνώσας» (δις κατὰ τὸ Ἀρχαῖον Τυπικόν). Εἰς τοὺς Δῖνους : Τὰ 4 Ἀναστάσιμα τοῦ Β' ἤχου «Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις» καὶ τὰ Στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, Καὶ νῦν «Ἀναστάσεως ἡμέρα» τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρις καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία κατὰ τὴν χθεσινήν διτάξιν. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον ἀναγιγνώσκονται τῆς ἡμέρας (Πράξ. α' 12—25 καὶ Ἰωάν. α' 18—28), Χερουβικὸν καὶ Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ» εἰς β' ἤχον, Χριστὸς ἀνέστη, κτλ. ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἀλλ' ἐν τέλει δὲν ἀναγιγνώσκεται ὁ Κατηχητικὸς Λόγος τοῦ Ἱεροῦ Χρῆστοστόμου.

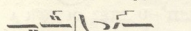

Τῇ Δευτέρᾳ Ἑσπέρας. Μετὰ τὴν καθιερωμένην Ἀκολουθίαν (σελ. 51) «Δόξα τῇ ἀγίᾳ . . . » Χριστὸς ἀνέστη τρις ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν ὡς χθές, τὰ Εἰρηνικά, Κύριε ἐκέκραξα, καὶ τὰ 6 ἐσπερία τοῦ Γ' ἤχου, Δόξα, τὸ τελευταῖον ἐσπερίον «Οἱ ἀναξίως ἐστῶτες», Καὶ νῦν «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν», Εἰσοδος, Φῶς Ἰαρόν καὶ τὸ

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

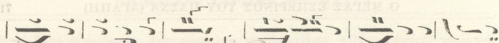
 Ἦχος β' ρυθμὸς Θε ος ἡ η μων εν τω

 ου ου ρα νω ω και ε εν τη Γη παντα ο

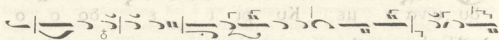

 ο ο σα η θε ε λησεν ε ποι οι οι η

 η η σε εν (Δις)

Τὸ Γ' Θε ος ἡ η μων εν τω ου ρα

 νω και εν τη η Γη η γη παν τα α ο ο ο σα α

 η θε ε λησεν ε ποι οι οι η η η χ σ ε ε εν

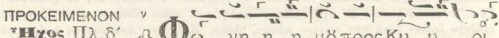
«Εἰπομεν πάντες», «Καταξίωσον Κύριε». «Πληρώσωμεν». . . ., «Εἴη τὸ κρά-
 τος» καὶ ἀρχίζει ὁ α' χορὸς τὸ Ἀπόστιχον στιχηρὸν «Ὁ τῷ Πάθει Σου Χριστέ»,
 καὶ τὰ «Πάσχα ἱερὸν. . .» Δόξα, καὶ ἔνν' ἑ' Ἀναστάσεως ἡμέρα» καὶ ἡ Ἀπόλυσις
 ὡς χθές.

ΕΙΔΗΣΙΣ. Ὁ ἀνωτέρω τύπος (σελ. 71, 72) τῆς Ἀκολουθίας τηρεῖται ἐν ὅλῃ τῇ
 Διακαινησίμῳ Ἑβδομάδι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὁρθρῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ μὲ μόνην
 τὴν διαφορὰν ὅτι καθ' ἑκάστην ἐναλλάσσονται οἱ ἤχοι, τὰ προκείμενα, ὁ Ἀπόστο-
 λος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

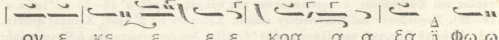
Τῆ ΤΡΙΤῆ Προῶ: Ἦχος γ'.—Ἀπόστολος: Πράξ. β' 14—21, Εὐαγγέλιον:
 Λουκ. κδ' 12—35, Χερουβικὸν καὶ Κοινωνικὸν (Σῶμα Χριστοῦ) εἰς γ' ἦχον.

Τὸ Ἑσπέρας: Ἦχος δ'. Μετὰ δὲ τὴν Εἰσοδὸν ψάλλεται τὸ ἔξης.

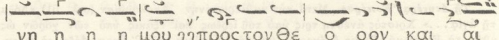
ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

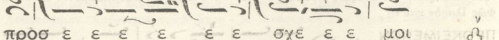
 Ἦχος Πλ.δ' Ω νη η η μδ προς Κυ υ ρι

 ον ε κε ε ε ε κρα α α ξα α Φω ω

 νη η η η μου γη προς τον θε ο οον και αι

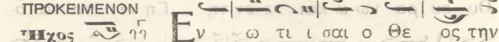

 προσ ε ε ε ε ε ε ε σχε ε ε μοι

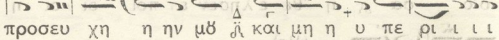
Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ Προῶ: Ἦχος δ'.—Ἀπόστολος Πράξ. β' 22—37, Εὐαγγέλιον
 Ἰωάν. α' 35—52, Χερουβικὸν καὶ Κοινωνικὸν (Σῶμα Χριστοῦ) εἰς δ' ἦχον.

Τὸ Ἑσπέρας: Ἦχος πλ. α'. Μετὰ δὲ τὴν Εἰσοδὸν ψάλλεται τὸ ἔξης.

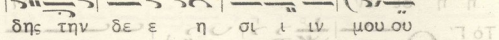
ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

 Ἦχος γη Εν ω τι ι σαι ο θε ος την

 προσευ χη η ην μδ α και μη η υ πε ρι ι ι ι

 δης την δε ε η σι ι ιν μου ου

Τὸ τέλος
τοῦ Γ. μου

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ Πρωτ. Ἦχος πλ. α'.—'Απόστολος Πράξ. Εὐαγγέλιον Ἰωάν. γ' 1-15.
—Χερουβικὸν καὶ Κοινοτικὸν «Σῶμα Χριστοῦ» εἰς ἄχρον πλ. α'.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΖΩΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ

Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» ψάλλομεν 6 Ἀνοστάσιμα τοῦ πλ. β' ἤχρον «Νίκην ἔχων, Χριστέ» καὶ τὰ ἑξῆς

ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ ΤΗΣ ΖΩΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ

Ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός . . .»

Ἦχος Κε.

Ἄγιος

Ε να και πα ρα α δο ξα των Ου ρα νων
Μαν να Σε ου ρα α νι ον, και πα ρα ραι
Ρει θρα των Ι α α σε ων α να βλυ στα

ο Δε σπο της Ε ε πι Σοι τε τε ε λε
σου Παρ θε νε τη ην πη γην την ε εν θε
νεις Παρ θε νε, τοις πι στως προσ τρε ε χου

κε, κατ αρ χας Πα να μω με και γαρ α νω θεν,
ον ο νο μα ζω Δε σποι να προσ φυ ε στα τα
σι τη πη γη Σου παν το τε Θε ο νυμ φευ τε

εμ φα νω ως ε στα ξεν, υ ε τρος κα θα α
της γαρ γη ης ε δρα μεν, η ρο η και χα α
δω ρε α αν ρει εις γαρ, δα ψι λη και χυ υ

περ εν τη μη η τρα Σου Θε ο νυμ φε πη γην
ρις της Πη γη ης Σου τε τρα με ρει αν, αυ της
δην, τοις νο σου ου σι τα Ι α μα τα τω φλους

δει κνω νων Σε, συ υμ παν α γα θο ον α α να βλυ
κα λυ πτου σα, ξε ε νοις τε ρα στι ι οι σις ε κα
εμ βλε πον τας φαι αι νεις ε ναρ γω ως προσ ι ον

ζουσαν, πλ η μ ρ αν τε Ι α σε ων, τα ας ευ ερ

στο τε, και πᾱ σι το αι του με νον γι ι νε ται
τας Σοι' χω λους πολ λους α νωρ θω σας, και αι τους πα

γε σι ι ας προρ ρε ουσαν, α πα σιν α φθο ο ο

το υ υ δω ωρ πι νο με νον' ο θεν γε γη θο ο ο
ρει με ε νους συν ε σφιγξας' τον δε νε κρω θε ε εν

νωσ, τοις χρη ζου σι την ρω σιν των ψυ χων και την

τες, Χρι στω νυ μοι προστρε χο μεν πι στως α γι
τα ε ζω ω σας προσ χυ σει τη τρι τη' υ δρω

υ γει ει ει ει αν του ου σω ω μα τος υ υ υ

α σμο ο ο ον α ρυ υ ο ο με νοι πα α αν
πι κω ω ω ων και δυσ πνο ο ων τε πα α α

δα τι ι τη ης χα α α ρι ι ι το ο ος

το τε ε γλυ υ κυ υ υρ ρο ο ο ο ο ον
θη ε ε θε ε ρα α α πε ε ευ σα α ας

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ Ἦχος ᾠδὴ Νη (Ρ. 4σμος)

Τι ι ι ι ι ι ις λα λη η η η η η

σει ᾗ τας δυ να στει ει ει ας Σου Πη η

η η γη η ᾠ Η η τις εξ α κε νω των θαυ ματων

πλημμυρ ρου ου ου ου σα κ πολ λα α και

Ὑ περ φυ υ υ υ υ υ σιιν(ν)εν ερ γει ει
 εις δι α α α Ι α α α α α α
 σε ε ε ων ρ Βα βαι αι των με γα α
 λειει ει ω ω ων ρι ω ων τοις πα α α α
 σιιν ε πιρ ρε ε ε ε ε ε ε ε ε εις ρι
 Ου ου μο ο νον γαρ ρι νο ση μα τα α α α
 χα λε ε πα ρι α πη η η η η η λα α α
 α σα ρι(π)των προσι ο ο ο ο ον των με ε ε τα
 α πο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρο ο ο ο θου ρ
 αλ λα α και τα των ψυ χω ων πα α α α
 α α θη ρι Εκ πλυ υ υ υ υ υ υ υ νει
 ει εις ρι κα θα ρι ι ζου σα α πα αν α α α
 α α α σπι ι ι παν α α σπι ι λε ρι σου πα

Ξα ζειν

Είτα, ἀρχίζοντας τοῦ δεξιοῦ χοροῦ, ψάλλονται τὰ τρία προσόμοια τῆς Θεοτόκου «Χαίροις ἡ Ζωηφόρος Πηγὴ», μετ' ὃ β' χορὸς ψάλλει τὸ δοξαστικόν.

Δόξα. Ἦχος Πά (Ρ. 4σμος) ζ

Σ α αλ πι ι ι ι ι ι σω ω ω
 γω ω ω ω μεν ρ φι λε ε ε ο ορ τοι ε
 εν υ υ υ μνοις ρ σκιρ' τη η η σω μεν
 Εν υ υ δα εν υ υ δα α σι (κ) και χο
 ρε ε ε ευσω ω μεν ρ Ε ευ φραι νο ο
 ο με ε ε νοι ρ τοις α εν να α α ω ως
 πλημ μυ υ ρου ου ου ου οι ι (π) της Ζω
 ω η η φο ο ο ο ρου ου Πη η η γης ρ
 Βα σι λεισ και Αρ χον τες ου υν τρε χε ε ε ε
 ε τω ω ω σαν ρ και Πη γης την χα α α α
 ριν ρ προ χει ει τω ω σαν α α φθο ο ο ο

ο ο ο ο ο νως q Βα σι λει εις γα αρ

ε ε σω ω ω σε q τος εν κλι νη συ σχε θε ε

εν τας δε Δ τη προσ ψα α αυ σει γη Ε ε ε ξα α

νε ε ε ε στη η η σε q Ποι με νες τε και

συμ πα αν τες q την ομ βρο φο ο ο ο ο ο ο ρο ον

Ne φε ε ε ε ε ε λην q το σω τη η

ρι ι ι ι ο ον υ υ υ δωρ(π) συνελ θο ον τες

α α ρυ σω ω ω ω ω ω με θα q

οι εν νο ο ο ο ο ο ο σοις q α απαλ λα α

γη ην q οι εν κιν δυ υ υ υ υ υ νοις

τη ην ρω ω ω ω ω ω ω ω σιν q την α

να α ψυ υ υ χη ην Δ οι ε εν δι ι ι ι ι

ι ι ι ψει q τα α ομ μα τα τε οι οι τυ υ φλοι

οἱ κω φε εὐ οὐν τες ἡ τὴν ε εὐ ἡ ἡ ἡ
 κο ο ο ι ι ι αν ῥ τὴν ι α τρει ει ει
 αν (α) οἱ κά α χε ε ε κτου ου ουν τες (π)
 οἱ εν θα να α α τοις ῥ τὴ ἡν ζωω ἡ ἡ ἡ
 φο ο ο ρο ον ῥ Οἱ πα α αν τες ῥ τὴν παν
 τα χου πι στοι οἰς προρ ρε ε ε ου ου ου
 σαν ῥ υ υ δα τα σω τη ρι ι ι ι ι
 α ας ῥ α να κρο τη ἡ σα αν τε ες ου
 ουου τως ει ει πω ω ω μεν ῥ Α α ει ζωω α
 προ χε ου ου σα Να α α μα α α τα ῥ εκ
 πη γη ἡ ἡς Α α γνη ἡ α μὴ ἡ ἡ ἡ
 δι ι ι α α λι ι ι πης Παρ θε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε νε (π) πρε σβε

ΕΥ ΟΥ ΣΑ ΠΑ Α ΑΝ ΤΟ Ο ΤΕ Ε ᾿ Ὑ ΠΕ

ΕΡ ΤΩΝ ΔΟΥ ΛΩΝ ΣΟΥ ΟΥ ΟΥ 'Ο α'. Καὶ νῦν. «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» καὶ μετὰ τὸ «*Χριστὸς Ἄνέστη*» τὸ Ἄπολυτικ. τῆς Ζωδόχ. Πηγ.

Ἦχος α'. π. ρ. Ο ΝΑ ΟΣ ΣΟΥ ΘΕ Ο ΤΟ ΚΕ Α ΝΕ ΔΕΙ

ΧΘΗ ΠΑ ΡΑ ΔΕΙ ΣΟΣ ᾿ ὩΣ ΠΟ ΤΑ ΜΟΥΣ Α ΕΙ ΖΩ ΟΥΣ

ΑΝΑ ΒΛΥ Ὑ ΖΩΝ Ι Α ΜΑΤΑ ρ Ω ΠΡΟΣ ΕΡ ΧΟ ΜΕΝΟΙ

ΠΙ ΣΤΩΣ ᾿ ὩΣ ΖΩ Ο ΔΟ ΧΟΥ ΕΚ ΠΗ ΓΗΣ ᾿ ΡΩ

ΑΙΝ ΑΝ ΤΛΟΥ ΟΥ ΜΕΝ ΚΑΙ ΖΩ Η ΗΝ ΤΗΝ ΑΙ Ω ΝΙ

ΟΝ ρ ΠΡΕ ΣΒΕΥ ΕΙΣ ΓΑΡ ΣΥ Ὑ ΤΩ ΕΚ ΣΟΥ ΤΕ ΧΘΕ ΕΝ

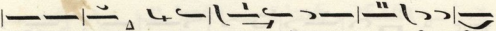
ΤΙ ΣΩ ΤΗ Η ΡΙ ΧΡΙΣΤΩ ᾿ ὩΣ ΘΗΝΑΙ ΤΑΣ ΨΥ ΧΑ ΑΣ

ἦ ἡ μῶν Εἶτα πάλιν τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» καὶ Ἄπολυσις ὡς καὶ κατὰ τὰς προηγουμένας ἡμέρας.

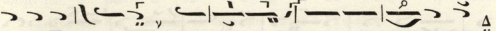
ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ.— Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, μετὰ τοῦ Πασχαλείου δὲ Κανόνος συμπάλλεται καὶ ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «*Ὑπεργαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*». Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ῥόδης ἡ Καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, κτλ. ὡς ἐν σελ. 7 καὶ ἐξῆς. Πρὸ τῆς Δ' Ῥόδης ἀναγινώσκεται τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες*» καὶ ψάλλεται τὸ ἐπόμενον Κάθισμα.

ΚΑΘΙΣΜΑ Ἦχος Πλ. Δ'. γ. Τ ΗΝ Α Ε ΕΝ ΝΑ ΟΝ ΚΡΗΝΗΝ ΚΑΙ

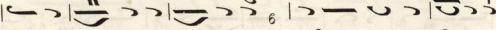
(Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον)

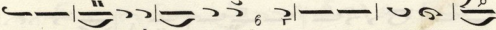
 Ζω η ραν|^Δ την πη γα ζουσαν ρει θρα θει

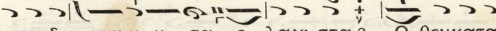
 ει αν|^γ Πη γη ην ^Δ συμ φω ω ω νως αι νε σωμεν ^Δ

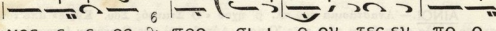
 οι την χα ριν αι του μενοι ^κ καθ ε καστην βρυ υ

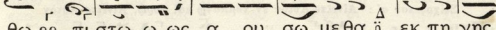
 ει και γαρ τα | ^κ α μα τα ^κ ως πο τα μων τα ρευ

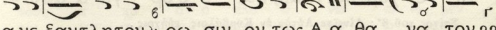
 μα τα δει κνυ υ υ σα ε λα χι στα ^Δ Ο θενκατα

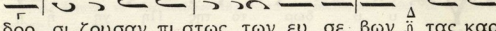
 χρε ε ε ος ^κ προ σι ι ο ον τες εν πο ο

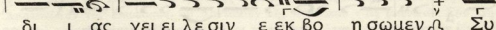
 θω η πι σω ω ως α ρυ σω μεθα ^Δ εκ πη γης

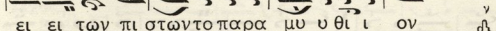
 ανε ξαντλη τον ^κ ρω σιν ον τως Α α θα να τον η η

 δρο σι ζουσαν πι στως των ευ σε βων ^Δ τας καρ

 δι ι ας χει ει λε σιν ε εκ βο η σω μεν ^Δ Συ.

 ει ει των πι στων το παρα μυ υ θι ι ον ^γ ^Δ

Και συνεχίζει ο δ' χορός τὸν Κανόνα ἀρχίζων τὴν δ' ᾠδὴν. Μετὰ δὲ τὴν ζ' ᾠδὴν ἀναγιώσκειται τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ Μηγολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς μετὰ τῶν στίχων, τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» καὶ τὸ «*Ἀγαστὰς ὁ Ἰησοῦς*» τρεῖς καὶ ἀκολούθως ἡ ζ' καὶ ἡ ᾠδὴ τῶν Κανόνων. Εἶτα ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ θ' ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «*Ὑπεραγία Θεοτόκε*», ἡ *Καταβασία* «*Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*» τὸ «*Ἐξαποστειλόμενον τοῦ Πάσχα*» «*Σαρκί ὑπνώσας...*» καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου πρὸς τὸ «*Σαρκί ὑπνώσας*».

3ος Δ Πη γη υ παρχεις α λη θως Δ υ δα
 τος ζω ων τος Δε ε σποινα Δ εκ πλυ νεις ου ουν νο
 ση η μα τα ψυ χων σω μα α των χα λε πα Δ εν
 τη προσ ψά αυ σει μο ο νη σου Δ υ δωρ της
 σω τη ριας Χρι στον προ χε ε ου χ σα α α

ΑΙΝΟΙ.—'Αναστάσιμα τοῦ πλ. β' ἤχου «Ὁ Σταυρός Σου. Κύριε» ἀπὸ τοῦ στίχου «Δόξα αὐτῇ ἔσται, πᾶσι τοῖς Ὁσίοις Αὐτοῦ» καὶ τῆς Θεοτόκου 4 προσόμοια (πρὸς τὸ «Οἶκος τοῦ Εὐφραθά») εἰς ἀργὸν εἰρημολογικὸν μέλος, ὡς ἔξῃς:

Στίχος τοῦ α': Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, Αἰνεῖτε Αὐτὸν

Ἦχος Δ Δι εν χορ δαι αι αις και ο ο ορ γα α α νω Δ

Στίχος τοῦ β': Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν Κυμβάλοις εὐήχοις . . .

α' Υ υ υ δωρ το της Πη γη η η
 β' Φρε ε ε αρ το ζω η ρο ο ο
 ης Δ σω τη η ρι ι ι ο ο ον υ πα α αρ
 ον Πη γη ης τη η ης Α α α θά να α α
 χει πα σι ι τοι οις α α α σθε νου ου
 του τοις προ σι ι ου ου σι πο ο ο ο
 σι Δ Προσ ε ελ θω μεν ουν πι ι ι ι στει Δ
 θω Ι α α σε ων πα ρε ε ε ε χει

και χα α ριν α ρυ υ υ σω ω με ε ε θα
 πλμ μυ υ ραν α νε ε εξ α αν τλη η η τον

Στίχος τοῦ 3ου: Ἦγάσε τὸ σκῆνωμα Αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Στίχος τοῦ 4ου: Τοῦ Ποταμοῦ τὰ ὄρηματα εὐφραίνουσι τὴν Πόλιν τοῦ Θεοῦ.

Ρω ω ων νυ σι τας ψυ χα α α ας
 Στα α α μνος η ι ε ρα α α α

το Υ υ δω ωρ τη ης Παρ θε ε νου
 το μαν να α νυ υν α φθο ο νως

οι τω ων πα α α θω ων εν ρυ υ υ ποις
 πη γη ης ε ε εξ α α εν να α α ου

προσ δρα α μω μεν τη Κο ο ο ο ρη και του ου
 προ χε ε ει τοις αι του ου ου σι' την χα α

τους α πο ο ο πλυ υ νω ω ω μεν
 ριν πας α α αν τλη η σω ω ω μεν

Εἶτα τὰ «Πάσχα ἱερὸν», Δόξα, Καὶ νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα» (σελ. 80) τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου (σελ.80) καὶ αὐτὸς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ. Τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα (σελ. 32-33). Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», τὸ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον», τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου, τὸ Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου «Ἐξ ἀκένωτου Σου Πηγῆς, καὶ τὸ τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες», ὅπερ ἐμελοποιήσαμεν δίχορον χάριν ὁμοιομορφίας, ὡς ἐξῆς:

Ἦχος γ
 πλ. δ' 1. **Ε**ι και εν τα α α φω κα τη ηλ θες

Α θα να τε 2.-Αλ λα του α α α δου κα

θει λες την δυ να μιν 3.-Και α νε ε ε στης

ως Νι κη τη ης χρι στε ο θεος δ4. Γυ ναι ξι
 ι Μυ ρο φο ο ο ροις φθε γ ξα με νος χαι ρε
 τε λ5. Και τοις Σοις Α πο στο ο λοις ει ρη η νη ην
 δω ρθ μενος δ6. ο τοις πε σου ου σι πα ρε ε
 χων Α να αστα α σι ι ι ι ν

«Όσοι εις Χριστόν», ὁ Ἀπόστολος (Πρξ. γ' 1-8) καὶ τὸ Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. β' 12-22), Χερουβικὸν εἰς ἦχον πλ. β', εἰς τὸ Ἑξαιρέτως ἌΏ Ἀγγελος Ἰβόα καὶ εἰς τὰ Δίπτυχα (μετὰ τὸ «καὶ ὧν ἕκαστος») τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος β' | Δι | Υ δω ρ το ζω η η η ρυ τον τη
 ης Πη η η γη η η η ης μα α αν να το ο ο
 προ χε ε ε ε ο ον τον Α θα α α να τον δρο
 ο σι ι ι σμο ο ο ο ον το ο ο ο νε ε εκτα ρ
 το θει ει ει ει ο ο ον την ξε ε ε νην α α μ βρο
 ο ο σι ι ι ι αν το με ε ε
 ε ε λι ι το ο ο εκ πε ε ετρας πι στει τι

μη η σω ω με ε ε εν

Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ» εἰς ἤχον βαρύν, «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ ἀντί τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρις χύμα (σελ. 50) καὶ ἡ Ἀπόλυσις τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας τὰ Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. δ' ἤχου, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ
 Ἦχος πλ' δ'. Ε ε δω κάς κλη ρο νο μι ι

ι ι αν τοις φο βου με ε ε νοι οις το Ο ονο

μα α Σου Κυ υ ο υ υ ρι ι ι ε

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας λέγεται ἡ Θ' τοῦ Πάσχα (ὡς διατυπῶται ἐν σελίδι 51. —ΕΙΔΗΣΙΣ). Εἶτα «Εὐλογητός ὁ Θεός» καὶ ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀπαξ ἐκ τοῦ Βήματος καὶ ἐκ τῶν Χορῶν ἀνά μίαν φορὰν καὶ εὐθὺς ὁ Προοιμισκός «Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου» ἀνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», τὰ Εἰρηνικά καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, «Ἐτι καὶ ἔτι...» καὶ ψάλλομεν τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα...» εἰς ἤχον α' καὶ εὐθὺς τὰ ἐξῆς 6 Ἰδιόμελα ἀπὸ τοῦ στίχου α' Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε...» στηχηραρικῶς.

ΙΔΙΟΜΕΛΑ
 Ἦχος ᾠ Πά α' Των θυ ρων κε κλει σμε ε ε

νων ᾠ των Μαθη των συνηθοισμε ε νωνεισ ηλ θεσ

α φνω Παν το δυ υ να με γη Ι η σου ο ο θε

ο ο ος η η μων και στας εν με ε ε

σω α αυ των η η ει ρη η νη δου ους η η ε

πληρωσας Α γι ου Πνε ε ευ μα α τος η προσ

με νειν τε προς ε τα αξας η και μη δα μου χω ρι

ζε σθαι α πο Ι ι ε ρου σα α λημ, η ε

ω ως ου εν δυ υ σων ται η η την εξ υ υ υ υ

ψου ους δυ υ να α α μιν. η Δι ο βο ω

μεν Σοι. η η Ο φω τι σμος και η Α να α στα

σις η η και η ει ρη νη η Η μω ω ω ν δο ο ξα

α α Σοι 'Ο β'. χορός: "Ενεκεν του ὀνόματός σου
ὑπέμεινά Σε Κύριε... π
η

β' | Μεθ η με ρας ο κτω της Ε γερ σε ε ως

Σου Κυ υ υ ρι ι ε, η ω φθης τοις

Μα θη ταις Σου η η εν το πω, ου ου ου η η

η σαν συ υ υ ν η γμε ε ε νοι η και φω

νη σας αυ τοις η η Ει ρη η η νη η υ υ μιν η η

τω α πι στουν τι μα θη τη τας χει ει ει ρας
 υ πε δει ξασγηκαιτην Α α χραν το ον πλε ε
 ευ ραν q ο δε πει σθειςε βο α α Σοι q ο Κυ
 ρι ι ο ο ος μου ου και ο Θε ος μου Δο ο ο
 ξα α α Σοι

'Ο α'.—'Από φυλακῆς πρωίας, μέχρι νυκτός...
 ἀπό φυλακῆς πρωίας ἔλπισάτω Ἰσραὴλ
 ἐπὶ τὸν Κύριον.

α'. Θ ω μα ας ο λε γο με νος Δι δυ υ μο ς ου κ η
 η η ν με τ α αυ των q ο τε ει σ η η η λ θε ε ς Χρι ι
 στε γη κε κλει σμε ε νω ω ν των θυ υ ρω ω ω ω ν Δ
 ο θεν και η πι στει τοι ς ρη θει ει ει σιν α αυ
 τω γη εξ α πι στι ι ι ας ει ς πι ι ι στι ν βε
 ε βαι αι αι ω ν' q ου κ α πη ξι ω σας δε ε
 α γα α θε q υ πο δει ει ξαι αυ τω τη ν α
 α χραν τον πλευ ρα αν Σου γη και των χει ρων και των

ποδω ω ων τους μω ω ω λω ω πας π Ο δε

εψη λα φη σας και ι ι δω ω ω ω

γω ω ω ω ν γη ω μο λο γησε Σε ει ναι θε ο

ο ο ον ου ου γυ υ μνον γη και α αν θρω πο ον

ου ου ψι ι ι λον, και ε βο ο ο α α γη Ο

Κυρι ι ο ο ος μου ου και ο θε ος μου, Δο ο ο

ξα α α σοι ‘Ο β’. χορός.—‘Οτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, και πολλή παρ’ Αὐτῷ λύτρωσις και Αὐτός λυτρώσε- π ται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ ρ

β’. Των Μαθη τω ων δι στα ζο ο οντων ρ τη

ο γδο η Η με ρα ε πε στη η ο Σω ω τη

ηρ ου ου η η η σαν συ υν η γμε ε ε

ε ε νοι ρ και την ει ρη η νην δου ους γη

τω θω μα ε βο ο ο η η σε ρ Δευρο

Α πο στο λε ρ ψη λα φη σο ον πα α λα α α

μας, αις τῆς ἡ λους ε ε ε πη η η ξαν. ρ

Ω κα λη η α πι στι ι α του θω ω μα! ρ

των πι στων τας καρ δι ι ας ἡ εις ε πι ι ι

γνω ω σιν η η η η η η η ξε, ρ και με τα

φο ο ο ο βου ε βο ο η σεν ἡ Ο Κυ ρι ι

ο ο ος μου ου ἡ και ο θε ος μου, Δο ο ο

ξα α α α σοι ἡχος Δι

Ο α'. Αινεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη
ε παι νε σα τε Αυ τον παν τε ες

οι λα α οι **Μ**ε τα την Εγερ σι ιν Σου ου

Κυ ρι ι ε ω σун η γμε ενω ων τω ων Μα

α α θη τω ων Σου, και των θυ ρων κε κλει σμε ε

νων ε ε εν με ε ε σω ε ε ε στης ει ει

ρη η η η νη πα ρε ε ε ε ε ε ε χω ων α

α αυ τοις πει σθει εις δε και ο θω ω μας
 τη ο ρα σειτων χει ρων και αι τη ης πλευ
 ρα ας σου Κυ υ υ υ ρι ι ι ον και θε
 ο ον Σε ε ω μο ο λο ο ο ο γη η
 η σε σω ζον τα τους ελ πι ζο ον τας εις Σε
 ε φι λα α αν θρω ω ω πε ’Ο β’. *Οτι ἐκραταιώθη
τὸ ἔλεος ἐφ’ ἡμᾶς. Δ
 β’. Των θυ ρων κει κλει σμε ε ενων, ε πι
 στασο Ι η σους τοις Μαθη η ταις, α φο βι αν
 και ει ρη νη ηην ε ε δι ι ιδου, Ει τα
 λε ε γει τω θω ω μα. Τι μοι α πι στεις
 ο τι α νε στην ε εκ νε ε ε κρων, φε ε
 ρε ε ω ω ω δε την χει ρα σου και βα α α λε
 εις την πλευ ραν μου ου ου και ι ι ι ι δεε σου

γάρ α πι στουντος, οι πα α αν τες ε ε ε

μα α α θον τα Πα α α α α α θη και τη ην

Α α α να α α στα σι ιν μου κρα α ζειν

με ε τα α α Σου, Ο Κυ ρι ο ο ος μθ και

ο θε ο ο ο ος μου Δο ο ο ο ο ο ο

ξα α Σοι Δόξα, Καί νυν
 Ύμνος Πά

των θυ ρω ω ων κε εε κλει σμε ε ενων

ε πε ε ε στη ης Χρι ι ι στε ε προ ος τος

Μα α θη η η τας, Το ο τεε ο θω ω μα α

α α ας οι κο νο μι κως ουχ ευ ρε ε θηη

μετ αυ των ε ε ε ε ε λε γε ε γαρ, Ου μη η

πι ι ι στε ε ευ σω ε α αν μη ι ι

δω κα γω ω ω ω ω τον Δε σπο ο ο την

ι ι ι δω τη ην πλε ευ ραν ο ο ο θε
 εν εξ η ηλ θε το Αι αι αι μα ῆτο
 Υ υ υ δωρ το ο Βα α α α πτι ι ι
 σμα ι ι ι δω την πλη η γην γι εξ
 η η ης ι ι α α α θη ῆ το με γα τρα αυ
 μα α α, ο α αν θρω ω ω πος. Ι ι ι ι ι
 δω πως ου ουκ η ην ως πνε ε ευ μα, αλ
 λα σαα α αρξ και ο ο στε ε ε ε ε
 ε ε α Ο τον θα να τον πα τη η
 σας γι και αι θω μα αν πλη ρο ο ο φο
 ρη η η σας, Κυ υ υ ρι ι ε, δο ο ο ο
 ξα α α Σοι οι οι οι οι οι οι

Εἴσοδος, «Φῶς Ἰλαρόν», καὶ τὸ Προκείμενον «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν».—
 Εἰπόμεν πάντες.—Καταξίωσον.—Πληρώσωμεν.—Ἡ ἐκφώνησις «Εἶη τὸ κράτος...»
 —Καὶ ψάλλομεν τὰ Ἀπόστιχα.

Ι η σου Χριστου του θε ου, ⁶ ου κατε φλε
 ε χθη τη ψη λα φη σει' ⁶ κ της ψυ χης γαρ το δυ σ
 πει θε ε σ ⁶ κ με τε βαλε νεις ευ πι στι αν θε ρ μω σ ρ
 ε κε κρα α ξεν α πο βα θε ε ω ν ψυ χης' ⁶ κ Ο Δε
 σπο ο τη η σ Συ μου ει ει και θε ο ς, ^Δ ο εκ νε
 κρω νε γη γερ με νο ς, ⁶ δο ξα σοι ⁶ κ
 Ω του πα ρα δο ξου θαυ μα το ς ^Δ Ι ω α αν η ς
 στη η θει τδ Λο γου α νε πε σε, ⁶ κ θω μα ς δε τη ν π λευ
 ραν προ σ ψη λα φη η σαι κα τη ξι ω θη' ⁶ κ α λ λ ο
 μεν ε κει ει θε ν φρι κω ς ^Δ θε ο λο γι ι α ς βυ θον
 α νε ε λ κει, τη ν οι κο νο μι αν ⁶ κ ο δε η ξι
 ω ται μυ στα γω γη η σαι η μα α ς ^Δ πα ρι
 στη σι τας α πο δει ει ξεις τρα νω ς της Ε γερ σε

α' Στίχ, "Οτι ἐνίσχυσε τοὺς
 μοχλοὺς τῶν πυλῶν Σου. ⁶ κ

ως Αυ του εκ βο ω ων κ̄ Ὁ Κυ ρι ο ος μου και

Δόξα, Καί νῦν
ο θε ος μου Δο ξα Σοι ^{Ύμνος} λ̄ ἦ Πα

Φι λα α α ανθρω ω ω ω ω πε ῃ

Με ε ε ε ε ε γα και α νει κα στο ον το πλη

η η η η η η η η η η η η θο ο ος

των οι κτιρ μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Σου ου ῃ ὅ ο τι ε μακρο θυ υ υ μη η

σας ῃ υ πο | ου δαι ων ρα πι ζο ο ο

με ε ε νος ῃ υ πο Α πο στο λῃ ψη λα φω ω

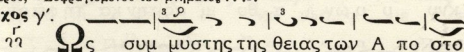
ω ω με ε νος ῃ και υ πο των α θε του ουν των

Σε ῃ πο λυ πρα α α γμο ο νου ου ου ου ου

με ε ε ε λε ε ε ε νος ῃ Πω ως ε ε σαρ

κω ω ω θης; ῃ Πω ω ω ω ως ε-σταυ ρω ω ω

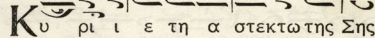
ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ ἐκ Σιναϊτικοῦ χειρογράφου Κώδικος, ὅπερ, εἰ δόξει τῷ προσετώτῃ, ψάλλεται ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ χοροῦ ἀντὶ τοῦ δευτέρου, ἑσφραγισμένου τοῦ μνήματος . . .».

Ἦχος γ'. Ως συμ μυστης της θειας των Α πο στο
λωνο μη γυ ρε ως ο α πι στι α την Α να
στα σιν του Χρι στου βε βαι ω ω σας και το Α
χραντον Αυ του Παθος τη α φη Σου πι στω σα με
νος αι τησαι θω μα η μιν το με γα ε ε λε ος

Ο ΟΡΘΟΣ ΚΑΙ Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τῇ Κυριακῇ πρωτὴ εἰς τὸν Ὁρθρον: — Εὐλογητός ὁ Θεός. — Βασίλευ· Οὐράνιε. — Τρισάγιον. — Πάτερ ἡμῶν. — Κύριε ἐλέησον 12, Δόξα, Καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν. — Ὁ Ν΄ ψαλμός «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός». Εἶτα ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ α΄ ἤχου, καὶ ἀμέσως ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς ὡς ἑξῆς:

ΙΔΙΟΜΕΛΑ

Ἦχος δ'. Πα Κυ ρι ι ε τη α στεκτω της Σης
θε ο ο τη το ος αι αι αι γλη των θυ ρων ε πε
εστης ὄ σω ω ν κε κλει σμε ε ε νων, και στας
εν με σω των Μα θη η των την πλευραν ε ε
ξε γυ υ υ μνω ω ω σας και τραυ μα α των
Σου χει ει ρων και των πο δων τας ω τει λα ας δει

κνυ υ υ ων δ α θυ μι ας την κα τη φειαν τε

λυ υ υ ων γ σα φω ως ε φω ω νη η η

σας η Ο ον τρο πον εν Ε μοι καθο ρα α τε. ω ω

φι ι ι ιλοι γ της σαρκος την προ ο ο ο

ο ο σ λη ψιν ου πνε ε ε ευ μα α τος φε ε ρω

φυ υ υ σιν η τω δε δι στα ζοον τι ι ι ι

Μα θη η τη δ προ ε τρε ε ε πδ ψη λα φη η η

ησαι αι φρι κτω ω ω ως καα τει ει ει

πων η Ε ρευ νη σα ας α πααν τα γ δευ ρο

λοι πο ον μη η η αμ φι ι ι βα α αλλε. η

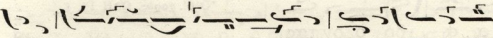
Ο δε αι σθο ο με νο ος εν τη χει ει ρι

της Σης δι πλη ης ου ου σι ι ι ι ας δ εν φο

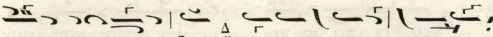
ο βω α νε βο ο ο ο α α πι στω ω ω

ως, ἁ τη πι ι στει ελ κο ο ο ο με ε ε
 | νος. ρ Ο ο Κυ ρι ι ο ο ος μου ἁ και ο
 — | Θε ο ο ος μου, Δο ξα Σοι ^{ῥΗχος} ἁ ἁ Νη
A — α α ψαι αι θω μα της πλευ ρα α ας
 | τη χει ει ρι, ἁ λε ε ε γειει Χρι ι ι στος ἁ
 | και τῶς τυ υ πους των η η ηλων ἁ δε ε ε ευ
 | ρο ψη λα α φη η σοον, ἁ πι ι στει ε ρε ε
 | ε ευ νη η η σον ἁ και γι νου μοι πι
 | στος. ρ και μη η γι ι ι νου α α α πι ι ι
 | στος. ἁ Ο δε θω ω μας τω δα κτυ υ υ υ υ υ
 | λω Ως η ψα α το ο του Δε σπο ο ο του ἁ
 | με γα α α νε ε βο η σε ε ἁ Συ υ υ
 | μου θε ο ος και αι Κυ ρι ι ι ος ἁ

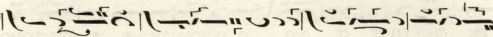
ε ε ε ε ε υ σπλα αγ χνε δο ο ο ο
 Δόξα, Καὶ νῦν (P.4σμος) χ
 ο ο ξα α α σοι Ἰησοῦς ἁ ῥῆ Νῆ
 των θυ ρων κει κλει σμε ε ε νων, κ των Μαθη
 τω ων συν η θροι σμε ε ε νων, ῥ ε
 πε ε ε στρ, ο Σωω τηρ ῥ ου ου ου η η σαν
 συν η η η γμε ε ε νοι' ῥ καιστασεν με ε
 ε ε σω α αυ των ῥ λε ε γει ει τω ω θω ω
 ω μα. ῥ Δε ευ ρο ο ψη η λα α α α α φη η
 σο ο ο ον και Ι ι ι ι δε τους τυ υ υ υ
 πους τω ω ων η η η η λων' ῥ εκ τει νο ο
 ο ο ον σου ου ου την χει ει ει ρα, ῥ και
 α α ψαι τη ης πλευ ρα α ας μου, ῥ και μη
 η η η γι ι νου α πι στος κ αλ λα α πι

 στει κη η η η η η η η ρυ υ πι ι στει

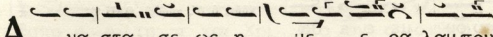
 κη η ρυ υ υ ξον ᾠ τηνεκ νε κρω ων

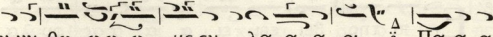
 μου ου Α να α α α α στα α α σι ιν

Και συνεχίζομεν ψάλλοντες τὰ Τριαδικά. «*Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς τὴν Ὑπέρθρον ὑμνεῖν Τριάδα*».— Τὸ Τρισάγιον.— Τὸ Ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*» καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*»: τὸ Ἀπολυτίκιον τρεῖς, τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ τρία καθίσματα δις ἕκαστον καὶ εὐθὺς οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ δ' ἤχου «*Ἐκ νεότητός μου...*», τὸ Προκείμενον «*Ἐπαίγει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεὸν Σου, Σιών*» (τρὶς). Εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν ἄνευ στίχων, ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, καὶ εἶτα αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα

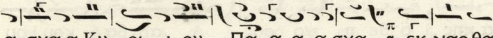
ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ Ἦχος ᾠ Πα
 (Εἰς ἀργὴν Εἰρημολογικὸν μέλος) Ὁ α' χορὸς. ΩΔΗ Α'.

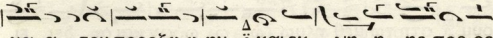
 Α να στα σε ως η με ε ρα λαμπρυ

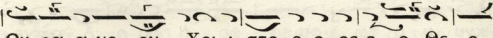
 υ υν θω ω ω με εν λα α α οι ᾠ Πα α α

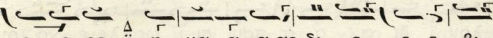
 α σχα α Κυ ρι ι ου Πα α α α σχα ᾠ εκ γαρ θα

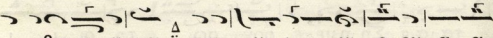
 να α του προς ζω ω ην, ᾠ και εκ γη η ης προ ος

 Ου ρα α νο ον Χρι ι στο ο ο ος ο ο θε ο

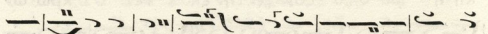
 ο ο ος ᾠ η μα α α ας δι ε ε ε βι

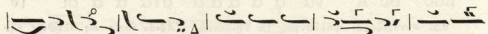

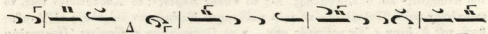
 ι βα α α σεν ᾠ επι νι ι ι κι ο ον α α

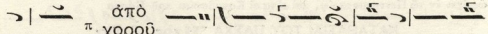

*Ο β'. χορός. ΩΔΗ Γ'.
π
q

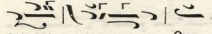
α α δο ο ον τας
 β'. | Δευ τε πο μα πι ι ω μεν και αι νον ^Δ ουκ

 εκ πε τρας α γο ο ονου τε ε ε ρα τουρ

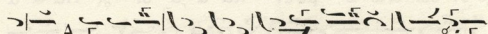

 γου με νο ον ^Δ αλλα φθαρσι ι ι ας Πη

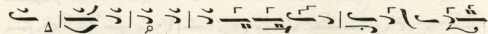

 η η γη ην ^Δ εκ Τα α φου ομ βρη η σαντος Χρι

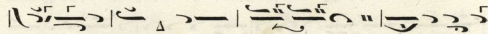

 ι στου ^π _q απο χορου εν ω ω ω στε ρε ε ου ου

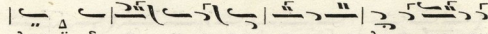

Αὔθις ὁ β'. χορός. ΩΔΗ Δ'.
π
q

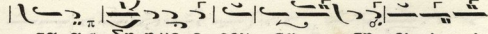
ου ου με ε ε θα
 β'. | Ε πι της θει εει ει α α ας φυ λα

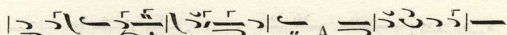

 α κης ^Δ ο θε η γο ρος Α αβ βα κου ου

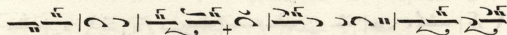

 ουμ ^Δ στη τω μεθ η μω ω ω ω ν και αι δει ει

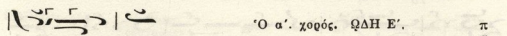

 κνυ υ υ τω ^Δ φα εσ φο ο ρο ο Α αγγε ε

 λον ^Δ δι α α α πρυ σι ι ως λε ε γο ον

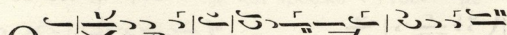

 τα ^π _q Ση η με ε ρον σω τη ρι ι ι

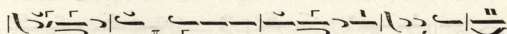

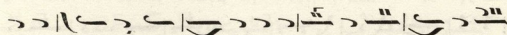
 α α τω ω κο ο ο σμω, ^Δ ο τι α α νε

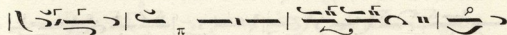
 ε ε στη Χρι στος, ως πα αν το δυ υ υ υ

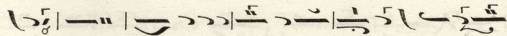
 να α α μος 'Ο α'. χορός. ΩΔΗ Ε'. π
9

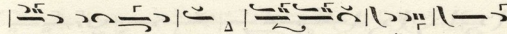
Ο

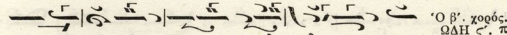
 ρ θρι ι σω ω μεν ο ο ο ορ θρου βα

 θε ε ε ος, ^π και αν τι μυ υ υ υ ρου τον υ

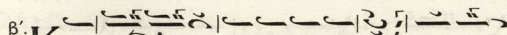
 υ υ μον προ σ οι οι οι οι σω ω μεν τω ω Δε

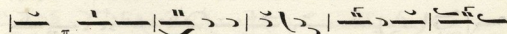
 σπο ο ο τη, ^π και Χρι στο ον ο ο ψο ο ο

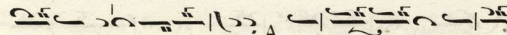
 με θα α Δι ι ι ι και αι ο συ υ νη ης

 Η η λι ι ι ον, ^Δ πα α σι ζω η η

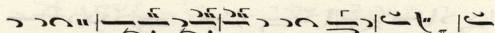
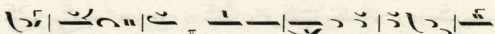
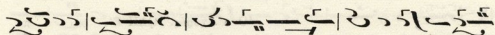
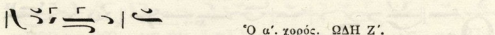
 η ην α να τε ε ε ελ λο ο ον τα 'Ο β'. χορός. ΩΔΗ Σ'. π
9

β'. Κ

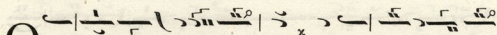
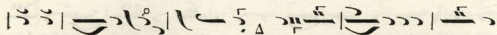
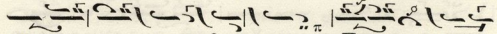
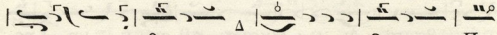
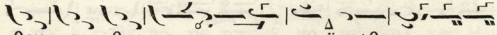
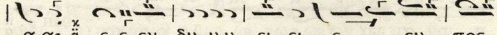
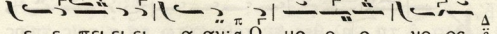
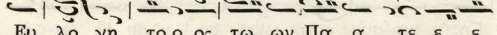
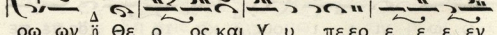
 α τη ηλ θες εν τοις κατω τα α τοις τη ης

 Γης, ^π και συν ε τρι ι ψας μο χλου θς αι αι

 ω ω νι ι ι ους, ^Δ κα το ο χθς πε πε

 ε δη η με ε ε ε νων Χρι ι ι στε' q και

 τρι η με ρος q ως εκ κη η τῶς Ι ω να

 α α ας ε εξ α νε ε ε ε ε στη ης του ου

 τα α α φου

Ὁ α'. χορός. ΩΔΗ Ζ'.

Ο Πα ι αι αι δας x εκ κα μι ι ι ι

 νου ρυ σα α με νο ος, Δ γε ε νο ο ο ο με ε

 νο ος α α αν θρω πος, q Πα α σχει ει ει

 ει ει ω ως θνη τος γη και αι αι δι ι α Πα

 θους το θνη το ο ο ο ον Δ αφθαρσι ι ι

 α ας q ε ε εν δυ υυ ει ει ε ευ πρε

 ε ε πει ει ει α αν' q Ο μο ο ο νο ος Δ

 Ευ λο γη το ο ος τω ων Πα α τε ε ε

 ρω ων Δ Θε ο ος και Υ υ πεερ ε ε ε εν

δο ο ο ξος ^{αΕὐλογητός τῶν Πατέρων. Ψάλλεται καὶ οὕτω} Δ Ἰου λο ο γη το ο

ο ο ος τῶων Πα α τε ε ε ρων Δ

ΩΔΗ Η'.
π
q

Αἰνοῦμεν
Εὐλογοῦμεν

Δ και προσκυ νου με

εν τον Κυ ρι ι ον Δ

Α αυ τη η η κλη η τη η και Α γι

ι ι α α η η με ε ρα Δ η μι α των Σα

αβ βα α α των Δ η Βα σι λι ι ι ις

και αι Κυ ρι ι ι ι α q Ε ορ τω ω ω ω

Ε ο ορ τη η η και πα νη η η η γυ υ

υ ρις Δ ε ε στι ι ι ι πα α νη η η

γυ υ υ ρε ων q εν η η η ευ λο ο

γου ου με εν Χρι στο ο ον εις τους

αι ω ω ω να α α ας

Ἐπακολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου οὕτω: Ὁ Διάκονος: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν». Ὁ Ἱερεὺς: «Ὅτι ἅγιος εἶ...» Οἱ χοροὶ τὸ ἐξῆς:

λων Πρε σθει αις ε λε ε η η η μο ον ^Δ _{δλ}
 κου

ε ξα λει ψον τα α πλη η η η θη η ^Δ _{δλ} τω ω

ω ω ων ε ε ε μω ω ω ων ε ε εγ κλη

μα α α των ^π _ρ

β' **Κ**αι νυ υν και α ει ει και εις τους αι αι ω νας

των αι ω ω ω νω ων Α α μη η η

ην Ταις της θε ε ο το ο ο ο ο ^{κτλ.} _{ως ανω}

α' ^Δ 'Ελεημων, ελεησον με ο Θεός, κατά το μέγα ελεός
 Σου και κατά το πλήθος τών οικυριμών Σου ^Δ _{δλ} ε ξα α

λει ψο ο ον το α α νο ο μη η μα α α

μου ου ^Δ _{δλ} **Α** να στασο Ι η η σου ους α

αποτου τα α α φου κα θω ως προ ει ει ει ει

πεν ^π _ρ ε δω κεν η η μι ι ι ιν τη ην αι ω ω

νι ι ο ον ζω ω ω η ην ^Δ _{δλ} και με ε ε

Δόξα. —1. Σε τον χοι κη πα λα α μη η
 Καὶ νῦν.—2. Σε τον ως Θε ον εκ τα α φου ου

1. ψη λα φω με νον πλευ ραν q και μη φλε ξαν τα
 2. α να στα αν τα Χρι στον ου βλε φα ροις ι ι

1. ταυ την πυ ρι τω της α υ υ υ λου θει ας ου
 2. δον τες αλ λα καρδι ας πο ο ο θω πε πι στευ

1. σι ι ας Δ 1. εν υ μνοις με γα α λυ υ νο ο μεν
 2. κο ο τες 2. εν υ μνοις με γα α λυ υ νο ο μεν
 Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον εἰρημολογικὸν μέλος.

α' q Σε ε την φα ει ει νην λα αμ πα α α α
 β' σου ου την φα ει ει νην η η με ε ε ε

α' α δα α α α και Μη τε ε ρα του
 β' ε ρα α α αν και υ πε ερ λαμ προ

α' ου ου Θε ε ε ου ου q τη η η ην α ρι ι
 β' ο ον Χρι ι ι στε ε τη η η ην ο λο ο

α' ξη η λον δο ξαν q και α α νω ω τε ε
 β' φω τον χα ριν εν η η ω ω ραι αι

α' ραν πα α α αν τω ων των ποι οι η η μα
 β' ος κα α α αλ λει ει τοις μα α θη η ται

α' αι α των Δ εν υ υ υ μνοις με ε γα α
 β' αι αις Σου ε πε ε ε στης με ε γα α

λυ υ υ υ υ νο ο ο ο ο μεν π
q

α'. Δόξα.
β'. Καὶ νῦν. \sum ε ε ε τον χο ι ι κη πα α λα
ε ε ε τον ως θε ε ον ε εκ τα

α'. α α α α μη η η η ψη λα φω με νο
β'. α α α α φου ου ου ου α να στα αν τα

α'. ο ον πλε ευ ρα αν q και αι αι μη φλε ε
β'. α α Χρι ι στο ον ου ου ου βλε φα α

α'. ξαν τα ταυ την q πυ ρι τω της α υ υ υ
β'. ροις ι δον τες αλ λα καρ δι ας πο ο ο

α'. υ λου ου θει ας ου ου σι ι ι ας ς
β'. ο θω ω πε πι στε ευ κο ο ο τες

α'-β' εν υ υ μνοις με ε γα λυ υ υ υ

α'-β'. νο ο ο ο ο μεν ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ ΤΗΣ Θ'. ΩΔΗΣ

π q O Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α α

τη κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη ς

Α α γνη η Παρ θε ε νε χαι αι αι ρε

καὶ πα λιν ε ε ε ρω ω χαι αι αι ρε ^Δ

ο Σο ο ος Υι ο ος α α νε ε ε ε ε

στη τρι ι ι η η με ρο ος ε εκ τα α α α

φου ^π Φ ω τι ι ι ζου, φω τι ι ι ζου, ^γ

η Νε ^α α α Ι ι ε ε ε ρου ου ου

σα λημ' ^π η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ι ου

ου ου ου ου ε πι Σε ε α α νε ε ε

τει ει λε' ^π Χο ο ο ρευ ε ε νυ υ υ ν

και α γα α α α λ λου θ Σι ι ι ω ω ν ^Δ

Συ υ υ υ δε ε Α α α γνη η η η, τε ε ε ρ

που, Θε ε ο ο το ο ο κε ε ^Δ εν τη ε

γε ε ε ρσει του Το ο ο ο κου ου Σου ου

Αίτησις καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τὸ «Ἅγιος Κύριος» ^{Ἦχος β'.} Βου

Αχ ³ γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων ⁶ (Δις)

ρων και της α α πι στι ι ι ι ι ι ας γη θω
 μα του φι λου βο ω ω ω ν τος. ρ χοροϋ. Ο Κυ
 ρι ος και Θε ο ος χ μου ου

ΑΙΝΟΙ ΎΜΝΟΣ α'. Μετά τὸ «Πᾶσα πνοή» καὶ τὸ «Αἰνεῖτε Αὐτόν» (σελ. 24)

ψάλλοντες τὰ ἕξῃς 3 προσόμοια εἰς ἀργὸν εἰρμολογικὸν μέλος δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

α' | π ^{Αἰνεῖτε} ^{Αὐτόν} ^{ἐπὶ ταῖς} ^Δ ^{δυναστείαις} ^{Αὐτοῦ} ^{αἰνεῖτε} ^{Αὐτόν} ^{κατὰ} ^{τὸ} ^{πλήθος} ^{οἱ} της με γα λω συ υ υ υ νης Α αυ του

α'—β' Με τα α την εκ τα α φου Σου φρι ι κτην οἱ
 α' Θω μα ας ο και Δι ι δυ μος ου ουκ ην
 β' Ως θε ε λεις ψη λα α φη σον Χρι ι στος

α'—β' Ζω ο δο ο τα α Ε ε ε γε ερ
 α' εν δη μων η η νι ι ι κα α
 β' τω Θω μα α ε ε βο ο ο η η

α'—β' ^πσι εν ρ ω ωσ περ σφρα γι ι ι δα ας ουκ
 α' Συ υ τοι οις Μα θη ται αις ω ω φθης
 β' σε ε βα α λε την χει ει ρα α και

α'—β' ε ε λυ υ υ σας Χρι ι στε ε του μνη
 α' Κυ υ ρι ι ι ε ο ο θε εν η πι
 β' γνωω θι ι ι με ο ο στε ε α ε

α'—β' η μα α το ος. ρ ου τω κε ε ε
 α' ι στη η σε ε τη Ση Α α α
 β' ε χο ον τα α και γε ω ω ω

α'—β. κλει σμε ε νων ρλ θυ ρω ω ω ων ει
 α' να στα α σει — και αι αι τοις κα
 δεσ δεσ σω ω μα' — και αι αι μη γι

α'—β' ει σε ε λη η η λυ θας ρ προς τους παν
 α' α τι ι δου ου σι Σε Ε βο α'
 β' ι νου ου α α πι στος, ε πι σης

α'—β' ε ευ κλε ει ει εις Α α πο ο στο ο ο
 α' Ει ει μη βα α α λω ω το ον δα α α
 β' δε ε τοις α α αλ λοι οις πι ι στω ω ω

α'—β' λου ους Σου ου χα α α ρο ποι ω ων
 α' κτυ υ λο ο ον ει ει εις την πλευ ρα αν
 β' θη η τι ι ι ο ο ο δε Ε βο ο

α'—β' α αυ τους ρ και ευ θε ε ε ες Σου ου
 α' Α αυ του και των η η η η λω ω
 β' η η σεν. Ο Θε ο ο ο ος μου ου

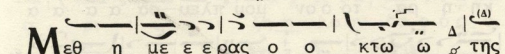
α'—β' ου πα ρε ε ε χο ο με ε ε νος ρλ
 α' ων τα τυ υ υ λω ω μα α α τα
 β' ου και ο ο ο Κυ υ ρι ι ι ος

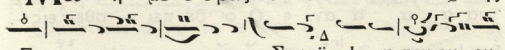
α'—β' του τοι οις Πνε ε ευ μα α ρλ δι α
 α' ου πι ι στε ε ευ ω ω — Ο
 β' Συ υ Υ υ πα α αρ χει εις — Δο

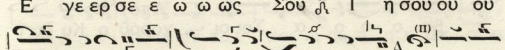
α'—β' α με ε τρον ε ε ε ε λε ε ε ος.
 α' τι ε ε ξε γη η η η γε ε ερ ται.
 β' ξα τη η Ε γε ε ε ερ σει ει ει Σου.

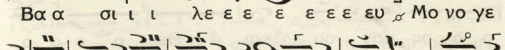
Στίχοι τοῦ β'.—Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν ἤψω σάλπιγγος
 τοῦ γ'.—Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ.
 τοῦ δ'.—Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις.

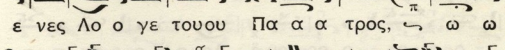
Δόξα, Καὶ νῦν. Ἦχος λ̣ Πά (P. 4σμος) χ̣

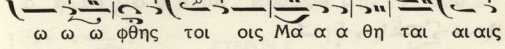

 Μεθ η με ε ε ρας ο ο κτω ω της ^(Δ)

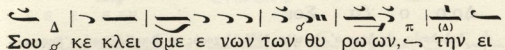

 Ε γε ε ρ σε ε ω ω ως Σου ἰ ἰ η σου ου ου

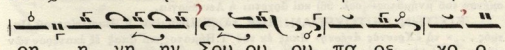

 Βα α σι ι ι λε ε ε ε ε ε ε ευ Μο νο γε ^(III)

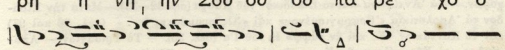

 ε νες Λο ο γε του ου Πα α α τρος, ω ω

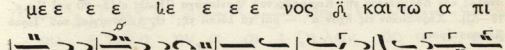

 ω ω ω φθης τοι οἰς Μα α α θη ται αι αις

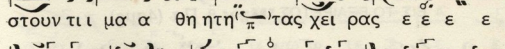

 Σου κε κλει σμε ε νων των θυ ρων, την ει ^(Δ)

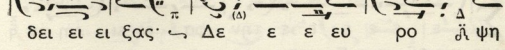

 ρη η νη ην Σου ου ου πα ρε χο ο

 με ε ε ε ε ε ε ε ε νος και τω α πι

 στουν τι ι μα α θη ητη τας χει ρας ε ε ε ε

 δει ει ει ξας Δε ε ε ευ ρο ψη ^(Δ)

 λα φη σον τας χει ει ρα ας και αι αι ^(Z)

 τους πο ο ο ο ο α δας και την α ^(Δ)

κη η ρα το οον μου πλευ ρα α α α α
 ρα α α α αν. ρ Ο ο δε πει σθει εις
 ε βο ο ο ο α Σοι οι χοροῦ ο Κυ ρι ι
 ο ο ος μου ου ηη και ο Θε ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος μου ῥ Δο ο ο ο ξα α α
 Δο ο ο ξα Σοι

Δοξολογία εἰς ἦχον α', ἐν τέλει δὲ ὀ β', χορὸς τὸ 'Απολυτικίον «Ἐσφραγισμένον τοῦ μνήματος» (σελ. 96) καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Μετὰ τὸ «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς . . .» τὸ «Χριστὸς ἀνάστη» ἀπαξ ἐκ τοῦ 'Ι. Βήματος καὶ ἀπαξ ἐξ ἐκατέρου τῶν χορῶν. — Τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα (σελ. 32—33). — Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὰ Ἀπολυτικά «Ἐσφραγισμένου» καὶ «Ὡς συμύστης . . .» (σελ. 96 καὶ 97) καὶ τὸ Κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ» ἐκ τοῦ Γ' α (σελ. 35). — Τὸ Τρισάγιον. — Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα (Πράξ. ε' 12—20 καὶ Ἰω. κ'. 19—31). Χερουβικὸν εἰς ἦχον α'. — καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Θ. Λειτουργίας τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τὸ ΕΞΑΙΡΕΤΩΣ. ἦχος ῥ Πα (4σμς) ζ

ε ε ε ε ε ε την φα ει ει νη ην ῥ
 Λα αμ πα α α α α δα α α α και Μη τε
 ε ρα α α του ου ου θε ε ε ου ου ρ την

α ρι ι ι ι ι ζη η λοον δο ο ο ο ο

ξαν και ανω τε ε ε ε ε ε ραν

πα α αν τω ω ν των ποι οι οι η η η μα α α

α α α τω ω ω ν εν υ υ μνοις με

ε γα λυ υ υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε εν ΕΤΕΡΟΝ

ε ε ε την φα ει ει νη ην λα α μ πα α α

α δα α α α και Μη τε ε ρα του Θε ε ε

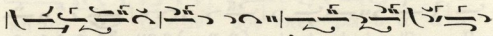
ου τη η ην α ρι ι ζη λον δο ο ο ο ο ο

ο ο ξαν και ανω ω τε ε ε ε ε ε

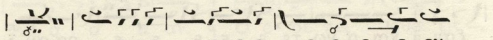
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α αν πα α χ

α αν χ τω ω ω πα α αν των των

ποι η μα α α α α α α α α των εν

 υ υ υ μνοις με ε γ α α λυ υ υ υ νο ο ο

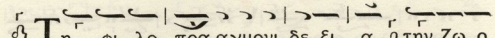

 με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ν

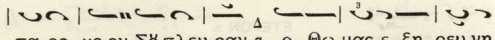
Καί ἕτερον ἀπλούστερον ὑπάρχει ἐν σελίδι (108). Κοινωνικόν (Ἦχος α') «Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, Αἶνει τὸν Θεόν Σου, Σιών». Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς» «Χριστὸς ἀνέστη» ψαλλόμενον μέχρι τῆς Ἀναλήψεως.— Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου—καὶ Ἀπόλυσις.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ ΤΟΥ ΘΩΜΑ ψαλλόμενον κατὰ τὰς λοιπάς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος

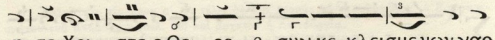
Ἦχος ᾠδῆ Νη

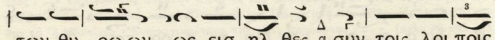
 Τη φι λο πρα αγμονι δε ξι α τὴν Ζω ο

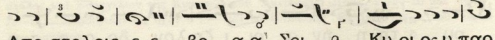
 πα ρο χο ον Σδ πλευ ραν ρ ο θω μας ε ξη ρευ νη

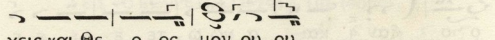
 η σε Χρι στε οθε ος δὲ συγ κε κλεισμε νων γαρ

 των θυ ρω ων ως εισ ηλ θες ρ συν τοις λοι ποις

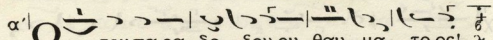
 Απο στολοις ε ε βο α α Σοι δὲ Κυ ρι ος υ παρ

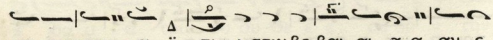
 χεις και θε ο ος μον ου ου

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΙΔΙΟΜΕΛΑ ΤΟΥ ἘΣΠΕΡΙΝΟΥ

Εἰς σύντομον στιχηραρικόν μέλος. Ἦχος ᾠδῆ Πα (Ρ. 4σμς) χ

 α' Ω του πα ρα δο ξου ου θαυ μα το ος! κ

 α πι στι α ᾠ πι ι στιν βε βαι αι α α αν ε

γε ε εν νη η η σεν' ρ Ει πωων γααρ ο θω

ω μας. Δ Ε ανμη ι ι δω ου μη πι ι στε

ε ε ευ σω' ρ ψη λα φησας δε ε την πλε ευ

ραν, Δ ε θε ο λο ο ο γει τον σαρκω θε ε εν

τα ς τον Αυ τον Υι ο ο ον του ου Θε ε ε

ου. ρ Ε ε γνωρι ι σενως πεπον θο ο ο τα σαρ

κι ι ι ι' κ ε κηρυ ξε τον Α α να στα

α αν τα α θε ε ε ον. Δ και ε βο ο η η

σεε λαμ πρα α α α τη η φω ω ω νη: ρ

Ο ο Κυ ρι ι ο ο ος μου και ο Θε ο ο ος

μου, Δ ο ξα Σοι οι

Ὁ β'. — Στιχ. Ἐκείνη Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών.

Ω του πα ρα δο ξου ου θα αυ μα α

το ος! κ του πυ ρος ο χο ο ορ τος α ψα

α με ε ε νος σε ε ε σω ω ω σται ^π ρ
 Βα λων γαρ ο θω ω μας εν τη πυ ρι ινη πλευ
 ρα τρ, ην χει ει ει ρα, ^κ Ι η σου Χρι στου ου
 του θε ε ου, ^Δ ^{δλ} Ου κα τε φλε ε ε χθη τη ψη
 η λα φη η η σει ^π ρ της ψυ χη ης γαρ το ο
 δυ σπει ει θες ^κ με τε βα λεν ^{δλ} εις ευ πι
 στι αν θε ερ μως ^{δλ} Ε ε κε κρα ξεν α πο
 βα θε ε ε ω ω ν ψυ υ υ χης. ^π ρ Ο Δε σπο ο
 της Συ μου ει ει και θε ε ος, ^Δ ^{δλ} ο εκ νε
 κρων ε γη γερ με ε ε νος ^{δλ} Δο ο ξα α Σοι ^π ρ
 Στίχ, "Οτι ενίσχυσε τούς μοχλούς των πυλών Σου
 Ω του πα ρα δο ξου ου ου θα αυ μα α
 τος! ^κ Ι ω αν νης στη θει του Λο ο γου
 ου α νε ε ε πε ε ε ε σε, ^π ρ θω ω μας δε ε

την πλευρα προσψη λα φη ησαι αι κα τη ηξι
 ω ω ω θη· q αλλ ο μεν ε κει ει ει ει θεν τρα
 α νως δ̣ θε ο λο γι ι ι ας βυυ θον α α
 νε εε ελ κει, την οι κο ο νο μι ι ι αν δ̣
 ο δε η ξι ω ται μυσταγω γη η η σαι η η
 η μας· q πα ρι στη σι τας α πο δει ει ει
 ξεις τρα α νως της Ε γερ σε ε ως Αυ του ου ου
 εκ βο ο ο ων· δ̣ Ο ο Κυ υ ρι ι ο ο ος
 μου δ̣ και ο θε ο ο ο ο ο ος μου Δο ξα Σοι

ΔΟΞΑΣΤΙΚΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΘΩΜΑ

Όταν ἐν καθημερινῇ τῆς περιόδου τοῦ Πεντηκοσταρίου συμπίτη ἡ Μνήμη Ἑορταζομένου Ἁγίου, ψάλλεται ὡς «Δόξα» μὲν τὸ τοῦ Ἁγίου, ὡς «Καὶ νῦν» δὲ τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου Μεθέορτον. Συνιστῶμεν δὲ εἰς τοὺς ἱεροψάλτας, ἵνα προτιμῶσιν.— ἂν ὑπάρχωσι—τὰ Μεθέορτα, ὧν ὁ ἦχος συμπίττει πρὸς τὸ Δοξαστικὸν τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου. Τὰ κατὰ τὰς καθημερινὰς τῆς παρούσης Ἑβδομάδος ψαλλόμενα Δοξαστικά ἔχουσιν οὕτω:

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῃ ΕΣΠΕΡΑΣ: «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων...» Ἦχος α'. (σελ. 85). Ἁποσιζῶν «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ...» Ἦχος α'. (σελ. 86).

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ ΠΡΩΉ: Αἶνον: «Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος...» Ἦχος α'. (σελ. 86) ἢ τῶν Ἀποσιζῶν τῶν Αἰνῶν «Τῶν Μαθητῶν διαταζόντων» (σελ. 88).

ΕΣΠΕΡΑΣ «Τῶν Μαθητῶν διαταζόντων» Ἦχος α'. (σελ. 88) καὶ «Μετὰ τὴν Ἑγερσίαν Σου...» Ἦχος β'. (σελ. 89).

Τῆ ΤΡΙΤῃ ΠΡΩΉ: Αἶνον: «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπιστάς...».

Ἦχος β'. (σελ. 90) ἢ «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης...*» Ἦχος πλ. β'. (σ.91) — ΕΣΠΕΡΑΣ. «*Κύριε τῆ ἀορέκτω...*» Ἦχος δ'. (σελ. 97) καὶ «*Ἄψαι Θωμά . . .*» Ἦχος πλ. δ'. (σελ. 99).

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩ.Ι. Αἶνων: «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων . . .*» Ἦχος πλ. δ', (σελ. 100). — ΕΣΠΕΡΑΣ. «*ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀπιστία . . .*» Ἦχος δ'. (σελ. 118) καὶ «*ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! τοῦ πυρός...*» Ἦχ.δ'.(σ119).

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩ.Ι. Αἶνων: «*ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἰωάννης Ἦχος δ'. (σελ. 120) ἢ «Μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ τῆς ἐγέρσεώς Σου . . .*» Ἦχος πλ. β'. (σελ. 115).— ΕΣΠΕΡΑΣ «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπιστάς . . .*» Ἦχος β'. (σελ. 90) καὶ «*Ἄψαι Θωμά...*» Ἦχος πλ. δ'. (σελ. 99).

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩ.Ι. Αἶνων: «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων...*» Ἦχος πλ. δ'. (σελ. 100) καὶ Ἀποστίχων «*Ἄψαι Θωμά» πλ. δ'. (σελ. 99).*

ΕΣΠΕΡΑΣ. «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων. ἐπέστης ...*» πλ. β'. (σελ. 91) καὶ «*Φιλάνθρωπε, μέγα. . .*» Ἦχος πλ. α'. (σελ. 95).

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩ.Ι. Δόξα τῶν Αἶνων: *Μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ τῆς Ἐγέρσεώς Σου . . .*. Ἦχος πλ. β'. (σελ. 115) ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ Ἀντίφωνα καὶ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα (σελ. 32-33). Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*» σελ. 96).—Κοντάκιον «*Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾷ*» (σελ. 118)— Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. — Εἰς τὸ Ἐξαιρετικὸς «*Σὲ τὴν φαεινὴν . . .*» Κοινωνικὸν «*Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ . . .*».

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς θ'. Ὁρας, «*Εὐλόγητός ὁ Θεός*» «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἀνά μίαν φορὰν ἐκ τοῦ Ἱεροῦ καὶ τῶν Χορῶν. Ὁ Προοιμακὸς (ἀνευ τοῦ «*λεῦτε προσκυνήσωμεν...*»)—Τὰ Εἰρηνικά.—Τὸ Α'. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου — καὶ ψάλλομεν εἰς τὸ «*Κύριε ἐκκραξέ*» Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τοῦ β'. ἤχου ἐπὶ καὶ τὰ ἐξῆς τρία Ἰδιόμελα ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος...*».

ΙΔΙΟΜΕΛΑ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ Ἦχος Δι (4σμς) χ

β' Αι ———| | | |

Μυ ρο φο ροί Γυ ναι κες ο ορ θρου ου

| | | | | | |

βα θε ε ος α ρω μα τα λα βου ου σαι, του

—| | | | | |

Κυ ρι ου τον τα α α α φον κα α τε ε ε ε

| | | | | |

λα α α βον α περ δε ουκ ηλ πι ζο ον ευ

| | | | | |

ρου ου σαι δι ε λο γι ζον το ευ λα βου ου

με ε ναι, του λι ι θου την με τα α θε ε
 ε σιν' και προς αλ ληλας δι ε λε ε ε γον
 το. Που ει σιν αι σφρα γι ι ι ι
 δες του Μνη η η μα α α τος; που ε
 στιν η του Πι λα του κου ου στω δι ι ι α
 και ακρι βη η ης α σφα α λει ει ει α!
 Γε γο νε δε ε ε ε μη νυ υ της τωνα γνο ου
 σω ωων γυ ναι κων εξ α στρα α α πτων
 Α α α γγε ε ε λος και φα α σκων προς
 αυ τα σ; Τι με τα θρη νων ζη τει ει ει τε τον
 Ζων τα και ζω ο ποι η σαν τα το γε νοος
 των βρο των; Ε ξη γερ θη Χρι στος ο θε ος
 η η μων εκ νε ε κρων ως παν το δυ υ υ υ

να α α μος, πα ρε χων πα α σιν η μιν
 α φθα ρσι αν και ζω ην, φω τι σμον και το
 με ε γα ε ε ε λε ε ε ος
Τι τα Μυ υ ρα τοις δα α κρυ υ υ σι Μαθη
 τρι ι αι αι κι ρνα α τε; ο λι ι ι θος
 κε κυ υ υ λι ι ι σται, ο τα α α α φος κε
 κε ε ε ε ε ε νω ω ω ται, δε
 τε την φθο ραν, τη ζω η η η πα α τη η
 η θει ει σαν, τας σφραγιδας μαρτυ ρου σας
 τη λαι γως υ πνου ντας δει νως τθς φυ λαα
 κας των α πει θω ων, το θνη τον σε
 σωσται σα ρ κι θε ε ου, ο Α α α α δης
 θρη νει, δρα μου ου σαι χα ρα ει πα

'Ο α'. Αινειτε τον
 Κυριον παντα τα
 Εθνη.

τετοις Α α α πο στο ο ο λους Ο νε κρω

σας Χρι στος τον θα να α α τον πρω το ο το

κος εκ νε ε κρων υ μας προ α γει + Ει εις την

Γα λι λαι αι αι αν 'Ο β'. *Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος
Αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου..

Αι Μυ ρο φο ροι ορθρι αι γε ε νο με ναι

και το μνη μα Σου με τα σπδ δης κα α τα α

α λα βου ου σαι ε πε ζη η του ουν Σε

ε Χρι ι ι στε, προς το μυ ρι ι ι σαι αι

το Α α α α χραν τον Σω ω ω ω μα α α

Σου και τδ Α γγε λδ τοις ρη μα σιν εν η η η

χη θει ει ει σαι χα ρο ποι α α α συ υ υ μ

βο ο ο λα α ρ τοις Α πο στο ο ο λους ε ε

κη η η η η η ρυ υ υ τ τον Ο ο ο τι

—|υ ν ε ε σ τ η ο Α ρ χ η γ ο σ τ η σ ω ω ω τ η ρ ι
 ι ι α α σ η η η μ ω ν σ κ υ λ ε ε υ σ α α α σ
 τ ο ν θ α α ν α α α τ ο ν τ ω δ ε κ ο σ μ ω δ ω ρ θ
 μ ε ν ο σ ζ ω η η ν α ι ω ω ω ν ι ι ι ι ι ι
 ο ν και τ ο μ ε ε γ α ε ε ε λ ε ε ε ο σ

Δόξα Ἰησους λ̣ π̣ Πα̣ χ̣

Αι Μυ ρ ο φο ο ρ ο ι Γ υ ν α ι κ ε σ τ ο ν Τ α φ ο ν Σ ο υ κ α
 τ α α α λ α β ο υ ο υ σ α ι , και τ α σ σ φ ρ α γ ι ι ι
 δ α σ τ ο υ Μ ν η η μ α τ ο σ ι δ ο υ ο υ σ α ι
 μ η η ε ε υ ρ ο υ σ α ι α ι α ι δ ε τ ο Α α α
 χ ρ α ν τ ο ν Σ ω ω ω μ α α α Σ ο υ , ο δ υ
 ρ ο ο μ ε ν α ι μ ε τ α σ π θ δ η σ η η λ θ ο ν
 λ ε ε γ ο υ ο υ σ α ι . Τι ι σ ε ε κ λ ε ψ ε ν

η μω ω ω ν τη η ν ε ε ε λ πι ι ι δα; σ
^(Δ)
 τι ι ις ει ειλη η φε ε νε ε κρον γυ μνον ρ δ
 σ
 ε σμυρνι σμε ε ε νον Δ της μη τρος μο νο ο ο
 σ
^(III) οον πα α α ρα μν υ θι ι ι ον; π Ωω!
 σ
 πω ω ως η ο νε κρους ζω ω ω σα ας τε θα
 σ
 να τω ται; ο τον Α α α α δην σκυ λε
 σ
 ε ευ σας σ πω ως τε ε θα πται; Αλλ' Α
 σ
 να α α στη η θι Σω τη η ρ α αυ τε
 σ
 ε ε ξου σι ι ι ^(Δ) ως σ καθως ει ει πα ας
 σ
 ας τρι η η η η η με ε ε ρος σω ζω ω ν
 σ
 τα ας ψυ χα α ας η η η μων

'Ο β', χορός: Καί νυν «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου» (σελ. 64) Εἰσοδος
 κ.τ.λ. Εἰς τὰ ΑΠΟΣΤΙΧΑ δ' α', χορός τὸ Ἀναστάσιμον «Ἡ Ἀνάστασις Χριστοῦ
 Σωτήρ» (σελ. 70) καὶ τὰ «Πάσχα ἱερὸν . . .» (σελ. 27). Εἶτα ὁ β', χορός τὸ Δόξα-
 στιχόν.

Δόξα καὶ νῦν
 σ
 Ἦχος λ̣ ḡ Πά χ Σ ε ε τον α να βαλ λο με

νον το ο φω ωως^z ω ωσπερ ι μα α α

τι ι ι ον^q κα θε λων Ι ωσηφ α πο του ξυ υ

υ λου^z συν Νι ι κο δη η η μω, ^{Ηπίως} q και θε

ω ρη η η σας^{ηη} νε κρο ο ο ον^{ηη} γυ

μνο ον α α τα α φον^Δ ευ συμ πα αθη τον

θη η η νον α α να λα α βων^z ο δυ ρο

ο με ε νος ε ε ε ε λε ε ε γεν. q

Οι οι οι οι οι οι μοι^q γλυ υ κυ υ τα

α τε ε ε Ι ι η η σου ου ου ου ου

του ου ου ου ηη Ο ον προ μι κρου^σ ο ο Η

λι ος^z εν Σταυ ρω κρε μα με νον θε

α σα με νος^Δ ζο ο ο ο ο φον πε ρι ε

βα α α α α α λ λε ε ε το q και αι

η η Γη η η ἦ ἦ τω ω φο ο ο ο ο ο βω ^π _q
 ε ε ε ε κυ μαι αι αι αι αι αι νε το ^π
 και δι ερ ρη η η η γνυ υ υ το Να ου ου
 το κα α τα πε ε ε ε τα α α σμα ^π _q Αλλ
 ι δου ου ου ου νυ υν βλε ε πω ω ω Σε ^π _q
 δι ε ^μ με Ε κου σι ι ι ι ως ^Δ _q υ πελ θο ο ον
 τα θα α να α α τον. ^{Ημφ.φ} _π Πω ω ω ω ως Σε
 κη δε ε ε ευ σω ω θε ε ε ε ε μου; ^π _q
 η η η πως ^π _q σιν δο ο ο ο ο σιν ει ει
 λη η η η η η η η η σω; ^π _q ποι οι
 αις χερ σι ι ι ι δε προσ ψα α α αυ σω ^π _q
 το Σο ον α α κη η η η ρα α τον Σω ω
 ω ω μα; ^π _q η η η η ^(*) _q ποι α α Α α σμα τα

με ελψω γη τη Ση η Ε ε ξο ο ο

 δω ω ω Οι κτι ι ι ι ρ μον; η Με γα λυ υ υ υ

 νω τα Πα α α α α θη Σου; υ μνο λο γω

 ω ω και την Τα φη η η ην Σου η συν

 τη Α να στα α σει ει ει αλ κραυ γα α

 α α α α α α α α α ζω ω ω η

 Κυ υ υ ρι ι ι ε Δο ο ο ο ξα α Σοι οι οι

 οι οι οι οι οι

<Νῦν ἀπολύεις... > Τρισάγιον καὶ τὰ ἕξῃς

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
 Ἦχος Δι α' **Ο** τε κα τη ηλθες προς τον θα

 να τον η Ζω η η Α θα α να τος, το τε τον

 α δην ε νε ε κρω σας τη α στρα πη της θε ο

 ο τη τος ο τε δε και τους τε θνε ω τας εκ των

 κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας πασαι

αι Δυ να μεις των ε που ρα νιων ε κραυ γαζον

Ζω ο δο τα Χρι στε ο θε ος η μων Δο ο ο ξα Σοι

Δόξα Πατρι **Ο** ευ σχη η μων Ι ω ση φ α πο

του ξυ λθ κα θε λων το Αχραντον Σθ Σω ω ω

ω ω μα σιν δο νι κα θα ραι λησας και α

ρω ω μα σιν εν μνη μα τι και νω κη δευ σας α

πε ε θε το α λ λα τρι η με ρος ανε στης Κυ υ

ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε

ε λε ος

Και νυν

Ταις Μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη μα

ε πι στας ο Αγγε λος ε βο ο ο ο ο

α τα Μυ ρα τοις θνη τοις υ πα ρ χει αρ μο ο

δι α Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη

ου σαι, q και τθ το ο μη ευ ρου ου σαι, q δι

η πο ο ο ρθν προ ο ος α αλ λη λας η η α

γνο ου σαι την Α α να α α στα α α σιν q

Αλλ' ε πε ε ε στη α αυ ται αι αι αις Α α α

γγε λο ος και ει ει ει πεν q Α α νε ε στη

Χρι στο ος η η δω ρου με νος τω κο σμω το με

ε γα ε ε ε λε ε ε ος q

Η λ θον ε πι το μνη μει ει ει ει ει ον q η Μα

γδα λη νη και η αλ λη η Μα ρι ι α η η ζη τθ σαι

τον Κυ υ υ ρι ι ι ον. q και τον Α γγε

λον ει ει δον ως α στρα πην, η η κα θε ζο με νον

ε πι ι ι ι το μνη η η μα, q και λε ε ε γον

τα α Α α αυ ταις q Τι ι ζη τει ει

τε τον Ζων τα με τα των τεθνε ε ω ω ω

των; Δ Α νε ε στη κααθως ει ειπεν' η εν

Γα λι λαι αι αι α Αυ το ον ευ ρη η η

σε ε ε ε τε' η Προς Ον βο η η σω μεν' η η

Ο Α να στας εκ των νε ε κρω ων Κυ ρι ι ε

Δόξα
Δο ο ο ξα α α Σοι ηχος λ π Πα

Η η τη σα το Ι ω σηφ σ το Σω ω

ματου Ι η η σου, και α πε ε θε ε το εν

τω και νω αυ του Μνη μει ει ει ω π

ε ε δει γαρ Α αυ το οον εκ τα α α

φου ως εκ πα στα δος προ ο ε ε ελ θειν.

Ο συν τρι ι ψας κρα το ος θα α α να α α

του και α νοι οι ξαας πυ υ λας Πα

α ρα δει ει σου αν θρω ω ω ποις, Δο ο

ο ο ο ο ο ξα Σοι

Και νυν: 'Ο ποιητής και λυτρωτής μου... και εϋθὺς τὰ Τριαδικά: « Ἄξι-
 ὄν ἐστιν ὡς ἀληθῶς... » Τὸ Τρισάγιον και τὸ Ἀπολυτίκιον « Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ ».

'Ο Ἑξάψαλμος—Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν—
 Τὰ Καθίσματα — τὰ Εὐλογητάρια — ἡ Ὑπακοή και οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ β' ἤχου με-
 τὰ Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα (σελ. 5) μετὰ τῶν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ δύο
 Θεοδοκίων. Ἀπὸ γ' φῶδης τὰ 2 Καθίσματα, ἀφ' ὧς τὸ Κοντάκιον και ὁ Οἶκος τῶν
 Μυροφόρων, τὸ Μηνολόγιον και τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων, αἱ
 Καταβασαὶ τοῦ Πάσχα (σελ. 101) και ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα ἡ
 Θ' φῶδὴ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων και τῶν δύο Θεοδοκίων
 ὡς ἐσημειώσαμεν και ἐν σελ. 22.

- α' Μεγάλυνον ψυχῆμου τὸν ἐθελουσίως... Φωτίζου, φωτίζου...
- β' Μεγάλυνον ψυχῆμου τὸν ἐξαναστάντα... Φωτίζου, φωτίζου...
- α' Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα... Ὁ θεῖος, ὁ φίλης...
- β' Σήμερον πᾶσα κτίσις... Ὁ Πάσχα τὸ μέγα.
- α' Δόξα. Μεγάλυνον ψυχῆ μου τῆς Τρισυποστάτου... τὸ ἐξῆς Θεοδοκίον.

π
 9 Σὺ μ φω ω ω νως Παρ θε ε νε λ Σε μακα

ρι ζομεν πι στοι 9 Χαι ρε πυ υ λη Κυ ρι

ι ι ου, 9 χαι ρε πο λις εμψυχε' 9 χαι αι ρε δι

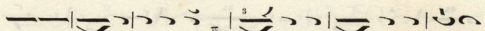
ης η μι ιν ε λαμψε ση ημερον φω ως του εκ Σου

Τε χθεν τος 9 της εκ νε κρων Α να στα σεε ως

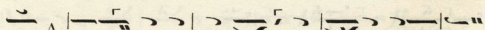
'Ο β'.— Και νυν. Χαίρε Παρθένε, χαίρε.

π
 9 Εὐ φραι αι νου α γααλ λου 9 η θει α

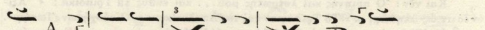
πυ λη τῶ φω το ος' 9 ο γαρ δυ νας ε εν τὰ φω

 Ἰησους ανετειλε ρ λαμψας η λι ουφαιδρο τε

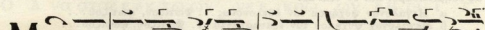
 ρον Δ και αι τῆς πι στου ου ου ους παντας καταυγαα

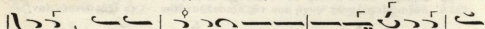
 σας Δ θε ο χα ρι τω τε Δε εσποι να

Ἡ Καταβασία «Ὁ Ἄγγελος ἔβόα...» (σελ 110). Τά Ἐξαποστειλάρια «Ἄγιος Κύριος...», «Σαρκί ὑπνώσας...» καί «Γυναίκες ἀκουτίσθητε...». Εἶτα οἱ Αἶνοι: Ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου 4 καί τὰ Στιχηρά «Πάσχα ἱερὸν...» (σελ. 27)

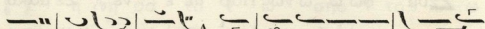
Δόξα τὸ β'. Ἐωθινόν. Ἦχος Δι (P.4σμς) χ

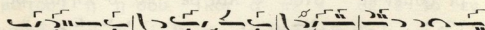
 Με τα μυ υ ρω ων προσελ θου ου ου

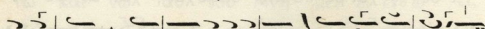
 σαις ταις πε ρι την Μα ρι α α α αμ γυ

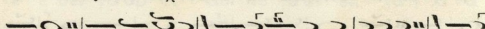
 ναι ξι ι ι ι, και δι α πο ρου με ε

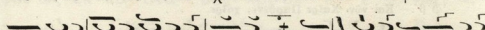
 ε ε ε ε ναις, ρῖ πω ως ε εσται αι α α

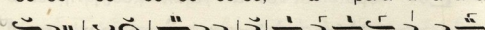
 αυ ταις τυ χει ει ει ει ει ει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει τυ χει ει ει ει ν τῶ ε ε φε τῶ ὀ

 ου ου ου ου ου ου ου; ω ρα α α α α α

 θη ο λιθος με ε ε τηρ με ε ε ε ε με τηρ

με ε ε ε νος, και θει ει ο ος νε ε
 ε ε α νι ι ι ας κα τα στε ε ελ λω
 ων τον θο ο ο ρυ υ υ τον θο ο ρυ υ
 υ υ βοναυ τω ω ω ωων τη ης ψυ υ υ
 χης. Η γερθη γαρ φη η η αι ι ιν Ι η
 σου ου ους ο Κυ υ ρι ος Δι ο ο
 κη ρυ υ υ ξα α α τε τοις κη ρυ
 ξιν Αυ του ου ουου Μα α θη ται αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αις εις την Γα λι λαι αι
 αι αι αι αι αι αι αν δρα μει ει ει ει
 ει ει ει ει ν και αι αι αι αι ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο και ο ο ψε ε ε σθαι Αυ
 το ο ο ον α να στα αν τα ε ε ε

ε ε εκ νε ε κρω ων ρ ως Ζω ο δο ο ο

οο την και Κυ υ υ ρι ι ι ον Τὸ τέλος δυνατόν
νά φυλῆ και οὕτω :

Α να στα α α αν τα α ε ε

ε ε ε ε ε εκ νε κρω ων ρ ως

Ζω ο δο ο ο ο ο την και Κυ υ υ

υ υ υ ρι ι ον Και νῦν < Ἀναστάσεως ἡμέρα... > (σε-
λίς 80) Δοξολογία εἰς ἦχον β'— Σήμερον
σσηθία.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ: Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν (σελ. 32—33) Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τὰ 3 Ἀπολυτικά. «Ὅτε καθήλθες...» «Ὁ εὐσχήμαν...» «Ταῖς Μυροφόροις...» (σελ. 130) τὸ τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...» (σελ. 34—35) Τρισάκιον— Ἀπόστολος καὶ Ἐδαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων (Πράξ. 17 + Μαρκ. 16, 43—17, 8). *Χερουβικόν* εἰς ἦχον β'.— Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* «Ὁ Ἄγγελος ἔβδα... Φωτίζου...» (σελ. 44—48) *Κοινωνικόν* «Σώμα Χριστοῦ...» εἰς ἦχον β'.— Χριστὸς ἀνέστη— Εἴ η τὸ Ὄνομα Κυρίου... Ἀπόλυσις.

ΙΔΙΟΜΕΛΑ ΔΟΞΑΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

(Εἰ ἔστιν ἑορταζόμενος Ἅγιος, προτιμητέα τὰ προσαρμοζόμενα εἰς τὸν ἦχον τοῦ Δοξαστικοῦ αὐτοῦ Ἰδιόμελα)

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ: «Μυροφόροι Γυναῖκες τῆ τάφῳ...» Ἦχος α' (σελ. 132) καὶ «Μετὰ φόβου ἦλθον αἱ Γυναῖκες...» Ἦχος α' (σελ. 132)

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩ.Ι: «Ἦλθον ἐπὶ τὸ Μνημεῖον...» Ἦχος α' (σελ. 133) ΕΣΠΕΡΑΣ «Αἱ Μυροφόροι ὄρθαι...» Ἦχος β' (σελ. 125) καὶ «Τὶ τὰ μέρα τοῖς δάκρυσιν...» Ἦχος β' (σελ. 124)

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩ.Ι: «Αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες...» Ἦχος β' (σελ. 122) ἢ «Μετὰ φόβου ἦλθον...» Ἦχος α' (σελ. 132).— ΕΣΠΕΡΑΣ. Αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες τὸν τάφον σου...» Ἦχος πλ. β' (σελ. 126) καὶ «Ἡτήσατο Ἰωσήφ...» Ἦχος πλ. β' (σελ. 134)

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩ.Ι: «Μετὰ φόβου ἦλθον...» Ἦχος α' (σελ. 132) ἢ «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον...» Ἦχος πλ. α' (σελ. 127).— ΕΣΠΕΡΑΣ. «Ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον...» Ἦχος α' (σελ. 133). Ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τὸ ἐξῆς.

Μυροφόροι και ημε ναυρω Ἰδέναι
 και βαι νιν

Ἦχος α' Ερ ρα νά αν μυ υ ρα με τα α
 α α δα κρυ υ υ υ ων, ε πι το μνη
 η η μα α Σου ου αι αι αι Γυ ναι αι κες, και
 Ε πλη η η σθη η η χα ρας το στο ο ο
 μα α Α α αυ τω ω ω ω γω ω ω ω ων, ρ
 εν τω λε ε ε ε γει ει ν. Α νε ε ε ε ε
 στη η η ο Κυ υ υ υ ρι ος

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΠΡΩ·Ι· « Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες δπθρου... » Ἦχος β' (σελ. 122) και « Τὶ τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι... » Ἦχος β' (σελ. 124) ΕΣΠΕΡΑΣ « Αἱ Μυροφόροι ὄρθαι... » Ἦχος β' (σελ. 125) και « Ἡτήσατο Ἰωσήφ... » Ἦχος πλ. β' (σελ. 134)

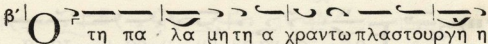
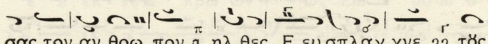
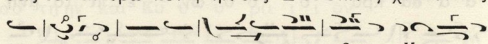
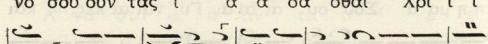
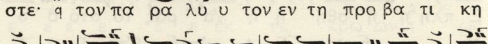
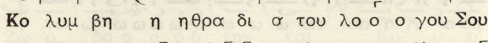
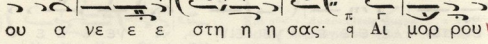
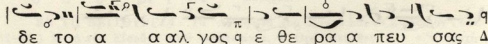
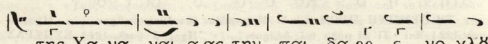
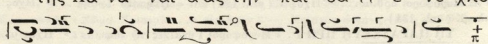
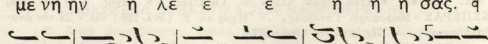
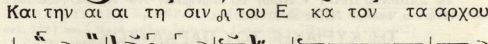
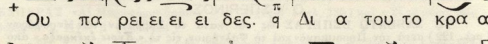
Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΠΡΩ·Ι· « Μυροφόροι Γυναῖκες τῷ τάφῳ... » Ἦχος α' (σελ. 132) και « Μετὰ φόβου ἦλθον αἱ Γυναῖκες... » Ἦχος α' (σελ. 132) ΕΣΠΕΡΑΣ « Μυροφόροι Γυναῖκες... » Ἦχος πλ. β' (σελ. 126) και « Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον... » Ἦχος πλ. α' (σελ. 127)

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΠΡΩ·Ι· « Ἠλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον... » Ἦχος α' (σελ. 133) και « Ἡτήσατο Ἰωσήφ » Ἦχος πλ β' (σελ. 134).

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ
 Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς και κατὰ τὸ Σάββατον τῶν Μυροφόρων (σελ. 122) μετὰ τὸν Προοιμιακὸν και τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ « *Κύριε ἐπέκραξα* » ἀπὸ τοῦ στίχου « *Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς...* » ψάλλομεν 7 ἀναστάσιμα σιχηρὰ τοῦ γ' ἤχου και εἶτα τὰ ἐξῆς Ἰδιόμελα τοῦ Παραλύτου (ἦχος α') δευτεροῦντος τὸ πρῶτον, ὅπερ ἀρχίζει ὁ δεύτερος χώρος ἀπὸ τοῦ στίχου « *Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, και πολλή παρ' Αὐτῷ ἡ ἔλεος, και Αὐτὸς λύτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ* »

Ἦχος α'. εκ πασωντων α νο μι ω ων α α αυτου

β' | Ο τη πα· λα μη τη α χραντω πλαστουργη η
 σας τον αν θρω πον η ηλ θες Ε ευ σπλαγ χνε η γ τδς
 νο σου ουν τας ι α α σα σθαι Χρι ι ι
 στε η τον πα ρα λυ υ τον εν τη προ βα τι κη
 Κο λυμ βη η ηθρα δι σ του λο ο ο γου Σου
 ου α νε ε ε στη η η σας η Δι μορ ρου ✓
 δε το α ααλ γος η ε θε ρα α πευ σας Δ
 της Χα να ναι αας την παι δα η ε νο χλδ
 με νη ην η λε ε ε η η η σας η
 Και την αι αι τη σιν α του Ε κα τον ταρχου
 + Ου πα ρει ει ει ει δες η Δι α του το κρα α
 ζο μεν η Παν το δυ ναμε Κυρι ι ε δο ο ο
 ξα α α Σοι η

'Ο α' χορός τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου «Αἰνεῖτε τὸν
 Κύριον πάντα τὰ ἔθνη. ...»

'Ο β' χορός τὸ ἐπόμενον μετὰ τοῦ στίχου «Ὅτι
 ἐκράταιωθη τὸ ἔλεος Αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς ...»

β' π | Α ταφος νε κρος υ παρ χων ο πα ρα
 α λυ τος ρ ι δω ων Σε Ε βο ο η σεν' η
 Ε λε η σον με Κυ υ υ υ υ υ ρι ε, ρ
 ο τι η κλι ι ι νη η μου ου η η τυμβος
 μοιε γε ε νε το' η η Τι ι μοι κε εερδος ζω
 ω ης η η ου χρη η ζω της Προβα τι κη η ης
 Κο ο ο λυμ βη η η θρας ρ ου γαρ ε στι μοι
 τι ις ο εμ βα αλ λων με η η τα ρα τ ο με ε
 ε ε ενωντων υ δα α α α των. Δ Αλ
 λα Σοι οι τη Πη γη προσερ χομαι των ι ι α α
 μα των, η η ι να κα γω ω ω με ε τα πα αντων
 κρα α α ζω. ρ Παν το δυ υ να με ε Κυρι ι ε
 δο ο ο ξα α α Σοι η ηχος η η Πα χ

Α α νε ε ε ε βη ο Ι η η σου ους $\overset{x}{q}$
 εις Ι ε ρο σο ο ο λυ υ υ μα $\overset{x}{q}$ $\overset{\pi}{\pi}$ ε πι
 τη Προ βα τι κη Κο λυ υμ βη η θρα $\overset{\Delta}{\Delta}$ τη λε γο
 με νη κα τα Ι ου ου δαι ου ους Βη θε ε σδα $\overset{x}{q}$
 πε ε εν τε ε Στο α ας ε χου ου θση $\overset{\pi}{\pi}$ $\overset{x}{x}$ $\overset{q}{q}$
 εν ταυ ταις γαρ κα τε ε κει το $\overset{\phi}{\phi}$ πλη η θο
 ος των α α σθε νου ουν των. \times Α α γγε
 λος γαρ του θε ε ου $\overset{x}{q}$ $\overset{\Lambda}{\Lambda}$ κα τα και ρον ε
 πι ι ι ι φοι τω ω ω ν $\overset{\Delta}{\Delta}$ δι ε τα α
 ρα ατ τε εν α α αυ την, $\overset{\Delta}{\Delta}$ και ρω σιν ε χα
 α ρι ι ζε ε ε το τοις προ σι ου ου ου
 σιν ε εν πι ι ι ι ι ι ι ι ι σται $\overset{\pi}{\pi}$ $\overset{q}{q}$
 και ι δω ω ν ο ο Κυ ρι ι ος $\overset{x}{q}$ χρο νι ουν τα

αν θρω πον λει γει προς α αυ το ον

θε ε ε ε ε λεισ η γι η ης γε νε

ε ε ε ε σθα; ο α σθε νω ω ων α α πε ε

κρι ι ι ι να α α το Κυ υ υ

υ ρι ι ι ε, ανθρω πο ον ου ουκ

ε ε ε ε ε χω, ι να, οταν τα ρα χθη η

η το ο υ υ δωρ βα α α λη με ε ε ε

ει ει εις την Κο ο ο λυμβη η η η η θραν

Ι α τρεις κα τη να α α α λω ω

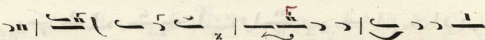
σα η τον α α παν τα μου βι ι ι ον η και

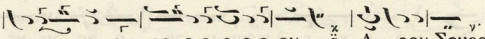
ε λε ε ε ε ε ους η τυ υ χει ει ει ει ν δκ

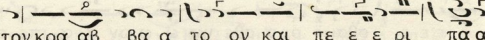
η η ξι ι ω ω ω ω ω ω ω ω θην

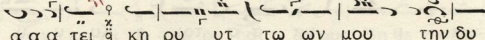
Αλλ' ο ο Ι α α τρο ος των ψυ χω ων και των

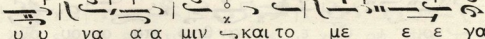
Handwritten musical notation and text at the bottom of the page, including the word 'Αλλ' ο ο' and various musical symbols.

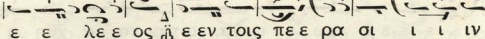

 σω μα α α των λε ε ε γει προ ος α αυ

 το ο ο ο το ο ο ο ο ο ο ν. Α ρον Σου η γ

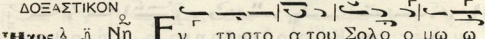
 τον κρα αβ βα α το ον και πε ε ε ρι πα α

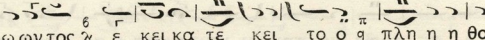
 α α α τει κη ρυ υτ τω ων μου την δυ

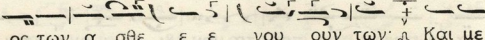
 υ υ να α α μιν και το με ε ε γα

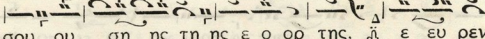
 ε ε λε ε ος ε εν τοις πε ε ρα σι ι ι ι ν

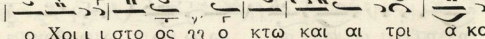
'Ο β' χορός. Και νῦν «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν—Εἰσοδος. — Φῶς ἱλαρόν.—'Ο
 Κύριος ἐβασίλευσεν. — Εἶπομεν πάντες ἱκτλ. Εἶτα ὁ α'. χορὸς ἀρχίζει τὰ ΑΠΟ-
 ΣΤΙΧΑ Ψάλλον τὸ Ἀναστάσιμον στιχηρὸν «Ὁ τῷ Πάθει Σου, Χριστέ.», δ β'
 ἀρχίζει τὰ «Πάσχα ἱερόν...» (σελ.) μεθ' ἃ ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ

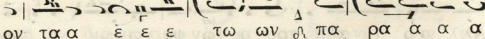
ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ

 Ἦχος ἁ ἁ Νῆ Εν τη στο α του Σολο ο μω ω

 ω ω ν τ ος κ ε κ ει κ α τ ε κ ει τ ο ο η π λ η η η θ ο

 ος των α σθε ε ε νου ουν των ἁ Και με

 σου ου ση ης τη ης ε ο ορ της, ἁ ε ευ ρεν

 ο Χρι ι στο ος η η ο κτω και αι τρι α κο

 ον τα α ε ε ε τω ων ἁ πα ρα α α α

νε. σ Της θεο το ο κουπρεσβειει αις Κυυ
 υ υ υ υ υ υ ρι ι ε ε ε Κυυ ρι ι ι
 ε δ κα τα πεεμ ψο ον η η η μι ι ι ι ι ι ν
 το με ε ε γα ε ε ε ε ε ε λε ε ε
 γ | ϵ *Και νῦν: <’Αναστάσεως ἡμέρα...> (οελ. 30) Τρισάγιον.— ’Απολυτί-*
κια <Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...>, < Σὲ τὴν μεσιτεύσαν... >
 ε ος Ο ΟΡΘΟΣ ΚΑΙ Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
 Τῆ Κυριακῇ πρῶτῃ μετὰ τὸ Τρισάγιον καὶ τὸν Ν΄. Ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς Κανὼν καὶ
 εὐθὺς τὸ ἐξῆς Δοξασιτικὸν τῆς Λιτῆς.

Ἦχος πλ. α΄. π ϵ | ϵ ϵ | ϵ ϵ | ϵ ϵ | ϵ ϵ | ϵ ϵ
 Δόξα π ϵ Ε πι τη Προ βα τι κη η κο
 λυμ βη η η θρα η ανθρωπος κα τε κει το
 ο εν α α α σθε νει ει ει α' η και ι δων Σε
 Κυρι ι ε + Ε ε βο ο ο ο ο α (π) η Ανθρωπον ουκ
 εε ε ε ε χω η ι να ο τα ντα ρα χθη η το
 υ υ δωρ δ βα αλη με ε ε Εν α αυ τω ω
 ω. η ε εν ω ω ω δε πο ο ρε ευ ο ο

μαί γη α αλ λος προ λαμ βα νει με ε δ̄λ
 και λαμ βα α νει την ι ι α α σιν, γη Ε γω
 δε ε α σθε νω ων κα τα α κει ει ει μαί. Καί
 ευ θυ υ υ υς πλαγγι ι σθει εις ο Σω ω
 τηρ^(κ) λ̄ε γει προ ος α α αυ τον (π) Δια σε
 α ανθρωπος γε ε γο ο να δῑα σε σαρ
 κα πε ρι βε ε ε βλη η η μαί και λε γεις
 α α ανθρωπο ον ουκ ε ε ε χω Α
 ρο ον σου τον κρα β̄ βα α το ον και πε ε ε
 ρι πα α α α α τει Πα α αν τα Σοι οί
 δυ να α τα α α (π) παντα υπα κου ου ειει
 πα αν τα υ υ πο τε ε ε ε τα α ακται
 πα αν των η μω ω ων μνη σθη τι ι και

Ε λε ε η σον, Α α α γι ι ι ε, Ως
 φι λα αν θρω πο ο ο ος

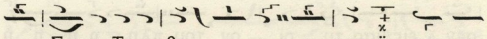
Και νῦν «Ναός καὶ Πύλη» καὶ εὐθὺς τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς» τὸ Τριάγιον — καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον «Εὐφρανέσθε ...» Ὁ Ἐξάψαλμος. — Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» «Εὐφρανέσθε τὰ οὐράνια» δὶς, καὶ «Σὲ τὴν μεσιτεύσαντα» — τὰ Καθίσματα — τὰ Εὐλογητάγια — ἡ Ὑπακοή — οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ γ'. ἤχου μὲ τὸ Προκειμενόν — ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα (σελ. 5) μετὰ τῶν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ δύο Θεοτοκίων. Ἀπὸ γ'. Ὁδὴ τὰ 5 Καθίσματα — Ἀφ' ὧς τὸ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Παραλύτου — τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου — Αἱ Καταβασαίαι τοῦ Πάσχα (σελ. 101) καὶ ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου — Εἴτα ἡ Θ'. Ὁδὴ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ τῶν δύο Θεοτοκίων κατὰ τὴν ἐν σελίδι 22 διάταξιν. Ἡ Καταβασία «Ὁ Ἄγγελος ἔβρα ...» (σελ. 110). Τὰ Ἐξαποστολῆρια «Ἅγιος Κύριος», «Σαρχὶ ὑπνώσας, ...» καὶ «Ἐπέστη ὁ Φιλάνθρωπος ...» Εἴτα οἱ Αἵνοι: Ἀναστάσιμα τοῦ γ' ἤχου 4 καὶ τὰ Σιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν ...» (σελ. 26).

Δόξα. τῶν Αἰῶνων Ἦχος λ̣ ᾠ Νη (Ρ.4σμς) χ

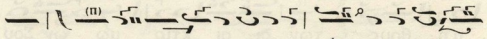
Κυ υ υυ ρι ι ι ι ι Κυυ ρι ε
 τον πα ρα λυ τον κ ου ουχ η Κο λυ υμ
 βη η η η η θρα κ ε θε ρα α α α
 πε ευ σε εν, κ αλλ ο Σο ος Λο ο ο ο
 γος α α α νε και αι αι αι αι αι ι ι ι
 ανε και αι νι ι σε' ρ και ου δε ε η η πο λυ
 υ χρο ο ο νι ι ος αυ τω ω ρ ε ε ε

Handwritten musical notation and corrections at the bottom of the page, including a large 'Kυ' and various rhythmic symbols and notes.

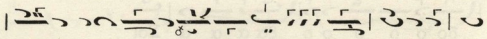
^N ^K
 Κ υ ρ ι ε ἰ σὶ τον Πα ρ α α λ υ τ ο ο ν κ
 ο υ ο υ χ ἠ κο λ υ μ β η θ ρ α α ε ε θε ε π
^B
 ρ α π ευ σε εν, κ α λ λ' ο Σ ο ς λ ο ο ο ο γ ο ς
 α α ν ε κ αι αι αι ν ι ι ι ι σε ε
^A ^π
 κ αι ο υ δε ε η πο λ υ υ χ ρ ο ν ι ι ο ς αυ
^N ^π
 τ ω ρ ε ν εε πο ο ο ο δι σε ε ε
 νο ο ο σ ο ς ε ἰ Ο τι της φω ν η η η ς Σ ο υ
 ου ε ξ υ τε ε ρ α α α (ε) η ε νε
 ε ρ γ ει α α ε δει ει ει χ θ η, ε και το δυ σ β α α
 στα ακ τ ο ν β α α α α ρ ο ς α α α πε ε
 ε ε ρ ρ ι ι ι α πε ρ ρ ι ι ψ ε ε και το
 φο ρ τι ι ο ν τη η ς κ λι ι ν η ς ε ε β α α
 α α α α α α στα ε ε ε β α α στα α α

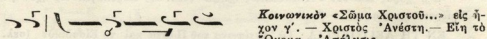
 εκ Σου ου Τε ε χθε ε ε εν τος ᾗ της εκ

 νε κρων ω ω ω ν Α α α να α

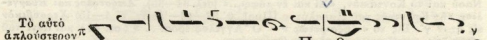

 στα α σε ε ε ω ω ω ω ω ω ω ω

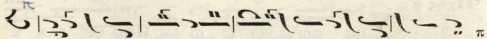

 ω ω ω ω ω ω

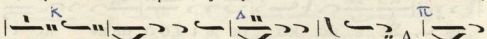
*Κοινωνικὸν «Σώμα Χριστοῦ...» εἰς ἡ-
 χον γ'. — Χριστὸς Ἀνάστη. — Εἶη τὸ
 Ὄνομα.— Ἀπόλυσις.*

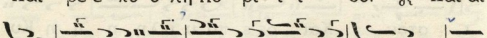
 Το αὐτὸ ἀπλοῦστερον π Σ υ μ φ ω ω ν ω ς Πα ρ θ ε ε ε ν ε ε ρ ῖ

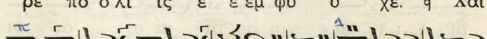
 Σε μα κα ρ ι ι ζ ο με εν πι στοι. ρ

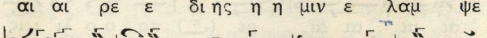
 Χαι ρ ε ε πυ υ λ η Κυ ρ ι ι ι ου. ρ Χαι αι

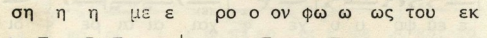
 ρε πο ο λι ι ς ε ε ε μ ψ υ υ χε. ρ Χαι

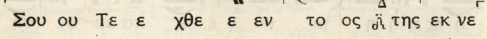
 αι αι ρε ε δι η ς η η μιν ε λα μ ψ ε

 ση η η με ε ρ ο ο ο ν φ ω ω ω ς του εκ

 Σου ου Τε ε χθε ε εν το ο ς ᾗ της εκ νε

 κρων ω ν Α να α στα α α α σε ε ε ω ω ω ς

ΙΔΙΟΜΕΛΑ ΔΟΞΑΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ < 'Επί τῆ προβατικῆ Κολυμβήθρα... > 'Ηχος κλ. α' (σελ. 146) καὶ < 'Ο τῆ παλάμη τῆ ἀχράντη... > 'Ηχος α' (σελ. 140)

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩ·Ι· < 'Αταφος νεκρός... > 'Ηχος α' (σελ. 141) καὶ < 'Ανέβη ὁ 'Ιησοῦς... > 'Ηχος κλ. α' (σελ. 142). ΕΣΠΕΡΑΣ 'Αποδίδεται ἡ 'Ακολουθία τοῦ Παραλύτου καὶ ψάλλονται τὰ τοῦ 'Εσπερινοῦ τοῦ Σαββάτου (σελ. 139 — 145) ὡς καὶ ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩ·Ι· τὰ τῆς Κυριακῆς (σελ. 148)

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Τῆ Τρίτῃ τῆς Δ' Ἑβδομάδος ἑσπέρας μετὰ τὸ < Χριστὸς ἀνέστη > ὁ Προοιμακὸς Εἰς τὸ < Κύριε ἐκέκραξα > (ἤχος δ') ψάλλομεν ἀπὸ τοῦ στίχου < 'Εὰν ἀνομίας παρατηρήσης... > τὰ ἐξῆς τρία Προσόμοια εἰς σύντομον Εἰρμολογικὸν μέλος δευτεροῦντες αὐτά.

'Ηχος ᾠ (Πρὸς τὸ «Κύριε, ἀνελθὼν...») $\overset{6}{\gamma}$

Π α ρ ε σ τ ι ν ἡ ἡ μ ε σ ο τ η ς ἡ μ ε ρ ω ν κ τ ω ν $\overset{6}{\gamma}$

ε κ σ ω τ η ρ ι ο υ α ρ χ ο μ ε ν ω ν Ε γ ε ρ σ ε ω ς $\overset{6}{\gamma}$

Π ε ν τ η κ ο σ τ η δ ε τ η θ ε ι ε ι α σ φ ρ α γ ι ζ ο μ ε ν ω ν $\overset{6}{\gamma}$

κ α ι λ α α μ π ε ι τ α ς λ α μ π ρ ο ο τ η τ α ς α μ φ ο τ ε ε $\overset{6}{\gamma}$

ρ ω θ ε ν ε χ ο υ σ α ᾠ κ α ι ε ν ο υ σ α τ α ς δ υ ο ἡ κ α ι $\overset{6}{\gamma}$

π α ρ ε ι ν α ι τ η ν δ ο ξ α ν π ρ ο φ α ι ν ο υ σ α ᾠ τ η ς Δ ε σ π ο $\overset{6}{\gamma}$

τ ι κ η η ς Α ν α λ η ψ ε ω ς σ ε μ ν υ ν ε τ α ι $\overset{6}{\gamma}$

'Ο β' χορὸς τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου < 'Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου... > — Εἶτα 'Ο α'. 'Απὸ φυλακῆς προφίας μέχρι νυκτός...

$\overset{6}{\gamma}$ Η κ ο υ σ ε κ α ι ε υ φ ρ α ν θ η Η Σ ι ω ν $\overset{6}{\gamma}$ ε υ $\overset{6}{\gamma}$

α γγε λι σθει σης της Χρι στου Α να στα σε
 ως. κ οι δε πι στοι Αυ της γο ονοι Η γαλ λι
 α σαν το ο Του τον θε α σα με νοι κ και εκ
 πλυ υ νον τα Πνευ μα τι ρυ πον Χρι στο κτο νι ας q
 ευ πρε πι ζε ται πα νη γυ ρι ζου σα την των ε
 κα τε ε ρων ευ φρο συ νον με σο τη τα κ

'Ο β' χορός τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου «Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος... »
 εἶτα ὁ α'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη...

Η γγι κεν η η του θει ου δα ψι λη ης
 χυ υ σις ε πι παν τας ωσ περ γε γρα πται Πνευ
 ματος. κ η προ θε σμι α κη ρυ υ ττει η μι σευ
 θει σα ῖ της με τα Χρι στου ου θα α να τον και τα
 φη η ην και Α να στα σιν ῖ παρ αυ του δε
 δο με νης q α ψευ δους Μαθη ταις υ πο σχε σε ως ῖ

την του Πα ρα κλη η του δη λου σης ε πι φα νειαν

Τό αυτό ό β' χορός μετά του σείχου «Ότι έκραταιώθη . . .»

Δόξα, Καί νυν Ύψχος λ̣ Πά (P.4σμς) χ

Τ ης Ε ορ τη ης με ε σου ου σης τ ης Σ ης

Χ ρι στε Α α α να στα α σε ε ε ως και

θ ει ας πα αα ρου σι ι ι ας τ θ Α γι ι ι

ι ι ου Σου Πνε ε ε ε ε ευ μα α α

α γ α α α α τος, συν ελ θο οντες των θ αυ

μα τω ων Σου α νυ μν θ με ε ε ε εν τα

α α Μυ στη η ρι ι ι ι α ε εν η η κ α α

τα πε μ ψ ο η η μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ν το με ε γ α ε λε ο ο ο ο ο ο ος

Είσοδος - Προκείμενον «Τό έλεός Σου, Κύριε, καταδιώξει με . . .» - Είπωμεν πάντες. κλπ.

ΙΔΙΟΜΕΛΑ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΙΧΩΝ Ύψχος ḡ Πα χ

Π εν τη κο στης ε φε στη η κεν η των η με

ρων με σο ο ο της q εν η Χρι στος παραγου
 μνω σας α μυ υ δρωσ γη Θε ι κην Δυ να στει
 ει ει αν q πα ρα α λυ το ον συ υν ε ε
 σφιγ ξε ρη λο ογω αυ τον της κλι ι ι ι νη η
 ης εξ α α να στη η η σας q και θε ο πρε
 πως θαυμα του ργων εν ο στρα κι ι νω σω ω ω
 ω ω ω μα τι q τοις ανθρωποις ε δω ρη σα
 το γη την αι ω νι ον ζω η ην και το με γα
 ε ε ε λε ε ε ε ος 'Ο β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς
Σου, ἧς ἐκτέσω ἀπ' ἀρχῆς π q
Εν τω Ι ε ρω ε πε στης η σο φι ι α
 του θε ε ου, q με σου ου σης της Ε ε ο ο ο ρ
 της q δι δα σκων και ε λε ε ε ε γ χων τῶς απει
 θειεις Ι ου δαι α αι ους, q τῶς Φα ρι σαι αι ους

καὶ Γραμμαατεῖς καὶ βωῶν παρρησιαπρο

ὁσᾶαυτῶς. Ὁ διψῶν ἐρχεσθω πρὸς

μεκαὶ πινετω ὑδωρ ζωῆς ἡροὺν καὶ

οὐμηδιψηῆησηῆεῖς τοὺν αἰῶνα

να. Ὁπιστευωντὴ ἐμηχρηστοτητι

ποταμοῖς ὄσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐ-

τοῦ ζωῆς ἡσῆς αἰῶνιῶν

τῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας

σου Χριστέ ὁ θεὸς ἡμῶν δοξα-

αὶ σοὶ **Ἦχος** Δι

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων εὐχαριστοσωτηρίαν **Δ**
ἐν μεεεσωτηγης

αὐτὸ μεεεσοντῆς ἐορτηῆς

πεεστη, ἀνεβη Ἰησὺς ἐπιτοῦ

ε ρον^Δ και ε δι δασκε λε ε ε γων τδς α πει
 θεις | ι ι ου δαι αι αι θς. ⁶ Ο δι ψων
 ερ χε σθω προς με και πι ι νε ε ε τω ^Δ υ δω ρ ζ ω
 η ρο ο ο ν αι ω ω ω νι ι ι ο ν ^Δ και
 ου μη δι ψη η σει ει ει ει εις το ο ο ν αι ω ω
 να ⁶ α ^Δ Ο πι στευ ω ν εις ε με ^ζ πο τα μοι
 ρευ σθ οιν εκ της και λιι ας α αυ τδ ^Δ και ε ε
 ξει το φω ω ως τη ης ζω ω ω ης και νυν
^Βχο² Πλ. δ' Νη **Μ**ε σου ου ση ης τη ης Ε ο ο ρ
 της ^Δ δι δα σκον το ος Σδ Σω τη η η η
 ηρ ^Δ ε λε γο ο ν οι Ι ου ου δαι αι αι
 οι. ^Δ Πως Ου ου ου ου το ος οι οι δε γρα
 α α μ μα τα α ^Δ μη η με μα θη η η κως; ^π

α γ ν ο ο υ ν τ ε ς ο ο τ ι Σ υ ε ι ε ι ε ι ε ι η η

Σ ο ο φ ι ι ι α ῶ η κ α τ α σ κ ε υ α α σ α

σ α α τ ο ν κ ο ο ο σ μ ο ν δ ο ο ο ο ο ξ α α

α α Σ ο ι ο ι ο ι

Τρισάγιον και τὸ Ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ̣ ῶ ῶ ῶ ῶ

Μ ε σου σ η σ τ η ς Ε ο ρ τ η ς, ῶ δι ψ ω ω σ α ν μ ῶ τ η ν

ψ υ χ η ν ρ ε υ σ ε β ε ι α ς π ο τ ι σ ο ο ν ν α μ α τ α. ῶ

ο τ ι π α σ ι Σ ω τ η ρ ε β ο η σ α ς: ρ Ο δι ψ ω ν ε ρ

χ ε σ θ ω π ρ ο ς Μ ε κ α ι π ι ι ν ε ε ε τ ω ῶ Η Π η γ η

τ η ς ζ ω η ς Χ ρ ι σ τ ε ο θ ε ο ς δ ο ο ξ α Σ ο ι (τρεις)

Τὸ τέλος τοῦ γ'. ρ Χ ρ ι σ τ ε ο θ ε ο ς δ ο ξ α Σ ο ι ο ι ο ι

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΠΡΩΤῆ εἰς τὸν Ὁρθρον: Τρισάγιον - Ὁ Ν΄ Ψαλμὸς - Τρισάγιον - Ἀπολυτίκιον - Ἐξάψαλμος κτλ. ὡς διατυποῦνται ἐν τῷ Μηναίῳ -

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΦΔΗ Α΄. - Ἦχος λ̣ ῶ Νη ρ χ
(Εἰς ἀργὸν Εἰρημολογικὸν μέλος)

α' α α λ α σ σ α ν ε π η η ξ α ς ῶ β υ

θι ι ι ι ι σα ας συν αρμα σι τον α λα αζο

να Φα ρα ω ω και λα ον δι ι ε σω σας

α βρο χω ως Κυ ρι ι ε κ και ει ση η γα γες α

αυ τος εις ο ρο ος α γι α α σμα το ος βο ο

ω ω ν τας: Α σω με εν Σοι τω θε

ε ω η η μων ω δη η η η ην ε ε πι ι

ι νι ι κι ι ι ο ν τω εν πο λε μοις κ ρα α α

ται αι αι ω φ Δ Η Γ' γ
δ

β' Ε στε ρε ω ω ω θη η καρ δι ι α α μου

ε εν Κυ υ ρι ι ι ω υ υ ψω θη η κε

ε ε ρας μου εν θε ε ε ω ω ω μου ε

πλα τυν θη η επ ε χθ ρ ου ους μου το ο

στο ο μα α α μου Ε ευ φ ρα αν θη ν εν 'Ο α':
χρὸς

σω ω ω τη ρι ι ι ι ι ι ω ω ω σου ρ

β' Ο προ φη της Αβ βα ακουμ ρ τοις νο ε ροι

οι οι ος Ο ο φλαλμοις προ ε ω ω ρα Κυ ρι ι

ε την παρουσιαν σου ρ δι ο και α νε

κρα ζεν ρ Α πο θαι μαν η η ξει ο θε

ε ος ρ Δο ο ξα τη δο ο ξη σου ου ου

Χρι ι ι στε ρ δο ξα τη συγ κα α τα

βα α α α σει ει σου

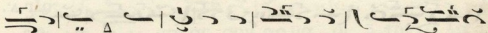
ρ ΔΗ Ε'. α' Κ υ υ ρι ι ι ε ο θε ος η η

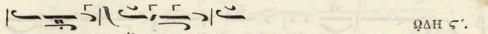
μων ει ρη νην δος η μιν ρ Κυ υ ρι ι ε

ο θε ο ος η η μων ρ κτη η ησαι αι η

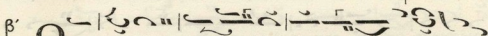
η η μας ρ Κυ ρι ι ε ρ εκ το ος σου ρ

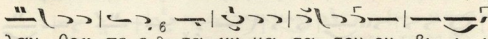
α α α α α λ λο ον ου ουκ οι οι δα

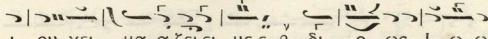

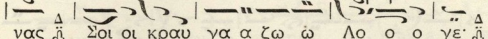
 α α μεν, ^Δ το Ο νο ο μα α Σου ο ο ο νο

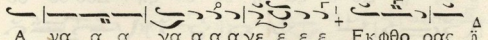
 μα α α ζο ο ο μεν ΩΔΗ ς'.

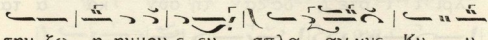
β' **Ω**

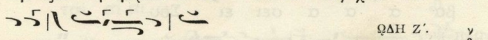
 υ δα τὰ α θα λα α ασ σης φι

 λαν θρω πε ε λ τα κυ μα τα του ου βι ι ι

 ι ου χει μα α ζει ει με ε ρι δι ο ως Ι ω ω

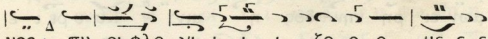
 νας ^Δ Σοι οι κραυ γα α ζω ω Λο ο ο γε' ^Δ

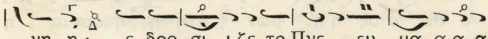
 Α να α α γα α α γε ε ε ε Εκ φθο ρας ^Δ

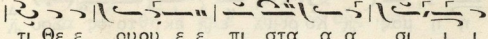
 την ζω η η μου ε ευ σπλα αγ χνε Κυ υ

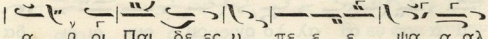
 υ υ ρι ι ι ε ΩΔΗ ζ'. ^γ ^Δ

α' **Τ**

 ων χαλ δαι αι αι ων η η κα α μι

 νος πυ ρι φλο γι ι ι ι ζο ο ο με ε ε

 νη η ε δρο σι ι ζε το Πνε ευ μα α α α

 τι θε ε ουου ε ε πι στα α α σι ι ι

 α. ρι οι Παι δε ες υ πε ε ε ψα α α λ

λον. ᾠ. Ἐυ λο γη το ο οος ο ο θε ε ος
 ο ο των Πα τε ε ε ε ε ρω ων η η η μων
 ᾠΔΗ Η.
 ᾠ β' ^{Αἰνοῦμεν} ^{εὐλογοῦ-} ^{μεν} και προσκυνου ου ου μεν τον Κυ υ
 ρι ι ο ον **Α** α γγε λοι οι οι και Ου ρα α
 νοι ᾠ τον ε πι θρο νου δο ο ο ξης ε ε πο
 χου θ με ε ε νον ᾠ και αι αι ως θε ε ε ο
 ον α πα αυ στως δο ξα ο ο ζο ο με ε νοον ᾠ
 Ἐυ λο γει ει ει τε λ υ μνει ει ει τε ᾠ και αι
 υ περ υ υ ψου ου ου τε εις παν τας τους αι
 αι αι ω ω ω χ να ας «Τὴν Θεοτόκον» καὶ ψάλλεται ἡ
 Θ'. ᾠδὴ τῶν 2 Κανόνων.
 ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ ^γ α' ᾠ **Α** λ λο ο τρι ι ι ο ον
 των μη τε ε ρω ων η παρ θε ε νι ι ι ι
 α ᾠ και ξε ε ε ε νοον ταις παρ θε ε νοι

 οι οίς η παι δο ποι οί οί ι ι ι ι α ρι

 Ε πι Σοι Θε ε ο το ο ο κε ε ρι αμ φο τε ε

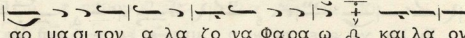
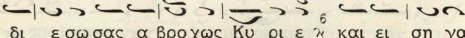
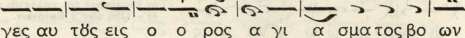
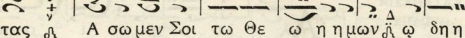
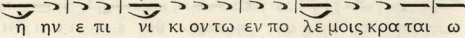
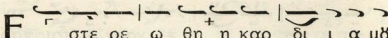
 ρα α ω κο ο νο ο μη η η θη ρι Δι ο

 Σε πα α α σαιαι Αι φυ λαι αι φυ λαιαι

 της γης ρι α παυ στως μα α κα ρι ι

 ρο με ε ε εν

ΑΙ ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ
 Είς σύντομον Είρημολογικόν μέλος. ρ γ ρι

ρΔΗ Α'
 α αλασαν ε πη ξας βυ θι ι σασουν

 αρ μα σι τον α λα ζο να Φα ρα ω ρι και λα ον

 δι ε σω σας α βρο χως Κυ ρι ε ρι και ει ση γα

 γες αυ τής εις ο ο ρος α γι α σμα τος βο ων

 τας ρι Α σω μεν Σοι τω θε ω η η μων ρι φ δη η

 η ην ε πι νι κι ον τω εν πο λε μοις κρα ται ω
 ρΔΗ Γ' ρι β'
 Ε στε ρε ω θη η καρ δι ι α μδ

εν Κυ ρι ι ω ^Δ ρ̣ι υ ψωθη κε ρσας μου εν Θε
 ω μδ ρ̣ι ε πλα τυ υν θη επ ε χθρδς μδ το
 στο μα μδ. ^{δ α'.} ⁶ ^{χρ̣ος} ^{ρ̣ι} ευ φρα αν θην εν σωτη ρι ι ω ω Σου
^{ΦΔΗ Δ'.} ^{ρ̣ι} β' **Ο** προ φη της Αβ βα κδμ ^Δ ρ̣ι τοις νο ε
 ροι οις ο φθαλμοις ^Δ ρ̣ι προ ε ω ρα Κυ ρι ε την Πα α
 ρου σι αν Σδ. ^{ρ̣ι} Δι ο ο και α νεκρα ξεν. ^Δ ρ̣ι
 Α πο θαι μαν ηξει ο Θε ος ^{ρ̣ι} Δο ο ξα τη δο
 ξη Σδ Χρι στε. ^Δ ρ̣ι δο ο ξα τη συγκα τα βα σει Σδ ^{ρ̣ι}
^{ΦΔΗ Ε'.} ^{ρ̣ι} **Κ**υ υ ρι ε ο Θε ος η μων ^Δ ρ̣ι ει ρη νη
 δος η μιν ^{ρ̣ι} Κυ υ ρι ε ο Θε ος η μω ων κτη
 ησαι η μας ^{ρ̣ι} Κυ ρι ι ε Ε κτο ος Σδ α α αλ λον
 ουκ οι δα μεν ^Δ ρ̣ι το Ο νο μα Σδ ονο μα α ζοο μεν
^{ΦΔΗ Ϛ'.} ^{ρ̣ι} β' **Ω**ς υ δα τα θα λασ σης φι λανθρω πε ^{ρ̣ι}

τα κυ μα α τα του βι ι ι ου χει μα ζει με. ς

Δι ο ως Ι ω να ας Σοι κρου γα ζω Λο ο γε. ς

Α να α γα γε ε ε Εκ φθο ρα ας την ζω ην μθ

Ε ευ σπλα γχε Κυ ρι ε ς ΔΗ Ζ' γ

α' Τ ων χαλ δαι ων η κα μι νος πυ ρι φλο γι

ζο με ε νη ε δρο σι ι ζε το ο Πνευ μα τι

θε ου επι στα σι α. ς Οι παι αι δεσ υ πε ψα λ

λον. κ Ευ λο γη τος ο θε ος ο των Πα τε ρων

η μων ς ΔΗ Η' γ

Αι νοϋ μεν Ε λο γοϋ μεν και προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον ς

Α γγε λοι και Ου ρα νοι τον ε πι θρο νου

δο ξης κα θε ζο με νον. κ και ως θε ον α παυ

στω ς δο ο ξα ζο με νον ς Ευ λο γει ει τε υ

μνει ει τε ε και υ περ υ ψου τε ε̇ εις παν τας

τδσαι ω ω να α ας ^{Ο Διάκονος τὴν Θεοτόκον καὶ ψάλλομεν τὴν Θ'. Ὁδὴν ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων, ἐν τέλει δὲ ψάλλεται ἡ Καταβασιὰ τῆς Θ'. Ὁδῆς.}

Αλ λοτρι ι οντων μη τε ε ρωνη Παρθε

νι α και ξε νον ταις Παρ θε ε νοις η παι δο

ποι ι α. Ε πι Σοι θε ο το ο κε αμ φο

τεραω κο νο μη η η θη δι ο Σε πασαι

Αι φυ λαιτηης γης α παυ στως μακα ρι ι

ζο ο με ε εν ^{Τὸ ἑξαποστειλάριον δις. Εἰς τοὺς Αἶνους (ἤχος δ') τὰ Προσόμια εἰς δ'.}

Δόξα, Καὶ νῦν Φω τι σθεντες α δε ε ελ φοι οι οι κ

τη Α να στα α σει του Σω τη η η η ρο

ος Χρι ι ι στου, και φθα σαντες το με ε ε

σοντης Ε ορ τη η ης της Δε σπο ο ο τι ι ι ι

κη ης η γνη σι ι ιως φυ λα ξω ω μεν τα

ας ε ε εν το λα α ας του θ Θε ε ε ου ρ
 ι να Α ξι οι γε νω με ε θα Δ και την Α να
 α αλη η ψιν ε ε ο ο ορ τα α ασαι ρ και
 της πα ρου σι ι ι ι ας τυ υ υ χει ει ει ει
 ει ει εν του Α γι ι ου Πνευ μα το ος ρ
 Το αυτό (διά πασῶν)
 Φω τι σθεν τε ες α δε ελ φοι Δ τη Α να στα
 α α σει του Σω τη η η ρο ος Χρι ι
 ι στθ ρ και φθα σαν τες το με ε ε ε ε ε σον της
 Ε ο ορ της Δ της Δε σπο τι ι ι κη ης, γ γνη η
 σι ω ω ως φυ λα ξω μεν τα ας ε ε εν το
 λα α ας του θ Θε ε ε ου, ρ ι να Α ξι ι οι
 οι γε νω με θα Δ και την Α να α αλη η ψιν
 ε ε ο ο ορ τα α ασαι Δ και της πα ρου

σι ι ι ας τυ χει ει ει ει ει ει ειν ο του θ

Α γι ι ου Πνε ευ μαα τοος Δοξολογία. — 'Απολυτίκιον «Μεσούσης τῆς Ἑορτῆς» (σελ. 159).

ΕΝ Τῆ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν (σελ. 32—33). Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Ἀπολυτίκιον «Μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς» καὶ τὸ

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
 Ἦχος δ'. Δι Τ ης Ε ορ τη ης τηης Νο μι κη ης

με σα ζουσης ο των α πα αν των Ποι η τη ης

και Δε σποτης προς τος πα ρον τας ε λεγες Χρι

στε ο θε ος. Δευ τε και α ρυ υσαα σθε

υ υ δωρα θα να σι ας, ο θεν Σοι προσ πι

πτο μεν και πι στω ως εκ βο ω ω ω ω ω ω

μεν. Τος οι κτιρ μους Σου δω ρησαι η μιν.

Συ γαρ υ πα αρχεις Πη γη της ζω η ης η

μω ω ων Τρισάγιον. — Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς (Ποξ. ιδ' 8—18 καὶ Ἰωάν. ζ' 13—30). Χερουβικόν εἰς ἡ- γον δ'. — Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως: Ἀλλότριον τῶν μητέρων (σ. 163). Ἡσινωνικόν: Ὁ τρώγων μου τὸ Σῶμα (ἡχ. δ') Χριστὸς ἀνέστη.

ΙΔΙΟΜΕΛΑ ΔΟΞΑΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

Εἰ ἔστιν ἑορταζόμενος Ἅγιος, ὡς «Καὶ νῦν» δυνατόν νὰ ψαλῆ ἐν ἑκ τῶν Δοξαστικῶν ἢ Ἰδιομέλων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς προσαρμοζόμενον εἰς τὸν ἦγον τοῦ Δοξαστικοῦ τοῦ Ἁγίου. Ἐκ τῶν Μεθεόρτων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καταχωρεῖτο-

μεν ἔνταῦθα μόνον ἔν εἰς γ' ἦχον, μὴ ὑλάρχοντος Ἰδιομέλου τῆς Ἑορτῆς εἰς τὸν ἦχον τοῦτον.

Ἦχος
Γα^π Με σου ου σης της Ἐ ο ορ της ᾠ δο ξα

ζο ο μεν τον εν με ε σωω της Γη ης σω τη

ρι α ανερ γα α σα α α με ε ε ε ε ε

νον ρ με σον μεν δυ υ υ ο λη στων ᾠ η ζω

η εν Ξυ υ υ υ υ λω ε κρε μα το ρ

και τω με εν βλασφη μουν τι ι ε σι ω ω ω

πα ᾠ τω δε ε πι στε ευ ον τι ι ε βο ο

ο α ᾠ Ση με ρο ο ο ον μετ ε ε μου ε

ε ση ε εν τω Παα ρα δει ει ει ει

σω. ρ Κα τη ηλθεν ε ε εν ε εν Τα αα φω ρ

ε σκυλευσε ε ε ε τον α α α δην, ᾠ και α

νε ε ε στη η τρι ι η η με ε ε ρος ᾠ

σω ω ζων τας ψυ χα α τας ψυ χα ας η η
 η μω ων.

Τῆς ΚΥΡΙΑΚῆς Τῆς ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς καὶ κατὰ τὸ Σάββατον τῶν Μυροφόρων (σελ. 122) μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ «*Κύριε ἐκέκραξα*» ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς...*» ψάλλοντες 4 ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ δ' ἤχου, 3 τῆς Μεσοπεντηχοστῆς (σελ. 153—154) καὶ εἶτα τὰ ἕξῃς Ἰδιόμελατῆς Σαμαρείτιδος (ἤχος α') δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, ὁπερ ἀρχίζει ὁ δευτέρος χορὸς ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' Αὐτοῦ λύτρωσις, καὶ Αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.*»

Ἦχος ᾠχ Πά
 Ε πι την πη γην ε πε ε ε στη η
 η Πη γη η των θ αυ μα α α των η εν τη ε ε
 ε κτη η ω ω ρα η της ευ α ας ζω γρη η ησαι
 αι κα αρ πον. η η γαρ Ευ α εν ταυ τη ε ξε
 λη η λυ θεν η εκ του Πα ρα δει ει ει σου η
 α α πα τη η τ ο ο ο ο φε ε ε ως. η
 Η γγι κεν θν η Σα μα ρει ει τις αν τλη ησαι
 υ υ υ υ δωρ. η ην ι δω ων ε φη ο Σω ω

τη ηρ: ηη Δος μοι υ υ υ δω ωρ πι ι ει ει ει ν, ηη
 κα γω Υδατος αλ λο με ε νου εμ πλη η η
 η η σω ω ω σε. η Και εις την πο λιν δρα μου
 σα η σω ω ω φρων τοις ο ο χλοις α νη η η γγει
 λεν ε ευθυσ η Δευ τε ι δε τε Χριστον τον Κυ
 υ ρι ον ηη τον Σω τη ρα των ψυ χω ων η η η
 η μων **Ἦχος** Δι χ

Ὁ ἀ' χορός: Αἰνεῖτε τὸν Κύ-
 ριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαι-
 νήσατε Αὐτόν

ΠΑΝΤΕΣ οἱ λαοὶ οἱ

Ε πι το φρε αρ ως η η λθεν ο Κυ υ υ
 ρι ος, η Σα μα ρει τις η ρω ω ω τα το
 ον Ε ε ε ευ σπλα αγ χνον πα ρασχθ
 μοι το υ υ υ δω ρ της πι ι ι στε ως και λη
 η ψο ο μαι της Κολυμ βη η η θρας τα να

α μα α α τα, α γα λ λι α σιν και λυ τρω σιν,
 Ζω ο δο τα Κυ υ ρι ε δο ο ο ξα α α Σοι

‘Ο β’. *Οτι ἐκραναιώθη τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. . . .

Δ
 Ο συν αναρχος και συν α ι δι ος Υι ος και
 Λο ο γος του Πα α τρος, ε πι την πη γην ε ε
 πε ε ε στη, η πη γη των ι ι ι α α μα
 α α των, και γυ νη εκ της Σα α α μα ρει ει
 ας, αντλησαι υ υ δωρ παρα γε ε ε γο ο
 ο νεν. ην ι δων ε φη ο Σω τηρ. Δο ος
 μοι υ υ υ δωρ πι ι ι ειν, και α πελ
 θου υ σα φωνη σον σου τον α αν δρα. ε
 Η η δε ως αν θρωπω δι α λε γο ο με ε ε
 νη και ου θε ε ω, Λα θειν σπδ δα α α ζου σα
 α ε ε ε ε λε ε ε γεν. Ουκ ε ε ε

ε χω α α ανδρα. Και ο Δι δα σκα λος
 προς α αυ την. Α λη θως ει ει ει πας ουκ ε
 ε χω ω α α ανδρα η πεντε ε γαρ ε ε ε
 σχεση και νυν ον ε ε ε χεις ουκ ε ε
 στι σου α α α νη η ηρ. Η δε Ε
 πι τω ρη μα α τι ι ι ε ε εκ πλα γει
 ει σα, και εις την πο λιν δρα μου ου σα,
 ταις οχλοις ε πε βο α λε ε ε γου ου
 ου σα: Δε ευ τε ι ι δε τε Χρι στο ο ο
 ον. Ος δω ρει ει ει ται τω ω κο ο ο σμω
 το με ε γα ε ε ε λε ε ε ος ^{ἦχος} Πα
 Πα ρα το φρε ε ε αρ τῶ Ι α α κωβ ευ
 ρω ων ο Ι η η σὸς την Σα α α α μα ρει ει

ει ει ει τι ι δα, αι τει ει ει υ

υ δωρ πα αρ α αυ της, ο νε φε σι ηη

κα λυ υ υ υ υ πτων την Γη η η η η ην.

Ω ω τδ θα α αυ μα α ατος!

ο τοις χε ρου βι ι ι ιμ ε πο χου ου με ε ε

ε νος πορ νη γυ ναι κι ι ι ι ι δι ι ε

λε ε γε ε ε το, υ υ υ υ δωρ αι αι των ηη

ο εν υ υ δα σι ι την Γη ην κρε ε ε

μα α α α σας υ υ υ υ υ δωρ ζη

η των, ο πη γας και λι ι ι μνας υ δα α

α α των εκ χε ε ε εων, θε ε ε ε ε ε

λων ε ελ κυ υ υ υ υ υ σαι ο ο ο ο ν

τως αυ τη η η η η ην την θη ρευ ο

με ε ε ε ε νη ην(π)υ πο του πο λε

μη το ρο ος ε ε ε χθρδ και πο τι σα

α σθαι υ υ υ υ υδωρ ζω η ης γγ

την φλεγο με ε ε νην εν τοις α το πη η μα α

σι δει νω ω ω ω ω ω ω ω ω ως

ο μο νος ε ευ σπλαγ χνος και φι λα α αν

θρω ω ω ποσ

Ο β'. χορός: Καὶ νῦν «Ὁδία Σὲ Θεοπάτωρ...»
Εἰσοδος κ.τ.λ. Εἰς τὰ ΑΠΟΣΤΙΧΑ ὁ α'. χορός τὸ Ἄνα-
στάσιμον «Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ» καὶ τὰ «Πά-
σχα ἱερὸν...» (σελ. 27). Εἶτα ὁ β'. χορός τὸ Δόξα-στιχόν.

Δόξα
ρχος δ' Ως ω ω ω φθη ης ε πι ι γης

Χρι στε ε ο ο θε ο ο ος δι α φα α το ον

οι κο νο ο ο μι ι ι αν, α κου σα

σα η η Σα μα ρει ει τι ις του λο γθ Σδ

τδ φι λαν θρω ω που κα τε λι πε το α α α αν

τλη η μα α ε πι το φρε ε ε ε ε ε ε ε ε

με, ἡ τῆς σωτηρίας τοῦ ὑδωρεξήνη τλη
 σας ἡ καὶ τοῖς διψώσιν ἀφθονῶς μετεδω
 ῶ καὶ ἡ Μεγαλομαρτυρὸς καὶ Ἰσαποστο
 λεφώτειν ἡ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκετεῦ
 ε ἡ τοῖς ζώη ῥυτοῖς ὑδασι δροσισαίτας
 Καὶ νῦν : «Μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς (σελ.159).
 ψυχῶν ἡ μὲν Ὁ ὉΡΘΟΣ

Τῆ Κυριακῆ πρωτῆ: Τρισάγιον - ὁ Ν'. Ψαλμὸς - Ὁ Τριδικὸς Κανὼν καὶ τὸ

Δόξα, καὶ νῦν τῆς Λιτῆς **Ἑξήχτος** Γα Πα

Αγαλλιᾶ σῶση ἡμερον φαιδρῶς ἡ ὁ
 Ουρανὸ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ ἡ ἡ Γῆ, ἡ ὁ
 ὅτι Χριστὸς πεφανερωταὶ ἡ σαρκοῦ μενονωῶς
 ἀναάνθρωπῶ ὡ ὡ ὡ ποῶς, ἡ ἡ ἡ
 τὸν Ἀδάμα ἀμείψα ἀ ἀ ἀ ρητῆς κατὰ ῥα
 ἀ παγγενη. ἡ καὶ θαυμαστοῦ οὐ οὐ ται

θα αυ μα σιν εν Σα μα ρει ει ει α προ ο ο σ
 α φι ι κο ο ο με ε ε ε νο ο ς
 γυ ναι κι ι ι ι δε ε πα ρε ε ε ε στη
 υ υ δω ρ ζη τω ων ο νε φε ε ε ε ε
 λαι ς υ υ δα α σι ι πε ρι ι ι βα α λ
 λο ο ο ο ο με νο ς Δι ο ο
 ο ο παν τε ε ς οι πι στοι οι οι προσ κυ νη η σω
 μεν τον δι η μας εκου σι ι ι ως πτω χε
 ευ σα α αν τα α ευ σπλα α α αγ χνω βου
 λη η η η

Και εὐθὺς τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν». Τρισάγιον
καὶ Ἀπολυτίκιον «Μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς».

Ὁ Ἐξάψαλμος—Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν—
Τὰ Καθίσματα — τὰ Εὐλογητάρια — ἡ Ὑπακοὴ καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ δ' ἤχου μὲ
τὸ Προκειμένον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα (σελ. 5) μετὰ τῶν ἐν τῇ Πεντηκοσταρίῳ δύο
Θεοτοκίων. Ἀπὸ γ' φῶδης τὰ Καθίσματα, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς
Σαμαρείτιδος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, αἱ
Καταβασίαι τοῦ Πάσχα (σελ. 101) καὶ ἡ τάξις τοῦ Ἑσθινοῦ Ἐδαγγελίου. Εἶτα ἡ
Θ' φῶδὴ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ τῶν δύο Θεοτοκίων,
ὡς σημειοῦνται καὶ ἐν σελ. 22. Τὰ Ἐξαποστειλάρια «Ἅγιος Κύριος», «Σαρκὶ ὑπνώ-
σας», «Σαμάρειαν κατέλαβες», «Μεσοῦσης παραγέγονας». — *Εἰς τοὺς Αἴτιους* Ἄνα-
στάσιμα τοῦ δ' ἤχου καὶ τὰ στιχηρὰ «Πάσχα ἱερόν...» Εἶτα τὸ Δοξαστικόν.

Δόξα τῶν Αἰνῶν. ⁷Ηχος λ̣ ε̣ Πά (P. 4σμος) χ̣

Η ^Δπη γη η ^Δτη ης ζω α αρ χι ι ι ι ας ^κῆ
 Ι η ^Δσου ου ους ο ο Σω τη η η η ηρ
 η η η μων ^πἄ ε πι ι την πη γη η ην ε πι
 στα α ας ^Δτῷ Πατρι αρ χθ ὅ Ι α α κω ω ω
 ῶ ω ω ω β ^Δπι ει ει ει ν ε ε ε ζη η η
 τει υ υ υ δωρ ^Δπα ρα γυ ναι κο ο ο ο ος
 Σα μα ρει ει ει ει τι ι δος. ^ΜΤης
 δε ε το ο α κοι νῶ νη τον ἡ ἡ των Ι ου
 δαι ων προ σει ει που ου ου ου σης, ^κῆ ο σο
 φος Δη η μι ι ουρ γος ^πμε το χε τε ε ε ευ
 ει αυ τη η ην ^πἄ ταις γλυ κει ει αι αις προ ος
 ρη η η η η η σε ε ε ε ε σι ι ῆ μα α λ

λον προς αι τησιν τδ α ι δι ι ου υ υ δα α

ατος. Ο ο και αι αι λα βου ου σα

τοι οι οις πα σι ιν ε ε κη η η η η η η ρυ

υ υ υ γυ υ υ υ ξε εν ει που ου ου ου

ου ου ου ου ου σαα Δε ε ε ευ τε

ι ι ι ι δε δευ τε ι ι δε ε τε

των κρυ πτω ων γνω ω ω στην και αι αι

αι αι θε ε ε ε και θε ον παρα γε

νο ο με ε νοον σα αρ κι ι γι ι ι δι

α το σω ω ω σαι τον α α αν θρω ω ω πον

'Από του «δ και λαβουσα» συντομώτερον

Ο ο και λα βου ου σα τοις πα α σιν ε

κη ρυ ξεεν ει ει που ου σα Δε ευ τε

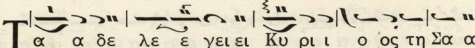
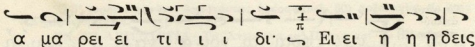
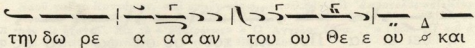
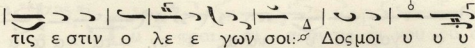
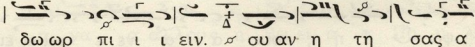

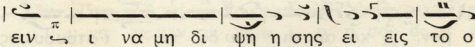
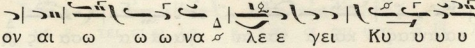
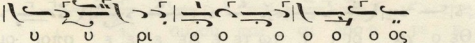
ι ι ι ι δε ε ε τε των κρυ πτω ω ων

ΔΟΞΑΣΤΙΚΑ ΙΔΙΟΜΕΛΑ ΤΩΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ «Ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη» Ἦχος α'. (σελ.171) καὶ «Ἐπὶ τὸ φρέαρ ὡς ἦλθεν ὁ Κύριος» Ἦχος β'. (σελ.172).—

Τῆ ΠΕΜΤῆ ΠΡΩ·Ι· «Ὁ Συνάναρχος...» Ἦχος β'. (σελ.173) καὶ «Ἀγαλλιάσθω σήμερον...» Ἦχος γ'. (σελ.178)

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα Ἦχος λ' Πᾶ (Ρ,4σμος) λ' χ

Τ | α α δε λε ε γειει Κυ ρι ι ο ὅς τη Σα α
 α ρ | α μα ρει ει τι ι ι ι δι· Ει ει η η η δεις
 α — — | την δω ρε α α αν του ου θε ε οὔ Δ και
 | τις ε στιν ο λε ε γων σοι: Δος μοι υ υ υ
 | δω ωρ πι ι ι ει ν. σου αν η τη σας α
 ρ | αυ τον και ε ε ε δω κε ε ε σοι πι ι ι
 | ει ν ι να μη δι ψη η σης ει εις το ο
 ρ | ον αι ω ω ω να λε ε γει Κυ υ υ υ
 | υ υ ρι ο ο ο ο ο ο ο ος

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΠΡΩ·Ι· «Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας» Ἦχος πλ. β'. (σελ.180) καὶ «Ὡς ὄφθης ἐπὶ γῆς» Ἦχος πλ. δ'. (σελ.176).

ΕΣΠΕΡΑΣ «Παρά τὸ φρέαρ» Ἦχος πλ. β'. (σελ.176) καὶ «Ὡς ὄφθης ἐπὶ γῆς» Ἦχος πλ. δ'. (σελ.177).

Τῶ ΣΑΒΒΑΤῶ ΠΡΩ·Ι· «Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας» Ἦχος πλ. β'. καὶ «Τάδε λέγει Κύριος» Ἦχος πλ. β'. (σελ.184)

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ
Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΕΣΠΕΡΑΣ ὡς καὶ κατὰ τὸ Σάββατον τῶν Μυροφόρων (σελ. 122) μετὰ τὸν Προοιμακόν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ « *Κύριε ἐκέλευσα* » ἀπὸ τοῦ στίχου « *Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς . . .* » ψάλλομεν 7 Ἀναστάσιμα στιχηρὰ τοῦ πλ. α'. ἤχου, καὶ εἶτα τὰ ἔξης Ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ (ἤχος β'). δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, ὅπερ ἀρχίζει ὁ δεῦτερος χορὸς ἀπὸ τοῦ στίχου « *Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' Αὐτοῦ λύτρωσις, καὶ Αὐτὸς λύτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ.* »

Ἦχος C Δι Χ εκ πα σων των α νο μι ω ωων αυ του C

Ο τυ φλος γεν νη ηθεις C εν τω ι δι ω λο

γι σμω C ε ε λε ε ε γεν. C

Α ρα ε γω δι α μαρ τι ας γο νε ων ε γεν νη

η η η θην α α ο ο ο ομ μα α α α

τος; C Α α ρα ε γω δι α πι στι ι αν ε

θνων ε γεν νη η η η θην ει εις ε ε εν δει ει

ει ξιν; C Ου χι κα νω ω του ε ρω ω ταν: C Πο

ο τε νυυξ; C πο ο τε η με ε ε ρα; C

ου κευ το νου σι μου οι οι πο ο ο δεσ C τα των λι

Γι ι ι θων προσ κρου ου ου ου σμα α α

τα' ου ου γαρ ει ει δον τον Η η η η η

λι ον λα α αμ πο ο ον τα. ου δε

ε Εν ει ει κο ο ο νι τον ε με ε Πλα α α

στουρ γη η σα α αν τα' Αλ λα δε ε ο ο

μαι αι Σου Χρι στε ε ε ε ο Θε ε ος. πι

βλε ψον επ ε ε με ε και αι λε ε η

ε η η σο οον με ^{α', 'Από φυλακῆς πρωίας... και ψάλλει τὸ ἀνοτέρον.} 'Ο β'. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.

Πα ρα γων ο Ι η σους εκ τθ Ι ε ρου, ευ

ρεν αν θρωπον τυ φλο ο ονεκ γε ε νε τη ης

και σπλαγχνι σθεις ε πε θε κε πη λον ε πι τδς

ο φθαλ μους α αυ τθ και ει πε ε προς α αυ τον:

Υ πα γε νι ψαι εις του Σι λω αμ' και

— | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ
 νι ψα με νος α νε βλε ε ψε, δο ξαν ανα πε εεμ
 | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ
 πων θε ω ω. Οι δε αγ χι σται αυ του ε λε ε
 | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ
 γον α αυ τω ω. Τις σου τας κο ο ο ρα ας δι
 | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ
 η νοι οι ξεν, ρ ας ου δει εις των βλε πο ο ον
 — | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ
 των ι α α α σαι αι ι ι σχυ υ υ σεν! ρ
 | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ
 Ο δε φη η η σι ι ι βο η η σας. Α αν
 | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ
 θρω προς Ι η σους λε ε γο ο με ε νος ε
 | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ
 κει νο ο ος μοι ε ε ε φη. Νι ψαι εις τθ Σι
 — | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ
 λω αμ και αι α νε ε ε ε βλε ε ε ψα.
 | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ
 Αυ τος ε στι ι ι ιν α λη η θως. Ον ε φη Μωσσης εν
 | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ
 τω ω νο ο ο μω Χρι στο ο ον Με σι ι ι αν
 | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ
 Αυ τος ε στιν ο Σω τηρ των ψυ χω ω ω ν
 | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ | ρ ρ ρ
 η η η η μων

Ὁ α'. Δόξα Ἰησοῦ Χριστοῦ Πατρὸς ἡμῶν

29

Κυ υ υ υ υ ρι ι ε ε, π πα ρα α α
 α α γων εν τη ο ο δω ω ω q ευ ρες
 αν θρω πο ον Δ τυ φλο ον εκ γε ε νε ε ε
 της q και Ε εκ θα α α α μ βοι γε γο νο ο ο ο
 τες οι Μαθη η ται αι q ε πη ρω ω τω
 ων Σε ε λε ε ε ε γο ο ον τες q Δι ι δα
 α α α α σκα α λε ε, η η Τι ις η η μαρ
 τεν η η ου ου τος η η οι γο νει εις α αυ του ου Δ
 ι ι να τυ φλο ο ος γε εν νη η θη η η q
 Συ υ υ δε Σω τη η ρ μου ε ε βο ο ο
 ο ο α ας α α αυ τοις (π) Ου τε ου τος η η
 μαρ τεν η η ου ου τε οι γο νεις α αυ του, Δ αλλ ι

να φα νε ρω ω θη η ^{π'} τα εργα του θ Θεε
 ου ου ου ε εν α α αυ τω ^q ε με δει
 ερ γα ζε ε σθαι ^z τα ε εργα του πε εμψαν
 το ο ος με ^z α ου ου ^{Boδ.} δει ει εις ^{Κνκ.φ} δυ υ να α
 ται ερ γα α α α α α ζε ε ε ε με ε
 ε ε σθαι. ^q Και τα α α αυ τα ει ει
 πω ω ων ^z πτυ υ υ υ υ υ σας χα μαι αι αι
 αι ^π και πη λον ποι η η σας. ^Δ ε πε ε
 χρι ι σας τους ο φθαλ μου θ θς αυ του, ^Δ
 λε ε ε ξας προς α αυ τον: (^x) Υ πα γε
 νι ψαι ^γ εις του Σι λω α α αμ την κο ο λυμ
 βη η η θραν. ^z Ο δε νι ι ψα μενος, ^Δ υ γι
 η ης ε γε ε ε νε ε ε το (^π) και ε

βοο ο α α προ ο ος Σε ε ε ρ πι στε ε ευ
 ω ω ω Κυ υ υ υ υ ρι ι ε ρ και
 προ σε κυ υ νη η σε ε ε ε Σοι ρ Δι ο ο βο ο
 ω μεν και αι αι αι αι η η η και
 αι η η μει ει ει ει ρει ει ει ει εις ρ Ε
 λε η η σον η μα α α ας

Ὁ β'. χορός: Καὶ νῦν «Ἐν τῇ Ἐρυθρῇ» Εἰσόδος κ.τ.λ. Εἰς τὰ ΑΠΟΣΤΙΧΑ
 δ' α'. χορός τὸ Ἀναστάσιμον «Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτήρα» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερὸν» (σ.27)
 Εἶτα ὁ β'. χορός τὸ Δοξαστικόν.

Δόξα
 Ἦχος ς ς ἦ ἦ Χ Δι και ο συ υ νη ης
 Η λι ι ε ε ε ε νο η η τε ε ε ε ε Χρι
 στε ε ε ε ε ο ο Θε ε ε ος ς ο τον
 εκ μη η η η τρας τδ φω το ο ος ε στε ε
 ρη η με ε ε νον ς δι α τη ης Σης α χρα αν
 τδ προ οσ ψα α αυ σε ε ε ως φω τι ι

ι ι σας κα α ~~α~~α Α α α α σμ φω, ρ και
 η μω ων τα ο ομ μα τα της ψυ υ υ χη ης
 α αυ γα α α σας, ρ υι ου ους η
 με ε ε ε ρας δει ει ει ξον ρ ι να πι
 στει βο ω ω ω ω ω μεν Σοι. ρ Πολ
 λη η η η η η η η Σου ου και α α α
 α α α φα α α τος η εις η μα ας ευ σπλα γ
 χνι ι ι ι α κ φι λα α α αν θρω ω ω
 πε δο ο ο ο ο ο ο ξα α α Σοι

Και ρν: «'Αναστάσεως ἡμέρα...» (σελ. 30) Τρισάγιον. — 'Απολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον» καὶ «Χαίρε Πύλη Κυρίου». 'Απόλυσις.

Ο ΟΡΘΟΣ ΚΑΙ Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τῇ Κυριακῇ προῖ μετὰ τὸ Τρισάγιον καὶ τὸν Ν'. Ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς Κανὼν καὶ εὐθὺς τὸ ἐξῆς Δοξαστικὸν τῆς Λιτῆς. (Τοῦτο ψάλλει ὁ β'. χορός).

Πά χ ολον τον βι ο ον ο τυ υ φλος
 νυ κτα λο γι ζο ο ο με ε ε νος, ρ

ε βο η η σε προς Σε ε ε ε Κυ υ υ ρι ι ι
 ε _{δλ} Α α νοι οι ξο ο ον μου τας κο
 ο ο ρας _{δλ} Υι ε Δα βι ι ιδ ο Σω ω τη
 ηρ η η η μων, η ι να με τα πα α αν των κα
 α γω _{δλ} υ μνη σω Σου την Δυ υ να α μιν

Και νῦν «Νεῦσον παρεκλήσει...» και εὐθύς τὰ Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς» τὸ Τρισάγιον — και τὸ 'Απολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον» Ὁ 'Εξάψαλμος. — Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» «Τὸν συνάναρχον Λόγον» δις και τὸ «Χαῖρε Πυλῆ» ἀπαξ τὰ Καθίσματα—τὰ Εὐλογητάρια—ἡ Ὑπακοή—οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ α'. ἤχου μὲ τὸ Προκειμενον—δ Κανὼν τοῦ Πάσχα (σελ. 5) μετὰ τῶν ἐν τῷ Πεντηκωσταρίῳ δύο Θεοτοκίων. Ἀπὸ γ'. Ὁδῆς τὸ Καθίσματα δις — 'Αφ' ς' τὸ Κοντάκιον και Οἶκος τοῦ Τυφλοῦτὸ Μηνολόγιον και τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ^ϕηχος λ̣ ḡ _π κε.

^ϕΔΗ
 Α'. Τ ω Σω τη η η η ρι θε ε ω ω, η γ τω
 ε ε εν θα λα α α ασ ση λα ο ο ον πο σι να
 βρο ο ο χοις ο δη η γη η σα αν τι η γ και

(*) Ἡ γράμμη «Και Φαραὼ πανοστρατὶ καταποντίσεντι» ψάλλεται και οὕτω:

η γ και Φα ρα ω παν στρα τι α α α κα α τα πογ
 τι ι σα α αν τι η Αυ τω μο ο νω α σω ω

Φα ρα ω παν στρα τι α α κα τα α α πον

τι ι σα αν τι ρ Αυτω μο ονω α σω ω μεν; ρ

ο ο ο τι δε δο ο ο ξα α α σται αι ρ

Ο ΔΗ Γ' ρ Δυ να α α μει τδ Σταυ ρου ου

Σου Χρι στε ε γη στε ρε ω σο ο ον μου την

δι α α νοι οι οι αν ρ εις το υ υ μνει ει νκαι

δο ξα ζει ει ν σου ρ Ο α' χορδς την Σω τη η ρι ι ον

Α να α α λη η η η ψι ι ι ν ρ

Ο ΔΗ Δ' ρ Ει σα κη κο α την α κο ο η η

ην γη της δυ να στει ει ας του Σταυ ρου ου

ου Σου. ρ Ο Πα ρα δει σο ο ος η νοι οι

γη δι ι Α α αυ του, ρ και αι ε ε βο

η η σα: ρ Δο ξα τη δυ να α α α μει ει Σδ

Κυ υ υ ρι ι ι ε ε ε x
q

^{ΩΔΗ Ε΄}
Ὁ α΄ χορὸς x
q Ο ρ θριζοντες βο ω ω ω ω μεν

Σοι Κυ ρι ε γη Σω ω σο ον η η μας. γη

Συ υ υ γαρ ει ει θε ο ος η η η μων x
q

εκ τος Σου α α α λ λο ο ν ουκ οι οι οι δα α

α α με ε εν x
q

^{ΩΔΗ ς΄}
Ὁ β΄ χορὸς x
q Ε κυ υ κλω σε με α α

βυσσος. γη τα φη μοι το κη η τος ε γε

ε νε ε ε το x
q ε γω ω ω δε Ε ε βο

ο η σα, γη προς Σε ε ε ε τον φι λα αν θρω ω

(*) Ἡ γραμμὴ «Ταφὴ μοι τὸ κῆτος ἐγένετο» ψάλλεται καὶ οὕτω:

γη τα φη μοι το κη το ος ε ε γε ε νε

ε ε το π
q ε γω ω ω δε ε ε βο κτλ.

ω πον, η και ε ε σω ω σε εε με η δε ξι

α α Σου Κυ υ υ ρι ι ι ε ε ε

Ο ΔΗ Ζ'. η
 Ο α'. χορός; η **Ο** εν κα μι ι ι ι νω πυ υ

ρο ος η γ τδς υ μνο λο ο γους σω σας Πα ι αι

αι δας, η Ευ λο γη το ος ο θε ο ος ο ο τω ω ν Πα

τε ε ε ρων η μω ω ν Ο ΔΗ Η'. η
 Ο β'. χορός; η

και προσκυ νου ου μεν τον Κυ υ ρι ι

ι ον η Τ ον εκ Πα τρος προ αι ω ω νων η γ γεν

νη θεν τα α Υι ο ο ο ον και αι θε ε

ε ον η και επ ε σχα των των χρο νων η γ σα ρ κω

θεν τα ε ε εκ Πα ρ θε ε ε ε νου Μη η

η τρος, η Ι ε ρεις υ υ μνει ει τε, η Λα ος υ

πε ε ε ρ υ υ ψου τε η γ εις πα αν τας τδς αι

ω ω ω να α α ας Ἐπακολουθεὶ ἡ τάξις τοῦ Ἑσθινοῦ
Εὐαγγελίου.— Εἶτα ἡ Θ'. Ὁδὴ τοῦ Κανόνος
τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ τῶν
δύο Θεοτοκίων κατὰ τὴν ἐν σελ. 22 διάταξιν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ Θ'. ΩΔΗΣ (Ὁ α' χορός).

^ο (11) Σ την υ πεερ νὸν και Λο ο ο ο
γο ον Μη τε ε ε ε ε ρα Θε ου την εν χρο
ο νω το ον α χρο νο ο ο ον α αφραστως
Κυ η η η σα σαν οι πι στοι οι οι οι
ο μο φρο ο νως με γα λυ υ υ νο ο ο με ε
ε ε ε εν Τὰ Ἐξαποστειλάρια «Ἅγιος Κύριος», «Σαρκὶ ὑπνώ-
σας...» «Τοὺς νοσροὺς μου ὀφθαλμοῦς;» καὶ «Παράγων ὁ
Σωτὴρ ἡμῶν». Εἶτα οἱ ἄλνοι: Ἐναστάσιμα τοῦ πλ. α'
ἤχου 4 καὶ τὰ Στιχηρὰ «Πάσχα ἱερόν...» (σελ. 26).

Δόξα. Ἦχος ἁ ἦ ἦ ἦ (P.4σμος) χ

Τις λα λη η η η η η η σει τας δυ να
σται ει ει ας Σου Χρι ι ι στε ε ε ε ε; γγ
η η τι ι ι ις εξ α ρ ι ι θμη η η η

(1) Εἰς τὸ ὑπὸ Διδασκάλου Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος ἐν ἔτει 1825 ἐκ δε-
δομένον Εἰρηολόγιον ἢ Καταβασία «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν» ἀπ' ἀρχῆς φέρει τὴν φθο-
ρὰν τοῦ β'. ἤχου (σ') ἀντὶ τῆς ἑναρμονίου (ρ), λυομένην ἐν τῇ προτελευταίᾳ
λέξει «ὀμοφρόνως» διὰ τῆς διατονικῆς φθορᾶς (φ).

σει ει ει κ τω ων θαυ μα τω ωωνσδα(υ)πλη

η η η η η η η η η η θη; ρι δι πλου ους

γαρ λ ως ω ρα α α θη ης ε πι ι γη η η ης

δι Α γα θο οοτη η η τα α α α α α

α α α α α,ω δι ιπλα α ας και ια τας ι

α α α α α σει εις ρι τοις νο σου ου

σιν ε ε χο ο ο ρη η η η η η γεις ρι ου

μο ο ο νο ον γαρ ρ του σω μα τος ρι ο

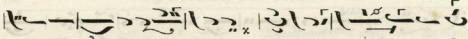
φθαλ μδ θς δι ι η η η η η η νοι οι οι

ξας ρι του α πο μη η τρα ας πη η η ρω

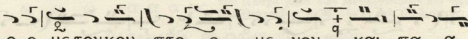
ω θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εντος ρ

αλ λα α και τδς της ψυ υ χη η η η η η ης ρι

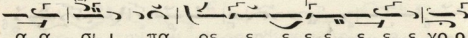
ο ο ο ο ο θεν θε ο ο ο ον Σε ε ε η η

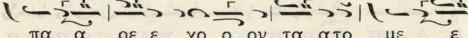
 ω μο λο ο ο ο γει q τον κρυ πτο ο ο

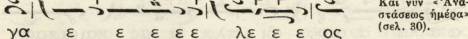
 ο ο με τον κρυ πτο ο με νον x και πα α

 α α ^(A)σι ι πα ρε ε ε ε ε ε ε ε χ ο ο

 πα α ρε ε χ ο ο ν τα α το με ε

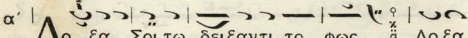

 γα ε ε ε ε ε λε ε ε ος

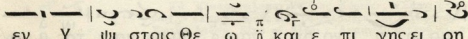
Kai nyn «'Αναστάσιμος ἡμέρα» (σελ. 30).

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΑΡΓΟΣΥΝΤΟΜΟΣ

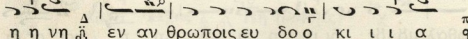
ἠΐχος λ q Πά (Ἑπταφωνος) (P.4σμς) χ (= 120)

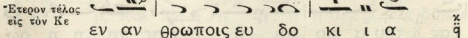
 α' Δ ο ξ α Σοι τω δειξαντι το φως x q Δο ξ α

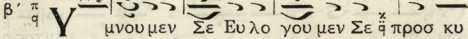
 εν Υ ψι στοις θε ω δλ και ε πι γησει ρη

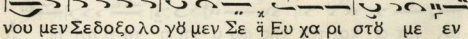
 η η νη δλ εν αν θρωποις ευ δο ο κι ι ι α π q

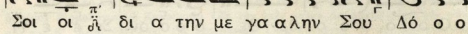
 Ἐτερον τέλος εως τον κε εν αν θρωποις ευ δο κι ι α x q

 β' π q Y ^(κ) μνου μεν Σε Ευ λο γου μεν Σε x q προσ κυ

 νου μεν Σε δο ξο λο γθ μεν Σε q Ευ χα ρι στθ με εν

 Σοι οι πλ δι α την με γα αλην Σου Δό ο ο

ξαν ^π ^{Ετερον} ^{τελο;} ^π ^δ ^α ^{την} ^{με} ^{γα} ^α ^{λην} ^{Σδ} ^{Δο} ^ο ^{ξαν} ^ξ

α' ^π ^κ ^υ ^{ρι} ^ε ^{Βα} ^{σι} ^{λε} ^υ ^ε ^π ^{ου} ^{ρα} ^ν ^ι ^ε

Θε ^ε ^π ^α ^{τερ} ^{Παν} ^{το} ^{κρα} ^{το} ^ρ ^κ ^υ ^{ρι} ^ε ^Υ

ε ^{Μο} ^{νο} ^{γε} ^ν ^ε ^ς ^Ι ^η ^{σου} ^{Χρι} ^{στε} ^{και} ^Α

α ^γ ^ι ^ο ^{ον} ^{Πνε} ^{ευ} ^{μα} ^η ^{Πνε} ^υ ^{μα} ^ξ

β' ^π ^κ ^υ ^{ρι} ^ε ^ο ^{θε} ^{ος} ^ο ^Α ^μ ^{νο} ^ς ^{του} ^{θε}

ου ^ο ^Υ ^ι ^ο ^{ος} ^{του} ^{Πα} ^{τρο} ^ς ^ο ^{αι} ^{αι} ^{ρων} ^{την}

α ^{μα} ^ρ ^{τι} ^ι ^{αν} ^{του} ^{κο} ^{σμου} ^ε ^{λε} ^ε ^η ^{σον}

η ^{μα} ^ς ^ο ^{αι} ^{αι} ^{ρων} ^{τας} ^α ^{μα} ^ρ ^{τι} ^ι ^{ας} ^{του} ^{κο} ^ο ^ο

σ ^μ ^θ ^{κο} ^ο ^{σμου} ^ξ

π ^α ^π ^{ρο} ^σ ^{δε} ^ε ^ξ ^{αι} ^{την} ^{δε} ^η ^{σιν} ^η ^μ ^{ων} ^ο ^{κα}

θ ^η ^μ ^ε ^{νο} ^ς ^{εν} ^{δε} ^{ξι} ^α ^{του} ^{Πα} ^{τρο} ^ς ^{και} ^ε ^{λε}

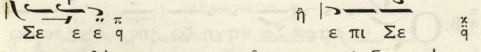
η ^σ ^{ον} ^η ^{μα} ^α ^{ας} ^η ^{μα} ^ς ^ξ

π
 η β **Ο** σ τ ι Σ υ ϵ ι ϵ ι μ \omicron ν \omicron Δ γ ι \omicron Σ
 ϵ ι μ \omicron ν \omicron κ υ ρ ι \omicron Σ η ι \omicron ν \omicron Σ χ ρ ι σ τ \omicron Σ
 ϵ ι Δ \omicron \omicron ξ α ν θ ϵ \omicron υ π α τ ρ \omicron Σ η μ η η μ η
 π
 η α **Κ** α θ ϵ κ α α σ τ η η μ ϵ ρ α ν ϵ λ \omicron γ η σ
 Σ ϵ κ α ι Δ ν ϵ ϵ ϵ σ ω τ \omicron \omicron ν \omicron μ α α
 Σ ϵ ϵ ι σ τ \omicron ν α ω ν α κ α ι ϵ ι σ τ \omicron ν α ω
 ν α τ \omicron α ι ω ω ω ω ν \omicron η α τ ω ν \omicron
 η α τ ω ν \omicron
 π
 η β **Κ** α τ α ξ ι ι ω σ ν κ υ ρ ι ϵ ϵ ν τ η
 η μ ϵ ρ α τ α α υ τ η α ν α μ α ρ τ η η τ θ ς
 ϕ υ λ α χ θ η η ν α η μ α α α ς η μ α ς
 π
 η β **Ε** υ λ \omicron γ η τ \omicron ς ϵ κ υ ρ ι ϵ \omicron θ ϵ \omicron ς
 τ ω ν π α τ ϵ ρ ω ν η μ ω ν κ α ι α ι ν ϵ τ \omicron \omicron ν κ α ι δ
 δ \omicron ξ α σ μ ϵ ν \omicron τ \omicron \omicron ν \omicron μ α α Σ \omicron υ ϵ ι τ θ ς α

 ω ωνας Α μνη η Α μνη

 β' Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σθ εφ

 η μας κα θα α α περ ηλ πι σα μεν ε πι

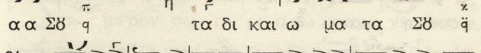

 Σε ε ε ε πι Σε

 α' β' Ε λο γη τος ει Κυ ρι ε ε ε ε

 Δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα Σου

 Γ' Ε λο γη τος ει Κυ ρι ε ε ε ε ε

 ε Δι δα ξο ο ον με τα δι και ω μα τα α

 α α Σθ τα δι και ω μα τα Σθ

 β' Κυ ρι ε κα τα φυ γη η ε γε νη η θης η

 μιν εν γε νε α και γε νε α α ε γω

 ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ο ον με ι α

 σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ο ο ο ον Σοι

π α' **Κ**υ ρι ι ε προς Σε, κα τεφυγον η δι δα ξο
 ον με του ποι ει ν το θε λη μα α Σου Δ ο ο
 τι Συ ει ει ο θε ε ο ος μου η ο ος μου χ
 π β **Ο** τι παρα Σοι πηγη ζω ης η εν τω φω
 τι ι ι Σθ Δ ο ψο ο με θα φως χ
 α' **Π**α ρα τει νον το ε λε ο ος Σου τοις γι
 νω σκου σι ι Σε η Α γι ος ο θε ος χ Α
 γι ος Ι σχυ ρος η Α γι ος Α θα να τος ε λε
 ησον η μας χ Τὸ Γ'.
 α' **Α** γι ος ο θε ος χ Α α γι ος Ι
 σχυ ρος Δ Α γι ος Α θα να τος Δ ε λε ησον
 η μας η η μας
 π β' **Δ**ο ξα Πα τρι και Γι ω ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ^ζ και νυ υν και α ει ^π και εις τδς αι

ωνας των αι ω ωνων Α μην ^ζ Α γι ος Α

θα να α τος ε λε η σον η μας π
q

ΑΣΜΑΤΙΚΟΝ ^π

α' Α ^π γι ι ο ο ο ος ο θε ε ο ος ^ζ

β' Α γι ι ο ο ο ος Ι σχυ υ ρο ος

α' Α ^π γι ι ο ος Α θα α α α α α

α α να α α το ο ος ^ζ ε λε ε η η

σο ο ο ον η η η η μα α α α α ας

β' Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γονεν ^Δ

α σω μεν τω Α να σταν τι εκ τα α α φθ και

Α ρ χη γω ω της ζω ης η μων ^ζ κα θε λων

γα ρ τω θα να τω τον θα να τον ^Δ το νι κος ε δω

κεν η μιν ^π και το με γα ε λε ο ο ο ο ο ο ος

ΕΝ Τῃ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ : Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν (σελ. 32—33) Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὰ 3 Ἀπολυτικά, «Τὸν συνάναρχον Λόγον...» τὸ τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...» (σελ. 34—35) Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ (Πράξ. ιζ'. 16—34—Ἰωάν. θ'. 1—38) Χερουβικὸν εἰς ἦχον πλ. α'. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ὁ Ἄγγελος ἔβρα...» «Φωτίζου Φωτίζου...» (σελ. 44) Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ...» εἰς ἦχον πλ. α'. —Χριστὸς Ἀνέστη—Εἴη τὸ Ὄνομα Κυρίου—Ἀπόλυσις.

ΜΕΘΕΟΡΤΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΕΣΠΕΡΑΣ. Δόξα, καὶ νῦν «Ὁ Τυφλὸς γεννηθεὶς» Ἦχος β' (σελ. 185) καὶ «Παράγων ὁ Ἰησοῦς» Ἦχος β'. (σελ. 186).

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ ΠΡΩ'Ι Δόξα, Καὶ νῦν τῶν Αἰώνων «Ὀλον τὸν βίον ὁ τυφλός...» Ἦχος δ'. (σελ. 191). Τῶν Ἀποστειχόνων «Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ...» Ἦχος πλ. α'. (σελ. 188)

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ ΕΣΠΕΡΑΣ ἀποδίδεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Τυφλοῦ. Εἰς τὸ *Κύριε ἐπέκραξα* ψάλλομεν τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας σημιούμενα ἔξ Ἰδιόμελα ἦτοι : «Ὁ Τυφλὸς γεννηθεὶς» (σελ. 185)—«Παράγων ὁ Ἰησοῦς» (σελ. 186)—«Ὀλον τὸν βίον» (σελ. 191)—«Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ» (σελ. 188)—«Δικαιοσύνης ἦλιε» (σελ. 190)—«Ὁ διὰ σπλάγχνα ἔλεους»—Δόξα, «Τίς λαλήσει» (σελ. 196)—Καὶ νῦν «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ». ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Τὰ 3 ἀναστάσιμα ἐσπέρια τοῦ Σαββάτου : «Διὰ τοῦ Τιμίου Σου Σταυροῦ»—«Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδοὺς»—«Μέγα θαῦμα»—καὶ τὸ Ἀπόστιχον «Σὲ τὸν σαρκοθέντα» — Δόξα, Καὶ νῦν «Δικαιοσύνης ἦλιε» (σελ. 190). —Ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον» —Χαῖρε πύλη.—Ἀπόλυσις.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΠΡΩ'Ι. Εἰς τὸν Ὁρθρον Μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικὸν καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ Ἀπολυτικά —Τὰ Καθίσματα τὰ ἐν τῇ Τετάρτῃ σημιούμενα—Ἀνάστασιν Χριστοῦ—ὁ Ν'. Ψαλμὸς—Ὁ Κανὼν τοῦ Τυφλοῦ (τῇ Τετάρτῃ) «Σταύρωσιν ἐκούσιον» καὶ ὁ Προεόρτιος «Ἄνω πρὸς τὸν Πατέρα» μετὰ στίχων «Δόξα Σοι ὁ Θεός». Ἀπὸ γ'. φθῆς τὰ Καθίσματα «Ὠμμάτωσας Χριστὲ» καὶ «Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς»—Ἀφ' ᾗ. φθῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας. Καταβασαίαι «Γῶ Σοτήρι Θεῷ»—Τὴν Τιμωτέραν—Ἐξαποστειλάρια τὰ δύο τοῦ Τυφλοῦ—Αἶνοι Τὰ τρία πρῶτα Ἀναστάσιμα τῆς Κυριακῆς «Κύριε ἐσφραγισμένου» κτλ. καὶ τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ «Ὁ τυφλὸς γεννηθεὶς» δις καὶ Παράγων ἐν τῇ ὁδῷ—Δόξα, Καὶ νῦν «Τίς λαλήσει» (σελ. 196). Δοξολογία—Τὸν Συνάναρχον» ΕΝ Τῃ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ Ἀντίφωνα Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα (σελ. 32—33). Ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον» καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ—Κοντάκιον τοῦ Τυφλοῦ «Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα»—Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας—Ἀξιόν ἔστιν—Χριστὸς ἀνέστη—Εἴη τὸ Ὄνομα—Ἀπόλυσις.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ Ἀναγινώσκειται ἡ Θ'. Ὡρα τρίψαλμος μετ' Ἀπολυτικὸν «Τὸν συνάναρχον Λόγον» καὶ Κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα»—Εἴτα ἀντί τοῦ «Εὐλόγητός ὁ Θεός» ὁ Ἰερεὺς : «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ» καὶ ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρις ἐκ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἀπαξ—Συναπτή.—Εἰς τὸ «Κύριε ἐπέκραξα» Τὰ 6 Ἀναστάσιμα «Τὰς ἐσπε-

β' Κ^α τευ θυν θη η η τω η η η προ οσ
 ευ χη η η μου^σ ως θυ μι ι αα μα α ε
 νω ω πι ο ο ο ον Σδ. Ε ε ε πα αρ
 σις των χει ρω ων μου^σ θυ σι ι ι α α
 ε ε ε σπε ρι ι νη η η η η η η^σ Εισ
 α κου σοον μδ Κυ υ υ υ ρι ι ι ε

Εἶτα ψάλλοντες τὰ ἕξῃς Ἰδιόμελα εἰς 6, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον χ (=120)

Ὁ α'. Ἐάν ἀτομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε. τίς ὑποστήσεται

Χ^σ ο τι πα ρα Σοι ο χι λα σμο ος ε ε ε ε στιν
 Ο ο Κυ ρι ος α νε λη η φθη εις Ου ρα α
 νδς^σ ι να πεμ ψη τον Πα α ρα α κλη τον τω
 κο ο ο ο σμω. Οι ου ρα νοι η τοι μα σαν τον
 θρο νον Α αυ τδ, Νε φε ε λαι γη την ε
 πι ι βα σι ι ν Α α αυ του. Α γγε λοι θαυ

μα ζου σιν, γη ανθρωπον ο ρω ω ω ω
 τες υ υ υ περ α α α α α νω ω α α αυ
 των. ο Πατηρεκ δε ε χεε ται ον εν κο
 ο ολ ποις ε χειει συ υ υν α ι ι δι ι ι
 ι ον. Το Πνεευμα το Α γι ον κελευει
 πασι τοις Αγγελοις Α αυτου: Α α ρα α
 τε πυ υ υλας, οι α αρχον τε ες υ υ υ
 μων Παντα τα Ε ε ε θνηκρο τη σα
 α τε ε ε χειει ρας, ο οτι α νε ε ε
 βη Χρι στο ος, ο ο πθ η ην το προ ο ο
 τε ε ε ε ρον ^{Ο β', χορός}_{τὸ αὐτὸ μετὰ}
_{τοῦ στίχου:}

'Ο β'. "Ενεκεν τοῦ ὀνόματός
 Σου ὑπέμεινά Σε Κύριε' ὑπέ-
 μεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λό-
 γον Σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου
 ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ον
 'Ο α'. Ἀπὸ φυλακῆς
 πρωίας μέχρι νυκτός,
 ἀπὸ φυλακῆς πρωίας
 ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι ι τον

Κυ υ ρι ι ι ον π

Κυ ρι ε τη ση Α α να λη η η

πει εξ ε πλα γη σαν τα Χε ρου βι ι ι

ι μ λ θε ω ρη σαν τα Σε τον Θε ον ε πι

νε φε λω ω ω ω ν α νε ρ χο ο ο ο ο με ε

ε νο ν τον επ αυ τω ω ω ν κα θε ζο ο με ε

ε νο ν και δο ξα α ζο ο με εν Σε ο τι

Χρι στον το ε λε ο ος Σδ δο ο ο ξα α α Σοι

Ο β'. — "Οτι παρά τῷ Κυ-
ρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ'
αὐτῷ λύτρωσις, καὶ Αὐτὸς λυ-
τρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

ΕΚ πα σων των α νο μι ω

ω ω ν α α α α τ του εν τοις ο ρε ε σι ι

ι τοι οις Α α γι ι ι οις θε ω ρουν τε ες

Σου τας υ ψω ω ω σει εις, Χρι ι ι στε

το α παυ γα σμα της δο ο ξης του ου Πα α α

τρος, α νυ μνθ ου με εν Σου την φω το ο
 ει ει ει δη η η η του προ ο σω ω ω ω που
 ου μο ο ορ φη ην, η προσκυ νου μεν Σδ τα
 Πα θη η η η μα α α α α τα, σ τι
 μω μεν την Α να α α α στα α α σιν δλ
 την Εν δο ξον Α να α λη ψι ιν δο ξα α α
 ζο ο ον τες ε λε ε η σο ο ον η η η μας

'Ο α'.— Αινείτε τόν Κύ-
 ριον πάντα τα Ἐθνη ἑ-
 παινέσατε Αὐτόν

ΠΑ ΑΝ ΤΕΣ ΟΙ ΟΙ ΛΑ Α Α ΟΙ

Κ υ ρ ι ε, ο ι Α πο στο λοι ως ει ει δον
 Σε εν νε φε λαι αι αι αις ε παι ρο ο ο
 με ε ε νον, ο δυρ μοι οι οι οις δα κρυ
 υ υ ων, Ζω ο δο ο ο ο τα Χρι στε ε η
 κα τη φει ει ει ας πλη ρου δ με νοι θρη νθ δ

ὄντες ε ε ε λε ε ε γον: Δε σπο
 τα, μη ε α α α σης η μα α α ας
 ο ορ φα α α νου ους ου ους δι ι οι οι οι
 κτον η γα α α α πη σα ας δου θ λους Σου
 ου ου ως ε ευ σπλα α αγ χνος. Αλλα πο
 ο στει λον ως υ πε ε ε ε σχ θ η η μιν το
 Παν α γι ο ον Σου ου Πνε ευ μα φω
 τα γω γθ θ θ ὄν τα ας ψυχα α ας η η η μων
 'Ο β'. 'Οτι ἐξα-
 ταιώθη τὸ ἔλεος
 Αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς
 καὶ ἡ ἀλήθεια
 τοῦ Κυρίου
 με ε ε ε νει ει Εἰς τον αι ω ω ω να
 Κυ ρι ι ε της οι κο νο μι ας πλη ρω σαι
 το Μυ στη η ρι ι ον, πα ρα λα βων τῶς Σου
 θς Μα θη η τας, εις το ο ο ο ρος των Ε λαι
 ω ω ω ν α νε λα α α α μ βα α α νες.

και ι δου το στε ρε ε ω ω ω μα του Ου ρα
 νου πα α α ρη η η λ θες, ο δι ε με
 πτω χευ σας καατ ε ε ε με. και αι
 αι α να βααας ο ο ο θε εν ου ουκ ε ε ε
 χω ρι ι ι σθης το παν α γι ο ν Σθ Πνε ε
 ε ευ μα ε ε εξ α πο ο ο στει ει ει λον
 φω τι ι ζον τα ας ψυ χα α ας η η η η μων
 Δόξα, Καί νυν ἡχος ὁ αὐτὸς Ἰά (P. 4σμος) χ (=112)

Των κολ πων των Πα τρι ι κων μη η η
 χω ω ρι ι σθεις, Γλυ κυ υ τα τε ε
 Ι ι ι ι η η η σου, και τοις ε πι ι
 γης ω ως αν θρω πος συν α να α α α α
 στρα α συν α να στρα φει εις ση με ρον απ

Ο ο ρθς τω ων Ε λαι ων α νε λη η η
 φθη ης ε ε εν δο ο ο ξη και την πε σου
 σαν φυ υ υ υ σιν η η μων συμ πα θω ω ω
 ω ω ως α α νυ ψω ω σας τω Πα τρι ι
 ι ι συ υν ε κα α α α α α α θι
 σας. Ο ο ο ο ο θεν αι Ου ρα α νι ι ι
 αι των Α σω μα α α των Τα α αξεις το θα α
 α αυ μα ε ε εκ πλητ το ο ο ο με ε ε
 ε ναι, εξ ι ι στα αν το θα α α α α
 αμ βει ει ει, και τρο ο ο μω ω συν
 ε χο ο ο ο ο με ε ε ε ε ναι την
 Σην φι λανθρω πι ι ι αν ε ε με ε γα α
 α α λυ υ υ νον Μεθ ω ω και η μεις οι

ε ε πι ι γης ηη την προς η μας Σουσυγκα α

τα βα σι ιν ρη και την αφ η μων Α να

α α λη η η η ψι ιν δο ο ο ξο ο ο λο γου

ουν τες, ρ ι κε τε ευ ο ο ο μεν λε ε

γο ο ον τες: ς Ο τους Μαθη ητας x και την

Τε κου ου σα αν Σε θε ο το ο ο ο ο ο

κον q χα ρας α πει ει ρου πλη η σας η εν

τη Ση η η Α α α να λη η η η

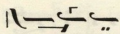
η η η η η ψει q και η μαας α ξι ι

ι ι ι ι ι ω ω ω ω σον ρη των εκ λεκτων Σδ θ

της χα ρα ας ρη Ε ευ χα ι αις α αυ τω ω

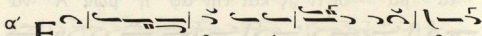
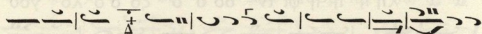
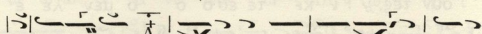
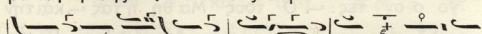
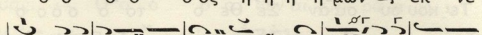
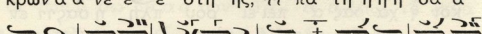
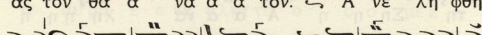
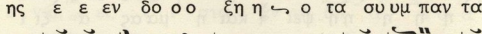
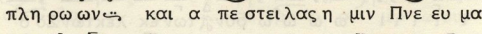
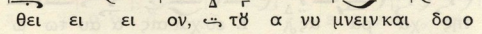
ω ω ω ω ω ω ω ω ωων x δι α το με

ε ε γα α Σθ ε ε ε λε ε ε ε ο ο ο ο

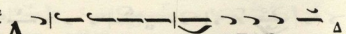

 Ο Ο ΟΣ

Εἰσοδος.—Προκείμενον α' Ο Θεός ἐν τῷ ὀνόματί Σου, σῶσόν με καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ Ἦχος ᾠ Δι (P. 4σμος) ᾠ (C=132)

α' Ε τε ε ε χθης, ως Αυ το ος η θε ε
 ε λη σεσ ᾠ ε ε φα α α νης, ως Αυ τοσ η η η
 βδ λη η θης. ᾠ ε παθες σαρ κι ι ι ι ο θε
 ο ο ο ο ο ος η η η η μων ᾠ εκ νε
 κρων α α νε ε ε στη ης, γγ πα τη η η η σα α
 ας τον θα α να α α τον. ᾠ Α νε λη φθη
 ης ε ε εν δο ο ο ξη η ᾠ ο τα συ υμ παν τα
 πλη ρων ᾠ και α πε στει λας η μιν Πνε ευ μα
 θει ει ει ον, ᾠ τδ α νυ μνειν και δο ο
 ξα α ξει ει ν Σδ την θε ο ο ο τη η η η τα

Ο β'. — Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χείρας· ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιásεως.

Α να λα μ βα νο με νδ Σδ Χρι στε ᾠ

εκ του ο ορθων Ελαι ων, αι Δυναμεις
 ο ορωωσαι, Ε τε ρατη ε τε ρα α ε βο ο
 ων: Τις ε εστιν ου ου ου ου το ο ος; και
 φη σι ι προς αυ τα ας: Ου ουτος εστιν ο
 κραι ος και αι Δυ υ υ να α στης. Ου
 ου ου το ος ε ε εστιν ο Δυ να το ος ε
 ε εν πο λε ε μω. Ου ουτος εστι ι ι ιν α
 λη θως ο Βα σι λευς της δο ο ο ξης. και
 ι να τι Αυ του ε ρυ θρα α τα ι μα α α τι
 α; Εκ Βο σο οορ η η η η η η
 κει ο ο περ ε στι ι της σα ρ κο ο ος.
 Αυ τος δε ως Θε ος, εν δε ξι α κα θι σας της Με
 γα λω ω συ υ νης, α πε στει λας η μιν το Πνε

ε ε ευ μα το Α α α α α α γι ι ι ι

ον. ι να ο ο ο δη γη η ση και σω ση τας

ψυ χα α ας η η η ημων Ὁ α'. Ἀνάβηθ ὁ Θεὸς ἐν ἀλλαγμῷ. Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Δ

Α νε λη φθης ε εν δο ο ο ξη εν τω Ο

ρειτων Ε λαι ων Χρι στε ο θε ο ος ε νω

πι οντων Σων Μα θη των, και ε κα α

α θι ι ι ι ι ι σας εν δε ξι α α του Πα

α τρος ο τα συμ παντα πλη ρω ω ωωντης θε

ο ο ο τη η η τος και α πε στει λας αυ

τοις το Πνε ε ευ μα το Α α α γι ον

το φω τι ζον και στη ρι ι ι ζον και α γι α α

ζον τας ψυ χα α ας η η η ημων

Ὁ β'. Δόξα, Καί νυν. Ἦχος Πά (Ρ.4σμος) χ (ε=104)
Α νε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βη η α νε εε βη ο θε ε ο ο ος *π' Τὸ αὐτὸ καὶ οὕτω :*

A α νε ε ε ε βη η ο θε ε ο ο ος

εψ α α λα α α α α λα α εν α λα

α λα γμω, Κυ υ υ υ υ ρι ο ο ο ος

εν φω ω ω νη η η σα α α α α α α λ

πι γ γος, του α νυ ψω ω ω ω ω ω ω ω

σαι την πε σου ου σαν ει κο ο να του θ Α α

α δα α α μ και α πο στει ει λαι Πνε ε ε

εευ μα Πα ρα α α α α α κλη η η Πα ρα

α κλη η το ο ο ο ο ο ο ον του α γι α

α α α σαι τα ας ψυ χα α ας η η η η

μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω *Τρισάγιον—και τὸ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ*

Ἦχος Δ' Δι **A** νε λη φθης εν δο ξη Χρι στε ο θε

 ος η μων χα ρο ποι η σας τους Μα θη τας

 τη ε πα γγε λι α του Α γι ου Πνευ ευματος,

 Βε βαι ω θεν των δι α της ευ λο γι

 ι ι ας, ο τι Συ ει ο Υι ος του θεου,

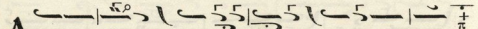

 ο λυ τρω της του κο ο ο σμου 'Εκ γ'. Τὸ τέλος τοῦ Γ' μου ου

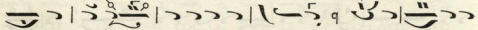
Ο ΟΡΘΟΣ

Τῇ Πέμπτῃ πρωτῆ Ἐβλογητὸς ὁ Θεὸς — «Βασιλεὺς Οὐράνιου». — Τρισάγιον. —
 Δεῦτε προσκυνήσωμεν. — Ὁ Ν΄ Ψαλμὸς καὶ εἶτα ψάλλομεν τὰ

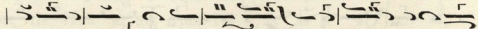
ΙΔΙΟΜΕΛΑ ΤΗΣ ΛΙΤΗΣ 132
 Ἡχος ᾠ Πα χ (= 000)

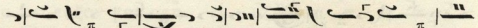
 A νελ θων ει εις ου ου ρα α νος,

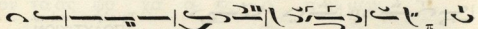
 ο θεν και κα α τη η η η λ θες, α μη ε α α α

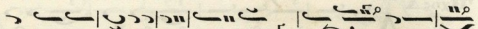
 σης η η μας ορ φα νου ου ους Κυ υ ρι ι

 ι ε. ελ θε τω σθ το Πνε ευ μα, φε

 ρον ει ρη η η νη η ν τω Κο ο ο ο σμω' φ δει

 ξον τοις υιοις των αν θρω πων ε ερ γα δυ να

με ως Σου Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α Σοι π ρ

A α νη η η η η λ θες Χρι στε ε γι προς

τον α ναρχον Πα τε ε ε ρα α α Σου, π ρ ο

των α πε ρι γρα απτων Αυ του θ κολ πων μη η

η χω ρι ι σθεις, ρ και προσ θη κην αι αι Δυ να

μεις γι τη αι νε εσει του Τρι σα γι ου + θ κ ε δε ε

ε ε ξα α αν το, ρ αλλ Ε ε να Υι ον και

με τα την ε ναν θρω πη σιν γι ε γνωρισαν

Σε Κυ ρι ι ε, μο νο γε νη η του Πα τρος· π εν πλη

η θει Σω ω ω ω ν οι κτιρ μων γι Ε λε η σο ο ο ν

η η η μας π ρ

Oι Α γγελοι Σθ Κυ ρι ι ε, π τοις Α πο [στο

ο λοις ε ε ε λε ε ε γον. ρ Αν δρες Γα

α λι ι λαι οι, γη τι ε στη κα τε βλε ποντες

ει εις τον Ου ρα α νο ο ον; γη Ουτος ε στι

ι Χρι στο ο ος ο ο θε ε ε ος, ο

α να λη φθεις αφη μωνεις τον Ου ρα α νον' γη

Ου ουτος ε λευ σε ε ται πα α λιν, ον

τροπον ε θε α σα σθε Α αυ τον γη πο ρευ ο

ο με νον εις τον Ου ου ρα νο ο ο ο ο ο γο

ο ο ο ο ο ον. ο Λα τρευ σα τε Αυ τω ω

ω γη εν ο σι ο τη τι ι ι και Δι και αι

ο ο ο συ υ υ νη Ἦχος Δ'
Πα

Ο τε πα ρα γε γο ο νας ε πι το Ο ρος Χρι

στε ε των Ε λαι αι ων. Πα τρος επι τε λε ε

ε σαι αι την ε ευ δο κι ι ι ι αν, Ε ε ξε

ε στησαν οι ουρα ανι οι Α α α γγε ε

ε λοι, και ε ε φρι ξαν οι κα α α τα α

χθο ο νι ι ι οι' πα ρι σταν το δε ε

οι μα θη ηται, με τα χα ρας ε εν τρο μοι

ως ε ε ε λα α α λεις αυ τοις' ως θρονος

δε η τοι μα στο εξ ε ναν τι ας Νε φε ε ε

ε λη η προσ με ε ε ε νου ου ου σα.

πυλας δε ο Ου ρα νος δια πε τα α α σας

τω κα αλ λει ει ε φαι αι αι νε ε ε το

και η η γη τος κρυ πτη η η ρας α να α κα α

λυ υ υ πτει. Α δα αμ την κα τα βα σιν

ως γνωσθηναι και την α αυ θις α να α α

α α α βα α α σιν. Αλλ ι χνημεν υ ψου

σααξ Σα α αυ τω^η ως ε νω ω σααξ συν ε
 παθες^η ως α πα θης παθων δε συν ε δο ο ο
 ξα α α σααξ. η Αλλ οι Α σω μα τοι, λ Τις εστιν
 Ου ου τοξ, ε ε ε ε ε ε ε λεγον, ρλ ο
 ω ραι ος Α α νηρ; ρλ αλλ ουκ ανθρωπο ος μο
 ο ο νον, θε ο ος δε και α α α α αν
 θρωπος, ρλ το συν αμ φο τερον το φαι νο ο ο
 με ε ε νον. η Οθεν ε εξ αλ λοι οι οι Δγ
 α γγε ε λοι, ρ εν στο λαις περι ι πτα με ε νοι
 τους Μαθη η τας λ Α ανδρες ε βο ο ων, Γα α
 λι ι λαι αι αι οι, ρλ Ος αφ η μων πο ρευ
 ε ε ται ρλ ου τοξ | η σους α ανθρωπος θε ε
 ος ρλ θε αν θρω ποξ ρλ πα α λι ν ε ε

ρος των Ε λαι ων, ^Δ ε χων την Τε κου σααν
 Σε τον Ποι η την και παντων Δη μι ι ου ου
 ουρ γον' ^π η την γαρ εν τω Πα θει Σου μη τρι ι
 κως παν των υ πε ερ αλ γη η η σα α α
 σαν ^π ε δει και τη δο ξη η της σαρ κο ο ος
 Σδ υ περ βαλ λου ου σης α α α πο λα α
 α α αυ sai χα α α ρας ^π η Η ης και η
 μεις με ε τα σχο ον τες ^Δ τη εις Ου ρα α
 νους Α νο δω ω Σδ, Δε σπο τα ^Δ το
 με ε γα α Σου ου ε λε ε ος ⁶ η το εις η μα
 ας γε γο νο ος δο ξα α ζο ο ο με ε ε εν

Είτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος.—Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ Ἀπολυτίκιον τρις—Τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν δις—Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον

ΠΡΟΚΕΙ- ⁶
 ΜΕΝΟΝ ^κ **Α** νε ε ε βη η ο θε ος εν α λα

ΩΔΗ Γ'. Δυ να μει τδ Σταυ ρθ Σθ Χρι στε, στε ρε
 ω στον μδ την δι α νοι αν εις το υ μνει ει ν
 και δοξα ζειν Σθ την σω τη ριον Α να α λη η ψιν

ΩΔΗ Δ'. Ει σα κη κοα Κυ ρι ε την α κο η ν της δυ
 να στειας τδ Σταυ ρθ Σθ γ' Ο Πα ρα δεισος η
 νοι γη δι Αυ του και ε βο η σα Δο ξα τη
 Δυ να αμει Σου Κυ υ ρι ι ε

ΩΔΗ Ε'. Ορ θρι ζον τες βο ω μεν Σοι. Κυ ρι
 ε σω ω στον η μας Συ γαρ ει θε ος ημων
 εκ τος Σθ α αλλον θκ οι δα α μεν

ΩΔΗ Ζ'. Ε κυ κλω σε με α βυσσος, τα φη
 μοι το κη η τος ε γε νε το ε γω ω
 ω δε Ε βο η σα προς Σε ε ε τον φι λαν θρω

πον, και ε σω σε ε με η δε ξι α σου Κυ

ρι ι ε

ΩΔΗ Ζ'.

Ο εν κα μι ι νω πυ ρος γι τδς υμνο

λογθς σω σας Πα ι αι δας. Ευ λο γη τος ο θε

ος ο των Πα τε ρων η μων

ΩΔΗ Η'.

Τ ον εκ Πα τρος προ αι ω νων γεν τη θεν

τα Υι ον και θε ον, και επ ε σχα α των των

χρονων σαρκω θεν τα εκ Πα ρ θε νθ Μη τρος, Ι

ε ρεις υ μνει τε, λα ος υ πε ρ ψου ου τε εις

παν τας τδς αι ω ω νας

Μετά τόν Κανόνα ψάλλονται
αί Καταβασίαι «Θείω καλυφθείς»,
έν σελίδι δέ 235 καταχωρίζεται
ή θ' φδὴ τοῦ Κ. τῆς Ἀναλήψεως

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΨΑΛΜΟΥ 138

ΩΔΗ Α' Θ ει ει ω κα α λυ φθεις ο ο βρα δυ

γλω ω ω σ σο ος γνο ο ο φω, κ Ερ ρη η

το ρευ σε τον θε ε ο ο γρα φο ον Νο ο ο

μον. ρ Γ λυ θν γαρ εκ τι ι να α α ξας
 ομ μα α α α το ος νο ο ο ου, κ Ο ρα
 α το ον Ο οον τα α και αι μυ ει ει ται Πνευμα
 το ος Γνω ω ω σιν κ γε ραι αι αι
 αι αι ρων εν θε ε ε ε ο ις το ις α α σμα σι ι
 ρΔΗ 6
 Γ. κ β' Ε ρ ρη ξε γα στρος η η η τε κνω
 με εν η ης πε ε ε ε δας, κ Υ υ βριν τε ε
 δυ υσ κα α θε ε κ τον ευ τε κνου με ε ε
 η ης, ρ Μο ο νη η προ σε ευ χη της Προ φη τι
 ι δος πα α α α λαι Α α αν η ης κ φε
 ρου θ σης Πνεε ευμα α συν τε ε τρι ι μ με ε
 ε νον, α Προς τον Δυ να α α α στη η ην κ
 και Θε ο ο ν των γνω σε ω ω ν

Από χορού

ρΔΗ Δ' 6 κ

β' | **A** α α ναξ α να ακτων, οι οι ο ος
 εξ οι οι θ θ μο ο ο ο νοος Λο γος προ
 ο ελ θων Πα τρος εξ α ναι αι τι ι ι ου, ρ
 Γ σο σθε νες Σου ου Πνε ε ευ μα τοι οις A
 πο ο ο στο ο ο λοις λ Ιη μερ τε ες εξ ε
 ε πεμ ψα ας ως Ε ευ ε ε ερ γε ε ε της ρ
 Α δου σι ρ δο ο ξα τω κρα α α τει Σου Κυ
 ρι ε ε ΩΔΗ Ε' 6
λ

Λυ τη η ρι ον κα α θα αρ σιν α α αμ
 πλα α α α κη μα α των λ Πυ ρι ι πνο
 ον δε εξα σθε Πνευμα το ος δρο ο ο σον ρ
 Ω τε ε κνα φω το ο μο ορ φα τη ης Εκ κλη η
 η σι ι ι ι ι ας λ Νυ υν εκ Σι ω ω ων

γαρ ε ε λ η η η λ υ υ θε ε νο ο ο

μος. Η η γ λ ω σ σο πυρ σο ο μορ φο ο ς Πνευ

μα α α α το ο ς χα α α ρ ι ς

λα σ μ ο ς η μ ι ν Χ ρ ι σ τ ε και σ ω

ω ω ω ω τ η η ρ ι ι ι α, Ο Δε σ π ο ο

τ η η η ς ε ε λ α μ ψ α ς εκ τ η ς Πα αρ θε ε ε

νου, Ι ι ν ω ς Π ρ ο φ η η τ η ν θ η ρ ο ς εκ θ α λ α τ

τι ι ι ο υ σ τ ε ε ρ ν ω ω ν Ι ι ω ν α αν

τ η η ς φ θ ο ρ α α α α ς δι ι α αρ

πα α α σ η ς Ο ο ο λ ο ν τ ο ν Α α δ α μ

πα γ γε ε ε ν η η η πε π τ ω ω ω κ ο ο

ο τα

Σ υ υ μ φ ω ν ο ν ε θ ρ ο ο η η σ ε ν ο ρ γ α α ν ω ν

με ε ε ε λος κ Σε εβειειντο χρου
 σο ο τευκτον α ψυχοον βρε ε ε τας ρ
 Η του Παρακλητου δε φωσφοοροος χα α α
 ρις κ σε βα α σμι α ζει τδ βο ο α α
 αν. γη Τρι α α ας μο ο ο νη Ι σο σθε ε
 νης Δ Α α ναρ χος, Ευ λο ο ο ο γη η το
 ο ος ει.

Ἔτερον τέλος

Ἔτερον τέλος Δ
 Α ναρ χος ευ λο ο γη η το ο ος ει ει
 Ω Δ Η Η'. Αἰνοῦμεν, Εὐλογοῦμεν

καιπροσκυνου ουου μεν τοον Κυ υ ρι ι ο ον κ
 Λυ ει τα δε ε σμα Δ και αι δρο ο σι ζει
 ει ει ει την φλο ο ο γα κ ο ο ο τρισ
 σο φε ε γγη ης της θε αρ χι α ας τυ υ υ
 ποσ ρ Υ μνθ σι Παι αι αι δεσ, Δ ευ λο

ο ο γει ει ει δε το ο ον μο ο ο ο ο νον
 Σω τη η ρα και πα αν τουρ γο ον ως Ε ευ
 ε ερ γε ε ε την Η Δ η η μι ουρ γη
 θει ει ει ει σα συμ πα α α σα κτι ι σι ι
 ι ι ις.

Είτα ὁ Διάκονος «Τὴν Θεοτόκον»
καὶ ψάλλεται

Η Θ΄ ΩΔΗ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Κε

α'—1. \sum ε την υ περ νουν και Λο ο γον Μη τε
 β'—2. \sum ε τον Λυ τρω την του κο ο σμου Χρι στο
 1.— ε ρα Θε ου γη την εν χρο νω τον Α χρο νον
 2.— ον τον Θε ον οι Α πο στο λοι βλε πον τες
 1.— α φρα στως Κυ η σα σαν οι πι στοι ο
 2.— εν θε ως υ ψου με νον με τα δε ους
 1.— μο φρο νως με γα λυ νο μεν.
 2.— σκι ρ των τες ε με γα λυ νον.
 α'3— \sum ου την Θε ω θει σαν σα αρ κα ο ρω
 β'4— \sum ε των Α σω μι των Τα α ξεις Χρι στε
 3.— ων τες Χρι στε, εν τω υ ψει οι Α γγε λοι
 4.— ε ο Θε ος, εν νε φε λαις αι ρο με νον

3.— αλ λη λους δι ε νευ ον. ^z q Α λη θως Ου

4.— ι δου σαι ε κραυ γα ζον Τω της δο ξης

3.— τος ε στι ιν ο Θε ος η μων. ^x q

4.— Βα σι λει ει πυ λας α ρα τε.

5.— α' Σ ε τον κα τα βαν τα ε ε ως ε σχα α του

της γης ^v γη και τον αν θρω πον σω σαν τα ^v γη και

τη α να βα σει Σου α νυ ψω σαν τα του τον,

με γα λυ νο μεν ^x q

6.— β' Χ αι ρε Θε ο το κε Μη η τηρ Χρι στου του

Θε ου γη ον ε κυ η σας γη ση με ρον εκ γης

α νι πτα με νον q συν Α γγε λους ο ρω σα ε με γα

λυ υ νες Εις ἄλλος (Ἄπα; γηγενής)

Ἦχος Δ' ⁶ λ
 Τῶν τροπαρίων προτάσσεται τὸ ἔξης Μεγαλυνάριον :

Α γγε λοι την α νο δον του Δε σπο του q ο ρων

τες ε ξε πλητ τον το, κ πως με τα δο ξης ε πη ηρ

θη α πο της γη ης εις τα α α νο Τροπάρια

1. α' Ω των δωρε ω ων λ των υ περ κα τα λη

ψιν! Ω μυστη ρι ι ου φρικτου λ παν των ο Δε σπο

ζων γαρ η εκ γης α παι αι ρων προς τα Ου ρα νι

α λ τοις Μαθη ταις α πε στει λε Πνευ μα το Α

γι ι ον δλ το φω τι ι ι ι ι ι ι ι ι σαν του των

την δι α νοιαν, λ και πυ ρι νους τε λε ε σαν εν

χα ρι τι *Αγγελοι την ανοδον του Δεσπότου 6 λ

β' Σ τι φει Μαθη των ο Κυ ρι ος ε φησεν δλ

Υ μεις κα θι σα τε λ εις Ι ε ρο σο λυ υ μα η κα

γω εκ πε εμ ψω υ μιν Πα ρα κλη τον αλ λον λ

Πα τρι τον συν θρο νον κα μοι ο μο ο τι ι μον, δλ Ον

ο ρα α α α α α τε α να λαμ βα νο με νον λ

και νε φε ε λη φω το ος ε πο χου με νον 6
κ

Δόξα Πατρί. Ἄγγελοι τὴν ἀνοδὸν τοῦ Δεσπότη

3.-α' **Η** ρ θη εμ φα νω ως λ η με γα λο πρε πει α

Α νωθεν των Ουρα νων κ του σαρ κι πτω χευ σαν τος π
q

και συν ε δρι ι α Πα τρος τε τιμη ται κ φυ σις η

μων η εκ πτω τος. Δ Πά νη γυ ρι σω μεν Δ και συμ

φω ω ω ω νως παν τες α λα λα ξω μεν κ και κρο

τη σω μεν χει ρας γη θο με νοι κ Και νῦν. Ἄγγελοι τὴν
ἀνοδὸν τοῦ Δεσπότη

4.- **Φ** ως το εκ φω το ος εκ λαμ ψαν παν α μω με εκ

Σου α νε τει λε κ και την α μαυ ρο τη η τα π
q της

α θε ι ι ας πα σαν δι ε λυ σε κ και τῶς νυ

κτι κα θευ δον τας ε φω τα γω γη η σε Δ Δι

α του ου ου ου το ο παν τες κατα χρε ος Σε 6
κ

εις αι ω νας α ει μα κα ρι ζο μεν Η ΚΑΤΑΒΑΣΙΑ
ΤΗΣ Θ'. ΩΔΗΣ 6
κ

Χαι αι ροις Α α α νασ σα Δ Μη η η
 τρο ο παρ θε ε ε ε ε νο ον κλε ε ε ος. κ Α
 παν γαρ ευ δι ι νη η το ον ε ευ λα α α α
 α λο ον στο ο ο μα, κ Ρη τρε ε ευ ον Δ ου
 ου σθε ε νει σε ε με ελ πειν α α ξι ι ι
 ως. ρ Ι λι γγι α α α δε ε Νους Δ α
 α πας Σου το ο ον Το ο ο ο κο ον Νο ο ο
 ει ειν Δ Ο ο θεν Σε συμ φω ω ω νως δο ο
 ξα α ζο ο ο με ε ε ε εν

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ. Ψαλμος Δι (Ρ.3σμος) χ

Των Μαθη των ο ρων των Σε α ανε λη η
 φθης, Χρι στε ε ε, προς τον Πα τε ρα συν ε ε δρι
 α α α ζων. Α γγελοι προ τρε χον τε ες ε

κ ρ α υ γ α ζ ο ν α ρ α τ ε π υ υ λ α ς α α ρ α τ ε
 ο Β α σ ι λ ε υ ς γ α ρ α ν η η λ θ ε π ρ ο ς τ η ν α ρ χ η
 φ ω ω τ ο ν δ ο ο ξ α ν ^{Τρις} Ε ι ς τ ο υ ς Α ι ν ο υ ς ψ α λ λ ο μ ε ν τ α π ρ ο σ ό -
 μ ο ι α ε ι ς 4 δ ε υ τ ε ρ ο υ ν τ ε ς τ ο α'.

ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ (Τῶν Ουρανίων
Ταγμάτων) (Εἰς ἀγῶν Εἰρημολογικὸν μέλος).

Ἦχος α' Πζ ^Δ ^π ^χ

α'. Αἰνεῖτε Αὐτὸν
ἐπὶ ταῖς δυνα-
στείαις Αὐτοῦ αἰ-
νεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ

π λ η θ ο ς τ η ς μ ε γ α λ ω σ υ ν η ς Α α υ τ ο υ
 Α γ γ ε λ ι κ ω ω ς ω ς ο ι ο ι ε ε ν κ ο ο σ μ ω
 π α ν η η γ υ ρ ι ι ι σ ω μ ε ε ν η τ ω ε
 π ι θ ρ ο ο ν ο υ δ ο ο ο ο ο ξ η ς θ ε ω ε ε
 π ο ο χ ο υ μ ε ε ε ε ν ω η κ ρ α υ γ α ζ ο ν τ ε ς τ ο ν
 υ υ υ υ υ μ ν ο ν . Α α γ ι ο ς ο ς ε ι , ο Π α
 τ η η η η ρ ο ο Ο υ ρ α α α ν ι ι ι ο ς η
 ο σ υ ν α ι ι δ ι ι ο ς Λ ο ο ο ο γ ο ς Α α α
 γ ι ι ο ο ο ς ε ι κ α ι τ ο Π ν ε υ ε υ μ α τ ο ο Π α ν
 α α α α γ ι ι ι ο ν (Δις) ^π ^η

Ὁ β' Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ (Καὶ ψάλλετε αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ) και κι ι θα α α ρα α τὸ ἀνατόρω).

Ὁ α'. Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰτεῖτε Αὐτόν ἐν χορ δαι αι αι αι αις και ο ορ

γα α α νω ὦ Οἱ αρ χη γοι οι οι των

Αγ γε ε ε λων ἁ κα τα νο ουν τε ε ες

Σω τηρ η το της α νο ο δου ξε ε ε ε ε

νον ἁ δι η πο ο ρουν αλ λη η η η λους. η

Τις η θε α Α α α αυ τη ἁ α αν θρω πο

ος μεν ἁ τη μορ φη η η η ο ο ο ρω ω ω με

ε ε νο ος. η ως δε θε ος υ περ α ανω ω

των Ου ου ου ρα α α ανων ἁ με τα σω ω μα

το ος αα νε ε ε ερ χε ε ε ται π η

Ὁ β' χορός : Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν κτύβαις εὐχόις. Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν κτύβαις ἀλαλαγμοῦ χ πα σα πνο η χ αι νε σα

αα τω τον Κυ ρι ι ον ἁ Οἱ Γα λι λαι αι

αι οι οι ο ο ρω ωωντες α να α λη φθε ε εν
 τα α α Σε ε ρ α πο του Ε ε λαι ω ω ω
 ω ω νος με τα σω ματος Λο ο ο ο γε ε, ρ
 η κουον Α γγε ε ε ε ε λων βο ωων των α
 αυ τοις Τι ε στη η η καα τε βλε ε ε πον
 τε ες; ρ Ου ου τος ε λε ευσε ται πα α α
 λιν μεε τα α σαρ κο ο ο ο ος καθον τρο
 οπον ε ε θεε α α α α σα α α σθε

Δόξα—Και νυν. *Ύμνος* Δι

Ε τε ε ε χθης ως αυ το ο ος η
 θε ε ε ε ε ε λησας. Ε ε φα α α
 νη η ης, ως αυ το ος η η η βου λη η η
 θης. Ε ε πα θες σαρκι ι ι ι ι ο ο

θε ο ο ο ο ο ος η η μων. Εκ

νε κρω ω ω ωνα ανε ε ε στη ης Πα

τη η ηη σας το ον θα α α α να α α

τον. A νε λη η η η η φθη ης εν δο ο ο

ξη ο τα συ υ υ υ υμ παν τα πλη

ρω ω ω ωων. Και α πε εσται λας η η

μι ι ιν Πνευ μα θει ει ει ει Πνευ μα

θει ει ει ον του α νυ μνει ει ν και

δο ο ξα α ζει ει ν Σδ τη ην Θε ο ο ο

τη η η τα

Δοξολογία καὶ ἐν τέλει τὸ Ἀπολυτίκιον.
Εἰς τὴν Λειτουργίαν. τὰ Ἀντίφωνα
τῆς Ἑορτῆς, ὧν τὸ β' ἔχει ὡςδε :

Σω ω στον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν δο

ξη α να λη φθεις αφ η μων εις τδς Ου ρα νους

ψα αλλον τας Σοι Αλλη λου ι α

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ Ἦχος Δι

Δ
 Α νε ε βη ο θε ος εν α λα λα
 γμω Δ Κυρι ος εν φω νη η σαλπιγγος 6, Σω σον
 η μα ας Υι ε ε θε ου 3, ο εν δο ξη α να
 λη φθεις αφ ημων εις τους ου ρα νου ου ους 3
 ψα αλ λον τα α ας Σοι Αλ λη λου θ ι α

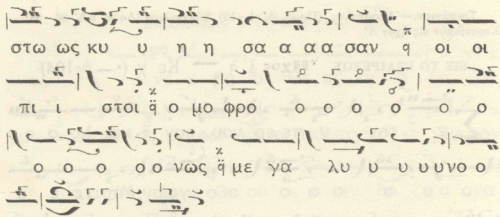
ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ (Αὐτόμελον) Ἦχος Βου

Τ ην υ περ η μων πλη ρω σας οι κο νο μι ι
 ι ι ι αν, 3 και τα ε πι γης ε νω σας τοις
 ου ρα νι ι οις, 3 α νε λη φθης εν δο ξη Χρι στε
 ο θε ο ος ημων, 3 ου δα μο θεν χωρι ζο ο
 με νος, 3 α λλα με νων α δι α α στατος 3 και
 βο ων τοις α γα πω ω σι Σε. 3 Ε γω ει μι ι
 μεθ η μων 3 και ου δεις καθ υ μω ω ων

Τρισάγιον.—'Απόστολος (Πραξ. Α'. 1—12) Εὐαγγέλιον (Λουκ. ΚΔ' 36—53).—
Χερουβικὸν εἰς ἤχον Δ'.

Εἰς τὸ ἐξαίρετος. Ἦχος λ' ἠ' — Κε' χ' (—=104)

\sum ε την υ πε ερ νου ουν $\overset{\times}{\eta}$ και λο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο γο ον Μη τε ε ε
ρα α θε ε ε ου $\overset{\times}{\eta}$ την εν χρο ο ο ο ο νω ω
τον α α α χρο νον $\overset{\times}{\eta}$ αφρα α α στως κυ υ
η η σα α α σαν $\overset{\times}{\eta}$ οι πι στοι οι ο μο
φρο ο νως με εγα λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε
ε εν ΕΤΕΡΟΝ Ἦχος πλ. α'. Πά
 π η \sum ε ε τη η ην υ πε ερ νου ου ου ουν
και λο ο ο ο ο γο ον Μη τε ε ε ρα
α θε ε ε ου ου $\overset{\times}{\eta}$ την εν χρο ο ο ο νω ω $\overset{\times}{\eta}$
το ο ον α α α α α α α α α α χρο ο
ο νο ο ον $\overset{\times}{\eta}$ α φρα α α α α α α

 στω ως κυ υ η η σα α α σαν ρ οι οι
 πι ι στοι ᾗ ο μο φρο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο νως ᾗ με γα λυ υ υ υ υνο ο
 Ο ΜΕ Ε Ε Ε Ε ΕΝ

*Ετερον ἰδὲ ἐν σελ. 196.

Κοινωνικόν, «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος» τοῖς ἦχον δ' ἀμίμητον μουσικόν ἔργον τοῦ διδασκάλου Πέτρου Λαμπαδαρίου. — Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ» — Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου — καὶ Ἀπόλυσις.

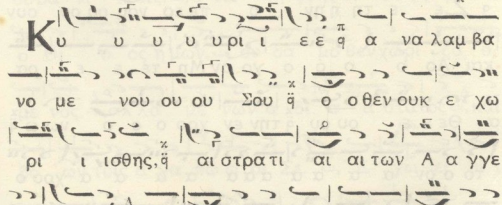
ΕΙΔΗΣΙΣ. Ἐφεξῆς μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς στιχολογοῦμεν *τὴν Τιμιωτέραν*. Εἰσοδικὸν *Δεῦτε προσκυνήσωμεν*, ὃ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς — Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» *Ἄξιόν ἐστιν*, — Εἰς τὸ «Μετὰ φόβου Θεοῦ» *Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*.

ΜΕΘΕΟΡΤΑ ΔΟΞΑΣΤΙΚΑ

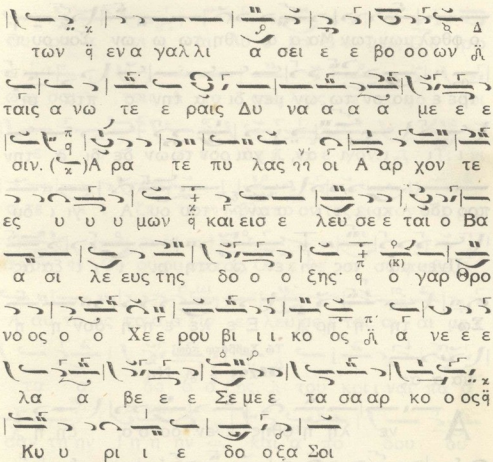
ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ Ἰδιόμελα Ἐσπερινοῦ 1) ἠ' Ἀνεθῶν εἰς οὐρανοῦς 2) ἠ' Ἀνῆλθε; Χριστέ, 3) «Οἱ Ἄγγελοί Σου Κύριε» Ἦχος α' (σελ. 218) Δόξα (τοῦ Ἁγίου) Καὶ νῦν «Ἐτέχθης, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας» (σελ. 214 ἢ 242). Προκείμενον Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ (σελ. 71). Καὶ νῦν Ἀποστίχων Ἐν τοῖς Ὁρσεῖ τοῖς Ἁγίοις (σελ. 208).

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΠΡΩΤ' Εἰς τοὺς Αἶνους Ἦχος πλ. ᾗ

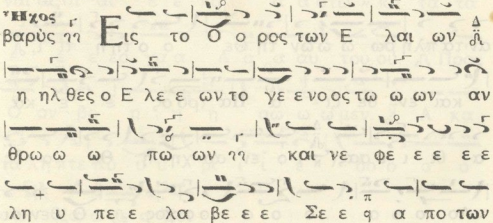

 Κυ υ υ υ υ ρι ι ε ε ᾗ α να λα μ βα
 νο με νου ου ου Σου ᾗ ο ο θεν ου κ ε χω
 ρι ι ισθης, ᾗ α ιστρα τι αι αι των Α α γ γε
 ε ε λων ᾗ και πα αντων των Α σω μα α α

 των ἡ ενα γαλλι α σει ε ε βο οοων ἁ
 ταις α νω τε ε ραις Δυ να α α α με ε ε
 σιν. (x/z) Α ρα τε πυ λας ἡ ἡ οι Α αρ χον τε
 ες υ υ υ μων ἡ και εισ ε λευ σε ε ται ο Βα
 α σι λε ευς της δο ο ο ξης ἡ ο γαρ θρο
 νο ος ο ο Χεε ρου βι ι ι κο ος ἁ α νε ε ε
 λα α βε ε ε Σε μεε τα σααρ κο ο ος ἡ
 Κυ υ ρι ι ε δο ο ξα Σοι

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ «Σήμερον ἐν οὐρανοῖς» *Ηχος πλ. β' (σελ. 227) και τὸ ἔξης εἰς τὴ ἀπόσιχα.

 *Ηχος β' Εἰς το Ο ο ρος των Ε λαι ων ἁ
 η ηλ θεο ο Ε λε ε ων το γε ε νο ος τω ω ων αν
 θρω ω ω πω ων ἡ και νε φε ε ε ε ε
 λη υ πε ε λα βε ε ε Σε ε ἡ α πο των

ο φθαλμων των Μα α α θη τω ω ων Σου ου γη
 τρε ε μο ον τω ων μεν δι α την ο πασι
 ι ι ι ι αν, α̣ χαι ρον τωων δε δι α την
 προ σδο κι ι ι ι α αν γ του ου Α γι ι ου
 Πνευ μα τος γη εν ω στη ρι ι ι ι ξα ας
 Σω τη η ηρ α̣ Ε ε λε ε η η σον η η
 μα α ας Τῷ Σαββάτῳ πρωτῷ
Ἰηχος ἅ ἁ ἁ Νη

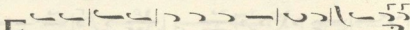
Α νε λη η φθης ε εν δο ο ο ξη η α̣
 α πο γη η ης ει εις Ου ρα α νους, α̣ ο πα
 αν τα πληρω ω ωων τη θε ο ο τη η τι ι, α̣
 και εν δε ξι α̣ Πα τρο σς ε ε κα
 α θι ι ι σας(α̣) ο εν αρ χη η θε ο ος
 «Λο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γος. α̣ Ο θεν αι

Ου ρα α νι ι αι Δυ υ να α α μεις Ο ο ρω
 ω ω σαι λ τοις Α πο στο λοις ε ε μφο βοι
 ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε γον. ρη Τι νι
 α τε νι ι ζε τε ηη βλεπο ον τες εις τον Ου ρα
 ανον; ηη Ου ου ου ου τος, Ον ε θε α σα α σθε, λ
 Α αυ το ος πα α α λιν ε λευ σε ε ται αι αι με ε
 τα α δο ο ο ξης, ρη του κρι ναι πα α
 σαν τη ην Γη η η ην και α πο δου ου
 ναι αι αι αι ε ε κα α α στω λ κα τα τα
 ε ε ε ε ρ γ α α Α α α αυ του ου. ρη Προς
 Ο ον βο η η η η σω ω ω μεν. ρη Α κα
 τα λη πτε Κυ υ υ ρι ι ι ε δο ο ο ο
 ο ο ξα α α α Σοι

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Α' Κάθισμα τοῦ ψαλ-
τηρίου εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» (ἤχος πλ. β' σελ. 205) ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ
φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου» ψάλλομεν εἰς μέλος μὲν στιχησαρικὸν τὰ 3 Ἀναστάσιμα
τοῦ πλ. β', ἤχου καὶ τὰ 3 πρῶτα Ἰδιόμελα τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναλήψεως (σελ.
206—208), εἰς σύντομον δὲ εἰρημολογικὸν μέλος τὰ 4 προσόμοια τῶν Ἁγίων Πατέρων
ὧν τὸ πρῶτον εἶναι τὸ πρωτότευτον (πρόλογος) τῶν προσομοίων τοῦ εἶδους τούτου
Ἄρχεται ὁ α'. χορὸς ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός».

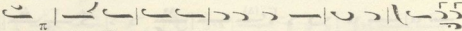
Ἦχος ζ
πλ. β'.

1.— α'. Ἐκ γὰ στροσε τε ε χθης προε ως φο ο

2.— β'. Τις Σου τον χι τω ω να Σω τερ δι ει ει

3.— α'. Κρη μνω πε ρι πι ι πτει της α μαρ τι ι

4.— β'. Α ρει ος ο α α φρων της παν α γι ι

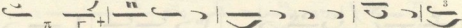

1.— ρου Ἐκ Πα τρος α μη η τωρ προ των αι ω ω ω

2.— λε Α ρει ος Συ ε ε φης ο της Τρι α α α

3.— ας, Α ρει ος ο μυ υ σας το φως μη βλεε ε

4.— ας τε τμη κε Τρι α α δος την μο ναρ χι ι ι

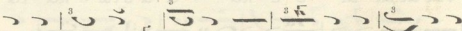

1.— νων καν Α ρει ος κτι σμα Σε και ου Θε ο

2.— δος τε μων την ο μο τι μον αρ χην εις δι

3.— πειν και θει ω σπα ρασ σε ται αγ κι στρω ται

ψ.— αν εις τρεις α νο μοι ους και εκ φυ λου ου

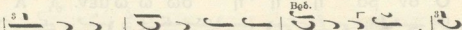

1.— ον δο ξα ζη, τολ μη συν α α πτων Σε ε τον

2.— ι αι ρε σεις ου τος η θε ε τη σε ε Σε

3.— οισ εγ κα τοις, πα σαν εκ δου σουναι τη ην ου

4.— ους ου σι ας. Ο θεν Πα τε ε ρες θε ε ο

1.— Κτι στην τοις κτι σμα σιν α φρο ο ο νως, υ

2.— ει ναι τον ε να της Τρι α α α δος ου

3.— σι αν και την ψυ χην βι αι αι αι ως αλ

4.— φο ροι συνελ θον τες αρθυ υ υ μως ζη

1.— λην πυ ρος του αι ω νι ου ε αυ τω θη ησαν
 2.— τος Νε στο ρι ον δι δα σκει Θε ο το κο ον μη
 3.— λος Ι ου δας χρη μα τι σας τη γνω μη και αι τω
 4.— λω πυ ρου με νοι κα θα περ ο Θε σβι τη ης Η

1.— ρι ζών. Αλλ η Συ νο δος η ε εν Νι και α
 2.— λε γειν. Αλλ η Συ νο δος η ε εν Νι και α
 3.— τρο πω. Αλλ η Συ νο δος η ε εν Νι και α
 4.— λι ας τω του Πνευ μα τος τε μνου σι ξι φει

1—3 Υι ον Θε ου Σε α νε κη ρυ ξε Κυ ρι ε Πα
 —4 τον της αι σχυ νης δο γμα τι σαν τα βλα σφη μον κα

1—3 τρι και Πνε ευ μα τι ι συ υν θρο νο ον
 4 θως το Πνευ μα Α πε ε φη η να το ο

Δόξα (Τῶν Ἁγ. Πατέρων) $\text{H} \chi \text{o} \varsigma \lambda \text{h} \text{c}$ Πά χ (C=104)

Τα α α ας μυ στι κα α α ας ση με
 ρον του Πνε ε ε ευ μα α τος σα α α αλ
 πι ι ι γγας, τους Θε ο φο ο ο ρου ους Πα
 τε ε ε ε ρα α α α α ας Α νε ε ε ευ φη
 η η μη η η η η η σω μεν τους με
 λω δη η η η η η η η σαν τας ρ

εεν με εε σω ω^(Δ) τη η ης Έε εκ κλη σι
 ι ι ας^{Βαδζ)} με ε ε ε ε ε ε λος γγ ε ναρ^{Κνε}
 μο ο νι ι ι ι ον^{ζζ} θε ο λο ο γι ι ι ι
 ι ι ι ας ρ Τρι α α α δα μι α α α αν
 α πα ραλ λα κτο ον^{ζζ} ου σι ι α αν τε ε
 και θε ο ο τη η η τα^π τος^(Κ) κα θαι ρε ε ε
 τα α ας α ρει ει ε. ει ει ει ου και Ορ θο
 δο ο ξων προ ο μα α α χους^(Δ) τους πρε
 σβε ευ ο ο τας πα αν το ο ο τε ε ε
 Κυ ρι ι ι ω^Δ ε λε η θη η η η η
 ναι^{ζζ} τα ας ψυ χα α ας η η η η μων

Καί νυν: «Τίς μή μακαρίσει Σε» — Εἰσοδος — Φῶς Ἰλαρόν — Ὁ Κύριος ἄβασίλευσεν — Ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ Τὰ Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β'. ἤχου.

Δόξα ρ Τ η ν ε τ η σι ο ν μ ν η μ η η ν σ η^(Δ)
 Ἦχος δ' Ηα

με ρον των θε ο ο ο φο ο ο ρω ων Πα

τε ε ε ρων η των εκ πα α σης της Οι κου

με ε νης συν α θροι σθε ε εν των η εν τη λαμ

πρα α α πο ο λει Νι ι κα ε ε ε ε ων, η των

ορ θο δο ξων τα συ στη μα τα η ευ σε βου ουν

τες πι στω ως ε ε ε ορ τα α α σω ω ω

μεν η Ου τοι γαρ τδ δει νου Α α ρει ει ου η

το α α θε ε ε ον δο ο ογμα ε ευ σε βο

ο ο φρο ο ο ο νω ως κα α α θει ει ει λον η

και της καθο λι κης Εκ κλη σι ι ι ας η Συν ο δι

ι κως του τον εξ ω στρα α α κι ι ι

σαν, η και τρα νω ως τον Υι ο ο ον του θε ε ου η

ο μο ου σιον και συν α ι δι ι ον προ των αι

ω νων ο ο ο ον τα ἄ τοις πα ἄ α σιν ε
 δι ι δα α ξαν ο μο λο ο γειν ἄ εν τω τη
 η ης πι ι στε ως Συμ βο ο ο λω, ἄ α κρι
 βως και ευ σε βως του ου ου ου το ο εκ θε ε ε
 με ε ε νοι. ἄ Ο θεν και η μεις ἄ τοις θει ει
 οισ αυ των δο γμασι ιν ε ε πο με νοι ἄ
 βε βαι ως πι στευ ο ον τες λα α τρε ε ευ
 ο ο ο ο μεν ἄ συν Πα τρι ι ι τον Υιυι ο ο
 ον ἄ και το Πνευ μα το Παν α α α γι ι ι
 υν ἄ εν μι α θε ο ο τη τι ι ἄ Τρι α
 αδα α ο μο ο ου ου σι ι ο ον
 Και νυν. Ἐχος δ'.
 «Κύριε τὸ μυστήριον
 (σελ. 225) Ἀπολυτίκια
 Ἀγγελικαὶ δυνάμεις -
 Δόξα τῶν Πατέρων.

Ἐχος
 δ' ἄ ἄ Υ ο περ δε δο ξα σμε νος ει Χρι
 στε ο ο θε ος η μων ἄ ο φω στη ρας ἄ ε

ρο ο ο ο ος εκ τω ων της οι κου με ε

ε ε ε ε νης πε ρα α α α των συν

δρα μω ω ω ω ω ω ων Πα τρο ο οος

και Υι υι υι ου ου και Πνε ευ μα α τος

Α α γι ι ι ι ου μι αν ου σι ι ι αν

ε δο ο γμα α τι σε και φυ υ υ υ υ υ

γυ υ υ υ σιν και το μυ στη η η η η η η

ρι ι ον της θε ο λο γι ι ι ι ι αας

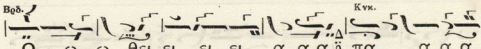
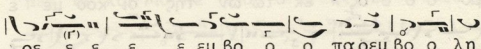
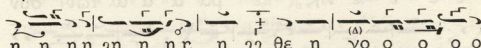
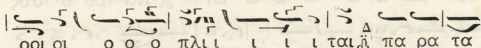
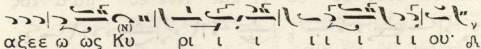
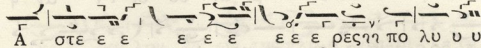
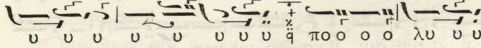
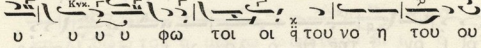
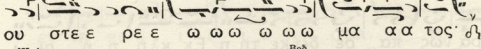
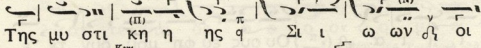
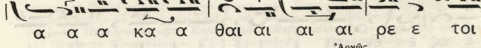
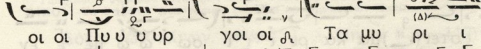
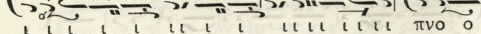
τρα νως πα ρε δω κε τη η Εκ κλη η η σι ι

ι ι ι α. Ου ους ευ φη μου ουν τε ε

ε ες ε εν πι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι σται μα κα ρι ι ι ι σω ω ω με ε εν

λε ε ε ε ε γο ο ο ο λε ε γον τες:

^{Βρδ.} ^{Κνκ.}
 Ω ω ω θει ει ει ει α α α πα α α α
^(Γ)
 ρε ε ε ε ε ε μ βο ο ο παρεμ βο ο λη
^(Δ)
 η η η η η η η η η η θε η γο ο ο ο ο ο
^Δ
 ροι οι ο ο ο πλι ι ι ι ι ται πα ρα τα
^(Ν)
 αξεε ω ως Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ου
^(Ν)
 Ἄ στε ε ε ε ε ε ε ε ρε ρη πο λυ υ υ
^{Βρδ.}
 υ υ υ υ υ υ υ υ πο ο ο ο λυ υ υ
^{Κνκ.}
 υ υ υ υ φω τοι οι του νο η του ου
^(Ν)
 ου στε ε ρε ε ω ω ω ω μα α α τος
^{Ἡπίος}
 Της μν στι κη η ης Σι ι ω ω ν οι
^{Κνκ.}
 α α α κά α θαι αι αι αι ρε ε τοι
^{Λεγθς}
 οι οι Πυ υ υ ρ γοι οι Τα μν ρι ι
^(Δ)
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι πνο ο

«ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ Ο ΧΟΡΟΣ» ΣΥΝΤΟΜΩΤΕΡΟΝ

^{2 4}
 Ήχος δ' Νη χ (= 112) Των Α γι ι ι ων Πα τε ρω
 ν ο χ ο ο ρ ο ο ο σ κ εκ των της Οι κου με ε
 ε ε νης πε ρα α α των συν δρα μων Πα
^{Βθδ.}τρο ο ος και αι Υι υι υι ου ου και
 Πνευ μα το ος Α α γι ι ι ου ου κ μι
 ι ι α αν ου ου σι ι ι αν ε δο
 γμα α τι σε και αι αι φυ υ υ υ υ σιν
 και το μυ στη η ρι ο ο ν τη ης θε ο
 λο ο γι ι ι ι ι ι ας κ τρα νως πα ρε
 ε ε ε δω ω κε τη Εκ κλη σι ι ι ι ι ι
 ι ι α. Ος ευ φη μουν τες εν πι ι ι
 στει μα κα ρι ι ι ι σω ω ω ω με ε εν

λε ε ε ε ε γο ο ο λε ε γον τες. ρι
 Ω ω ω θει ει ει ει ει ει ει α πα
 ρε εμ βο ο λη η η η η η η η η θε
 η γο ο ο ροι οι ο πλι ι ι ι ι ι ι ται (N)
 πα α ρα α τα α ξε ω ως Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ι ου. (K) Α στε ε ε ε ρες ρ
 πο λυ υ υ υ υ υ φω τοι οι ρ
 τδ No η του ου ου στε ρε ω ω ω ω ω ω
 μα α α τος. ρι Της Μυ στι κη ης Σι ι
 ω ω ν ρ οι α κα θαι αι αι αι ρε ε τοι
 οι οι Πυ υ υ υ ρ γοι. ρι Τα Μυ ρι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι πνο ο τα Μυ ρι ι ι
 πνο α α + Α α α αν θη η η Α αν θη

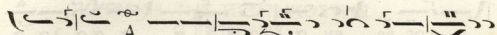
του Πα ρα δει ει ει ει ει ει σου. ρ
 Τα πα α γ χ ρ υ (ϛ) σα α στο ο μα τα του Λο ο
 γου ου ου. ϟ Νι και αι ας το ο ο καυ
 χη μα, ϛ Οι κου με ε ε ε ε νη ης α α
 γλα α α α ι ι ι σμα. ϛ Εκ τε νω ω
 ω ως πρε σβε ε ε ε ε ευ σα α πρε ε
 σβε ευ σα α α τε ϟ υ πε ε ε ε ρ τω ω ν
 ψυ χω ω ω ω ω ν η η η η μων <sup>Και νυν : Ὑπερευλο-
 γημένη - Δοξολογία -
 Σήμερον σωτηρία</sup>

ΕΝ Τῆ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ : Τυπικά και Μακαρισμοί—Δεῦτε προσκυνήσωμεν
 —Τά Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ και τὸ τοῦ Ναοῦ=Κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως.
 Τρισάγιον. Ἀπόστολος και Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς (Πράξ. Η΄ 16-18 και 28-36.—
 Ἰω. ΙΖ΄, 1-13).—Χερουβικόν εἰς ἦχον λλ. β΄.—Ἄξιόν ἐστίν. Κοινωνικόν : Αἰνεῖτε
 —Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ—εἶη τὸ Ὄνομα—Ἀπόλυσις.

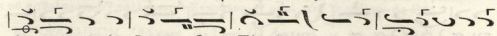
ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ^{Ἦχος β΄} Δι χ

Ψαλλόμενον εἰς τὰ Δίπτυχα (μετὰ τὸ «Και ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει»).

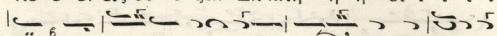
Των Σε πτων Πα τε ε ρων θει ο ος χο ο
 ο ρο ο ο ο ος ε ε εν Συυυ ο ο ο δω πρω ω
 ω ω τη η του Α ρει ει ου την αι αι ρε

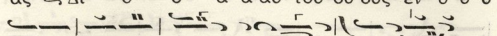
 ε ε σιν ε ευ σε βω ω ως κα α θει ει

 λε ε εν είς δο ο ξαν Εκ πλη η η σι ι ι ι ι

 ας Δι ο ο α α αυ του ου ους εν υ υ υ

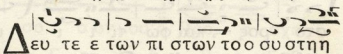
 μνοις α νευ φη μη η σω ω ω με ε ε εν

ΜΕΘΕΟΡΤΑ ΔΟΞΑΣΤΙΚΑ
ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

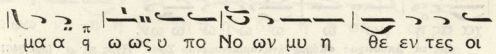
Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΕΣΠΕΡΑΣ Δόξα: «Τὰς Μυστικὰς» (σελ.251) «Ἀποστολικῶν παραδόσεων» (σελ.255). Καὶ νῦν: «Ἀνάβη ὁ Θεός» (σελ.216).

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΤ· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...» Ἦχος β' (σελ.216).—
ΕΣΠΕΡΑΣ «Ὅτε παραγένονας Ἦχος δ'· (σελ.220) καὶ «Τὴν καταβάσαν φύσιν» Ἦχος δ'· (σελ.222)

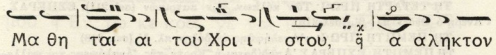
Τῆ ΤΡΙΤῆ ΠΡΩΤ· «Ὅτε ἀνελήφθης ἐν δόξῃ» Ἦχος δ' (σελ.224).—

ΕΣΠΕΡΑΣ
 Ἦχος πλ. α'. Πα

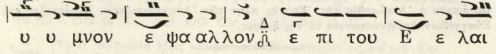
 Δευ τε ε των πι στων του συ στη

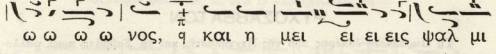
 μα α ρ ω ως υ πο Νο ων μυ η θε εν τες οι

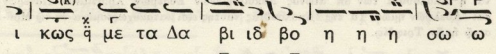
 Μαθη ται αι του Χρι ι στου, α αληκτον

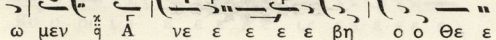
 υ υ μνον ε ψα αλλον ε πι του Ε ε λαι

 ω ω ω ω νος, η και η μει ει ει εις ψα λ μι

 ι κως με τα Δα βι ιδ βο η η η σω ω

 ω μεν Α νε ε ε ε ε βη ο ο θε ε

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προομιαικὸν ψαλμὸν καὶ τὰ εἰρηνικά (ψαλτήριον οὐ στιχολογοῦμεν) ψάλλομεν τὸ Κεκραγάριον μετὰ τῶν ἰδιωμένων ὡς ἔξης :

ΚΕΚΡΑΓΑΡΙΟΝ ὙΉχος ᾠ Πα (Ρ.4σμο) ὕχ (=104)

α' **Κ**υριε Εκεκραξαα προς Σε εη

εισαακουσο οονμου, η εισαακου

ουσο οονμου Κυ υυριιιειη Κυρι

ε Εκεκραξαα προς Σε εηη εισ

αααακουσο οονμου, η Προοσχες

τηφωνηηηητηηης δεηησεωω

ωσμου η Εντωκεκραγε ναι μεε προς Σεε

ε. ηη Εισααακδσο οονμου Κυ υυριιι

ι ε (*) Ἡ τελευταία λέξις «Κύριε» τοῦ Κεκραγαρίου ὡς καὶ τοῦ «Κα-
τευθυνθήτω ψάλλεται, ὡς ἔχει ἐν ὑποσημειώσει. (*)

Κατευθυνθη ηητω ηπροσευχηηη

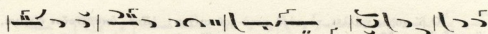
(*) Κυυριιιειεεεεειεεεεεε

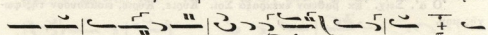
μου Ως θυ μι ι α μα α εν ω ω ω πι
 ο ο ο ον Σου Έ παρ σις τω ων χει ρω ων
 μου, γη θυ σι ια ε σπε ρι ι νη Έι σα α α
 κθ σο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

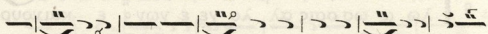
ΙΔΙΟΜΕΛΑ ἙΉχος α' γ χ (—=120)

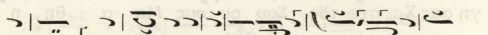
α'. Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί Σου.

Πεν τη κο στη ην ε ορ τα ζο ο μεν και Πνευ μα
 τος ε πι δη μι ι ι αν, και προ θε σμι αν
 ε πα α γγεε λι ι ας, και ελ πι δο ος συμ
 πλη η η ρω ω ω σιν, και το μυ στη η ρι
 ο ον ο ο ο ο σο ον Δ ως με ε γα τεε και
 σε βα α α α σμι ι ι ον. Δι ο βο
 ω ω μεν Σοι γη Δι μι ουρ γε ε ε του ου παν
 το ο ος Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α Σοι

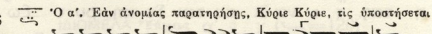

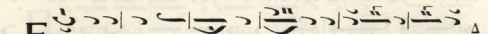
 Ο ο λον συ υγ κρο τει ει γη τον θε σμο

 ον της Ε ε εκ κλη σι ι ι ι ι ι ι ας. ρ Ο

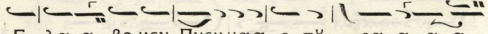
 μο ου σι ε και ο μο θρο νε τω Πα τρι και τω Υι

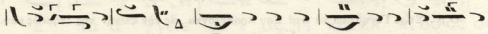
 υι ω γη Πα ρα κλη τε, δο ο ο ξα α α Σοι.

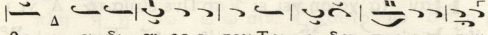
Ύμνος 'Ο α'. 'Εάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται
 Δ
 Δι Ο τι πα ροι Σοι ο ι λα σμο ος ε στιν

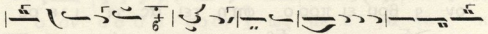

 Ει δο ο μεν το φω ως το α α λη θι ι νο ον,

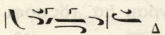

 Ε λα α βο μεν Πνευ μα α ε πθ ρα α α α

 νι ι ι ον, Ε ευ ρο μεν πι στιν α λη η

 θη, α δι αι ρε ε τον Τρι α δα προ ο ο σκυ

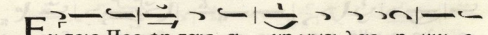
 νου ουν τες. Αυ τη γαρ η μα α α ας ε ε ε

 Σω ω ω σε

 'Ο β'. χορός ψάλλει τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου: "Ἐνεχεν τοῦ 'Ονόματός Σου ὑπέμεινά Σε Κύριε' ὑπέ-
 μειγεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον Σου, ἤλπισεν ἡ ψυ-
 χή μου, ἐπὶ τὸν Κύριον.

'Ο α'.—Στίχ. 'Από φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπό φυλακῆς πρωίας ἐλπισιάτω
 'Ισραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

 Ε ν τοις Προ φη ταις α νη γγει λας η μιν ο

δο ο ον σω ω ω τη ρι ι ας, και εν Α πο

στο λοις ελ αμ ψε ε Σω ω τηρ η η μων η χα

αρις του ου Πνε ε ευ μα α το ο ος Σδ.

Συ ει θε ο ος πρω ω ω τος, Συ υ και αι

με ε ε τα Τα αυ τα, και εις τους αι ω ω ω

να ας Συ ει ει ει ει ει ο ο ο θε

ο ο ο ο ο ο ος η μων

‘Ο β’. Στίχ. ‘Οτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλή παρ’ Αὐτῷ λύτρωσις, καὶ Αὐ-
τὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πιασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ’

Εν ταις αυ λαις Σδ υ μνη σω Σε τον Σω τη η

ρα α α τδ κο ο σμδ, και κλι να ας γο υ ο νυ

προ σκυ νη η σω Σου την α η η η η τ

τη το ον Δυ υ υ υ να α α μιν, εν

ε σπε ε ρα, και πρω ι, και με ε σημ βρι

ι ι α α, ρ και εν παν τι ι καιρω ε ευ λο

γη η η η η σωω Σε Κυ υ υ υ υ

‘Ο α’. Στιχ. Αινείτε τον Κύριον πάντα τά εθνη
 επαινέσατε Αὐτόν πάντες οί λαοί.
 υ υ ρι ε

Εν ταις Αυ λαι αις Σου ου Κυ ρι ε οι πι

ι στοι οι οι ε, το γο νυ της ψυ χη η ης και του

σωματος υ υ υ πο κλι ι να α αν τες, ε

α νυ μνου μεν Σε τον Α α να ρ χο ον Πα α

α τε ε ε ρα α, ε και τον Συν α α ανα ρ χο ον

Υι ο ον, ε και το συν α ι δι ι ον και παν α

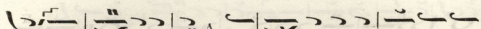
α α γι ι ο ον Ηνε ευ μα. α ρ το φω τι ι

ι ι ι ι ζο ο ον ε, και α γι α ζο ο ον τα ας

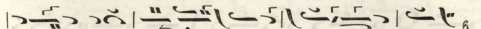
ψυ χα α ας η η η η μων Δ ε

‘Ο β’. Στιχ. ‘Οτι εκραταιώθη τό έλεος Αὐτοῦ έφ’ήμας και ή αλήθεια του Κυ-
 ριου μένει εις τόν αιώνα.

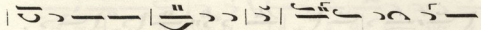
Τρι α δα ο μο ου σι ο ν υ μνο ο

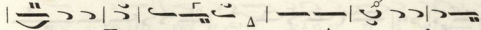
 λο ο γη σωωμεν, Πα τε ρα και Υι ον συν Α

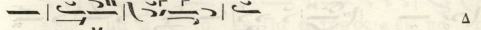
 γι ι ι ω Πνε ευ ευ ευ μα α α τι

 ου τω γαρ ε κη ρυ υ ξαν πα αν τε ε ες

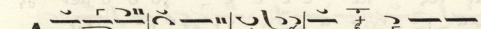

 οι οι οι Προ φη η ται και Α πο στο λοι οι

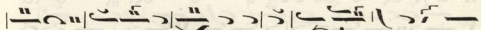

 με τα Μαρ τυ υ υ ρων

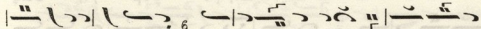
Δόξα, Καὶ νῦν Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη̣ (P. 4σμς) χ̣ (C=104)

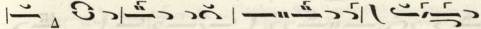
 Δε ε ευ τε λαα οι οι οι, κ την Τρι συ

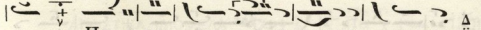
 πο στα τον θε ε ο τη η τα προ οσ κυ υ

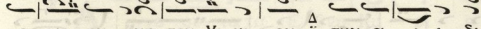
 νη σω μεν, κ Υι ο ο ον ε εν τω Πα α

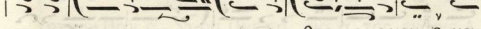
 τρι σιν Α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α

 τι. Πα α τηρ γαρ α α χρο οο νω ως

 ε γε εν νη σεν Υι υι ον, συν α ι ι δι

 ον και συ υ υ υ υ υν θρο ο ονον, και

Πνευ μα α Α γι ι ο ν κ η η η ν ε εν τω Πα
 α τρι, συν Υι ω ω δο ξα α ζο ο ο ο ο ο
 με ε ε νον' ρ_γ Μι ι α α Δυ να μις, ρ_Δ
 μι α Ου σι ι ι α, (N) μι ι α Θε ο ο ο
 τη ης, ρ_γ Ην προσκυ νου ου ουν τες πα α
 αν τες λε ε ε ε ε γο ο ο μεν' ρ_γ
 Α α γι ος ο Θε ε ε ο ο ος, ρ_Δ ο τα
 πα α α αν τα Δη μι ουρ γη σας
 δι Υι υι ου(ρ_γ) συν ερ γι ι ι ι ι α του Α
 γι ι ου Πνε ε ευ μα α ατος. ρ_γ Α α
 γι ος Ι σχυ υ ρο ο ο ος, ρ_Δ δι Ου ου
 τον Πα τε ρα α ε ε γνω ω ω κα α α
 μεν(ρ_γ) και το Πνε ευ μα α το ο Α α γι

ι ο ο ν ν ε πεε δη η μη σεν εν κο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο σμφ ο Α γι ι ος Α α θα α α

α α α α α νά α λε ε Α θα α να α α

τος ο το Πα ρα α α κλη η η η τον Πνε

ευ μα α το εκ Πα α τρο ος εκ πο ρευ

ο ο ο με ε ε νον και εν Υι ω ω α α

να παυ ο ο με ε νον Τρι ι ι α α α α

ας Α γι ι ι ι ι ι ι ι α ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα α α α Δο ο ξα Σοι

οι οι οι οι οι

Είσοδος.—Φῶς ἰλαρὸν (σελ. 65—69). — Τὸ Προ-
κείμενον «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν». Τὰ Ἀνα-
γνώσματα.—Εἰπόμεν πάντες κ.τ.λ. Καὶ μετὰ
τὴν ἐκφώνησιν ὁ ἀρχοὸς ἀρχίζει τὰ ἀπόστιχα

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΙΔΙΟΜΕΛΑ Πά χ (= 120)

α' Α γνο ουν τα τα Ε θνη Κυ ρι ε

τηντου Παν α γι ου Πνε ευ μα α τος εντοις Α πο ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ ΕΜΜ. ΦΑΡΛΕΚΑ 18

Ο θεν το πα ρα α δο ξον τοις μεν α α πι

ι ι στοις με θη ε νο ο μι ι ι ι ζε

ε ε ε το, τοις δε πι ι στοις προ ο ο ο ξε ε

νον σω τη ρι ι ι ας ου ου της ε

ελ λα α α α α α μ ψε ε ε ως και η

μα ας α ξι ω ω σον δε ο με θα α φι λα α αν

θρω ω ω πε

‘Ο α’. Στίχ. Μὴ ἀπορείψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου
Σου καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον
μὴ ἀντανέλης ἀπ’ ἐμοῦ.

Βα σι λευ ου ρα α νι ι ε, πα ρα α

κλη τε, το Πνε ε ευ μα α της α α λη θει ει

ει ας, ο παν τα χου ου πα ρων και τα πα

α αν τα α πλη η η ρων, ο θη σαυ ρο ος τω ν

α γα θων και ζω η η ης χο ο ρη η η γος

Ε ελ θε και σκη η νω ω σο ο ο ο ν ε εν η η

|
 τι, εν τα α α αυ θα α ε φω ω ω

|
 τι σε ε Χρι στο ο ο σ ι η τ ο ς α λι ει εις

|
 τω Πνε ε ε ε ευ μα α α τω Πνευ μαα

|
 τι. Το τε κα τειρ γα α α σθη η α φω

|
 νι ι ι ι α α προ ος τι μω ρι ι ι ι ι

|
 α αν α α α α αρ τι και νουρ γει

|
 ει ει ται αι η συ υμ φω ω νι ι ι α

|
 προς σω τη ρι ι ι ι αν τω ων ψυ χω ω

|
 ω ω ω η η η μω ω ω

|
 Ο Ίερός : >Νῦν ἀπολύεις> Τρισάγιον καὶ ψάλλομεν

|
 ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

|
 Ἰησους ε δ. Ευ λο γη τος ει Χρι στε ο

|
 Θε ε ος η μων ο παν σο ο φ ο ς α τ ο ς α

|
 λι εις ανα δει ει ει ξας η κα τα πεμψας αυτοις

|
 το Πνευμα το ο Α γι ον και δι αυ των

την Οι κου με νην σα γη νε ευ σας ς Φι λαν θρω
 πε δο ξα Σοι (ταίς)

Τὸ τέλος τοῦ γ':
 φ Φι λαν θρω πε Δο ξα Σοι οι οι

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ. Τῇ Κυριακῇ πρωτὶ «Βασιλεῦ Οὐράνιε». (*) Τρισάγιον, Κύριε ἐλέησον 12. Ὁ Ν' Ψαλμὸς καὶ ψάλλομεν εἰς τὴν Διτὴν τὰ τρία προτελευταία Τροπάρια τοῦ Ἑσπερινοῦ (*Ηχος β'). 1.— Ἐν ταῖς Προφῆταις ἀγγέλιας ἡμῖν ... 2.— Ἐν ταῖς αὐλαῖς Σου ὑμνήσω Σε ..., καὶ 3.— Ἐν ταῖς αὐλαῖς Σου, Κύριε ... (σελ. 268—270).

Δόξα, Καὶ νῦν
 Ἡχος δ' Ο τε το Πνευμα Σδ κα τε
 πεμ ψα ας Κυ ρι ι ε, κα θη με ενοις τοις Α
 α πο ο στο ο ο λοις, το ο τε οι των Ε βραι
 ων παι δες θε ε ε ε ω ρου ουν τες ε
 ξι ι ι ι σταν το ο ο θα α α μ βει
 η η κου ον γαρ α αυ τω ων φθε ε γγο με ε ε
 νω ων ε τε ε ραις ξε ε ναι αις γλω ωσ

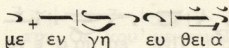
Κατ' ἐπικρατήσαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔθος τὸ «Βασιλεῦ οὐράνιε» παραλείπεται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς, ἐκ παραδρομῆς δὲ ἐσημειώθη ἐν τῷ Ὁρθρῳ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Ἀναλήψεως. Οὐδὲν ἐν τούτοις ἀρχαίον Τυπικὸν ἀπαγορεύει τὴν χρῆσιν τῆς ἐν λόγῳ κατανοικτικῆς εὐχῆς.

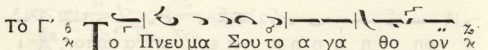
ραι αι αις ἁ κα θως το ο Πνε ευ μα α ε χο
 ο ρη η η η η η γει ει α αυ τοις ἁ ι
 δι ω ται αι αι αι γαρ ο ο ον τες ἁ ε
 σο φι ι ι ι ι ι ι σθη σαν ἁ και τα Ε
 θνη προς πι ι ι ι ι στιν ζω ω γρη σαν τε ες ἁ
 τα θει ει α ερ ρη το ο ο ο ρε ε ε
 ευ ον. ἁ Δι ο ο ο ο ο και η η μει εις βο ο
 ω ω ω με ε εν Σοι ἁ Ο ε πι γη ης Ο ο
 ο φθεις ἁ και εκ της πλα α νης σω ω
 ω ω σας η η η μας ἁ Κυ υ υ ρι ι ι
 ε δο ο ο ο ο ο ξα α α α Σοι οι οι

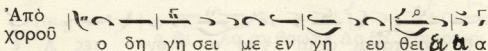
Εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος.

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ Ἀπολυτίκιον (τρὶς) τὰ Καθίσματα (δύς ἕκαστον)— Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ δ' ἤχου (τὸ α'. Ἀντίφωνον) καὶ τὸ Προκειμενον.

ἁ
 ἁ Τ ο Πνευ μα Σδ το α γα θον ἁ ο δη γη σει

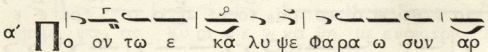

 με εν γη ευ θει α Δις Στίχ. Κέρτε εισάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου.

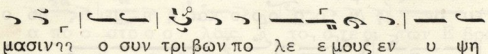
Το Γ'
 Το Πνευμα Σου το α γα θο ον

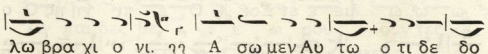
'Από
 ο δη γη σει με εν γη ευ θει ε ι α α

 Το «Πῶσα προή»—καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς τὸν Ν'. ψαλμὸν χῆμα. Δόξα «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων—Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου»—Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον «Βασιλεῦ Οὐράνιε» (σελ.275). Ὁ ἱερεὺς Σῶσον ὁ Θεὸς —Οἱ Κανόνες ἀμφοτέροι ἀνευ στίχων. Ἐπὶ γ'. φῶδης τὸ Κάθισμα—Ἐπ' ζ'. τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Πεντηκοστῆς—Αἱ καταβασαῖαι διπλαῖ εἰς βαρὺν καὶ εἰς δ'. ἤχον (ἱαμβικαί) σύντομοι :

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΩΔΗ Α'. Ήχος Γα χ (ζ=116)

α'
 Πο ον τω ε κα λυ ψε Φα ρα ω συν αρ

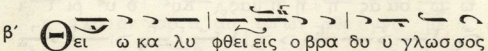

 μασιν γη ο συν τρι βων πο λε ε μους εν υ ψη

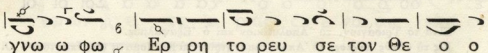

 λω βρα χι ο νι. γη Α σω μεν Αυ τω ο τι δε δο

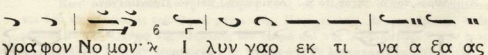

 ο ξα σται

ΩΔΗ Α'.
 (ἱαμβική)

ζ
 κ

β'
 Θει ω κα λυ φθει εις ο βρα δυ υ γλω σσος

 γνω ω φω ερ ρη το ρευ σε τον θε ο ο

 γρα φον Νο μον. κ Ι λυν γαρ εκ τι να α ξα ας

ομ μα τος νο ο ο ου ^Δ ο ρα τον Ο ον τα

και μυ ει ται Πνευ μα τος γνω σιν ⁶ γε ραι

αι ρων εν θε ε οις τοις α σμα σι ^{ΩΔΗ Γ' 77}

α' Τ ην εξ Υ ψους δυ να μιν τοις Μα θη ταις

Χρι στε ^Δ ε ως αν εν δυ υ ση σθε ε ε φης, 77

κα θη σα τε εν Ι ε ρου σα λημ, ^Δ ε γω δε

ως ε με Πα ρα α κλη τον α α λλον 77 Πνευ μα το

ε μον τε και Πα τρος α πο στε λω, ^Δ εν ω

στε ρε ω θη η σε ε σθε ^{ΩΔΗ Γ' (Γαμβικη) 8 78}

β' Ε ρ ρη ξε γα στρος η τε κνω με νης πε δας ⁶ 78

Υ βριν τε δυσ κα θε κτον ευ τε κνου με νης ⁶ 78

Μο νη προ σευ χη ^Δ της Προ φη η τι δος πα λαι Α

α αν νης φε ρου σης Πνε ευ μα συν τε τριμ με ε ε

α' Τ ο δι α τον φο ο βο ον Σου λη φθε εν, Κυ
 ρι ε, γι εν γα στρι των προ φη των δλ και κυ η
 θεν ε πι της γη ης Πνευμασω τη ρι ι ας γι
 Α πο στο λι κας καρ δι ας κτι ζει κα θα ρας γι
 και εν τοις Πι στοις δλ ευ θε ε ες ε εγ και νι
 ζεται. δλ φως γαρ και ει ρη η νη δι ο τι τα Σα
 προ στα α γμα τα

ΩΔΗ Ε' (Ίαμβική)

6 λ

Λ υ τη η ρι ον κά θαρ σιν αμ πλά κη μα
 α α των, μ Πυ ρι ι πνο ον δε ξασθε Πνεευ μα τος
 δροσον, λ Ω τε ε κνα φω το μορ φα της Εκ
 κλη σι ι ι ας, δλ Νυν εκ Σι ω ων γαρ εξ ε
 λη η λυ θε Νο ο ο μος λ 'Ο α'. χορός Η γλωσ
 σο πυρ σο μορ φος δλ Πνε ευ ματος χα ρις ΩΔΗ Σ' γι

β' Ν αυ τι ων τω σα α λω των βι ω τι κω
 ων μελη μα α των γι συμ πλο οις πον του με νος
 α μαρ τι αις και ψυ χο φθο ο ρω θη ρι ι προσ
 ρι πτου με νος γι ως ο Ι ω νας Χρι στε βο
 ω ω Σοι. Εκ θα να τη φο ρου με βυ θου α να α
 γα α γε ΩΔΗ ζ'. 6
(Γαμβική) 2x

α' λα σμος η μιν Χρι στε και σω τη ρι ι ι
 α, Ο Δε σπο της ε λα μ ψας εκ της Παρ θενου
 Ιν ως Προ φη η την θη ρος εκ θα λατ τί ου
 στερνων Ι ω να αν της φθο ρα ας δι αρ πα
 α α σης Ο β' χορός Ο λον τον Α δα α α μ πα γγε
 νη η πε πτω κο τα ΩΔΗ Ζ' 1
2x

α' Ο ι εν κα μι νω τδ πυ ρος ε μ βλη θεν τες Ο

σω^Δ και δυσ η ηχω Μω ση γη και Παι αι δας, ζη

λος θε ου, ^Δ τρειεις α να λω τους τω πυ ρι ^Δ

υ μνω δου ους ε δει ξε.γη Παν τα τα ε ερ γα η ^π

τον Κυ ρι ον υ μνει ει ει τε ^Δ και υ περ υ,

ψου ου τε εις παν τας τδς αι ω ω νας ^{ΩΔΗ Η' (Ιαμβική) 6 λ}

Λυ ει τα δε σμα α και δροσι ι ζει την φλο

ο ο γα λ Ο τρισ σο φε γγησ της θε αρ χι ας

τυ υ υ πος λ Υ μνου σι παι αι δεσ ^Δ ευ λο

γει δε τον μο ο νον Σω τη η ρα και παν τδρ

γονωσ ευ ερ γε ε ε την λ Η δη μι δρ γη θει

ει ει σα λ συ υμ πα σα κτι ι ι σι ι ι ις

*Ο Διάκονος: «Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός» καὶ ψάλλομεν τὴν Θ'.

*Ὡδὴν ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων.
^{ΩΔΗ Θ'.}
 Τοῦ α' Κανόνος γ' α' **Μ**η η της φθο ρας δι α πει ρα κυ
 ***Ηχος** βαρύς γη

ο φο ρη σα σα γη και παν τε χνη μονι Λο γω σα
 αρ κα δα νει σα σα η Μη τερ Α πει ραν δρε Πα ρ θε
 νε θε ο το ο κε, γη δο χει ον του α στε ε
 κτδ, Δ ρι χω ρι ον τδ α πει ρδ Πλα στδρ γου ου, Σου ρι
 Σε ε με γα λυ υ νο μεν (Δις) γη

α' Ε πι πα φλα α ζον τος πα λαι πυ ρι νου
 αρ μα τος γη ο Ζη λω της και πυ ρι πνδς χαι αι
 ρων ο χου με νος η την νυν εκ λα μ ψα σαν ε
 πι πνοι αν ε δη η η λδ ρι εξ Υ ψδς Α πο στο ο λοις γη
 υ φ ης κα τα λα μ φ θε εν τες την Τρι α δα πα α
 σιν ε γνω ω ρι ι σαν γη

Νο μου των φυ υ σε ων δι χα ξεε νο ον η
 κου ε το. γη των Μα θη των της μι α ας γαρ φω

Handwritten notes:
 μενω
 2
 3

νης α πη χου με νης ^Δ Πνευματος χα ρι τι ποι

κι λωσεν η χου ουν το, ^η Λα οι φυ λαι και γλωσ

σαι τα θει α με γα λει α της Τρι α α α δος

γνω ω σιν μυ ου ου με νοι ΩΔΗ Θ'.
Του β' Κανόνος.
Ύμνος Δ'

Χαι αι ροις Α νασ σα α Μητρο πα αρ θε νον

κλε ε ος; ^κ Α παν γα ρευ δι νη τον ευ

λα λον στο ο μα ^κ Ρη τρε ευ ον ου σθε ε

νει. Σε μελ πειν α ξι ι ως, ^Δ Ι λι γγι α α

δε Νους ^Δ α πας Σου τον Το ο κον Νο ει ν ^Δ

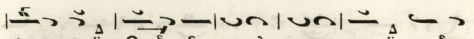
Ο θεν Σε συμ φω ω νως δο ξα ζο μεν (Δις) ^ε ^κ

Δόξα Πατρι α' **Υ** δειν ε οι κε ε την φυ σι ι ζω

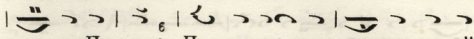
ον κο ρην, ^κ Μο νη γα ρεν δι νη σι κε κρυ φει

Λο γον, ^κ Νο σου ου σαν αλ θαι νον τα την βρο των

θεσ των αυ

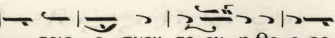
 φυ υσιν, ^Δ Ἰ Ὁς δε ξι οισ κλι σμοι σι νυν ^Δ Ἰ δρυ

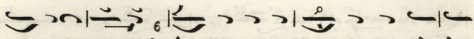
 με νος Πα τρος, ^ε Πε πομ φετην χα α ριν τῶ

 Πνευμα τος 6
κ

Καί νυν β' **O**

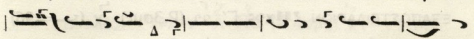
 σοις ε πνευ σε εν η θε ο ορ

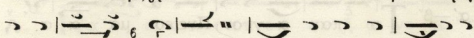
 ρυ τος χα ρις, ^ε Λαμποντες α στραπτοντες ηλ λοι

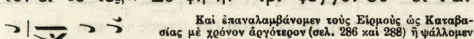
 ω με νοι, ^ε Ὁ θνει ει αν αλ λοι ω σιν ευ πρε πε

 στα α α την, ^Δ Ἰ σο σθε νου ου σαν την α τμη

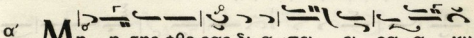
 τον ει δο τες, ^ε Σο φη ην τρι φεγγον Ου σι ι αν

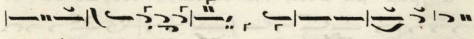
 δο ξα ζο μεν

Καὶ ἐπαναλαμβάνομεν τοὺς Εἰρημοὺς ὡς Καταβα-
 σίας με χρόνον ἀργότερον (σελ. 286 καὶ 288) ἢ ψάλλομεν
 ἀργὰς Καταβασίας ὡς ἀκολούθως:

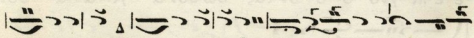
ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΑΡΓΑΙ ^{Ηχος} Γ' α' χ' (C=138)

 α' **M** η η της φθο ρας δι α πει ει ρα α κυ

 ο ο φο ρη η σα σα, ^ε η και παν τε χνη μο νι ι

 Λο ο ο γω ^Δ σα αρκαδα νει ει ει σα α α

σα ἄ, ἡ Μητερ ἄ πειραν δρε Παρ

θε ε νε ε θε ε ο ο το ο ο κε ε, ἡ

Δο χει ει ον του ου Α στε ε κτου Χω ρι ον τδ

Α α πειρου πλα στδρ γου δ ου ου ου Σδ,

Σε ε ε ε με ε γα λυ υ υ υ νο ο ο

με εν

Ο β'. Τὴν Καταβασίαν τοῦ β' κανόνος «Χαίροις Ἀνασσα» (ἴσῃται εἰς σελ. 239)

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ἦχος Γ' ἡ (P.3σμς) χ (ε=96)

α'-β' Το παν α γιον Πνεευ μα α α

το προ ι ο ον εκ του Πα τρος ἡ και δι Υι

ου ενδη μη η η η η σα α α α αν τοις

α γραμ μα α τοις Μα θη ταις ἡ τους Σε θε ον

ε επι γνο ο ο ον τας σωσον α γι α α σον

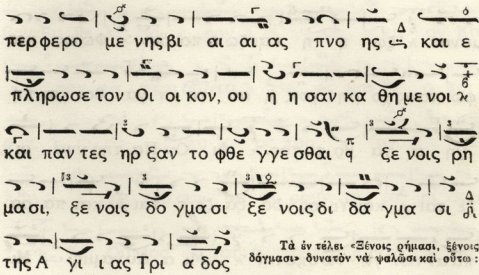
πα α αν τας

(Δις)

α' Φως ο Πατηρ, Φωσ ο Λο ο γο ο ο ος, Φωσ
 και το Αγιον Πνεεεευμαγι οπερ
 εν γλωσσαις πυρι ι ι ι ι ι ναι αι αι αι ας τοις
 Αποστολοις εεπεεεεεφθηγι και
 δι αυτου πασ οκο ο ο σμοσ φωταγωγει ει
 'Απο
 ται Δ χοροϋ Τρι α δα σε βειειν Αγι ι αααν
 ΟΙ ΑΙΝΟΙ 'Ηχος ρ Πά (Ρ.4σμς) χ (ε=126)

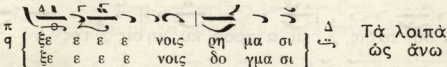
α' Πα α α α σα πνο ο η αι νε σα α
 τω τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ον Αι νει
 ει ει ει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ωων Ου ου
 ρα α ανων αι νει ει ει ει τε αυ του ον
 εν τοι οις Υψι ι στοις Σοι πρε ε πει
 υ υ μνοσ τω θε ω ω

6
κ

 περ φερο με νης βι αι αι ας πνο ης και ε
 πληρωσε τον Οι οι κον, ου η η σαν κα θη με νοι
 και παν τες ηρ ξαν το φθε γγε σθαι η ξε νοις ρη
 μασι, ξε νοις δο γμασι ξε νοις δι δα γμα σι
 της Α γι ι ας Τρι α δος

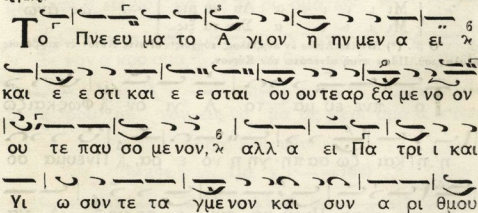
Τὰ ἐν τέλει «Ξένοις ῥήμασι, ξένοις δόγμασι» δυνατόν νά ψαλώσι καὶ οὗτοι :

 π ξε ε ε ε νοις ρη μα σι Δ Τὰ λοιπὰ
 η ξε ε ε ε νοις δο γμα σι ε ὡς ἄνω

Ὁ β'. χορός τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου : «Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν ᾗψω σάλπιγγος, αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ».

Ὁ α'. (*) Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

 Το Πνευ μα το Α γιον η ην μεν α ει
 και ε ε στι και ε ε σται ου ου τε αρ ξα με νο ον
 ου τε παυ σο με νον, α λλ α ει Πα τρι ι και
 Υι ω συν τε τα γμε νον και συν α ρι θμου

(*) Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς γονυκλισίας τὸ Τροπάριον «Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἦν μὲν αἰ...» ψάλλεται δις μετὰ τῶν στίχων :

α'. χορός : Ἀπὸ φυλακῆς πρωῆς μέχρις νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωῆς...

β'. χορός : Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ εἶλεος καὶ πολλὰ καρ' Αὐτῷ λόγῳσις...

με νον. κ ζω η η και ζω ο ποι ουν, κ Φως και
 φω τοος χο ρη γον, Δ αυ τα α γα θον και πη
 γη α γα θο τη τος. κ δι Ου Πα τη ρνω ρι
 ζε ται Δ και Υι ος δο ξα ζε ε ται Δ και πα ρα
 πα αν των γι νω σκε ται κ Μι α Δυ να μις, Μι
 α συν τα ξις, Δ μι α προ σ κυ νη σις Δ της Α γι

ι ας Τρι α δος. Τά ἐν τέλει «μία δύναμις, σύνταξις» δυνατόν νά φα-
 λῶσι καί οὕτω:

κ | Μι ι ι ι α Δυ να μις, Δ Τά λοιπά
 | Μι ι ι ι α Συν τα ξις | κ ὡς ἄνω

Ὁ β'. (*) Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν κυμβάλοις
 ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Το πνευ μα το Α γι ον Δ Φωσ και ζω
 η η και ζω σα πη γη η νο ε ρα, Δ Πνευ μα σο
 φι ι ι ας, Πνευ μα συν ε σε ως, κ Α γα

(*) Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς γομφυλίας τὸ Τροπάριον «Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον
 φῶς καὶ ζωὴ...» ψάλλεται δις μετὰ τῶν στίχων:

α'. χορός: Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ Ἔθνη, ἐπαινέσατε Αὐτόν...

β'. χορός: Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος Αὐτοῦ ἐφ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου.

θον Ευ θε ες Νο ει ρον Δ Η γει μο νε ευ ον, Κα

θαι ρον τα πταισματα λ θε ος και θε ο ποι

ουν, λ πυ υρ εκ πυ ρο ος προ ι ον, Δ λα

λδν, λ ε νε ρ γου ουν δι αι ρουν τα χα ρι σμα

τα. λ δι Ου Προ φη ται α παν τες Δ και θε ου

Α πο στο λοι με τα μαρ τυ υρων ε στε φθησαν. λ

Ξε νον α κου σμα, ξε νον θε α μα, πυ ρδι αι ρου

με ε νον Δ εις νο μα ας χα ρι σματων

Ἡ τελευταία περιόδος καὶ οὕτω :

λ Ξε νον α κου σμα, ξε νον θε α μα, πυ υρ λ

δι αι ρου με νον εις νο μα ας χα ρι σμα α α των

Δόξα, Καὶ νῦν

Ἦχος Πά χ (ν=104)

Βα α σι ι λε ε ευ Ου ρα α α νι ι

ι ε, Παα ρα α α α α α α κλη τε

σο ον α α γ α α θε ε ε ε ε ε ε ρ

τα ας ψυ χα α ας η η η μων

ΕΤΕΡΟΝ ΣΥΝΤΟΜΟΝ χ (ϵ=104) ϵ

Β α σι λε ευ ου ρα α α νι ι ι ε, ρ

Π α ρα α α α α α κλη τε (π) το Πνε

ε ε ευ μα α της α α λη θει ει ει ει ει

ει ει ας, ο παν τα χθ θ πα α ρων ρ

και τα πα α αν τα πλη ρω ω ω ω

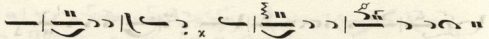
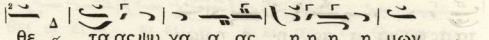
ων ρ ο θη σαυ ρος τω ων Α γα α θω ων (π)

και αι ζω η η ης χο ο ρη η η γος, ε ε λ

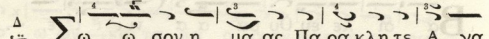
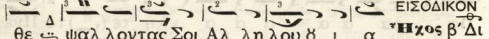
θε ε ε ε ε ε ρ και σκη η νω σο ον

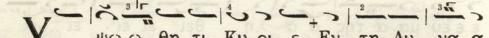
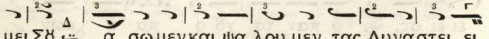
ε ε ε εν η η η η μιν ρ και κα θα α ρι ι

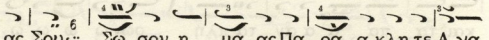
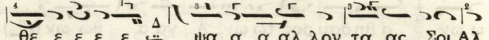
σο ον η η η μας ρ α πο πα α α ση ης κη η

 η λι ι ι δος και σω σοον α α γα α

 θε τα ας ψυ χα α ας η η η η μων

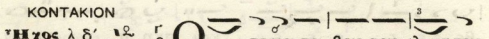
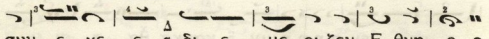
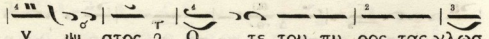
Δοξολογία εις ἦχον βαρὺν ἐκ τοῦ Ζ' ἢ πρῶτον μὲ βαρὺν καὶ ἐν τέλει τὸ
 Ἀπολυτίκιον. (σελ. 277)
 ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ. Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς, ὧν τὸ β' ἔχει οὕτω :

 Σω ω σον η μα ας, Πα ρα κλη τε Α γα

 θε ψα λ λον τας Σοι Α λ λη λου θ ι α

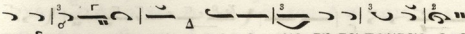

 ψω ω θη τι Κυ ρι ε Εν τη Δυ να α

 μει Σθ, α σω μεν και ψα λου μεν τας Δυνα στει ει

 ας Σου Σω σον η μα ας Πα ρα α κλη τε Α γα

 θε ε ε ε ε ψα α α α λ λον τα ας Σοι Α λ

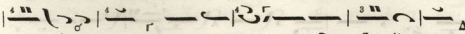
Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον (σελ. 277)
 λη λου ου ι α καὶ τὸ

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

 τε κα τα βα ς τας γλω σσας

 συν ε χε ε, ε δι ε με ρι ζεν Ε θνη ο ο

 Υ ψι στος, Ο τε του πυ ρος τας γλω σ

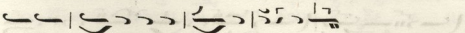
Κοινωνία:
 Ο τε κατα βα ς τας γλω ω σσας εν

 κατ. ως ανω.

 σασδι ε ε νει μεν ρ εις ε νο τη τα παντας ε ε

 κα λε σε και συμ φω νως δο ξα ζο μεν ρ

 το Παν α α γι ον Πνε ευ μα α α

Ἄντι Τρισαγίου ψάλλομεν τὸ «Ὅσοι εἰς Χριστὸν βαπτίσθητε (σελ.36—38)
 Ἀπόστολος (Πράξ. β'. 1—11) Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ζ'. 37—52 καὶ ἡ' 12). Χερουβι-
 κὸν εἰς ἤχον βαρὴν καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τὸ ΕΞΑΙΡΕΤΩΣ Ἦχος ρη χ (C=104)

Mη η της φθο ο ρα ας δι α πει

 ει ρα α α κυ ο ο φο ρη σα α σα, ρη

 και παν τε χνη η μο ο νι Λο ο ο ο ο

 ο ο γω σα α α αρ κα α δα α α

 νει ει σα α α σα, (Mη η η η η τε ερ Α

 πει ει ει ει ρα α αν δρε, ρ Παρ θε ε ε ε

 νεε θε ε ε ο το ο ο κε ε' ρη Δο χει ον

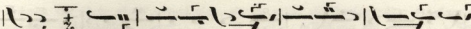
 τὸ Α στε ε ε ε ε κτου, Χω ρι ι

ι ι ο ν γ η του Α πει ει ει ει ρου
 ου γ η Πλασ τερ γ θ θ θ ου ου Σου, γ
 Σε ε ε ε με ε γ α λυ υ νο ο
 ο με ε ε χ ε ε ε ε ε ε ε ε χ
 ε ε ε ε ε ε ε εν

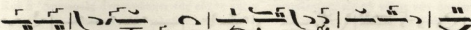
Ὅμοιον ἀπλούστατον
 ζήτει ἐν σελίδι 259.

ΕΤΕΡΟΝ Ἦχος (Ἐπτάφωνος) χ (104)

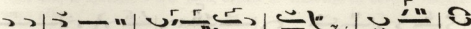
Μη η η η η της φθο ο ρα ας κ δι α
 πει ει ει ει ει ρα α α κυ ο ο φο ο ο ο
 ρη η σα α α α σα, και παν τε χνη μο ο νι
 ι Λο ο ο ο ο γω ω σα α α α κα
 α δα νει ει ει ει σα α σα, Μη η η
 τε ρ α α πει ει ραν ο δρε ε, κ Πα ρ θε ε
 νε ε θε ε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο

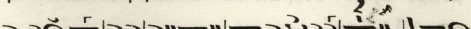
 ΚΕ. ΔΟ Ο ΧΕΙ ΕΙ Ο Ο ΟΝ ΤΟΥ Α Α ΣΤΕ Ε Ε Ε

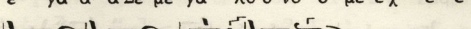
 Ε Ε ΚΤΟΥ, γη Χω ρι ι ΟΝ ΤΟΥ Α Α ΠΕΙ

 ρου Πλα στου ργου ου ου Σου, κ ΣΕ Ε ΜΕ

 Ε γα α α Σε με γα λυ υ νο ο με ε χ ε ε

 Ε Ε Ε Ε Χ Ε Ε Ε Ε ΕΝ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ εἰς ἦχον βαρὺν «Τὸ Πνεῦμά Σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ».

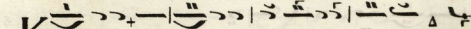
Εἰς τὸ «Μετὰ φόβου Θεοῦ» τὸ Ἀπολυτίκιον «Εὐλόγητός εἰ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.»— Εἶη τὸ Ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις. Εὐθὺς δὲ ἀρχεται ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

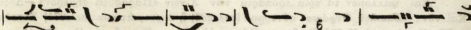
Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐξέρχεται εἰς τὸν Θρόνον.— Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλόγητός ὁ Θεός».— Ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει τὸν Προοιμιακὸν καὶ μετὰ τὰ «Εἰσηγικά» ψάλλομεν τὸ

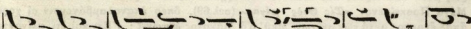
ΚΕΚΡΑΓΑΡΙΟΝ Ἦχος δ΄. Πα χ (= 138)

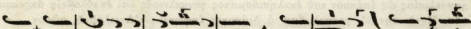
 ΚΥ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος Σε ε, εἰς

 α α κου σο ον μου, κ εἰς α α κου

 σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ε. Κυ ρι

 ε ε κε κρα ξα προς Σε, εἰς α α κου ου

σο ο ον μδ, ^Δ _ἄ προσχες τη φω νη η η τη ης δε

η η η σε ω ω ως μδ, ^π _ῃ εν τω κε κρα γε ναι

με προ ος Σε ε. ^Δ _ἄ Εισ α α κδ σο ον μου Κυ υ

ρι ι ε ε 6
κ

Κα τευ θυ νη η τω η προ ος ευ χη η η

μδ, ^Δ _ἄ ως θυ μι α α α μα α εν ω ω ω πι

ο ο ο ον Σου. ^π _ῃ ε παρ σι ι ις των

χει ει ει ρω ω ω ν μου, ^Δ _ἄ θυ σι ι α α ε ε

ε ε σπε ρι ι ι νη η. ^Δ _ἄ Εισ α α κου σο ον μου

Κυ υ ρι ι ε ε 6
κ

Καὶ ψάλλοντες τὰ τρία τροπάρια τῶν Αἰώνων «Παράδοξα σήμερον» — Δόξα, Καὶ νῦν: «*Βασιλεῦ Οὐράνιε*» σύντομον (σελ.297) ἢ συντομώτερον (σελ.275) Ἐἰσοδος — Φῶς Ἰλαρὸν (σελ.65,67ἠ68), ὅπου ψάλλεται ὁλόκληρον ἔξω, εἰς τὸ τέλος δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς μετὰ τῶν ἱερέων καὶ διακόνων εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν καὶ ψάλλει ἔκειθεν τὸ *Μέγα Προκείμενον* «*Τίς Θεὸς μέγας*» (σελ.69), ὅπου ἐπαναλαμβάνουσι οἱ χοροὶ ἀπ᾽ ἑκάστου μετὰ τῶν στίχων. Μεθ' οὗ ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ: «Ἐτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει τὰς εὐχὰς τῆς γονυκλισίας εἰς ἐπήκοον τοῦ ἐκκλησιασματος γονυκλινοῦς καὶ ἐν εὐλαβείᾳ ἀκροωμένου. Μετὰ τὴν α' γονυκλισίαν ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ: «Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...» ὁ Ἱερεὺς: «Σοὺ γὰρ ἐστίν» — ὁ Διάκονος: «Ἐἰπωμεν πάντες» — Ὁ Ἱερεὺς: «Ὅτι ἐλεήμων» — Ὁ Διάκονος: «Ἐτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα...» καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀνα-

Γα

ω Πνευματι στη ρι χθεντες Σω τη ρι των ψυ χω
 ων η η μων

'Ο β'. Στίχ. Καρδιαν καθαράν κτίσον
 εν έμοί, ό Θεός...

π Νυ υν το Πα ρα ακλη τον Πνευμα x ε πι
 πασαν σα αρκα εκ κεχυ υ ται q Α πο στολων
 μεν χο ρει ει ας αρ ξα με νον. q εξ αυ των κατα
 με θε ξιν x τοις πι στοις την χα α ριν ε ε φη πλω
 σε. q και πι στου ται Αυ τθ την κρα ται αν ε πι
 φοιτησιν, x εν πυ ρι ι νω τω ει ει ει δει
 τοις Μα θη ταις δι α νε μον τας γλωσ σας x εις υ
 μνω δι ι αν και δο ξαν θε ου. q Δι ο τας καρ δι
 ας νο ε ρω ως ελ λαμ πο με νοι, x εν πι στει στη
 ρι χθεντες x τω Α γι ω Πνευμα τι x δυ σω που
 μεν σω θη ναι τας ψυ χα ας η μων

Ὁ α'. Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τὸ Πνεῦμά Σου
τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

π
 ρ Νυν πε ρι βα αλ λον ται κρα τος οἱ Χρι
 στου αφ Υ υψος Α α πο στο ο λοι· εγ και νι
 ζει γα ραυ του ους ο Πα ρα κλη τος εν αυ τοις
 και νι ζο με νος μου στι κη και νο ο τη τι γνω
 σε ε ως. Ην ταις ξε ναις φω ναις και υ ψι γο
 ροις κη ρυτ τοντες την α ι δι ον φυ σιν τε και
 α πλην τρισ υ πο ο στα τον σε ε ε βειν τθ
 Ευ ερ γε του των ο ολων θε ου η μα ας
 εκ δι ι δα σκου σι· Δι ο φω τι σθεν τες τοις
 ε κει ει νων δι δα γμα σι Πα τε ρα προσ
 κυ νη σω μεν συν Υι ω και Πνευ μα τι γ δυ
 σω που ουν τες σω θη ναι τας ψυ χα ας η μων γη

γη η σας δι Υι υι ου ^Δ συν ερ γει α τθ Α γι
 ι ου Πνε ε ε ε ευ μα α α τος. ^Δ Α
 α γι ος Ι σχυ ρος, ^Δ δι Ου ου τον Πα τε ρα α
 ε γνω ω ω κα α α μεν ^Δ και το Πνε ευ μα το
 Α γι ι ον ε πε ε δη η μη σεν ε ε εν
 κο ο ο ο σμω. ^Δ Α α α γι ος Α α θα να
 τος, ^Δ το Πα ρα κλη η η τον Πνε ε ευ μα, ^Δ
 το εκ Πα τρο ος. ε εκ πο ρευ ο ο ο με ε ε
 νον ^Δ και εν Υι ω ω α α να α παυ ο ο ο ο
 ο ο με νον ^Δ Τρι α ας Α γι ι ι α δο ο
 ο ο ο ο ξα α α Σοι οι οι

Νυν ἀπολύεις—Τρισάγιον—τὸ Ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν» τρις καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ο ΟΡΘΟΣ ΚΑΙ Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΩ.— Εὐλόγητός ὁ Θεός. — Δόξα Σοι ὁ Θεός.— Βασιλεῦ Οὐράνιε.— Τρισάγιον.— Ὁ Ν΄ Ψαλμός.— Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.— Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κτλ. ὁ Ἐξάψαλμος.— Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον τρις—τὰ δύο Καθίσματα α΄ καὶ β΄ Στιχολογίας δις ἐκάτερον.— Ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.— Οἱ Κανόνες ἀμφοτέρω ἀνευ στίχων, ὡς χθές. — Καταβασίαι αἱ ἱαμβικαὶ «*Θεῖον καλυφθεῖς*» μόναι (ἀργαί σελ. 230 ἢ σύντομοι σελ. 280). «Τὴν Θεοτόκον» καὶ ψάλλομεν τὴν θ΄ ὠδὴν ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων, ὡς χθές, καὶ τὴν Καταβασίαν «*Χαίροις, Ἄνασσα*». Τὰ Ἐξαποστειλάρια, ὡς χθές, (τὸ α΄ δις καὶ τὸ β΄ ἅπαξ). Εἰς τοὺς Αἰῶνας τὰ Τρία προτελευταία Ἰδιόμελα τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Πεντηκοστῆς «*Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας*» (δις) «*Ἐν ταῖς αὐλαῖς Σου, ὑμνήσω Σε*» καὶ «*Ἐν ταῖς αὐλαῖς Σου, Κύριε*» (σελ. 268—270) ἀπὸ τοῦ στίχου «*Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείας Αὐτοῦ*».— Δόξα, Καὶ νῦν «*Γλώσσαί ποτε...*» (σελ. 276) Δοξολογία καὶ τὸ «*Εὐλόγητός εἰ Χριστέ*».

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.— Τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τῆς Ἑορτῆς ὡς χθές, τὸ Ἀπολυτίκιον (σελ. 277) καὶ τὸ Κοστάκιον (σελ. 298). «*Ὅσοι εἰς Χριστὸν Ἀπόστολος*» (Ἑφess. ε΄ 8—19), «*Ἐυαγγέλιον*» (Ματθ. ιη΄ 10-20). Χερουβικὸν εἰς ἦχον α΄ καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Χαίροις Ἄνασσα*» (σελ. 239), «*Κοινωνικὸν*» «*Τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπὸ ἡμῶν δεόμεθα, φιλόνητο*» (ἦχος α΄).— Εἶδομεν τὸ φῶς.— Εἶη τὸ Ὄνομα Ἀπόλυσις.

ΜΕΘΕΟΡΤΑ ΔΟΞΑΣΤΙΚΑ ψάλλονται καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα ἐκ τῶν Ἰδιομέλων τῆς Ἑορτῆς. Τῇ δὲ Παρασκευῇ Ἑσπέρας καὶ Σαββάτῳ πρωτὶ ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς ἀπαραλλάκτως, πλην τῶν Ἀναγνωσμάτων τοῦ Ἑσπερινοῦ, τῆς Λιτῆς καὶ τοῦ Ἐυαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. Ἀπόστολος καὶ Ἐυαγγέλιον λέγονται τῆς ἡμέρας.— Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Χαίροις, Ἄνασσα*».— Κοινωνικὸν «*Τὸ Πνεῦμά Σου τὸ ἀγαθόν*»— Εἶδομεν τὸ φῶς.— Εἶη τὸ Ὄνομα.— Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσιμακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ «*Κύριε ἐκέκραξα*», (ἦχος πλ. δ΄) ψάλλομεν Ἀναστάσιμα 6 καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων 4.

Δόξα. Ἡχος λ Πά (Ρ.4σμς) χ (=104) *Re*

$\overset{\sim}{\text{M}} \text{αρ} \quad \text{τυ} \quad \text{υ} \quad \text{υ} \quad \text{υ} \quad \text{υ} \quad \text{υ} \quad \text{υ} \quad \text{υ} \quad \text{υ} \quad \text{υ} \quad \text{υ} \quad \text{υ}$
 $\text{ρων} \quad \text{θει} \quad \text{ει} \quad \text{ει} \quad \text{ει} \quad \text{ος} \quad \text{χο} \quad \text{ο} \quad \text{ρο} \quad \text{ο} \quad \text{γο} \quad \text{ο} \quad \text{ος}$

της Εκκλησιαι α α ας η η βα α α σις
 του Ευ αγ γε λι ι ι ι ου η η η τε λει
 ει ει ει ει ω ω ω σις, Υ μει ει ει
 εις ε ε εργω του Σω τη ρος τα ρη τα α α
 ε ε πλη ρω ω ω ω σα α α τε εν
 Υ μιν γα αρ αι πυ υ υ λαι του α α α
 δου κα τα α της Εκ κλη σι ι ι ι ι
 ας α νε ω χθει ει σαι εκλει ει ει ει
 σθη σαν η του Αι αι μα α τος Υ υ μω
 ων χυ υ υ υ υ υ σις τας ει δω λι ι
 κα ας σπον δας ε ε ε ξη η ρα α α νεν
 η σφα γη η η Υ υ υ υ μων α πε ε
 τε ε κε των πι στω ων το πλη η ρω ω ω

μα· τους Α σω μα α α α του ου ους ε ξε
 ε πλη η η η ξα α α τε ῥ τω Θε ω στεφα
 νη φο ο ο ο ο ο ροι οι πα α ρι ι στα α
 α σθε· ῥ Ον α πα α α αυ στωσ ῥ πρε ε
 σβε ε ευ ε ε τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε υ πε ερ τωων ψυ χω ω ων η η η η μων

Καὶ νῦν «Ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν»—Εἰσοδος—Φῶς Ἰλαρόν—'Ο Κύριος
 ἠρσάλευσεν—'Αναγνώσματα—Εἰτομεν πάντες κτλ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Εἶη τὸ
 κράτος...» ψάλλομεν τὰ 'Αποστίχα στιχηρὰ 'Αναστάσιμα «'Ανήλθες ἐπὶ Σταυροῦ...»

Δόξα τῶν 'Αποστίχων Ἦχος λ̣ Πα

β' Δε ευ τε πι ι στοι ση με ε ρον χο ρει ει ει
 αν ε πι ι ι κρο τη η η η σα αν
 τες (π̣) ευ σε βως πα νη η η γυ ρι ι σω ω
 ω μεν και των Α γι ι ι ι ω ω ων Πα α
 αν των την εν δο ο ξον και σε βα σμι ι ι οον
 μνη η η μνη εν δο ο ξωσ τι μνη η η η σω

μεν λεε γο ο ον τεσ. Χαι αι αι ρε ε τε
 Α πο ο ο στο λοι οι ε ε εν δο ο ο ο
 ξοι Προ φη η η ται και Μα αρ τυ υ ρε ες και
 Ι ε ε ρα α αρ χαι. Χαι ρε ε τε Ο
 σι ι ων ο Δη η μος και των Δι και αι αι
 ων. (π) χαι αι ρε ε τε τι μι ι ων Γυ υ ναι
 κω ω ω ων ο ο Χο ο ρο ο ο ο γο ο
 ο ο ο ο ο ο ος. και Χρι στον υπε ρ η
 μω ω ω ων ι κε τε ε ευ σα α α τε,
 νι ι κας τω Βα α σι ι λει κα τα βα ρ
 βα α α α ρω ω ων δω ρη η η σα α α
 σθαι, και ταις ψυ χαις η η μων το με ε γα
 ε ε ε λε ε ε ος

Καί γυν : «Ο Ποιητής και Αντροπής μου...»
 —Τρισάγιον και τὰ Ἀπολυτίκια 1) τὸ Ἀνα-
 στάσιμον Ἐξ Ὑψους κατέλθες...»

Δόξα: Τῶν Ἁγίων Ἦχος δ'. Δι

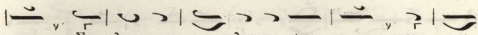
Των εν ολω τω κοσμω Μαρτυρων Σδ ως
 πορφυραν και βυσσον τα Αιμα τα η Εκ κλη
 σι α Σδ στο λι σα με ε ε νη, δι Αυ των βο
 α Σοι Χρι στε ο Θε ος τω λα ω Σδ τδς οι
 κτιρ μδς Σδ κα τα πεμψον ει ρη νηνη τη πο λι
 τει α Σου δω ρη σαι και ταις ψυ χαις η μων το
 με γα ε ε λε ος

'Ο σ'. Και νυν: «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον»
 Καὶ Ἀπόλυσις.

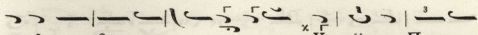
ΕΤΕΡΟΝ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

Ἐγκριθὲν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἵνα ψάλληται ἐν τοῖς ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἁγίων Πάντων σεμνυνομένοις Ἱεροῖς Ναοῖς.

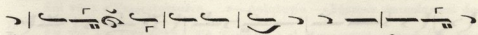
Ἦχος πλ. α' Κε Των Α γι ων Πα αν των Οι κος
 ο πανσεπτος ρ Ου ρα νος ωστις α αλ λος α
 στραπτει αι θριος ρ εν με σω ε χων τον Χρι στον η
 ως περ Η λι ον λαμπρον, ρ την Παρ θε νον Μα ρι

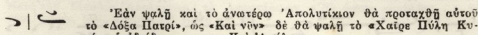
 αμ γη Σε λη νην ως πλησι φα η γη και κυ

 υ κλω κα θα περ α α αστρα, η Χο ρος τε Παντων

 Α γι ι ων α ει πρε σβευον τας σω θη η ναι

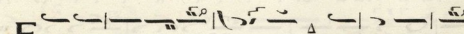

 η μας

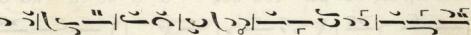
'Εάν ψαλή και τὸ ἀνωτέρω Ἀπολυτίκιον θά προταχθῆ αὐτοῦ
 τὸ «Δόξα Πατρί», ὡς «Και νῦν» δὲ θά ψαλή τὸ «Χαιρε Πύλη Κυ-
 ρίου ἡ ἀδιόδευτος...». Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ Τῇ Κυριακῇ πρωτὶ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός»—«Βασιλεῦ Οὐρά-
 νων»—Τρισάγιον— ὁ Ν'. ψαλμὸς—ὁ Τριαδικὸς Κανὼν—ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων—καὶ τὰ
 «Ἄξιόν ἐστίν»—Τρισάγιον—τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων—Ὁ Ἐξάγαλμος. Εἰς τὸ
 «Θεὸς Κύριος» τὰ Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ—τὰ Καθίσματα—τὰ Εὐλογη-
 τάρια—ἡ Ὑπακοή—οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ Πεντη-
 κοσταρίῳ—Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Ἀγίων—Ἀπὸ γ'. φθῆς τὸ Ἀναστάσι-
 μον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα καὶ τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Θεοτο-
 κίου. Ἀρ' Σ'. τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῶν Ἀγίων Πάντων ἐκ
 τοῦ Πεντηκοσταρίου,—Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» καὶ ἅτασα ἡ τάξις τοῦ
 Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.—Τὴν Τιμιωτέραν—Ἐξαποσταλάρια : «Ἅγιος Κύριος» (δισ)
 «Ψοφτε Κύριον τὸν Θεόν».—Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.—Τὸν Βαπτιστὴν καὶ
 Προδρόμον.—Ὁ ἄνω δοξαζόμενος.—Εἰς τοὺς Αἶνους : Ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν
 Ἀγίων 4.

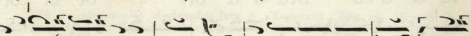
Δόξα ΕΩΘΙΝΟΝ Α'. **ΨΗΧΟΣ** ᾗ Πα (Ρ.4σμς) **Χ** (=104)

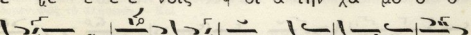
 Εἰς το Ο ο ο ρο ος οἱ τοις Μαθηται

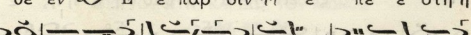
 αἰς ε πει ει ει ει γο οο με ε ε εε ε ε ε

 ε λε ε ε ε νοις η δι α την χα μο ο ο

 θε εν Ε ε παρ σιν γη ε πε ε στη η

 ο Κυ υ υ ρι ι ι ι ος η και προ σκυ

νη η η η σα α αν τες Α αυ τον q και
 την δο θει ει σαν ε ε ξου σι ι ι ανηη παν
 τα χου ου ου δι ι ι δα χθε ε εν τες q
 εις τη η ην υ υπ Ου ρα α νο ον ε εξ
 α πε στε εελ λο οον το ο Δ κη η ρυ
 υ υ υυ υ ξαι αι ηητην εκ νε κρω ω
 ω ωων Α α να α α α αστα α λε Α
 να α στα α σι ι ι ι ι ηι ι ι ι ιν ηη
 και τηνεις Ου ρα νου ους α α πο ο κα α
 τα α α στα α α σιν q Οι οι οι
 οι οι οισ και συ υν δι αι ω ω νι ι
 ι ι ι ζει ει ν ηη ο α ψευ δη η η ης ε
 ε πη γγει λα το Χρι στο ο ο ο ος ο ο

θε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρς ι η και

σωτηρ των ψυχωων η η ημων

Και νυν: «Υπερευλογημένη...» — Δοξολογία — «Σήμερον σωτηρία» και δεχεται η Θ. Λειτουργία.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ: Τα Τητικά και οι Μακαρισμοί του πλ. δ'. ήχου εις 4, και 4 εκ της 5. φθής του Κανόνος των Αγίων «Ως έντιμον έκλεκτόν». Μετά την Είσοδον Άπολυτικά: τό Άναστάσιμον «Έξ ύψους κατήλθες...», τό των Αγίων, (σελ. 312) τό του Ναού και τό

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ ΉΧΟΥΣ λ ρ δ ρ

Ως απαρχας της φυσεως τω φυτρωγωτης

κτισεως η η Οι κου μενη προσφειροι Σοι

Κυριε τος θεοφορους Μαρτυρας. οηταις

Αυτων Ικεισαις ενειρηνηβαθειατην Εκ

κλησιαν Σθδια της θεοτοοοκδσυν

τηρησον πολυελεχ εεεεε

Τό Τρισάγιον—Ο Άπόστολος (της Α'. Κυριακής Έβρ. ια'. 33-1β'. 2) τό Εθαγγέλιον (της Α'. Κυριακής Ματθαίου ι' 32, 33 και ιθ'. 27-30)—Χερσοβικόν εις ήχον πλ. δ'. Και καθέτης Θεία Λειτουργία του Έροϋ Χρυσσοστόμου—Άξιόν έστιν...—Κοινωνικόν «Άγαλλιέσθε δικαιοι εν Κυρίω, τοις ενθάτα—πρέπει αυγειναις—Εξομεν Φως τό αληθινόν.—Και

ΕΙΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥΡΙΟΥ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΝ
ΑΠΟ ΤΟΥ ΝΥΝ ΚΑΙ ΕΩΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Α Μ Η Ν

αι αι τη η σιν του α ι δι ι ου υ υ δα α
 α τος π Ο ο και λα βου ου ου σα π τοις
 πα α α α σιν ε ε κη ρυ ξεν ει ει
 που ου σα' Δευ τε ε ι ι δε τε ε
 των κρυ πτω ω ω ν γνω στην και θε ε ο ο ο ν
 πα ρα γε νο ο με ε ε νο ο ν σα α αρ κι
 δι α το σω ω σαι αι τον α α αν θρω ω ω πον

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ὡς ψάλλει αὐτὸ ὁ Σεβασμώτατος καὶ Μουσουργὴς Μητροπολίτης Κερκύρας καὶ Παξῶν κ. κ. Ἀλέξανδρος.

Ἦχος
 Δι β' χ Εν Εκ κλη σι ι ι ι ι αι αις
 ευ λο γει ει τε ε εε το ο ον θε ε ε ον,
 Κυ υ ρι ι ον εκ πη γω ω ω ω ω ν
 ι ι σρα η η η λ Σω ω σον η μα α
 ας Γι ε ε ε ε θε ε ε ε ε ου, ο Α να
 στα α α ας εκ νε ε κρων ψα α λ λον
 τα α ας Σοι Α λ λη λου ου ι ι ι ι α

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΔΟΞΑΣΤΙΚΑ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ἀπριλίου ΚΓ'. Δόξα τοῦ Ἑσπερινοῦ

Ἦχος λ̣ ς̣
 Πά χ Α α ξι ι ι ι ω ως του Ο
 νο ο μα τό ος ε ε ε πο ο ο λι τε ε ευ
 σω, στρα τι ω ω ω ω τα α Γε ω ω
 ω ω ω ω ρ γι ι ι Γε ω ω ρ γι ι ε ε ε
 ε ε ε ε ε τον Σταυρον γαρ τῶ Χρι ι στῶ ε επ
 ω ω ω ω ω μων α ρα α α με ε ε ε νο ος, τη
 η η η ην εκ δι α βο λι ι κης πλα α α α α
 νης χερ σω θει ει σαν γη η ην ε κα α λ λι ι
 ε ε ε ε ε ε ε ρ γη η η η η η η η η σας, π
 και την α καν θω ω ω ω δη θρη σκει α α αν τω
 ω ω ν ει δω ω ω λων εκ ρι ζω ω ω ω σας
 της ο ρ θο δό ο ξ θ θ πι ι στε ε ως κλη η η

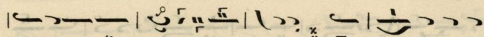
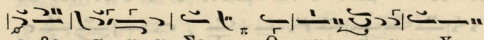
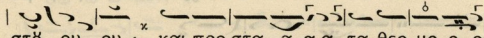
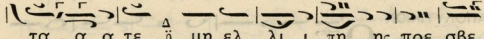
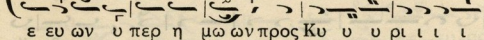
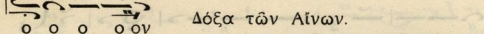
Πνευ μα τι κω ως ευ φη μη η η η η η
 σω ω ω μεν, ρ Γε ε ω ω ω ω ω ω ρ
 γι ι ι ι ον ᾠ τον α οι οι δι ι ι μον Μα α αρ
 τυ υ υ ρα. ρ Ο ον, υ υ περ Χρι ι στου ου
 πυ υ ρου ου με ε ε νον, ε χαλ κε ευ σαν
 κιν δυ υ νοι οι ᾠ και ε στο μω ω σαν
 βα α α α α α σα νοι ᾠ και ποι κι ι λαι
 κο ο λα α σεις α νη η λω ω σαν σ ω ω ω
 ω ω μα τσ φυ υ σει φθει ρο ο ο ο
 με ε ε νον. Ε νι ι κα γαρ ο ο πο
 θος τη ην φυ υ υ σιν, ᾠ δι α θα να α α
 α του πει ει θων τον ε ρα α στη ην δι α
 βη η η η ναι προς τον πο θου

ου ου με ε ε νον Χριστο ο ο ο ον τον θε
 ε ε ο ο ο ο ο ο ον και σω τη η ρα
 των ψυ χω ων η η μων

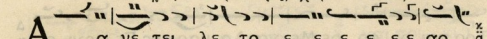
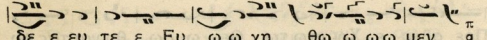
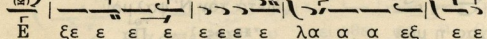
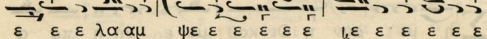
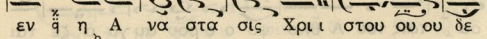
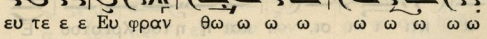
ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος δ' Δι: Ως των αιχμαλωτων ελευθερω
 της, και των πτωχων υπερασπιστης, ασθενδων
 των Ιατρος, βασιλεων υπερμαχος,
 Τροπαιοφορο Μεγαλομαρτυς Γεωργιε,
 Πρεσβευε Χριστωτω θεωσωθη ναιτας ψυ
 χας ημων Μετα τον Ν' ψαλμον
 Ἦχος λ' Πα

Σημερον η Οικουμενη παα
 σαταις του Αθλοφοορου αυγααζεται
 ακτιιισι, και ηητου Χριστου Ε
 εκκλησιιιατοις ανθεεσιν

 ω ρ α ι ζ ο μ ε ε ε ε ν η, ḡ Γ ε ω ω ρ γ ι

 ε β ο α α α Σ ο ι. ḡ θ ε ρ α α α π ο ν Χ ρ ι

 σ τ ὀ ο υ ο υ ḡ κ α ι π ρ ο σ τ α α α τ α θ ε ρ μ ο ο ο

 τ α α α τ ε, ḡ μ η ε λ λ ι ι π η η ς π ρ ε σ β ε

 ε ε υ ω ν ὕ π ε ρ η μ ὠ ω ν π ρ ο σ Κ υ υ υ ρ ι ι ι

 ο ο ο ο ο ν Δόξα τῶν Αἰώνων.

Ἦχος λ ḡ Πα (P.4σμς) χ (ε = 104)

A α ν ε τ ε ι λ ε τ ο ε ε ε ε ε ε α ρ, ḡ

 δ ε ε ε υ τ ε ε Ε υ ω ω χ η θ ω ω ω ω μ ε ν. ḡ

 Ἐ ξ ε ε ε ε ε ε ε ε λ α α α ε ξ ε ε

 ε ε ε λ α α μ ψ ε ε ε ε ε ε ε ι ε ε ε ε ε ε

 ε ν ḡ η Α ν α σ τ α σ ι ς Χ ρ ι σ τ ο υ ο υ ο υ δ ε

 ε υ τ ε ε ε Ε υ φ ρ α ν θ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 μ ε ν ḡ η τ ο υ Α θ λ ο φ ο ο ρ ο υ μ η η η η

μη^ξ τδς πι στδς φαι αι δρυ υ υ υ υ νου ου
 σα α α νε δει ει ει χθη. η Δι ο ο φι ι
 λε ο ορ τοι, η δε ε ε ε ε ευ τε ε ε μυ
 στι κω ω ως η αυ τη η ην πα νη η γυ υ
 ρι ι ι ι σω ω ω ω μεν. η Ου ου ου ου ου
 το ος γαρ η ως κα λο ος στρα τι ω ω ω
 της η ην δρι σα το ο ο ο κα α τὰ τω ων τυ
 ρα α α αν νων^ξ και του ου τδς κα τη η η η
 σχυ κα τη η η σχυ νε^ξ μι μη τη ης γε
 ε νο με νος του Πα α α α θους του ου
 Σω^(π) τη η η η ρο ος Χρι ι ι στου. η
 ουκ η η λε ε ε η ουκη λε ε η η σε η
 το σκευος το πη λι ινον το ο Ε α αυ ου ου, η

αλ λα γυ μνο ο ο ον α νε χαλ κε ευ σε
 εν η εν βα σα α νοις (π) αυ το ο προσ α
 α μει βο ο με ε ε νος. Αυ τω ω βο ο
 η η η η η η η σω ω με ε ε εν
 Α θλο φο ο ρε ε Γε ω ω ωρ γι ι ι ε
 Ι κε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε τευ
 ε εις το σω θη η ναι τα α ας ψυ χα ας η
 μω ω ω ν

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ('Απριλίου 25)

(Δόξα Ἑσπερινῷ) Ἦχος λ̣ Πά Ρ. 4σμος) χ̣ (ϵ=104)

Ε ξε χυ υ υ υ υ υ θη χα α α
 ρι ις εν χει ει λε ε σι ι ι σου
 Μα α αρ κε ε Α α πο ο ο ο ο ο ο
 στο λε και γε ε γο να ας Ποιι μην

τῆς τῷ Χριστοῦ Εὐεκκλησιῆς
 δααααα σκῶν ἡταλογι κάαα
 προο βαατά ἡπιστεεεευεῖν ἡ
 εἰς Τριαδαοομοουουουου
 σιλιλιηλιλιον ἡενμι ααθε
 οοο τηηητι

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Δόξα τῶν Αἰῶν ἡχος λη ἡ Ἰη (P.4σμς) χ (=104)
 Ευαγγελιστάααα Ἰιωω
 ααανη ἡ Ἰσαγγελε Πααρθε
 εεε νεκθεο λοοοο γεθεεο
 διλιλιλι δααθεο διλιδα
 κτε. ἡ ὀρθοοοο ξωώστω ωκοοοο
 οοοο ἡοοοο σμῶ ἡ τῆν ααχραν

τον πλευ ρα αα αν το Αι αι αι αι αι
 μα και το Υ υ υ υ υ υ δωρ βλυ υ υ
 ζου ου σα αν ε κη η η η η η η η η
 ρυ υ ε ε ε κη η ρυ υ υ υ ξας εν Ω ω
 την αι ω ω ω νι ι ο ον ζω ω η ην η η
 πο ρι ζο με ε θα α α ται αις ψυ χαι αι
 αι αι αις η η η η μων

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ

Δόξα τῶν Ἁγίων. $\Psi\chi\omicron\varsigma$ $\frac{1}{2}$ $\text{N}\eta$ (P.4σμς) χ (=104)

των Α να ακτων Α α α α ναξ
 και θε ε ο ο ο ος ο πλου σι αις δω ρε
 αι αι αι αις κα τα κο σμω ω ω ων τῆς Α
 ει ι ι ους. Αυ το ος Ου ρα α νο ο ο ο
 θε εν ως περ Παυ λον το ον α α οι δι ι

μον⁶ κ̄ δῑ ᾱ ση̄ μ̄ εῑ εῑ οῡ οῡ τοῡ Στᾱ αῡ
 ροῡ οῡ^Δ Σε̄ ε̄ Κων̄σταν̄τῑ ῑ ῑ ῑ ῑ νε̄ ε̄
 Ε̄ ε̄ ε̄ ζω̄ ω̄ γρη̄ η̄ η̄ σεν̄. ^Δ Εν̄ τοῡ οῡ οῡ οῡ
 οῡ οῡ τω̄ ω̄^Δ φη̄ η̄ η̄ η̄ σᾱς, ^π νῑ ῑ ῑ
 ῑ ῑ ῑ ῑ κᾱ ᾱ ᾱ τους̄ ε̄ χθροῡ οῡ οῡ οῡ
 οῡ οῡ οῡς Σοῡ^Δ Ο̄ ανᾱζη̄ τη̄ η̄ η̄ η̄ η̄
 σας̄ κ̄ συν̄ Μη̄ τρῑ ῑ θε̄ ο̄ ο̄ ο̄ φρο̄ ο̄
 ο̄ νῑ, ^Δ καῑ εῡ ρω̄ ω̄ νω̄ς ε̄ ε̄ πο̄ ο̄ ο̄ θεις̄, κ̄ τοῡ
 τους̄ κᾱ τᾱ κρᾱ ᾱ τος̄ ε̄ τρο̄ πω̄ ω̄ ω̄ ω̄ ω̄
 γω̄ ω̄ ω̄ σω̄. ^Δ Συν̄ Αῡ τη̄ οῡ ουν̄ ῑ ῑ ῑ κε̄ ε̄
 ε̄ ε̄ ε̄ τεῡ ε̄ ε̄. κ̄ ῡ περ̄ Ορ̄ θο̄ δο̄ ο̄
 ξων̄ βᾱ σῑ ῑ λε̄ ε̄ ε̄ ω̄ν ^Δ καῑ τῷ̄ φῑ ῑ
 λο̄ Χρῑ ῑ ῑ ῑ ῑ στοῡ οῡ Στᾱ ᾱ τοῡ, ^Δ καῑ

πα α α αν των των την μνημηην Σου τε
 λου ου δν των πι ιστως δ τον μο ο ο νον φι ι ι
 λα α α α α αν θρω ω φι ι ι λα αν
 θρω ω ω πον δ λυ τρω θη η η η ναι ρ πα
 α α α α α ση η η η η η ης ο ο ρ γη
 η η η ης

·ΑΓΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ· του 'Αποστόλου ^{ⲙⲏⲗⲟⲥ} ρ̅ δ̅ χρωμ. ^{ⲛⲏ}

A μη η η ην Α α γι ο ο
 ο ος Ο θε ε ος Α α γι ο ο ος Ι
 σχυ ρο ο ος Α γι ο ος Α α θα α
 να α το ος Ε λε ε η η σο ον η
 η η μας (Δίς) Τὸ Γ'.

A γι ος ο θε ο ο ο ο ος Α α γι

ο ο ος Ι σχυ ρος Α α γι ος Α α

θα α να α τος, Ε λε ε η σο ον η

η η μα α α α α α α ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω νων Α μνη

Α γι ος Α α θα α να α τος, Ε λε

ε η σο ον η η η μας

Δ υ υ να μις Α γι ο ο ο ος ο Θε

ε ος Α α γι ο ο ος Ι σχυ ρος

Α α γι ος Α α θα α να α το ος, Ε λε

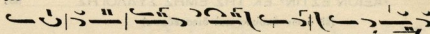
ε η σο ον η η η μα α α α α α ας

ΔΥΝΑΜΙΣ ΑΡΧΟΝ υ λε ε Δυ υ υ υ υ να α α μι ι ι

(ἐξ ὅσων ἤκουσα καὶ διεσκεύασα)

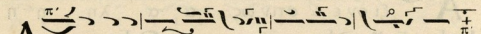
Τὸ παρὸν Ἦχος Δι (Τὸ συνειθισμένον μὲ καταλήξεις εἰς τὸν Νη)

Α ξι ο ν ε ε σ τ ι ν ω ς α α λ η η η
 θ ω ω ω ς μ α α α κ α ρ ι ζ ε ι ε ι ε ι ν Σ ε
 τ η ν θ ε ο τ ο ο ο ο ο κ ο ν τ η ν α ε ι
 μ α κ α α ρ ι σ τ ο ο ο ν κ α ι π α ν α μ ω ω μ η
 η η τ ο ο ο ο ν κ α ι α ι α ι Μ η τ ε ε ε ρ α τ ο υ
 θ θ ε ο υ θ η η η μ ω ν . τ η ν τ ι μ ι ω
 τ ε ε ρ α ν τ ω ν χ ε ε ρ ο υ ο υ β ι ι ι ι μ
 κ α ι α ι ε ε ν δ ο ο ξ ο τ ε ε ε ε ρ α
 α ν α σ υ γ κ ρ ι ι τ ω ω ς τ ω ν Σ ε ε ρ α α α
 φ ι ι ι μ τ η ν α δι α φ θ ο ο ο ρ ω ω ω ς
 θ ε ο ν Λ ο ο ο ο γ ο ο ν Τ ε κ ο υ ο υ ο υ σ α ν
 τ η ν ο ο ο ο ν τ ω ω ς θ ε ε ε ο τ ο ο ο

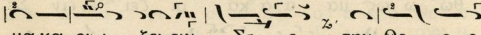

 ΚΟΝ Σε με γα λυ υ νο ο ο με ε εν.

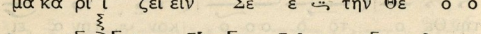
ΕΤΕΡΟΝ Ἕψαλτος ἁ ἡ Χρωματικός με β' Πα

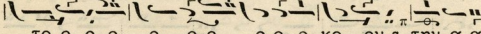
Α ξι ον ε στι ιν ως α λη θως

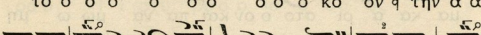
 μα κα ρι ι ζει ει ν Σε ε τ την Θε ο ο

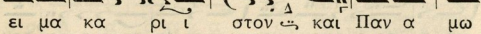
 το ο ο ο ο ο ο ο ο ο κο ο ν η την α α

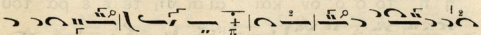
 ει μα κα ρι ι στον και Παν α μω

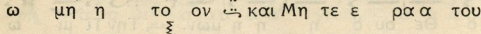
 ω μη η το ο ν και Μη τε ε ρα α του

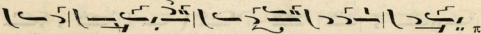
 Θε ου ου ου ου ου η η η μω ω ν η

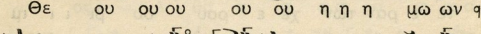
 Την Τι μι ω τε ε ε ραν των Χε ρθ θ

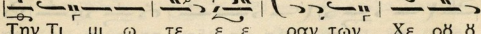
 βι ι ι μ και εν δο ξο τε ρα αν α α α

 συ υ κρι ι ι τως τω ω ν Σε ε

 ε ε ρα α φι ι μ η τη η ν α δι α

 α φθο ο ο ο ο ρω ως η η Θε ο ο ο ο ν

Λο ο ο γο ο ον τε κθ ου ου σαν ρ την

ο ο ο ον τω ως θε ε ε ο ο το ο

ο ο ο ο ο κο ο ον Σε ε Με

ε γα λυ υ υ υ υ νο με ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

ΕΤΕΡΟΝ Ύμνος Ἁ Ἰ η

Ἁ ξι ον ε στι ι ιν ω ως α α λη

η η θω ως μα κα ρι ι ζει ει ν Σε ρ τη η η ν

θε ε ο ο ο ο το ο ο κον, την α α

ει μα κα α ρι ι στον, και πα να μω ω μη η

τον και Μη τε ε ε ρα του θε ε ε ου

η η η μων. Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

ου βι μ γη και εν δο ξο τε ε ε ε ραν α

συ γ κρι ι ι ι τω ς των Σε ε ρα α φι μ

την α δι α φθο ο ο ο ρώ ως ᾄ Θε ο ον

Λο ο ο ο γοον τε κου ου σαν ᾄ την ον τως

Θε ο το ο ο ο κον ᾄ Σε με γα λυ

ο νο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΑΠΟΔΟΜΑ Η ΑΠΟΔΕΡΜΑ

Εὐχαρίστως καταχωρίζομεν σημεῖωμα τοῦ παλαιμάχου μουσικοῦ διδασκάλου κ. Στεφάνου Κουτσογιαννοπούλου, τέως πρωτεφάλτου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀρσασίας.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ ἡμῶν Ἐκκλησιαστικῇ Μουσικῇ παρατηρεῖται ἡ ἔλλειψις μουσικοῦ σημεῖου, διὰ τοῦ ὁποῖου νὰ παρατείνηται ἀπροσδιοριστως ἡ διάρκεια μελωδικῆς τινος γραμμῆς εἰς μέλη ἀργὰ καὶ ἀργοσύντομα πρὸς εὐκολοτέραν ἔκφρασιν τῶν Ἱερῶν τῆς Ἐκκλησίας μελωδιῶν.

Ἐπρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἔλλειψεως ταύτης χρησιμοποιοῦμεν τὸ Ἀπόδομα ἢ Ἀπόδεσμα ἔν τῶν ἀφῶνων σημεῖων τῆς παλαιᾶς σημειογραφίας τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς. Τὸ σημεῖον τοῦτο ἔθετομεν ἄνωθεν τῶν φθόγγων διὰ τὰς περιόδους ἔντελων, ἀτελῶν καὶ τελικῶν καταλήξεων πρὸς παράτασιν τῆς φωνῆς καὶ τῆς καύσεως (σιωπῆς). Ἡ παράτασις αὕτη ἐκτελεῖται ἀπροσδιοριστως κατὰ βούλησιν τοῦ ψάλλοντος ἄνευ ὁρισμένου ρυθμικοῦ μέτρου.

Ἐπὶ τὸ ἀπόδομα κατὰ τὴν παλαιὰν μέθοδον, ὡς ἀφῶνον κατὰ τὴν ἔκφρασιν τῶν σηματοφῶνων, ἐχειρονομεῖτο μὲ διάφορα σχήματα καὶ εἶχε τὴν ἐθέγγειαν, ὡς κανονικὸν μέσον, νὰ φανερώη γενικῶς τὸ τέλος τῆς περιόδου ἐκάστης μελωδικῆς γραμμῆς δι' ὁριστικῆς καταλήξεως, καθὼς καὶ τὰς ἀποδόσεις τῶν σιγμῶν, τῶν περικοπῶν καὶ περιόδων. Ἐκ τούτου ὠνομάσθη καὶ ἀπόδομα ἢ ἀπόδεσμα (Γαβριὴλ ὁ φιλόσοφος). Τὸ σημεῖον τοῦτο παρέλαβον καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι εἰς τὴν μουσικὴν τῶν ἀντικαταστήσαντες τὸ ἀπόδομα διὰ τῆς κορώνης, ὡς μοι ἀνέφερον ἐν Κηλόει καὶ Ἱταλὸς τις πιανίστας τοῦ Σουλτάν Χαμίτ ὀνόματι Σινιὸρ Ἀντώνιο μαίτρο, γνώστης τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῶν ἱερογλυφικῶν σημεῖων τῆς Παλαιᾶς μουσικῆς γραφῆς. Οὗτος κατὰ τὰς περὶ μουσικῆς συζητήσεις μοι ὑπέδειξεν ὅτι τὸ ἀπόδομα παρέλαβον οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ ἀντικατέστησαν αὐτὰ εἰς τὴν μουσικὴν τῶν διὰ τῆς κορώνης. Στέφανος Κουτσογιαννόπουλος.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Σελίς	Στίχος	'Αντί	Διορθώσατε	Σελίς	Στίχος	'Αντί	Διορθώσατε
7.	2.			180.	9.		
26.	2.			183.	3.		
26.	4.			185.	3.		
48.	8.			185.	9.		
59.	10.			186.	6.		
68.	1.			189.	1.		
79.	13.			189.	9.		
87.	11.			191.	1.		
89.	5.			192.	8.		
93.	6.			192.	10.		
97.	καί 218.	'Εν τῇ ὁδηγίᾳ τὸ «Βασι- λεῦ οὐράνι» περιττεύει. (Ἴδὲ ὑποσημείωσιν σελίδος 287).		200.	10.		
111.	3.			201.	7.		
159.	2.			218.	-	Χ(=000) Χ(=132)	
				256.	Εἰς τὰς ὁδηγίας: (σελ.) (σελ.210)		
				300.	5. ἐν σελίδι... ἐν σελίδι: 289		

Τὴν ἐν τῷ 'Απολυτικῷ τῆς 'Αναλήψεως τὴν γενικὴν ἀπόλυτον «βεβαιωθέντων αὐτῶν» τὸ Οἰκοῦμ. Πατριαρχεῖον διορθοῖ δι' αἰτιατικῆς «βεβαιωθέντας σαφῶς».

'Η διορθώσις τῶν διακλαθόντων τὴν προσοχὴν ἡμῶν σφαλμάτων ἐπαφίεται εἰς τοὺς χρησιμοποιοῦντας τὸ βιβλίον.

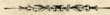
ἐπεσεύθη
27/10/2019
27.11.
4.11.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1.—	Ἀφιέρωσις, Πρόλογος κτλ.	σελ. α'.—η'.
2.—	Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Ἄπασα ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία Ὁρθρου καὶ Λειτουργίας πλήρης	> 1— 50
3.—	Ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς τοῦ Πάσχα (Ἀγάπη) πλήρης ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ	> 51— 70
4.—	Τῇ Ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου: Τυπικαὶ Διατάξεις —Μέγала Προκείμενα	> 71— 72
5.—	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου: Ἄπασα ἡ Ἀκολουθία τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Ἐσπερινοῦ, Ὁρθρου καὶ Λειτουργίας.	> 73—84
6.—	Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀντίπασχα: Ἄπασα ἡ Ἀκολουθία Ἐσπερινοῦ, Ὁρθρου καὶ Λειτουργίας μετὰ τῶν Μεθεόρτων.	> 86—122
7.—	Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων: Ἄπασα ἡ Ἀκολουθία Ἐσπερινοῦ, Ὁρθρου καὶ Λειτουργίας μετὰ τῶν Μεθεόρτων.	> 122—138
	8.— Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παράλυτου.	> 139—152
	9.— Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπενηκοστῆς.	> 153—170
	10.— Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος.	> 171—184
	11.— Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.	> 185—203
	12.— Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀγαλήμεως.	> 205—249
	13.— Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀδίων Πατερων.	> 250—262
	14.— Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς:	> 265—300
	15.— Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος	> 301—307
	16.— Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων	> 308—315
17.—	Δοξαστικὸν τῶν Ἀδίων τῆς Σαμαρείτιδος (σύντομον) παραλειφθὲν ἐκ τῆς σειρᾶς του (σελ. 186).	> 316
18.—	Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε» ἀργὸν ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας κ. Ἀλεξάνδρου	> 317
19.—	ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	
	Δοξαστικὰ Ἁγίου Γεωργίου	> 318
	Δοξαστικὸν Ἁγίου Μάρκου	> 324
	Δοξαστικὸν Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου	> 325
	Δοξαστικὸν Ἁγίου Κωνσταντίνου	> 326
	«Ἁγιος ὁ Θεὸς» τοῦ Ἀποστόλου εἰς Ἦχον πλ. δ' χρωματικόν	> 328
	«Ἁξιὸν ἔστιν» Ἦχος β'	> 331
	«Ἁξιὸν ἔστιν» Ἦχος πλ. α' με β'	> 332
	«Ἁξιὸν ἔστιν» Ἦχος πλ. δ'	> 333
	Περί ἀποδόματος	> 334

* Ἄπασα αἱ Ἱεραὶ Ἀκολουθίαι Ἐσπερινοῦ, Ὁρθρου καὶ Λειτουργίας μετὰ τῶν Μεθεόρτων.

ΜΟΥΣΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΜΜ. Ι. ΦΑΡΛΕΚΑ

- Τ Ρ Ι Ω Ι Δ Ι Ο Ν** Σελίδες 500 μεγάλου σχήματος Δρ. 150.—
- ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ** Σελίδες 420 μεγάλου σχήματος » 180.—
- ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ** Σελίδες 320 μεγάλου σχήματος » 150.—
- ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ** Μετά δύο άνεκδότων Κανόνων,
των Δοξαστικῶν τοῦ Εὐαγγελι-
σμοῦ καὶ τινων ὕμνων εἰς τὴν
Θεοτόκον » 45.—
- ΑΝΟΙΞΑΝΤΑΡΙΑ** εἰς ᾠχον πλ. τοῦ α' καὶ τινες
ἄλλοι ὕμνοι » 10.—
-

Τιμὴ Δρχ. 150.— Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Δολλάρια 3

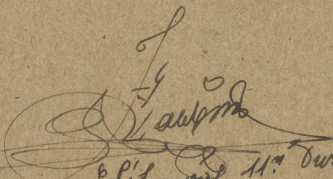
3294

1342. mail

60-90

Dennis Lit. 50

6 Pops 1 November 1943

 6 Pops 11.11.43
 New Orleans, Louisiana

444

11 12

13 14

15 16

